

420.7/2

๗ ๗210

๗.3

การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและความสนใจในการเรียน
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอน
มินิคอร์สแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1)
กับการสอนตามคู่มือครู

10 ส.ค. 2539

ปริญญานิพนธ์

ของ

ศุภลักษณ์ ลัตยวณิช

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา

มกราคม 2538

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

195831

การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและความสนใจในการเรียน
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอน
มินิคอร์สแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1)
กับการสอนตามคู่มือครู

บทคัดย่อ
ของ
ศุภลักษณ์ ลัดขวณิช

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษา
มกราคม 2538

การศึกษาค้างนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและความสนใจในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) กับการสอนตามคู่มือครู

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2537 โรงเรียนเจ้าพระยาวิทยาคม กรุงเทพมหานคร จำนวน 80 คน สุ่มแยกเป็นกลุ่มทดลอง 40 คน กลุ่มควบคุม 40 คน ดำเนินการทดลองโดยใช้แบบแผนการวิจัยแบบ Randomized Control Group Pretest-Posttest Design กลุ่มทดลองได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) กลุ่มควบคุมได้รับการสอนตามคู่มือครู โดยใช้เวลาในการทดลองกลุ่มละ 20 คาบ คาบละ 50 นาที โดยใช้เนื้อหาเดียวกัน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาประกอบด้วย แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษด้านทักษะการฟัง-การพูด การอ่าน การเขียน และแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ t-test ในรูป Difference Score

ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอน โดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยกลุ่มทดลองมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มควบคุม

2. นักเรียนที่ได้รับการสอน โดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยกลุ่มทดลองมีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มควบคุม

A COMPARISON OF MATHAYOM SUKSA I STUDENTS' ABILITIES IN USING
ENGLISH AND INTEREST IN LEARNING THROUGH THE USE OF
MINICOURSES BASED ON CONCENTRATED LANGUAGE
ENCOUNTER MODEL I (CLE MODEL I) AND THE
INSTRUCTION BASED ON THE
TEACHER'S MANUAL.

AN ABSTRACT

BY

SUPALUX SATYAVANIJA

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Secondary Education
at Srinakharinwirot University

January 1995

The purpose of this study was to compare Mathayom Suksa I students' abilities in using English and interest in learning through the use of minicourses based on Concentrated Language Encounter Model I (CLE Model I) and the instruction based on the Teacher's Manual.

The 80 subjects were randomly selected from Mathayom Suksa I students in the first semester of 1994 academic year of Chaophrayawitthayakhom School in Bangkok. The simple randomized sampling was used in the study. The sample was assigned into 2 groups; the experimental and control groups with 40 students in each. The research design of the experiment was the randomized control group pretest-posttest. The experimental group was taught through the use of minicourses based on Concentrated Language Encounter Model I (CLE Model I); whereas the control group was taught through the instruction based on the Teacher's Manual. Each group was taught with the same content for twenty 50-minute periods.

The instruments used in the study were English listening-speaking ability tests, English reading ability test, English writing ability test and interest test. The data was statistically analysed by the t-test difference score.

The findings of the the study revealed that :

1. The English proficiency (listening-speaking ability, reading ability and writing ability) of students taught through the use of minicourses based on Concentrated Language Encounter Model I (CLE Model I) was significantly higher than that of the students taught through the instruction based on the Teacher's Manual at the .01 level.

2. The interest in learning English of students taught through the use of minicourses based on Concentrated Language Encounter Model I (CLE Model I) was significantly higher than that of the students taught through the instruction based on the Teacher's Manual at the .01 level.

คณะกรรมการควบคุมการสอบ ได้พิจารณาปฏิญานพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
วิชาเอกการมัธยมศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

.....เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย)

.....ดร.ติลก ดิลกานนท์..... กรรมการ
(ดร.ติลก ดิลกานนท์)

คณะกรรมการสอบ

.....เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย)

.....ดร.ติลก ดิลกานนท์..... กรรมการ
(ดร.ติลก ดิลกานนท์)

.....บงอร พานทอง..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม
(ดร.บงอร พานทอง)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับปฏิญานพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกการมัธยมศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....ศิริยุภา พูลสุวรรณ..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(ดร.ศิริยุภา พูลสุวรรณ)

วันที่ ๙๕ เดือน มกราคม พ.ศ. 2538

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความอนุเคราะห์และช่วยเหลือให้คำปรึกษา
แนะนำพร้อมทั้งให้แนวคิดข้อเสนอแนะ ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ อย่างดีเยี่ยมจาก
รศ.ดร. เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย ดร.บึงอร พานทอง ดร.ติลก ดิลกานนท์ และคณะกรรมการ
บริหารหลักสูตรทุกท่าน ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้ง และขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ด้วย
ขอกราบขอบพระคุณ คณะวิทยากร ในการอบรม วิทยากรแกนนำและครูสอนภาษาอังกฤษแบบ CLE โดยความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
สโมสรโรตารีภาค 3350 สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ กรมสามัญศึกษา
รัฐบาลออสเตรเลีย ณ โรงแรมเวล จังหวัดนครปฐม ระหว่างวันที่ 9-21 มกราคม 2537
อาทิ Dr. Roy Olive, Dr. Richard Walker, Dr. B.J. Shaw Mrs Lesley Shaw
ที่กรุณาให้ความรู้ ตรวจสอบแก้ไขเครื่องมือต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ พร้อมทั้งให้คำแนะนำ
และข้อคิดที่เป็นประโยชน์ยิ่ง

ขอขอบพระคุณ ผู้อำนวยการโรงเรียนเจ้าพระยาวิทยาคม ผู้อำนวยการโรงเรียนเตรียม
อุดมศึกษาน้อมเกล้า ผู้อำนวยการโรงเรียนสายปัญญา และผู้ช่วยผู้อำนวยการทุกท่าน คณาจารย์
โรงเรียนเจ้าพระยาวิทยาคม โดยเฉพาะอย่างยิ่งอาจารย์หมวดภาษาอังกฤษทุกท่าน อาจารย์
พรทิพย์ ตั้งไชยวรรค์ อาจารย์สุกัญญา เศรษฐรังสรรค์ อาจารย์รุจิรา แก้วเจริญไพศาล
อาจารย์พรนิมล ประสงค์พร ที่กรุณาให้คำปรึกษาเป็นผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบและแก้ไขเครื่องมือ
ที่ใช้ดำเนินการวิจัย และอำนวยความสะดวกตลอดระยะเวลาการดำเนินการวิจัย

ขอขอบคุณพี่ ๆ เพื่อน ๆ และน้อง ๆ วิชาเอกการมัธยมศึกษา โดยเฉพาะอาจารย์
ทิพานร สุจาวี อาจารย์สุชาติ หล่อกลาง ที่ให้ความช่วยเหลือเป็นกำลังใจด้วยดี

ขอขอบใจนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเจ้าพระยาวิทยาคมทุกคนที่ให้ความ
ร่วมมืออย่างดียิ่งในการวิจัยครั้งนี้

และท้ายที่สุดนี้ ผู้วิจัยขอน้อมรำลึกถึงพระคุณบิดา มารดา และญาติพี่น้องทุกคน ผู้เป็นที่รัก
ให้ความรักความห่วงใย เอื้ออาทรและสนับสนุนมาโดยตลอด

คุณค่าและประโยชน์ของปริญญานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณของบิดา
มารดา และผู้มีพระคุณตลอดจน ครู-อาจารย์ทุกท่านที่ได้วางรากฐานการศึกษาและประสิทธิ์
ประสาทวิชาความรู้ ให้กับผู้วิจัยมาจนตราบนานเท่านาน

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	4
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	11
เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับชุดการสอนมินิคอร์ส	12
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมทางภาษา	34
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษด้วยวิธีสอน แบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1-3	40
ทฤษฎีและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสนใจและการวัดความสนใจ ...	55
สมมติฐานของการวิจัย	59
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	60
ประชากร และ กลุ่มตัวอย่าง	60
เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการทดลอง	61
การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ	61
การวิเคราะห์ข้อมูล	78
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	79
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	83
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	83
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	84

บทที่	หน้า
5 สรุป อภิปรายผล ข้อเสนอแนะ	86
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	86
สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า	86
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	86
การวิเคราะห์ข้อมูล	89
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	89
อภิปรายผล	89
ข้อเสนอแนะ	95
บรรณานุกรม	98
ภาคผนวก	111
ภาคผนวก ก	112
ภาคผนวก ข	265
ภาคผนวก ค	301
ภาคผนวก ง	313
ประวัติย่อของผู้วิจัย	324

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	เกณฑ์การให้คะแนนตามระดับความสามารถพฤติกรรมในการพูด	70
2	เกณฑ์การให้คะแนนการเขียนเรียงความ	74
3	แบบแผนการทดลอง	77
4	การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของความสามารถ ในการใช้ภาษาอังกฤษ การฟัง-การพูด การอ่านและการเขียน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง	84
5	การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยความสนใจในการเรียน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง	85
6	ค่าอำนาจจำแนก (t) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ ภาษาอังกฤษ ด้านการฟัง-การพูด	302
7	ค่าความยาก (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบ วัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษการอ่าน	303
8	ค่าอำนาจจำแนก (t) ของแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียน	304
9	คะแนนความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ การฟัง-การพูด เปรียบเทียบ ระหว่างการสอบก่อนและหลังการทดลอง ของกลุ่มทดลอง	305
10	คะแนนความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ การฟัง-การพูด เปรียบเทียบ ระหว่างการสอบก่อนและหลังการทดลอง ของกลุ่มควบคุม	306
11	คะแนนความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ การอ่าน เปรียบเทียบ ระหว่างการสอบก่อนและหลังการทดลอง ของกลุ่มทดลอง	307
12	คะแนนความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ การอ่าน เปรียบเทียบ ระหว่างการสอบก่อนและหลังการทดลอง ของกลุ่มควบคุม	308
13	คะแนนความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ การเขียน เปรียบเทียบ ระหว่างการสอบก่อนและหลังการทดลอง ของกลุ่มทดลอง	309

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
14 คะแนนความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ การเขียน เปรียบเทียบ ระหว่างการสอบก่อนและหลังการทดลอง ของกลุ่มควบคุม	310
15 คะแนนความสนใจในการเรียน เปรียบเทียบระหว่างการสอบก่อนและหลัง การทดลอง ของกลุ่มทดลอง	311
16 คะแนนความสนใจในการเรียน เปรียบเทียบระหว่างการสอบก่อนและหลัง การทดลอง ของกลุ่มควบคุม	312

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
1 วงจร I-P-O	21
2 วงจร I-P-O ในมินิคอร์ส	21
3 วงจร I-P-O รวมของโปรแกรมมินิคอร์ส	22
4 ตัวแปรต่าง ๆ ของวงจร I-P-O ในชุดการสอนมินิคอร์ส	22
5 การจัดการเรียนการสอนตามหลักทฤษฎีวิเคราะห์ระบบ	25
6 แผนผังแสดงกระบวนการสอนความคิดรวบยอดทางภาษา	43

บทที่ 1

บทนำ

บทนำ

ภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ (International Language) ที่มีความสำคัญต่อการพัฒนาประเทศไทย ซึ่งกำลังเปลี่ยนแปลงสู่ภาวะเศรษฐกิจสังคมในลักษณะประเทศอุตสาหกรรมใหม่ เป็นสังคมยุคข่าวสาร ฉะนั้นการพัฒนาศักยภาพให้รองรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวเพื่อการพัฒนาประเทศ จึงต้องอาศัยภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสาร ได้รับความรู้ความคิด เป็นแนวทางที่เราจะพูดกับตนเองให้เหตุผลกับตนเองได้ (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2531 : 9; อ้างอิงมาจาก Fletcher. 1961 : 85) รวมทั้งเป็นเครื่องมือในการรับข้อมูล วิทยาการ ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การค้าขาย ธุรกิจการท่องเที่ยว ธุรกิจโรงแรม และวงการอื่น ๆ ของประเทศก่อให้เกิดชื่อเสียงขยายสู่ในระดับนานาชาติ โดยสรุปแล้วภาษาอังกฤษที่ใช้สำหรับการสื่อสารได้แก่ การพูดทักทาย การแนะนำตนเอง การสอบถามความต้องการ การบรรยาย รายงานต่าง ๆ อธิบายวิธีใช้อุปกรณ์ บอกทิศทางสถานที่ สนทนาโต้ตอบเกี่ยวกับสินค้าอากาศ และเหตุการณ์บ้านเมือง ฯลฯ

จากความสำคัญดังกล่าวกระทรวงศึกษาธิการจึงได้กำหนดวัตถุประสงค์ทั่วไปของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) เพื่อให้ผู้เรียนได้มีความรู้และทักษะเบื้องต้นในการใช้ภาษา ด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน อันจะเป็นประโยชน์ในการประกอบอาชีพและการดำรงชีพ การแสวงหาความรู้และเป็นพื้นฐานในการศึกษาภาษาในระดับที่สูงขึ้น (กระทรวงศึกษาธิการ. 2533 : 21) แต่สภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปัจจุบันยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร ดังงานวิจัยของกาญจนา ปราณพาล และคนอื่น ๆ (2527 : 121) ซึ่งพบว่าเกณฑ์โดยเฉลี่ยของระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะของนักเรียนอยู่ในเกณฑ์ร้อยละ 50 ซึ่งสอดคล้องกับการประเมินคุณภาพวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชนเขตการศึกษา 6 พบว่า

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในทุกด้านของโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชนมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 30.53 ถ้าเปรียบเทียบกับเกณฑ์ผ่านแล้วยังไม่ผ่านเกณฑ์ (บุญเหลือ แฝงเวียง และคนอื่น ๆ. 2532 : 118 - 1120)

หากพิจารณาถึงสาเหตุของความบกพร่องในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนอกเหนือจากตัวผู้เรียนแล้ว สาเหตุที่สำคัญมากอีกสาเหตุหนึ่งคือ ครูผู้สอนใช้วิธีการสอนที่ไม่มีประสิทธิภาพ (สุไร พงษ์ทองเจริญ. 2526 : 51) รวมทั้งปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยใช้ครูเป็นจุดศูนย์กลาง (อุษา น้อยทิม. 2529 : 2) ซึ่งตรงกับงานวิจัยของ ประสิทธิ์ นรศาสตร์ (2526 : 83) ทั้งนี้เมื่อกรมสามัญศึกษาได้ทำการค้นคว้าวิจัยก็พบว่า ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยเอาตัวครูเป็นจุดศูนย์กลางเช่นกัน (กรมสามัญศึกษา. 2521 : 1 - 12)

นอกจากนั้นยังพบปัญหาในด้านการจัดชั้นเรียนที่มีจำนวนผู้เรียนมากเกินไป และเวลาที่ใช้สอนก็น้อยมาก จึงทำให้นักเรียนขาดการฝึกทักษะทางภาษาที่จะนำไปใช้ในการสื่อสาร (กุลชาติ โยสีดา. 2529 : 1) จะเห็นได้จากงานวิจัยของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน (2528 : 317) ที่พบว่า การอ่านที่ละประโยคและครูอธิบายคำศัพท์ โครงสร้างที่ยากไปเรื่อย แล้วตอบคำถามน่าเบื่อหน่ายทำให้เด็กมีนิสัยไม่รักการอ่าน

จากปัญหาและสาเหตุดังกล่าว จึงได้มีนักการศึกษาหลายท่านพยายามที่จะนำเอาหลักทางจิตวิทยาที่เกี่ยวกับการใช้ประสบการณ์เดิมมาผสมผสานกับความรู้ใหม่ การสอนเพื่อการสื่อสาร จะช่วยให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะ ฟัง พูด อ่าน เขียน ในลักษณะบูรณาการไปตลอดเวลา (Morris and Dore. 1984) ดังนั้นถ้าผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสม จัดให้นักเรียนได้ฝึกทักษะต่าง ๆ อย่างเพียงพอ และใช้วิธีสอนอย่างเหมาะสมจะทำให้การเรียนการสอนมีสัมฤทธิ์ผลได้ จากลักษณะของการแก้ไขนี้ครูผู้สอนจึงต้องนำเอาแนวคิดกรรมเข้ามาช่วย ซึ่งมีอยู่หลายอย่างด้วยกัน เช่น การสร้างบทเรียนโมดูล บทเรียนโปรแกรมศูนย์การเรียน และชุดการสอนมินิคอร์ส โดยเฉพาะชุดการสอนมินิคอร์ส ซึ่งเป็นชุดการสอนตามหลักของไมเยอร์ (Meyer. 1978 : 1 - 2) ซึ่งสร้างขึ้นโดยอาศัยหลักที่ว่า การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ เมื่อผู้เรียนสามารถตอบสนองต่อสิ่งเร้าได้อย่างคล่องแคล่ว และรับข้อมูลย้อนกลับได้อย่างทันทีทันใด มีเนื้อหาจบสมบูรณ์ในตัวเอง มีจุดประสงค์แน่นอน ชัดเจน และใช้ระยะเวลาสั้น ๆ ซึ่งจะ

สอดคล้องกับงานวิจัยของ อภิรม วรสัตยาภรณ์ (2529 : 2) วิโรจน์ คล้ายลี (2533 : 116) สามารถที่จะนำมาใช้แก้ปัญหาดังกล่าวได้

และนอกจากนี้ ยังได้มีแนวคิดที่จะสอนทักษะทั้ง 4 ในลักษณะทักษะบูรณาการ (Integrated Skills) ซึ่งเป็นหลักการอย่างหนึ่งในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (The Communicative Approach) แครชเชน (Krashen. 1982 : 32 - 35) ได้นำเสนอ ทฤษฎีการเรียนรู้ภาษาตามแนวทฤษฎีธรรมชาติ โดยมีผู้เรียนเป็นหลัก โดยกล่าวถึงการสอน แบบนี้ไว้ว่า การพูดนั้นไม่ได้มาจากการสอนโดยตรง การพูดจะเกิดได้เมื่อผู้เรียนสร้างความรู้ ในสมอง หลังจากได้รับข้อมูลทางภาษาในจำนวนที่เพียงพอ ซึ่งจะได้มาจากการฟังหรืออ่านด้วยความเข้าใจ ส่วนการเขียนจะได้มาจากการสอนที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อการพูด จึงอาจจะกล่าว ได้ว่าแนวคิดของ แครชเชน (Krashen) ได้เน้นในเรื่องที่ว่า การสอนควรเริ่มทักษะฟัง-อ่าน หรือเรียกว่า ทักษะรับสารที่มีผลต่อการเรียนรู้ ทักษะพูด-เขียน หรือทักษะส่งสาร ซึ่งจะช่วยให้เรียนรู้ได้ง่ายขึ้น

จากธรรมชาติการเรียนรู้ภาษาตามแนวคิดของแครชเชนนี้ ครูผู้สอนจึงสามารถที่จะ จัดกระบวนการเรียนการสอนภาษาโดยมีจุดมุ่งหมายจากการอ่านก่อน ซึ่งเป็นทักษะรับสารทักษะ หนึ่งเมื่อผู้รับสารได้รับข้อมูลเกี่ยวกับเนื้อหาของเนื้อเรื่อง ที่เรียนอย่างเพียงพอแล้ว ก็จะสามารถถ่ายโยงการเรียนรู้ไปยังทักษะอื่น ๆ ได้

จากการเรียนรู้ดังกล่าว การจัดกระบวนการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีการสอนแบบ มุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 (CLE Model I = Concentrated Language Encounter Approach Model I) ที่เป็นวิธีการที่มุ่งเน้นการให้ปัจจัยป้อน และกระบวนการ เรียนรู้ด้วยกลวิธีต่าง ๆ ที่ทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วม และได้ประสบการณ์ตรงในการใช้ภาษาทั้ง การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน อย่างต่อเนื่องเป็นบูรณาการด้วยตนเองจากการ พัฒนาความเข้าใจความหมายโดยรวมของเรื่อง ไปสู่องค์ประกอบย่อยของภาษา โดยยึด สื่อการเรียน และกิจกรรมภาษาพัฒนาขึ้นอย่างมีเป้าหมายในการนำรูปแบบภาษาของผู้เรียน ในการรับรู้และเรียนรู้ตามธรรมชาติ โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างระดับความสามารถ ความกดดัน ความสนใจและสติปัญญาของผู้เรียน นอกจากนี้ยังส่งผลไปถึงการมีเจตคติใน ทางบวก มีความคิดสร้างสรรค์เป็นของตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยที่ได้นำวิธีสอนแบบ

มุ่งประสบการณ์ภาษาไปทดลองสอนวิชาภาษาไทยระดับประถมศึกษา และวิชาภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษา ปรากฏว่าผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน ความเข้าใจในการอ่าน การเขียน ความคงทนในการจำ การระลึกสิ่งที่อ่าน และทัศนคติต่อวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาแตกต่างกัน จากวิธีสอนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (นันทรัตน์ ชื่นชม. 2531 ; มัลลิกา ภักดิ์ณรงค์. 2531 ; สุธีพร ปาคะดี. 2531 ; สมควร เกตุทอง. 2533) และผลการวิจัยพบว่า ผลจากการสอนด้วยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1 และรูปแบบที่ 2 ในการสอนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างจากวิธีสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (กรรณิการ์ ชาดิมนตรี. 2533 ; รัชนิภา ทอสุทธิ. 2533 ; รัตนา ถวิลวงษ์. 2534 ; พรพิมล ประสงค์พร. 2535) และหากได้นำไปใช้ในลักษณะของชุดการสอนมินิคอร์สด้วยแล้ว ผู้วิจัยมีความเชื่อว่าจะสามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่กล่าวมาแล้วข้างต้นได้วิธีหนึ่ง นอกจากนี้ การจัดกิจกรรมในชุดการสอนมินิคอร์สเป็นการเน้นในลักษณะปฏิสัมพันธ์ คือจัดผู้เรียนเป็นกลุ่ม โตตอบรับส่งสารระหว่างกัน ใช้เทคโนโลยีทางการศึกษาหลายรูปแบบพร้อมด้วยการใช้สื่ออุปกรณ์หลายรูปแบบ จะเป็นการสร้างความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งจะนำไปสู่ความสำเร็จในการศึกษา คือความสามารถในการใช้ภาษาอีกด้วย

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) กับการสอนตามคู่มือครู
2. เพื่อเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการสอน โดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) กับการสอนตามคู่มือครู

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

ผลของการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะเป็นแนวทางสำหรับครูที่สอนภาษาอังกฤษ และผู้เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษ ในการที่จะปรับปรุงวิธีสอนและพัฒนาการสร้างสื่อการสอน โดยใช้เทคโนโลยีการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ และมีความสนใจในการเรียนดีขึ้น

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเจ้าพระยาวิทยาคม แขวงบางโพงพาง เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2537 ที่เรียนรายวิชา อ 011 (ภาษาอังกฤษหลัก 1) มีจำนวนนักเรียนประมาณ 700 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเจ้าพระยาวิทยาคม แขวงบางโพงพาง เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2537 จำนวน 80 คน โดยนักเรียนโรงเรียนเจ้าพระยาวิทยาคม ได้รับการจัดห้องเรียนแบบคละกัน จึงใช้การสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับสลากมา 2 ห้องเรียน จากประชากร 14 ห้องเรียน จากนั้นจับสลากให้ได้นักเรียนจำนวน 40 คนในแต่ละห้อง แล้วนำมาจับสลากอีกครั้งหนึ่ง เพื่อแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม กลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม

3. ระยะเวลาในการทดลอง

การศึกษาดทดลองในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เวลาในการทดลองทั้งสิ้น 20 คาบ คาบละ 50 นาที เป็นเวลา 5 สัปดาห์ โดยใช้เวลาสอนสัปดาห์ละ 4 คาบ ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2537

4. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยได้คัดเลือกเนื้อหาที่มีเนื้อความตามอรรถลักษณะของภาษา (Genre) 2 ชนิดคือ 1. Narrative Genre (เรื่อง The Little Red Hen)

2. Procedure Genre (เรื่อง How to Make A Scrap Book) โดยนำมาจากหนังสือ วารสาร นิตยสาร ที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน (Authentic Materials) ที่จัดทำเป็นชุด การสอนมินิคอร์ส โดยพิจารณาถึงวัตถุประสงค์รายวิชา อ 011 ให้มีความยากง่าย จำนวนคำศัพท์ ส่วนโครงสร้างไวยากรณ์ ในระดับเดียวกันกับหนังสือแบบเรียนภาษาอังกฤษคือ Odyssey a Communicative Course in English Student's Book I ตามหลักสูตรมัธยมศึกษา ตอนต้น พ.ศ. 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) ซึ่งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมใช้เนื้อหา เดียวกัน โดยนำเนื้อหาที่จะสอนไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเหมาะสม

5. ตัวแปรที่ศึกษา

5.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ วิธีสอน ซึ่งแบ่งเป็น 2 วิธี

5.1.1 การสอนโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1)

5.1.2 การสอนตามคู่มือครู

5.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

5.2.1 ความสามารถของนักเรียนในการใช้ภาษาอังกฤษ

5.2.2 ความสนใจของนักเรียนในการเรียนภาษาอังกฤษ

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การสอนภาษาอังกฤษแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) หมายถึง การสอนภาษาอังกฤษที่มุ่งเน้นการให้ปัจจัยป้อนและกระบวนการเรียนรู้ด้วยวิธีต่าง ๆ ที่ จะทำให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและได้รับประสบการณ์ตรงในการใช้ภาษา ทั้งการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนอย่างต่อเนื่อง เป็นบูรณาการด้วยตนเอง จากการพัฒนาความเข้าใจ ความหมายโดยรวมของเรื่อง ไปสู่องค์ประกอบย่อยของภาษา โดยยึดสื่อการเรียน การ จัดกิจกรรมที่พัฒนาขึ้นอย่างมีเป้าหมายในการนำรูปแบบภาษาไปใช้สื่อสารได้ในชีวิตประจำวัน ประกอบกับคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างระดับความสามารถ ความถนัด ความสนใจและ

สติปัญญาของผู้เรียน กลวิธีในการสอน จะยึดหลักการภาษาศาสตร์เชิงระบบ (Systemic Linguistics) ภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา (Psycholinguistics) และจิตวิทยาในการเรียนรู้ (Learning Psychology) เพื่อช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาระบบการเรียนรู้ภาษาด้วยตนเอง โดยใช้กระบวนการทางความคิด ซึ่งจะนำไปสู่จุดหมายปลายทางที่ต้องการ คือ ความสามารถของผู้เรียนในการใช้ภาษา โดยถูกต้องเหมาะสมตามกาลเทศะ ตลอดจนมีเจตคติที่ดีในการเรียนรู้ภาษา โดยมีขั้นตอนการสอนดังนี้

- ขั้นที่ 1 - ครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง
- ขั้นที่ 2 - ให้นักเรียนเล่าเรื่องกลับ ลำดับเรื่องสนทนาอภิปรายเกี่ยวกับเรื่อง อ่านออกเสียง เล่นบทบาทสมมติ
- ขั้นที่ 3 - เขียนเรื่องร่วมกันระหว่างครูและนักเรียน
- ขั้นที่ 4 - ทำหนังสือเล่มใหญ่
- ขั้นที่ 5 - เล่นเกมและกิจกรรมเสริมทางภาษาเพื่อทบทวนและฝึกย้ำความแม่นยำ

(กิจกรรมเสริมทางภาษา หมายถึง กิจกรรมการเรียนรู้การสอนภาษาที่จัดขึ้นเพื่อเป็นการทบทวนและฝึกย้ำความแม่นยำในการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน โดยใช้เกมและเพลงเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความสนุกสนานเช่นแข่งกันเขียนเรื่องจากภาพ เกมล่าคำ แข่งกันเรียงคำให้เป็นประโยคหรือเนื้อเรื่อง แข่งกันเรียงประโยคที่ตัดออกจากข้อความเดิม ฯลฯ)

2. ชุดการสอนมินิคอร์ส หมายถึง ชุดการสอนที่สร้างขึ้นเพื่อใช้สอนเนื้อหาใดเนื้อหาหนึ่งนำมาจัดเรียงลำดับขั้นตอนให้เป็นระบบและรัดกุม จบสมบูรณ์ในตัวเอง การเรียนการสอนมุ่งเน้นการฝึกทักษะและการฝึกกิจกรรมเป็นกลุ่ม และปกติการเรียนรู้จะใช้สื่อหลายอย่างมีการกำหนดเวลาและจุดประสงค์ไว้อย่างชัดเจน ผู้เรียนสามารถบรรลุจุดหมายทางการเรียน ในระยะเวลาอันสั้นภายในเวลา 2 - 3 วัน หรือ 4 - 8 ชั่วโมง โดยพื้นฐานการสร้างจากรูปแบบเทคโนโลยีทางการศึกษา ไม่จัดเป็นชุดหรือ กลุ่มเพื่อการเรียนอิสระ ผู้เรียนจะทำกิจกรรมเหมือน ๆ กัน ด้วยวิธีวิเคราะห์ระบบ ผู้สอนมีบทบาทสำคัญในการจัดการสอน และปรับปรุงการสอน และสร้างชุดการสอน

ชุดการสอนมินิคอร์ส สร้างขึ้นตามวิธีทฤษฎีวิเคราะห์ระบบซึ่งมีวิธีการดังนี้

1. หลักการและเหตุผล คำแนะนำ โครงสร้างและแผนการสอน
2. กิจกรรมผู้เรียน
3. กิจกรรมผู้สอน
4. การประเมินผล
5. เนื้อหาเสริม
6. เอกสาร จุลสาร สื่อ แผนภูมิ อุปกรณ์ช่วยสอนอื่น ๆ

3. ชุดการสอนมินิคอร์สแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) หมายถึง ชุดการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เพื่อใช้สอนวิชาภาษาอังกฤษหลัก (อ 011) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในกลุ่มทดลอง โดยใช้เนื้อหาที่มีเนื้อความตามอรรถลักษณะ (Genre) และสิ่งนิพนธ์ที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน (Authentic Materials) แบ่งเป็น 2 ชนิด จำนวน 2 ชุดคือ

- ชุดที่ 1 เรื่องเล่า หรือบรรยายเชิงจินตนาการ (Narrative Genre) เป็นนิทานเปรียบเทียบ (Fable) เรื่อง The Little Red Hen ซึ่งใช้เวลาสอน 10 คาบ
- ชุดที่ 2 เรื่องประเภทวิธีการ (Procedure Genre) เป็นวิธีประดิษฐ์สมุดภาพ (How to Make a Scrap Book) ซึ่งใช้เวลาสอน 10 คาบ

ในแต่ละชุดการสอนมีการจัดเนื้อหาที่จะสอนใหม่ให้สั้นกระชับ กำหนดเวลาการจัดกิจกรรมชัดเจน ซึ่งสร้างขึ้นตามหลักทฤษฎีวิเคราะห์ระบบ และการจัดการเรียนการสอนใช้ขั้นตอนการสอนภาษาอังกฤษแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) กล่าวคือ

- ขั้นที่ 1 - ครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง
- ขั้นที่ 2 - ให้นักเรียนเล่าเรื่องกลับ ลำดับเรื่อง สันทนากิปรายเกี่ยวกับเรื่อง อ่านออกเสียง เล่นบทบาทสมมติ
- ขั้นที่ 3 - เขียนเรื่องร่วมกันระหว่างครูและนักเรียน
- ขั้นที่ 4 - ทำหนังสือเล่มใหญ่
- ขั้นที่ 5 - เล่นเกมและกิจกรรมเสริมทางภาษาเพื่อทบทวนและฝึกซ้ำ

ความแม่นยำ

4. การสอนตามคู่มือครู หมายถึง การสอนภาษาอังกฤษ ตามแผนการสอนตามจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษ (อ 011) สำหรับกลุ่มควบคุม ซึ่งใช้เนื้อหาเดียวกับกลุ่มทดลอง โดยใช้ขั้นตอนการสอนตามคู่มือครูของหน่วยงานนี้เพื่อกำหนดมาตรฐานการศึกษา ดังนี้

- ขั้นที่ 1 สร้างความสนใจให้นักเรียนเกิดความตั้งใจจดจ่อต่อบทเรียน เป็นการสร้างแรงจูงใจให้เกิดขึ้นกับผู้เรียน โดยครูอาจใช้วิธีการพูดเร้าใจ สนทนา ชักถาม ทายปัญหา หรือใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อให้นักเรียนเกิดความสนใจ
- ขั้นที่ 2 แจ้งจุดประสงค์โดยเฉพาะเจาะจงลงไป เพื่อให้นักเรียนมองเห็นประโยชน์ของบทเรียน และ ทราบจุดประสงค์ปลายทางของการสอน
- ขั้นที่ 3 กระตุ้นให้ผู้เรียนระลึกถึงการเรียนรู้พื้นฐานจำเป็นจะต้องนำมาใช้ โดยการกระตุ้นให้นักเรียนแสดงความสามารถ หรือประสบการณ์พื้นฐานของนักเรียนที่จะนำไปสู่จุดประสงค์การเรียนรู้นั้น เพื่อพิจารณาว่านักเรียนมีความพร้อมมากน้อยเพียงใด ซึ่งครูอาจใช้วิธีชักถาม สนทนา หรือให้นักเรียนปฏิบัติ
- ขั้นที่ 4 เสนอบทเรียนใหม่โดยใช้สื่อกระตุ้น โดยครูเริ่มกิจกรรมของบทเรียนใหม่ด้วยวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ประกอบการพูดอธิบายชักถามให้ตัวอย่าง หรือการจัดให้นักเรียนได้กระทำกิจกรรมโดยครูยึดจุดประสงค์นำทางเป็นหลัก
- ขั้นที่ 5 ให้แนวการเรียนรู้ โดยครูบอกแนวทางให้นักเรียนสามารถกระทำกิจกรรมด้วยตัวของเขาเอง ครูอาจแนะวิธีทำกิจกรรม แนะนำแหล่งค้นคว้าให้คำถามเป็นการนำทางหรือให้แนวทางไปคิดเอง
- ขั้นที่ 6 ขั้นปฏิบัติ ครูให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมตามจุดประสงค์ด้วยตนเอง
- ขั้นที่ 7 การให้ข้อมูลย้อนกลับ ครูแสดงให้นักเรียนเห็นว่าผลการปฏิบัติหรือกิจกรรมที่นักเรียนแสดงออกนั้นมีปัญหาหรือไม่ อย่างไร โดยการให้คำชม คำแนะนำ รวมทั้งแสดงความยินดีในผลงานของนักเรียน

- ชั้นที่ 8 การประเมินผลการปฏิบัติ ครูทำการวัดหรือประเมินว่าพฤติกรรมหรือผลงานที่นักเรียนทำนั้นได้ตามจุดประสงค์ของบทเรียนนั้นเพียงใด โดยวิธีการประเมินหรือเครื่องมือที่เหมาะสมเพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงการเรียนการสอนในบทเรียนต่อไป
- ชั้นที่ 9 ส่งเสริมความแม่นยำ และการถ่ายโอนการเรียนรู้ โดยการสรุป ย้ำ ทบทวนการเรียนรู้ที่ผ่านมา เพื่อให้นักเรียนมีพฤติกรรมหรือการเรียนรู้ที่ฝังแน่นขึ้น โดยให้แบบฝึกหัดเสริมหรือการให้กิจกรรมเพิ่ม การให้การบ้าน เป็นต้น

5. ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถในการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาอังกฤษ ในบริบทต่าง ๆ เพื่อสื่อความหมายได้อย่างถูกต้อง และเหมาะสมตามสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งการใช้คำ ประโยค การจับใจความ การบอกรายละเอียด การลำดับความ และการวิเคราะห์ความของนักเรียน ซึ่งวัดได้จากแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และหาคุณภาพแล้ว

6. ความสนใจในการเรียนภาษาลังกฤษ หมายถึง ความรู้ลึกซึ้งพอใจ ความกระตือรือร้น ความมานะพยายามและเอาใจใส่ต่อการเรียนตลอดจนมองเห็นคุณค่าประโยชน์ และคุณค่าของการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนโดยวัดด้วยแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น และผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ และหาคุณภาพแล้ว

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยแยกศึกษาตามลำดับหัวข้อต่อไปนี้

1. เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับชุดการสอนมินิคอร์ส
 - 1.1 ความหมายของมินิคอร์ส
 - 1.2 ขั้นตอนการวิวัฒนาการของแนวคิดมินิคอร์ส
 - 1.2.1 ความหมายของบทเรียนโมดูล
 - 1.2.2 ความหมายของชุดการสอนมินิคอร์ส
 - 1.3 คุณลักษณะของมินิคอร์ส
 - 1.4 ขั้นตอนการสร้างมินิคอร์ส
 - 1.5 การสอนที่เป็นระบบ
 - 1.6 สัมฤทธิ์ผลในชุดการสอนมินิคอร์ส
 - 1.7 ประโยชน์ของมินิคอร์สในเอเชียและแปซิฟิก
 - 1.8 แนวทางในการพัฒนามินิคอร์สสำหรับประเทศกำลังพัฒนา
 - 1.9 การศึกษาเฉพาะกรณีและการประยุกต์ใช้มินิคอร์สในประเทศไทย
 - 1.10 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้มินิคอร์สในต่างประเทศ
 - 1.11 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้มินิคอร์สภายในประเทศ
2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษโดยการใช้กิจกรรมทางภาษา
 - 2.1 งานวิจัยภายในประเทศ
 - 2.2 งานวิจัยต่างประเทศ
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษด้วยวิธีสอนแบบมุ่ง

ประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1 - 3

- 3.1 ความเป็นมาของวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

- 3.2 งานวิจัยภายในประเทศ
- 3.3 งานวิจัยต่างประเทศ
- 4. ทฤษฎีและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสนใจและการวัดความสนใจ
 - 4.1 ความหมาย "ความสนใจ"
 - 4.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสนใจ
 - 4.3 การวัดความสนใจ

1. เอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับชุดการสอนมินิคอร์ส

1.1 ความหมายของมินิคอร์ส

นักการศึกษาและผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับชุดการสอนมินิคอร์ส ได้ให้ความหมายของมินิคอร์สไว้ดังต่อไปนี้

ศูนย์พัฒนาการสอนแห่งมหาวิทยาลัยแมคควอรี (Center for Advancement of Teaching (C.A.T.) Macquarie University. 1980 : Introductory) อธิบายชุดการสอนมินิคอร์สว่าเป็นโครงการเรียนที่มีเนื้อหาจบในตัวเอง สามารถใช้ได้กับผู้เรียนเป็นกลุ่มและเป็นรายบุคคล โดยทั่วไปการเรียนรู้ในมินิคอร์สอาศัยสื่อและยุทธวิธีหลายแบบ มีจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ชัดเจนและรัดกุม ซึ่งสามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดสัมฤทธิ์ผลในการเรียนได้ในระยะเวลาอันสั้น ปกติใช้เวลาเพียง 1 วัน หรือน้อยกว่านี้

ยูเนสโก (UNESCO. 1982 : 4) ได้ให้ความหมายของมินิคอร์ส ไว้ว่ามินิคอร์สคือ รายวิชาย่อยที่ยึดหยุ่นได้และเนื้อหาจบสมบูรณ์ในตัวเองหรือเป็นการฝึกงานเป็นกลุ่มการเรียนรู้ใช้สื่อและยุทธวิธีหลายอย่างพร้อมกับจุดประสงค์ที่กำหนดไว้อย่างชัดเจน สามารถบรรลุผลสัมฤทธิ์ในการเรียนได้ในระยะเวลาสั้นภายใน 2 - 3 วัน หรือน้อยกว่านี้

กรมการศึกษานอกโรงเรียน (กรมการศึกษานอกโรงเรียน ม.ป.ป. : 1)

กล่าวว่า มินิคอร์สคือ ชุดการอบรมที่มีความยืดหยุ่นและเบ็ดเสร็จในตัวเองอย่างสมบูรณ์แบบ ซึ่งใช้ได้กับบุคคลหรือกลุ่มบุคคล โดยทั่วไปจะใช้สื่อและยุทธวิธีหลายประการ มีวัตถุประสงค์ชัดเจน สามารถบรรลุได้ในระยะเวลาอันสั้น ใช้เทคโนโลยีทางการศึกษาเป็นหลัก มิได้จัดเป็นกล่อง

ให้ศึกษาอย่างอิสระ และไม่สร้างเป็นหน่วยย่อยประกอบวิชาหนึ่งวิชาใดเป็นการเฉพาะและจบในตัวเอง สิ่งสำคัญคือ มินิคอร์สเน้นที่กลุ่มสัมพันธ์มากกว่าการศึกษาเป็นรายบุคคลแต่เพียงอย่างเดียว

สรุปแล้ว มินิคอร์สคือ ชุดการสอนที่มีการจัดเนื้อหาใหม่ให้สั้นและกระชับ มีลักษณะตอบสนองความต้องการของผู้เรียน จบสมบูรณ์ในตัวเอง ใช้ระยะเวลาในการเรียนการสอนที่สั้น มีวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่ชัดเจน ส่งเสริมการร่วมกิจกรรมจากสื่อและยุทธวิธีหลายแบบ และเน้นการสอนเป็นกลุ่มมากกว่ารายบุคคล

1.2 ขั้นการวิวัฒนาการของแนวคิดมินิคอร์ส (UNESCO. 1982 : 1 – 3)

มินิคอร์ส เป็นการพัฒนามาจากความคิดของบทเรียน โมดูล โดยมีลักษณะที่สำคัญเพื่อให้เวลาในการเรียนการสอนภายในเวลาอันสั้น ใช้สื่อและยุทธวิธีต่าง ๆ เพื่อให้มั่นใจได้ว่าจะเกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้อย่างรอบคอบ และจุดประสงค์เหล่านี้เป็นแนวทางในการใช้ยุทธวิธีและสื่อการเรียนการสอนให้บังเกิดประโยชน์เหมาะสมที่สุด ส่วนที่ต่างไปจากโมดูลก็คือ มินิคอร์สไม่ได้สร้างขึ้นเพื่อการเรียนเป็นรายบุคคล ซึ่งสามารถสรุปลำดับขั้นการพัฒนาแนวคิดของมินิคอร์สจากการถ้อยแถลงแนวคิดรายวิชาปกติ (Conventional Course) มาเป็นมินิคอร์สได้ดังนี้

1. รายวิชาเรียนปกติที่เป็นแบบแผน : ก่อนปี ค.ศ. 1960

โปรแกรมการสอนวิชาต่าง ๆ ในช่วงนี้จะใช้วิธีการบรรยายหน้าชั้นเรียนประชุมปฏิบัติการ และการสอนแบบกวดวิชา

2. รายวิชาเรียนแบบสอนประกอบการใช้เครื่อง โสตทัศนูปกรณ์อย่างมีแบบแผน : ต้นและกลางปี ค.ศ. 1960

ในช่วงนี้การสอนแบบบรรยายหน้าชั้นเรียน การประชุมปฏิบัติการและการสอนแบบกวดวิชานั้น ได้รวมกันกลายเป็นการสอนประกอบการใช้เครื่อง โสตทัศนูปกรณ์ ซึ่งเป็นการเรียนรู้แบบทั้ง โปรแกรมและต่างคนต่างเรียนด้วยตนเองได้ โดยการใช้อุปกรณ์ประกอบการเรียน และมุ่งให้บรรลุจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม

3. รายวิชาแบบสอนโดยใช้บทเรียน โมดูล ซึ่งจัดลำดับขั้นตอนการเรียนรู้ไว้แล้ว ประกอบกับการใช้เครื่อง โสตทัศนูปกรณ์ ปลาย ค.ศ. 1960

แนวการสอนในช่วงนี้มีการวาง โปรแกรมให้รายวิชาการสอนปกติเป็นส่วนหนึ่งของรายวิชาการสอนประกอบเครื่อง โสตทัศนูปกรณ์ และในแต่ละสัปดาห์รายวิชาการสอนปกติจะต้องมีรายละเอียดจุดมุ่งหมายทางการเรียนที่เฉพาะแน่นอนเป็นเอกเทศ แต่ต้องมีความสัมพันธ์กับจุดมุ่งหมายรวมของรายวิชานั้น ๆ ซึ่งการเรียนการสอนแบบนี้ก่อให้เกิดแนวความคิดว่างานของ โมดูลแต่ละสัปดาห์เป็นเอกเทศด้วย และก็เป็นขั้นตอนหนึ่งของ โมดูลบทต่อไปด้วย

4. รายวิชาเรียนแบบสอนโดยใช้บทเรียนโมดูล ซึ่งไม่ได้จัดลำดับไว้ก่อนประกอบกับการใช้เครื่องโสตทัศนูปกรณ์ ปลาย ค.ศ. 1960 และต้น ค.ศ. 1970

วิวัฒนาการขั้นต่อไปคือ การพัฒนาโมดูลแต่ละบทเพื่อให้เป็นเอกเทศจากโมดูลบทอื่น ๆ อย่างแท้จริง จากแนวความคิดนี้ผู้เรียนสามารถจัดลำดับบทเรียนต่าง ๆ ตามพื้นฐานและความสนใจของตนได้ การเปลี่ยนแปลงขั้นต่อไปคือ การจัดบทเรียนโมดูลเพื่อให้ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนเฉพาะที่ตนเองสนใจ โดยพยายามหลีกเลี่ยงวิชาอื่น ๆ ที่มีเวลาเรียนตรงกันได้ ดังนั้นการบรรลุตามจุดมุ่งหมายก็จะแตกต่างกันออกไปตามบทเรียน โมดูลที่ผู้เรียนแต่ละคนเลือกเรียน

5. บทเรียนโมดูลอิสระ ต้น ค.ศ. 1970

ในช่วงนี้มีการพัฒนาสร้างบทเรียนโมดูลที่เป็นอิสระแยกจากกัน โดยสร้างให้เป็นบทเรียนแบบเบ็ดเสร็จสมบูรณ์ในตัวเอง และรูปแบบการสอนที่ใช้โสตทัศนูปกรณ์ประกอบบทเรียนซึ่งเป็นแบบแผนเคร่งครัดกว่าก็ค่อยคลายลง บทเรียนโมดูลมีรูปแบบและใช้สื่อต่าง ๆ มากขึ้นตั้งแต่สิ่งพิมพ์ง่าย ๆ ไปจนถึงระบบการสื่อสารที่ซับซ้อนยุ่งยาก ที่สำคัญคือ โมดูลแต่ละบทจะเน้นที่รูปแบบการเรียนรู้อย่างถึง โปรแกรม ซึ่งให้ผู้เรียนต่างคนต่างพัฒนาตามบทเรียนของตน

6. ชุดการสอนมินิคอร์ส กลาง ค.ศ. 1970

วิวัฒนาการขั้นสุดท้ายเกิดขึ้นเมื่อมีการศึกษากันใหม่ถึงบทเรียนโมดูลอิสระแต่ละบทว่าถ้ามีการวางแผนอย่างรอบคอบที่สุดแล้วอาจจะสร้างชุดการสอนที่มีความสมบูรณ์ในตัวเอง มีลักษณะเป็นโมดูลซึ่งมีคุณค่าในตัวเองได้ และมีการศึกษากันต่อไปว่า การเรียนรู้อย่างที่ผู้เรียนต่างคนต่างพัฒนาตนเองเป็นยุทธวิธีที่มีประโยชน์มาก และบางครั้งการทำงานกลุ่มหลาย ๆ ขนาดตั้งแต่กลุ่มที่มี 2 คน จนถึงกลุ่มที่ประกอบด้วยผู้เรียน 40 คนนั้น ก็เป็นลักษณะการศึกษาที่ดี

และอาจจะดำเนินการในรูปแบบโมดูลได้ ในช่วงนี้เองจึงได้เกิด "miniature course" ซึ่งหมายถึงกิจกรรมการเรียนรู้ใด ๆ ก็ตามที่ดำเนินการภายในระยะเวลาสั้น ๆ

เนื่องจากบทเรียนโมดูลและชุดการสอนมินิคอร์ส มีลักษณะใกล้เคียงกันจึงเกิดการใช้สับสนกันมาก จึงได้มีการให้คำจำกัดความของคำว่า "โมดูล" และ "มินิคอร์ส" เพื่อความกระจ่างแจ้งดังนี้

1.2.1 ความหมายของบทเรียนโมดูล (UNESCO. 1982 : 4)

บทเรียนโมดูลคือ หน่วยการเรียนรู้ที่มีเนื้อหาจบในตัวเองมีลักษณะที่ผู้เรียนสามารถเรียนได้ด้วยตนเอง บทเรียนโมดูลออกแบบเพื่อให้ผู้เรียนสัมฤทธิ์ผลในการเรียนตามจุดประสงค์เฉพาะภายในเวลาอันสั้น ปกติมักใช้เวลาเพียง 2 - 3 วัน หรือน้อยกว่านั้นบทเรียนโมดูลสร้างขึ้นโดยมีพื้นฐานเทคโนโลยีทางการศึกษา มักจะจัดเป็นกล่องหรือเป็นชุดการเรียนเพื่อการใช้อิสระ อาจเป็นหน่วยหนึ่งของรายวิชาใดรายวิชาหนึ่งก็ได้ โดยมีส่วนประกอบดังนี้ (Greager and Murray, 1971 : 4)

1. วัตถุประสงค์
2. ทักษะพื้นฐานที่จำเป็นแก่ผู้เรียน
3. จุดประสงค์ของการสอน
4. แบบทดสอบก่อนการเรียนรู้
5. เครื่องมือเสริมบทเรียนโมดูล เช่น อุปกรณ์วัสดุต่าง ๆ
6. โปรแกรมของบทเรียนโมดูล
7. ประสบการณ์ที่สัมพันธ์กับบทเรียน
8. แบบทดสอบหลังการเรียนการสอน
9. การประเมินผลบทเรียนโมดูล

1.2.2 ความหมายของชุดการสอนมินิคอร์ส (UNESCO. 1982 : 4)

ยูเนสโก ให้ความหมายของมินิคอร์สว่า เป็นรายวิชาย่อยที่ยึดหยุ่นได้มีเนื้อหาจบสมบูรณ์ในตัวเองหรือเป็นการฝึกงานเป็นกลุ่ม ปกติการเรียนรู้จะใช้สื่อหลายอย่างกำหนดจุดประสงค์ไว้อย่างชัดเจน ผู้เรียนสามารถบรรลุได้ในระยะเวลาอันสั้นภายใน 2-3 วัน

หรือน้อยกว่า^๕ โดยพื้นฐานการสร้างจากรูปแบบเทคโนโลยีการศึกษา ไม่จัดเป็นชุดหรือกลุ่มเพื่อการเรียนอิสระและไม่เป็นหน่วยย่อยของการเรียนวิชาใดโดยเฉพาะ โดยมีส่วนประกอบดังนี้ (กรมการศึกษานอกโรงเรียน. ม.ป.ป. : ๕)

1. หลักการและเหตุผล คำแนะนำ จุดมุ่งหมาย จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม โครงสร้างและแบบแผนการสอนของมินิคอร์ส
2. กิจกรรมผู้เรียน เน้นการทำกิจกรรมเป็นกลุ่ม เช่นการแบ่งกลุ่มฝึกทักษะแต่ละทักษะ โดยให้ผู้เรียนมีบทบาทมากที่สุดในการเรียน
3. กิจกรรมครู ครูจะมีหน้าที่เพียงแต่จัดชุดการสอนมินิคอร์สให้พร้อมทั้งทางด้านเวลา สื่อ กิจกรรม ฯลฯ แล้วทำหน้าที่ช่วยเหลือให้คำแนะนำแก่นักเรียน
4. การประเมินผล ใช้วิธีการสังเกต การทำแบบฝึกหัดของนักเรียน การตอบคำถาม การสรุปการเรียนรู้ของนักเรียน เป็นต้น
5. เนื้อหาเสริม เพื่อใช้เพิ่มเติมความรู้ให้แก่นักเรียนในเนื้อหาบางตอน ครูก็จะแจกเอกสารให้อ่าน นักเรียนศึกษาจากเอกสาร
6. เอกสาร จุลสาร สื่อ แผนภูมิ ฯลฯ ที่ครูใช้ประกอบ การเรียนการสอน ขั้นตอนนี้เป็นหน้าที่ของครูที่จะต้องจัดเตรียมไว้อย่างดี ตลอดชุดการเรียนการสอนในแต่ละชุด

โดยทั้ง 6 ส่วนนี้ จัดไว้ในแฟ้มอย่างเป็นระบบ โดยครูนำมาใช้ได้อย่างสะดวก

1.3 คุณลักษณะของมินิคอร์ส (UNESCO. 1982 : 6 - 8)

มินิคอร์สที่พัฒนาจากมหาวิทยาลัยแมคควอรี ออสเตรเลีย มีคุณลักษณะ ดังนี้

1. ตอบสนองความต้องการเฉพาะเรื่อง (Responsive to Need) ชุดการสอนมินิคอร์สแต่ละชุดสร้างขึ้นเพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการเฉพาะเรื่อง ซึ่งความต้องการเหล่านี้เกิดขึ้นจากการใช้เทคโนโลยีใหม่ ๆ ภายหลังจากการกำหนดวางตัวบุคลากร กำหนดสถานที่ในการเรียนการสอน หรือได้รับการสนับสนุนจากนโยบายของโรงเรียนที่มีอิสระในการเรียนการสอนด้วยตนเอง

2. จบสมบูรณ์ด้วยตนเอง (Self - Contained) ชุดการสอนมินิคอร์สแต่ละชุดจะจบสมบูรณ์ในตัวเองและจะไม่เกี่ยวข้องกับชุดการสอนมินิคอร์สชุดอื่น ๆ ลักษณะที่เป็นอิสระของชุดการสอนมินิคอร์สนี้สามารถทำให้ครูดำเนินการสอนไปได้ทันที ซึ่งตรงกับความต้องการของผู้เรียน

3. ใช้ระยะเวลาสั้น (Short Duration) ชุดการสอนมินิคอร์สไม่ควรใช้เวลาในการเรียนมากกว่า 1 วัน และในแต่ละชุดควรให้เกิดการเรียนรู้ภายใน 8 ชั่วโมง บางครั้งอาจแบ่งออกเป็น 2 ช่วง ๆ ละ 4 ชั่วโมงก็ได้ ระยะเวลานี้อาจมีการเปลี่ยนแปลงให้เหมาะสมได้ แต่ไม่ควรเกิน 8 ชั่วโมง

4. มีวัตถุประสงค์การเรียนรู้การสอนที่ชัดเจน (Clear Objectives) ด้วยเหตุที่ชุดการสอนมินิคอร์สแต่ละชุดใช้เวลาเพียง 8 ชั่วโมง ดังนั้น จุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ของวิชาที่ชัดเจนเป็นสิ่งที่สำคัญมาก และจะต้องสามารถบรรลุได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด

5. มุ่งการฝึกทักษะ (Skills Orientation) รูปแบบของชุดการสอนมินิคอร์สเหมาะกับการฝึกทักษะต่าง ๆ ทักษะเหล่านี้จะรวมถึงการทำงานเป็นกลุ่มเล็ก ๆ การใช้คำถาม การใช้สื่อทัศนูปกรณ์ หรือการใช้โปรแกรมประเมินค่า

6. มีการเข้าร่วมกิจกรรมโดยทั่วถึง (Wide Participation) ลักษณะที่สำคัญประการหนึ่งของชุดการสอนมินิคอร์ส คือผู้เรียนมีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันจากกิจกรรมต่าง ๆ

7. มีกิจกรรมการเรียนรู้หลายรูปแบบ (Varied Learning Activities) ชุดการสอนมินิคอร์สแต่ละชุดจะใช้ยุทธวิธีการสอนหลายรูปแบบ เพื่อให้เหมาะสมและสามารถบรรลุวัตถุประสงค์ได้ในระยะเวลาอันสั้น ควรมีการเปลี่ยนแปลงกิจกรรมในการเรียนการสอนบ่อย ๆ ซึ่งอาจจะใช้วิธีการแบ่งกลุ่ม และมีการเปลี่ยนกลุ่มใหม่เพื่อให้กิจกรรมการเรียนรู้แตกต่างกันออกไป

8. ใช้สื่อหลายประเภท (Variety of Media) ชุดการสอนมินิคอร์สเกือบทุกชุดจะใช้สื่อหลายประเภท เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด สิ่งตีพิมพ์ต่าง ๆ เทป ไทรทัศน์ สไลด์ ภาพยนตร์ สไลด์เทป ทัศนูปกรณ์ และสื่ออื่น ๆ

9. กำหนดขั้นตอนแน่นอน (Structured Programme) ในทุกกิจกรรมจะ
ใช้ยุทธวิธีและสื่อต่าง ๆ โดยใช้เวลาประมาณ 15 - 30 นาที ในแต่ละกิจกรรม ชุดการสอน
มินิคอร์สแต่ละชุดจะกำหนดขั้นตอนไว้เป็นลำดับอย่างละเอียด เพื่อให้สัมพันธ์กับเนื้อหาและ
วัตถุประสงค์

10. ใช้กิจกรรมสร้างสรรค์ (Creative Activity) ชุดการสอนมินิคอร์ส
ใช้กิจกรรมสร้างสรรค์แบบปลายเปิด เพื่อให้ผู้เรียนมีความคิดที่อิสระ

11. มีกลวิธีที่นำไปสู่การเรียนรู้การสอนอย่างกว้างขวาง (Strategies Media
Overt) เนื่องจากชุดการสอนมินิคอร์สเป็นการพัฒนาการสอนของครู และเป็นการพัฒนาทักษะ
ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอน ดังนั้น ชุดการสอนทุกชุดจึงเปิดโอกาสให้มีการทบทวนและ
วิเคราะห์ยุทธวิธีใช้ในชุดการสอน

12. มียุทธวิธีที่สามารถนำมาใช้ได้ (Exemplary Strategies) ชุดการสอน
มินิคอร์สจะรวมยุทธวิธีต่าง ๆ ที่สามารถนำมาใช้ในการสอนได้ ดังนั้นชุดการสอนนี้จึงเป็นการ
ส่งเสริมการพัฒนาทักษะต่าง ๆ ในการเรียนการสอน ซึ่งเป็นความต้องการของผู้เรียน

13. มีการประเมินผล (Evaluation) จะต้องมีการศึกษาข้อมูลย้อนกลับเพื่อ
เป็นการเพิ่มประสิทธิภาพของชุดการสอนมินิคอร์ส และเป็นประโยชน์ในการที่จะวางแผนงานต่อไป

14. มีการติดตามผล (Follow-up) จะมีบริการให้คำปรึกษาแก่ผู้เข้าร่วม
กิจกรรมทุกคนที่อาจจะต้องการความช่วยเหลือและให้คำแนะนำในสิ่งที่ เป็นปัญหา

15. มีการออกแบบ (Design) ชุดการสอนมินิคอร์สแต่ละชุด สร้างขึ้น
โดยใช้พื้นฐานเทคโนโลยีทางการศึกษา โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ระบบและแต่ละกิจกรรมจะจัด
เป็นวงจร

ปัจจัยป้อน —————> ขบวนการ —————> ผล

Input —————> Process —————> Output

1.4 ขั้นตอนการสร้างมินิคอร์ส (กรมการศึกษานอกโรงเรียน. ม.ป.ป. : 7 - 8)

มินิคอร์สมีพื้นฐานการสร้างมาจากรูปแบบเทคโนโลยีทางการศึกษา โดยมีขั้นตอน
ในการสร้างดังต่อไปนี้

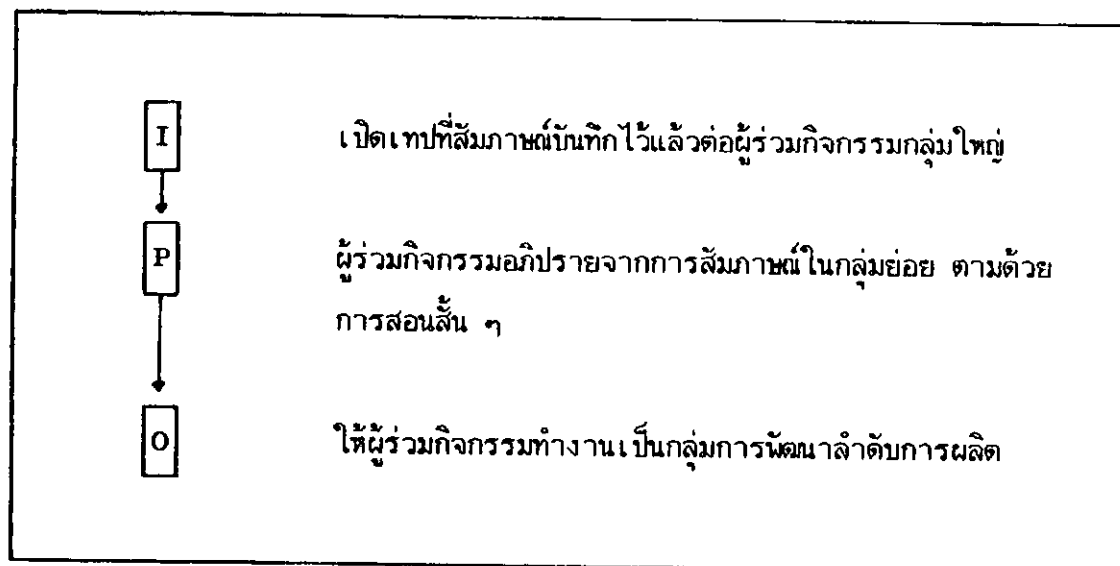
ขั้นที่ 1 ดำเนินตามขั้นตอนทฤษฎีวิเคราะห์ระบบ ดังนี้

กระบวนการและขั้นตอนตามระบบ ของทฤษฎีวิเคราะห์ระบบ	คำอธิบายประกอบ
1. กำหนดความต้องการและความจำเป็น	-ความต้องการและความจำเป็นคือสิ่งที่ได้จาก ความต้องการและเหตุผลของ โครงสร้างของ มินิคอร์ส
2. กำหนดกลุ่มเป้าหมาย	-กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ ผู้รับบริการของรูปแบบนี้ ได้แก่ ผู้รับการอบรม ผู้เรียน และผู้ประสงค์ หาความรู้เพิ่มเติม
3. กำหนดวัตถุประสงค์ทั่วไป	-แม้ว่าจะเรียกว่าวัตถุประสงค์ทั่วไป แต่ต้องเป็น วัตถุประสงค์เฉพาะเจาะจงและชัดเจนตรงกับ ความต้องการและความจำเป็น
4. กำหนดวัตถุประสงค์เฉพาะ	-วัตถุประสงค์เฉพาะทุกข้อต้อง เป็นวัตถุประสงค์ เชิงพฤติกรรมที่สามารถปฏิบัติและวัดได้
5. สำนวจความเป็นไปได้ของทรัพยากร สื่อ และข้อมูล	-ทั้งนี้ เนื่องจากมินิคอร์ส มีโครงการที่แน่นอน ใช้ระยะเวลาสั้น และหวังผลสัมฤทธิ์สูง ฉะนั้น ทรัพยากร สื่อ ข้อมูลและเอกสารประกอบ ต่าง ๆ จึงมีความจำเป็นที่สุด
6. การเขียนโครงสร้าง	-โครงสร้างจะต้องมีกำหนดเวลาที่แน่นอน แต่ละ กิจกรรมเป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ระบุ แต่ละข้อ มีครบวงจรต่อเนื่องกันไป

กระบวนการและขั้นตอนตามระบบ ของทฤษฎีวิเคราะห์ระบบ	คำอธิบายประกอบ
7. การพัฒนากิจกรรมและสื่อประกอบ ตามโครงสร้าง	-ในการพัฒนากิจกรรมตามโครงสร้างควรประกอบด้วย 1. คำอธิบายวิธีใช้ 2. คู่มือดำเนินกิจกรรมสำหรับผู้สอน 3. คู่มือดำเนินกิจกรรมสำหรับผู้เรียน 4. เอกสารประกอบการเรียนรู้ 5. การประเมินผลและเครื่องมือ 6. สื่อที่ใช้ประกอบ
8. การทดลอง	-เนื่องจากกลุ่มผู้เรียนมาจากที่ต่างกัน การทดลองควรทำหลายครั้ง เพื่อจะได้ข้อมูลที่เชื่อมั่นได้พอสมควร
9. การปรับปรุงแก้ไข	-ขั้นตอนนี้เป็นสิ่งที่ทำได้ยาก แต่จำเป็นต้องทำอย่างยิ่งเพื่อการพัฒนาคุณภาพและผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนจึงควรอยู่ในลักษณะสามารถปรับปรุงแก้ไขได้ตลอดเวลา

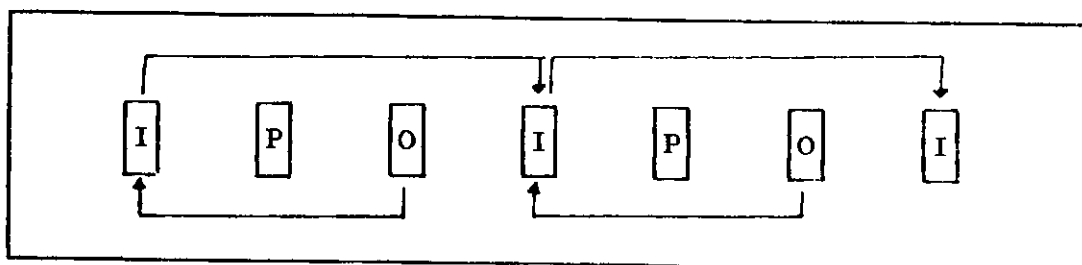
ขั้นที่ 2 ของการสร้างมินิคอร์ส คือ ใช้พื้นฐานของเทคโนโลยีทางการศึกษา โดยใช้ทฤษฎีพฤติกรรม ทุกโปรแกรมการเรียนรู้จะเสนอกิจกรรมในลักษณะของปฏิกิริยาลูกโซ่ การเร้าและการตอบสนอง (Stimulus Response Chains) โดยการตอบสนองแต่ละครั้งทำให้เกิดแรงเสริมเช่น ความพอใจต่อตนเอง การยอมรับในกลุ่มและอื่น ๆ

ขั้นที่ 3 พื้นฐานทางเทคโนโลยีทางการศึกษาที่พัฒนามินิคอร์ส คือ รูปแบบ
 Input —> Process —> Output เป็นคุณสมบัติของมินิคอร์ส เช่น การเล่นและใช้
 การบันทึกเสียง ดังภาพประกอบ 1

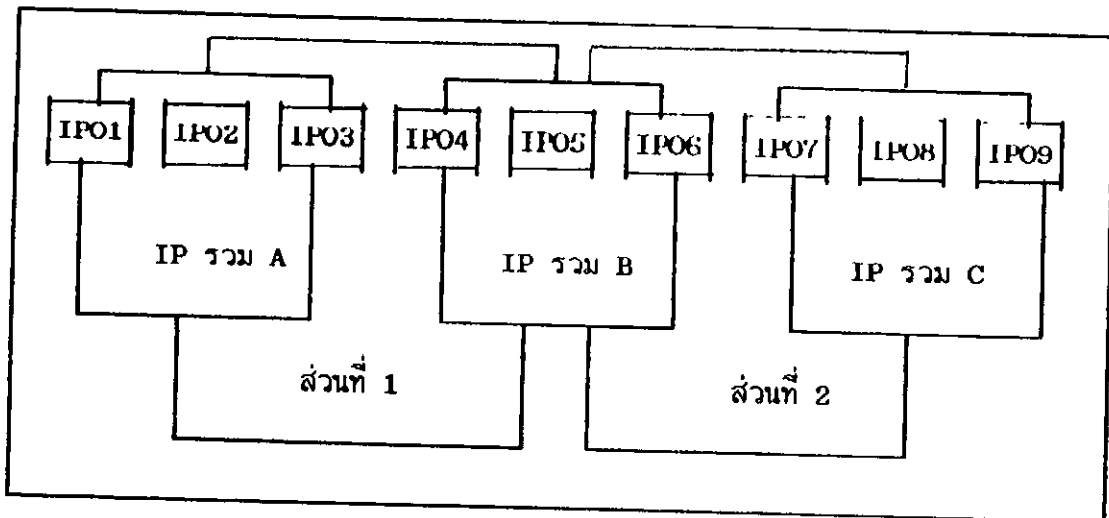
ภาพประกอบ 1 วงจร I - P - O

วงจร Input —> Process —> Output เชื่อมโยงกันเป็นเส้นตรง
 แต่ละครั้งจะมีผลกับ Input ในยุคนั้น และในวงจรต่อไป ดังภาพประกอบ 2

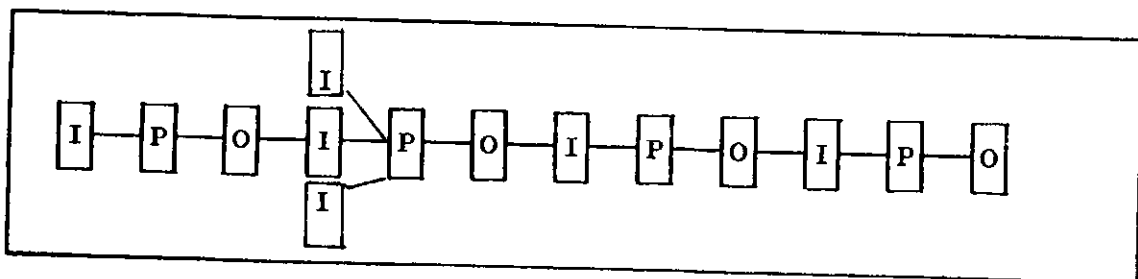
ภาพประกอบ 2 วงจร I - P - O ในมินิคอร์ส

รูปแบบ IPO อาจซับซ้อนขึ้น เรียกว่า "วงจรพิเศษ" โดยในแต่ละวงจรเป็นตัวเชื่อมโยงไปใน IO (อาจเท่ากับปฏิบัติการลูกโซ่ เร็ว - สมอง) แต่ละโปรแกรมดังภาพประกอบ 3

ภาพประกอบ 3 วงจร I-P-O รวมของโปรแกรมมิกโครส์

ในบางโปรแกรม วงจรหนึ่งอาจมี "กระบวนการ IPO" ตั้งแต่ 2 หรือมากกว่าก็ได้ ดังภาพประกอบ 4

ภาพประกอบ 4 ตัวแปรต่าง ๆ ของวงจร I - P - O ในชุดการสอนมินิคอร์ส

มินิคอร์สส่วนใหญ่ประกอบด้วย 4 - 5 วงจร I - P - O ในเวลา 8 ชั่วโมง แต่ไม่น้อยกว่า 4 ชั่วโมง และไม่เกิน 9 ชั่วโมง

1.5 การสอนที่เป็นระบบ (Meyer. 1978 : 2 - 4)

การสอน หมายถึง การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้เรียนแต่ละคน การสอนที่ดีจะสามารถสัมฤทธิ์ผลได้จำเป็นจะต้องมีการวางแผนไว้อย่างเป็นระบบ ผู้สอนสามารถศึกษาและกำหนดพฤติกรรมใหม่ ๆ กำหนดเนื้อหา วิธีการสอน และแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ที่สามารถทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอย่างมีประสิทธิภาพไว่วงหน้า โดยจัดทำแผนการสอนอย่างเป็นระบบดังกล่าว นอกจากนี้ในแผนการสอนจะมีการประเมินผลการเรียนการสอนตามจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรมไว้ด้วย เพื่อเป็นการตรวจสอบผลการเรียนการสอนในแต่ละขั้นตอน

ขั้นตอนการจัดโปรแกรมการสอนที่เป็นระบบ มีดังนี้

ขั้นที่ 1 กำหนดพฤติกรรมเมื่อเข้าสู่บทเรียน

ก่อนที่จะมีการพัฒนาลำดับขั้นของการสอนที่เหมาะสมจำเป็นจะต้องรู้ข้อมูลเกี่ยวกับผู้เรียนให้มากที่สุด เช่น ผู้เรียนได้เรียนอะไรมาบ้างแล้ว เคยเรียนหรือกำลังเรียนวิชาอะไรที่สัมพันธ์กับวิชานี้บ้าง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ผ่านมาเป็นอย่างไร จำเป็นจะต้องทำการทดสอบก่อนเข้าสู่บทเรียนหรือไม่ เป็นต้น ข้อมูลเหล่านี้จะมีผลต่อการกำหนดขอบเขตของจุดมุ่งหมาย การเลือกเนื้อหาและระดับความรู้ที่นักเรียนควรจะได้รับ

ขั้นที่ 2 กำหนดจุดมุ่งหมาย

ขั้นตอนนี้เป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุดในการจัดการเรียนการสอน จุดมุ่งหมายที่ชัดเจนจะช่วยให้ครูและผู้เรียนดำเนินการเรียนการสอนไปตามขอบข่ายที่กำหนด และจำเป็นจะต้องมีการกำหนดความรู้ ทักษะ และทัศนคติด้วย

ขั้นที่ 3 กำหนดและจัดลำดับเนื้อหา

เมื่อได้กำหนดจุดมุ่งหมายแล้ว ก็จะมีการกำหนดเนื้อหาวิชา และจัดลำดับเนื้อหาวิชาเพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนบรรลุจุดหมายที่วางไว้ให้มากที่สุด

ขั้นที่ 4 กำหนดยุทธวิธีการสอนและจัดกลุ่ม จัดเวลา และกำหนดทรัพยากร

ยุทธวิธีการสอน หมายถึง วิธีการสอนแบบทั่ว ๆ ไปที่นำมาประยุกต์ใช้

กับแต่ละหัวข้อรายวิชา เช่น การบรรยาย การแบ่งกลุ่มย่อยทำกิจกรรม หรือการประชุมปฏิบัติการ เป็นต้น ส่วนวิธีการ หมายถึง การใช้กิจกรรมเข้าเสริม เช่น ในกลุ่มย่อยอาจมีวิธีการสอนทั้งการอภิปรายการแสดงบทบาทสมมติ หรือการตอบปัญหาลึ้น ๆ เป็นต้น ยุทธวิธีจะใช้เมื่อจบเนื้อหาแต่ละหัวข้อเท่านั้น ส่วนวิธีการสอนจะใช้เมื่อมีการแบ่งกลุ่ม จัดเวลา และแบ่งช่วงเวลาแล้ว สำหรับทรัพยากรที่ต้องใช้ควรกำหนดเจาะจงไปว่าจะเป็นทรัพยากรที่เป็นมนุษย์หรือวัตถุ ซึ่งอาจรวมถึงอุปกรณ์การเรียนการสอนก็ได้ ขั้นตอนทั้ง 4 นี้ จะต้องสอดคล้องกับขั้นตอนที่ 2 และ 3 ทุกประการ รวมทั้งต้องสอดคล้องกับข้อมูลด้านพฤติกรรมของผู้เรียนที่กำหนดไว้ในขั้นที่ 1 ด้วย

ขั้นที่ 5 วัดผลสัมฤทธิ์

จะต้องมีการกำหนดรูปแบบของการวัดผลสัมฤทธิ์ไว้ล่วงหน้า ซึ่งจะกำหนดได้จากจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ก่อนแล้ว การวัดผลจะต้องสอดคล้องกับเนื้อหา วิธีการ และแหล่งทรัพยากรที่เกี่ยวกับการเรียนการสอนด้วย การกำหนดรูปแบบของการวัดผลจะต้องคำนึงถึงบทบาทหน้าที่ของการวัดผลคือ มุ่งพัฒนาผลสัมฤทธิ์และกระบวนการเรียนรู้เป็นสำคัญ

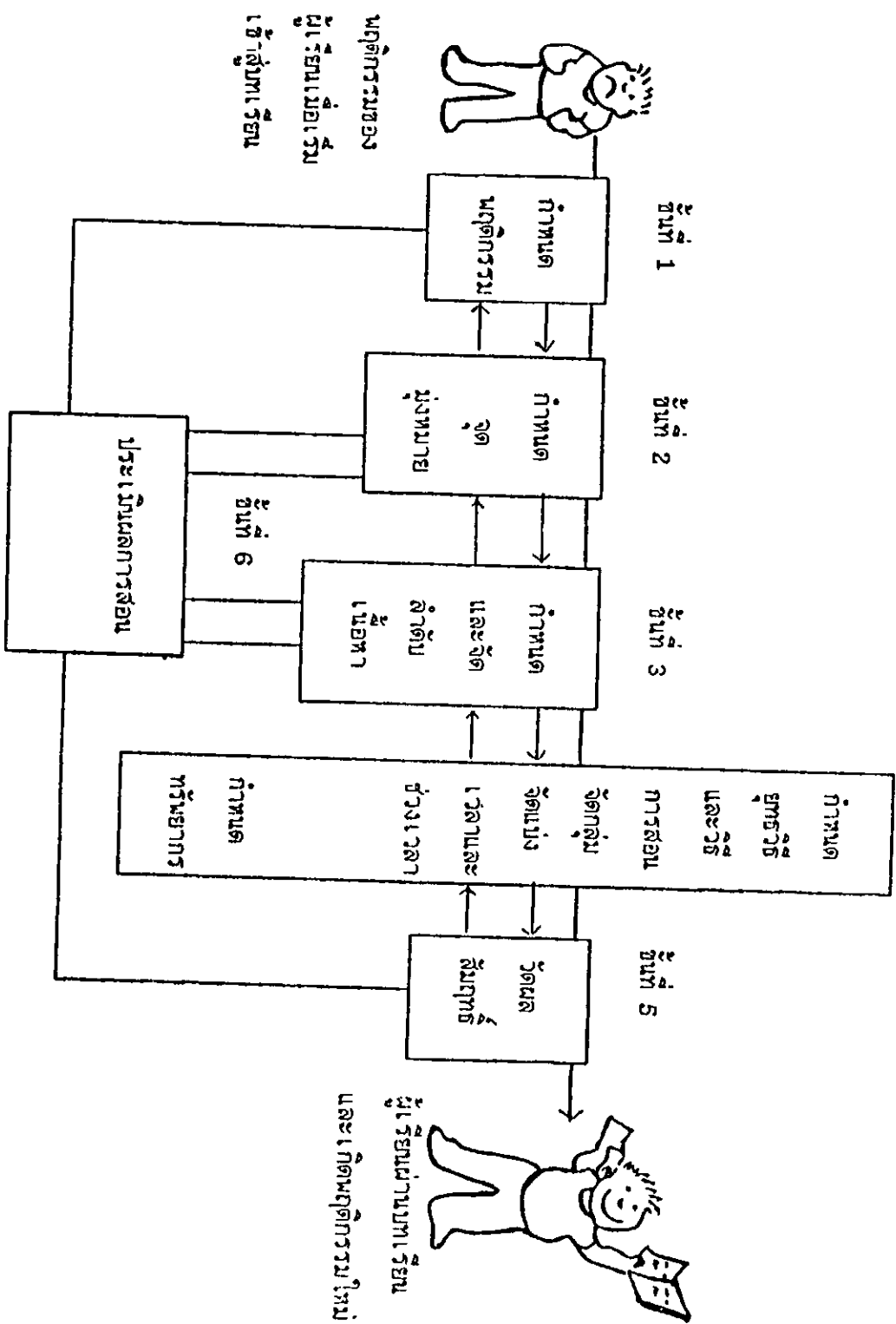
ขั้นที่ 6 การประเมินผลการสอน

การสอนที่ดีจะต้องมีวิธีการที่เป็นระบบในการหาข้อมูลเกี่ยวกับการสอนในทุก ๆ ด้านวิธีการดังกล่าว ได้แก่ การออกแบบสอบถาม การทดสอบ การสัมภาษณ์ และการสังเกต ซึ่งจะต้องมีการวางแผนไว้ล่วงหน้า และข้อมูลที่ได้นั้นควรจะนำมาใช้แก้ไขวิธีการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ความสัมพันธ์ระหว่างขั้นที่ 1 - 6

ตามผังการจัดระบบการสอน จะเห็นว่าทุกขั้นตอนของรูปแบบการสอนที่เป็นระบบนั้นจะมีความสัมพันธ์ต่อกัน ขั้นตอนในการสอนใด ๆ ก็ตามจะมีผลต่อขั้นตอนในการสอนอีกขั้นตอนหนึ่งเสมอ แสดงว่าในทางปฏิบัติแล้วขั้นตอนต่าง ๆ จะไม่เรียงลำดับ และองค์ประกอบทุกขั้นตอนควรจะมีการวางแผนไปพร้อม ๆ กัน นอกจากนี้ขั้นตอนการสอนต่าง ๆ ยังแสดงให้เห็นถึงการสอนที่เกี่ยวกับอธิบายหน้าชั้นเรียน และการจัดการสอนด้วย

ขั้นที่ 4

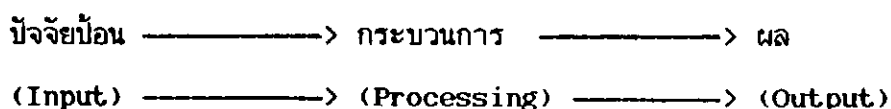
ภาพประกอบ 5 การจัดการเรียนการสอนตามหลักทฤษฎีวิเคราะห์ระบบ

1.6 สัมฤทธิ์ผลในชุดการสอนมินิคอร์ส (Meyer. 1978 : 1 - 2)

จากการวิจัยพบว่า การเรียนรู้จะเกิดขึ้นเมื่อผู้เรียนสามารถสนองตอบต่อสิ่งเร้าได้อย่างคล่องแคล่ว และรับข้อมูลย้อนกลับได้ทันที ชุดการสอนมินิคอร์สจึงถูกสร้างขึ้นด้วยหลักการนี้ ภายหลังจากที่ผู้เรียนจะสัมฤทธิ์ผลในการเรียนโดยชุดการสอนมินิคอร์สได้ ก็คือ พยายามที่จะต้องสนองตอบต่อกิจกรรมการเรียนการสอนให้มากที่สุด

โอกาสที่จะตอบสนองดังกล่าวนี้ได้หลายรูปแบบ ผู้เรียนก็ได้พบกับรูปแบบหนึ่งมาแล้ว จากการอ่านรายละเอียดของขอบข่าย วัตถุประสงค์ และกิจกรรมของชุดการเรียนการสอน ผลที่ได้จากการอ่านนี้ผู้เรียนอาจจะทำให้เกิดประโยชน์เพิ่มขึ้นโดยการจดข้อความสั้น ๆ ตามขอบกระดาษเพื่อช่วยให้ตัวผู้เรียนเองเกิดความกระจำขึ้นเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของชุดการสอนมินิคอร์ส และผู้เรียนควรใช้เวลาสักเล็กน้อยสังเกตว่า วัตถุประสงค์ ด้านใดของชุดการสอนมินิคอร์สมีความสำคัญที่สุดสำหรับตน วิธีการเหล่านี้จะช่วยให้ผู้เรียนได้รู้เกี่ยวกับแบบแผน และการจัดลำดับของตัวเอง พร้อมกันนั้นยังทำให้ผู้เรียนเข้าใจในกิจกรรมต่าง ๆ ของชุดการสอนมินิคอร์สได้ พฤติกรรมตอบสนองที่บรรยายมาข้างต้นนี้อาจอธิบายให้เห็นชัดเจนสั้น ๆ ได้ว่า "การตอบสนองที่ช่วยเสริมสร้างการเรียนรู้ในทันที" และสามารถใช้ได้กับทุกขั้นตอนในคู่มือนี้เสมือนกับเป็นกิจกรรมแบบหนึ่งที่จะช่วยเสริมสร้างและเพิ่มพูนการเรียนรู้ได้

เพื่อที่จะให้เกิดการตอบสนองนั้น กิจกรรมต่าง ๆ ของชุดการสอนมินิคอร์สจะมีโครงสร้างตามรูปแบบต่อไปนี้

ยกตัวอย่างเช่น การสอนมินิคอร์สชุดหนึ่งอาจเริ่มต้นด้วยการฉายภาพยนตร์ ซึ่งใช้เวลาประมาณ 25 นาที กิจกรรมต่อไปก็อาจจะเป็นการอภิปรายกลุ่มย่อย วิเคราะห์ภาพยนตร์ มีอะไรบ้าง แล้วกลุ่มทั้งหมดก็มาร่วมประชุมอีกครั้งหนึ่ง ต่อจากนั้นกลุ่มย่อยแต่ละกลุ่มรายงานผลการวิเคราะห์ต่อที่ประชุม ซึ่งจะมีการสรุปย่อยและแสดงความคิดเห็นในการอภิปรายรวมอีกครั้ง แผนผังต่อไปนี้แสดงให้เห็นถึงกระบวนการตามแบบดังนี้

คุณภาพยนตร์ —————> อภิปรายกลุ่มย่อย —————> รวมกลุ่ม
 ปัจจัยป้อนเข้า —————> กระบวนการ —————> ผล

ในขณะที่ภาพยนตร์ฉายอยู่ กระบวนการสนองตอบก็คือ ผู้เรียนจะมุ่งความสนใจไปที่ภาพยนตร์ ต่อจากนั้นผู้เรียนก็จะสนองตอบต่อสิ่งเร้านั้น โดยการพูดคุยเกี่ยวกับภาพยนตร์กับผู้อื่นเพื่อให้ทราบเรื่องราวกระจ่างขึ้น และที่สำคัญที่สุดก็คือ เพื่อแสดงท่าทีและความคิดเห็นที่ผู้เรียนมีต่อภาพยนตร์

ในที่สุด ผลของกระบวนการเรียนรู้จากประสบการณ์ของผู้เรียนจะถูกรายงานต่อกลุ่มอภิปรายรวม

การที่ภายในกลุ่มมีการสนองตอบในทันทีนั้น นอกจากจะเกิดประโยชน์ต่อกลุ่มเองแล้ว ยังเกิดประโยชน์ต่อไปอีก คือ ผู้เรียนภายในกลุ่มสามารถแสดงให้บุคคลอื่นเห็นว่ากลุ่มมีความคิดและทัศนคติที่สอดคล้องกัน ได้รับประโยชน์และประทับใจในด้านใดและถึงระดับใด

จะสังเกตได้ว่าชุดการสอนมินิคอร์สส่วนมากจะเป็นเรื่องของปฏิกริยาต่อกันของกลุ่มเป็นสำคัญ และถ้าหากผู้เรียนมีความคุ้นเคยอยู่กับวิธีการสอนแบบเก่า ๆ ผู้เรียนก็จะประหลาดใจในความวุ่นวายและความกระตือรือร้นที่เกิดขึ้นในการวางแผนการทำกิจกรรมต่าง ๆ คนส่วนใหญ่มักจะสนใจต่อปฏิกริยาโต้ตอบของกลุ่ม เช่น การคัดค้านความวุ่นวายกุกกูกอ ความพึงพอใจ มากกว่าวิธีการสอนที่มีแต่ข้อลัดกับการอธิบายของครู ตามแบบที่ปฏิบัติกันมา

ผู้เรียนจะได้ประโยชน์จากการร่วมกิจกรรมเป็นกลุ่ม ในชุดการสอนมินิคอร์สมากที่สุด เมื่อผู้เรียนสามารถโต้ตอบได้อย่างทันทีทันควัน และสามารถกระตุ้นให้ผู้อื่นได้ตอบอย่างทันทีทันใดเช่นกัน และเมื่อสมาชิกภายในกลุ่มทุกคนตั้งใจฟังเรื่องจากผู้อื่นอย่างจริงจัง แล้วนำความคิดของตนหรือนำแนวความคิดของบุคคลอื่นมาใช้ประโยชน์ในการสร้างความคิดอื่น ๆ ต่อไปได้นั้น คุณภาพของกลุ่มก็จะปรากฏผลร่วมกัน

ไม่ว่าผู้เรียนจะทำงานคนเดียว หรือทำงานเป็นกลุ่มก็ตาม ผู้เรียนควรจะเข้าร่วมกิจกรรมกลุ่มในการที่จะทำให้เกิดการตอบสนองที่เหมาะสมเพื่อให้เกิดผลดีต่อการเรียนรู้และความสนุกสนานที่ได้จากประสบการณ์ในชุดการสอนมินิคอร์ส

1.7 ประโยชน์ของมินิคอร์สในเอเชียและแปซิฟิก (UNESCO. 1982 : 26)

การนำมินิคอร์สมาใช้นั้นมีประโยชน์ตามหลักการต่อไปนี้คือ

1. หลักการมินิคอร์สยืดหยุ่นได้ จบในตัวเอง แต่ละหน่วยสามารถเชื่อมต่อกันได้ตามลำดับ และเป็นรูปแบบเพื่อสนองความต้องการต่าง ๆ
2. มินิคอร์สประหยัดเวลาและทรัพยากร ผู้เรียนร่วมกิจกรรมเพียง 8 หรือ 10 ชั่วโมงในแต่ละชุด
3. ตามรูปแบบสามารถประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้
4. มินิคอร์สสามารถถ่ายโยงได้
5. พร้อมทั้งจะปรับปรุงแบบของมินิคอร์สให้ทันตามความต้องการและการเปลี่ยนแปลงได้

1.8 แนวทางในการพัฒนามินิคอร์สสำหรับประเทศกำลังพัฒนา (UNESCO. 1982 : 27)

1. การวางรูปแบบเบื้องต้น สิ่งที่สำคัญสำหรับมินิคอร์สคือ รูปแบบที่ใช้เวลาสั้นเป็นหน่วยเอกเทศ เนื้อหาจบในตัวเอง การเรียนรู้เป็นกิจกรรมที่ประกอบด้วย I-P-O ตามลำดับ โดยแต่ละขั้นตอนอาจเปลี่ยนหรือขยายเพิ่มความต้องการของแต่ละท้องถิ่น
2. การพัฒนาชุดมินิคอร์ส การตัดสินใจในการเปลี่ยนแปลงตามความต้องการแต่ละแห่งควรให้สัมพันธ์กับจุดประสงค์และระดับของวิธีการเรียนที่ใช้โดยมีส่วนต่าง ๆ ของมินิคอร์ส คือ

- บทนำ (พร้อมจุดประสงค์)
- กิจกรรม
- การประเมินผล
- พื้นฐานและการอ่านเสริม
- เอกสารของผู้นำกลุ่ม
- ขั้นตอนการลงทะเลเบียน
- แหล่งทรัพยากร

1.9 การศึกษาเฉพาะกรณีและการประยุกต์ใช้มินิคอร์สในประเทศไทย (UNESCO. 1982 : 39 - 41)

แนวคิดของมินิคอร์สนี้ เป็นรูปแบบที่เหมาะสมกับการศึกษาของประเทศ ซึ่งสามารถประยุกต์ใช้ได้หลายลักษณะเนื้อหา ตัวอย่างเช่น

1. การศึกษาในระบบโรงเรียน

1.1 ชุดการอบรมครูประจำการ ครูจำเป็นต้องได้รับการเสริมแรง และขยายแนวคิด และการฝึกปฏิบัติเพิ่มขึ้นในการสอนแต่ละวัน เนื้อหาวิชาต่าง ๆ สามารถนำมาวิเคราะห์และจัดแนวคิดให้ได้ทั้งรูปบุคคลหรือเป็นกลุ่ม เช่น การอบรมการสอนภาษาอังกฤษ เป็นต้น

1.2 การสอนซ่อมเสริม ปัญหาการสอนซ่อมเสริมเป็นปัญหาที่กำลังศึกษาในประเทศไทย การพัฒนามินิคอร์สเพื่อแก้ปัญหาเนื้อหาวิชาที่ยาก สามารถทำได้ในโรงเรียนจำนวนมากในประเทศ โดยอำนวยความสะดวกแก่ครู และทำให้ยกมาตรฐานการศึกษาได้สูงขึ้น

2. การศึกษานอกระบบโรงเรียน

2.1 โครงการส่งเสริมการอ่าน

2.2 การศึกษาอาชีพของผู้ใหญ่

2.3 โครงการวิทยศึกษา

2.4 การเรียนโดยโปรแกรมการเรียนปลายเปิด

2.5 การศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับ 3, 4

1.10 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้มินิคอร์สในต่างประเทศ

แอนเดอร์สัน (Anderson. 1973 : 4021-A) ศึกษาการพัฒนาและประเมินผลโครงสร้างมินิคอร์สที่ใช้สำหรับการศึกษาวิทยาศาสตร์พื้น โลกพบว่า

1. เกิดการเปลี่ยนแปลงเจตคติในทางนิมานของนักเรียนต่อวิทยาศาสตร์พื้น โลก หลังการเสร็จสิ้นการเรียนจากมินิคอร์ส

2. นักเรียนยอมรับความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้มินิคอร์สในสาขาการศึกษาทั่วไป (General Education)

3. นักเรียนชอบมินิคอร์สที่ใช้เวลา 3 สัปดาห์มากกว่า 10 สัปดาห์
 4. นักเรียนโดยทั่วไปชอบหลักการทดสอบจากคำบรรยายและแบบเรียนแบบเดิม
 5. นักเรียนชอบการประเมินผลที่มีโอกาสปฏิสัมพันธ์ระหว่าง ครู และนักเรียน
 6. มีความสัมพันธ์กันระหว่างเจตคติของผู้เรียนกับการเรียนรู้
 7. มีนักเรียนจำนวนน้อยที่เรียนมินิคอร์สมากกว่า 1 ชุดภายในเวลา 3 สัปดาห์ โดยที่นักเรียนให้ความเห็นว่า ชอบมินิคอร์สที่มีครูมากกว่า 1 คน
 8. มินิคอร์สทั่วไปต้องการเวลาของผู้สอนมากขึ้น เพื่อการจัดรูปแบบ การทัศนศึกษา และการประเมินผล
 9. นักเรียนลังเลในการเรียนมินิคอร์สเมื่อเวลาเรียนของรายวิชาอื่นตรงกัน
- ในปี 1974 ครอส (Cross. 1974 : 3388-A) ได้ทำการศึกษามินิคอร์ส ใช้อบรมครูก่อนทำการสอน โดยมีจุดมุ่งหมายในการศึกษาการพัฒนาและการประเมินผลของมินิคอร์สเช่นกัน พบว่า ครูที่อบรมโดยมินิคอร์สเกิดพฤติกรรมพิเศษขึ้น 6 ลักษณะ โดยที่ครูเหล่านี้เชื่อว่ามินิคอร์สเป็นสิ่งที่ช่วยให้เขาพัฒนาพฤติกรรมได้ตามจุดประสงค์ของมินิคอร์ส เมื่อเปรียบเทียบกับการอบรมครูโดยการสอนแบบจุลภาค ซึ่งอีก 2 ปีต่อมา เคท (Kate. 1975 : 218-A) พยายามสร้างและหาความเที่ยงตรงของมินิคอร์สที่ใช้กับครูระดับประถมศึกษา ผลการวิจัยพบว่าครูที่ได้รับการอบรมโดยมินิคอร์สพัฒนาทักษะสูงขึ้น 5 ทักษะ ที่ระดับความเชื่อมั่น .95 และนักเรียนที่เรียนจากครูที่ได้รับการอบรมด้วยมินิคอร์ส มีความสามารถในการใช้คำเกี่ยวกับการพรรณาได้ดีขึ้นที่ระดับความเชื่อมั่น .95
- ในปี 1975 เวสส์ (Weiss. 1975 : 2005-A) ศึกษาเจตคติของนักเรียนผิวขาวที่เลือกเรียนมินิคอร์ส เรื่องประวัติศาสตร์ของคนผิวดำเปรียบเทียบกับนักเรียนที่เรียนประวัติศาสตร์อเมริกาเรื่องอื่น โดยผู้วิจัยมีจุดมุ่งหมายว่านักเรียนที่เลือกเรียนโดยมินิคอร์สเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ของคนดำ จะมีเจตคติต่อคนผิวดำดีกว่านักเรียนที่เรียนวิชาประวัติศาสตร์อเมริกาทั่วไป โดยทำการทดลองกับนักเรียนผิวขาว 60 คน ที่ลงทะเบียนเรียนในมินิคอร์ส และจำนวน 90 คน ที่เรียนโดยมินิคอร์สเรื่องประวัติศาสตร์อเมริกาทั่วไป พบว่า นักเรียนผิวขาวที่เรียนโดยมินิคอร์สเรื่องประวัติศาสตร์คนผิวดำมีเจตคติต่อคนผิวดำในทางดีขึ้น ปีเดียวกันนี้ เคอร์ (Kerr. 1975 : 33256-A) ศึกษาพฤติกรรมด้านมโนคติ (Affective) ของ

นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่ลงทะเบียนเรียนในมินิคอร์สและรายวิชาปกติ ปรากฏว่านักเรียนที่เรียนในมินิคอร์สมีเจตคติทางบวกต่อโรงเรียนไม่สูงกว่านักเรียนในกลุ่มปกติ แต่นักเรียนที่เรียนโดยมินิคอร์สมีเจตคติที่ดีต่อครูสูงกว่านักเรียนที่เรียนในกลุ่มปกติ โดยที่การเข้าชั้นเรียนของนักเรียนทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน สำหรับครูที่สอนในชุดมินิคอร์สมีเจตคติต่อนักเรียนและวิชาชีพครูสูงกว่ากลุ่มปกติ

นอกจากนี้ มิลโซว (Milzow. 1976 : 7165-A) ได้ศึกษาปฏิกริยาระหว่างผู้เรียนกับครูในโครงการเรียนมินิคอร์สระหว่างปี 1973 - 1978 ในโรงเรียนเคนเนดี้ จูเนียร์ไฮสคูล (Kennedy Junior High School) มิชิแกน จากผลการวิจัยที่พบคือ ความคิดเห็นของนักเรียนต่อมินิคอร์สไม่แตกต่างกันในทุกระดับความสามารถของนักเรียน คือ ระดับสูง กลาง ต่ำ และนักเรียนทุกระดับต่างกล่าวชอบกลวิธีการสอนในมินิคอร์สมากกว่าการสอนแบบเดิม

1.11 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้มินิคอร์สภายในประเทศ

สำหรับงานวิจัยเกี่ยวกับชุดการสอนมินิคอร์ส มีดังต่อไปนี้

ในปี 2526 อุทัย หนูแดง (2526 : 107 - 110) ได้ทำการสร้างชุดการสอนมินิคอร์สและศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับที่ 3 วิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต 4 ที่เรียนโดยชุดการสอนมินิคอร์ส โดยมีสมมติฐานทางการวิจัยว่า นักศึกษาที่เรียนโดยชุดการสอนมินิคอร์สมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต 4 แตกต่างจากนักศึกษาที่เรียนโดยวิธีการสอนตามปกติ ผลการวิจัยปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มทดลองที่เรียนโดยชุดการสอนมินิคอร์สสูงกว่าการสอนตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 แสดงว่าการสอนโดยชุดการสอนมินิคอร์สส่งผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าการสอนโดยวิธีการสอนแบบปกติ นอกจากนี้ผู้วิจัยยังเกตุพบว่าในชั้นเรียนมินิคอร์สมีบรรยากาศที่สนุกสนาน เร้าใจ นักเรียนแสดงความกระตือรือร้นในการกระทำกิจกรรม ซึ่งสรุปได้ว่าชุดการสอนมินิคอร์สใช้ได้ผลดีในชั้นเรียน การศึกษาผู้ใหญ่สมควรจะได้นำมาเผยแพร่และพัฒนาสำหรับใช้ในการเรียนการสอนต่อไป

ต่อมาในปี 2527 สุรัตน์ ยุทธเสรี (2527 : 92) ได้ทำการวิจัยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยชุดการสอน

มินิคอร์สกับการสอนตามคู่มือครู การสอนภาษาอังกฤษเอส กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนนายกวิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดนครนายก จำนวน 120 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม กลุ่มละ 40 คน กลุ่มทดลองที่ 1 เรียนโดยชุดการสอนมินิคอร์ส ใช้เวลา 10 คาบ กลุ่มทดลองที่ 2 เรียนโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์ส ใช้เวลา 14 คาบ กลุ่มควบคุม 40 คน เรียนโดยการสอนตามคู่มือการสอนภาษาอังกฤษเอส ใช้เวลาเรียน 14 คาบ ผลการศึกษาสรุปได้ดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ เรื่อง Pronouns และ Comparison of Adjectives ของกลุ่มทดลอง 2 (มินิคอร์ส 14 คาบ) กับกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และแตกต่างจากกลุ่มทดลอง 1 (มินิคอร์ส 10 คาบ) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงในกลุ่มทดลอง 2 กับกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับกลุ่มทดลอง 2 กับกลุ่มทดลอง 1 และกลุ่มทดลอง 1 กับกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษปานกลางของกลุ่มทดลอง 2 กับกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และกลุ่มทดลอง 2 กับกลุ่มทดลอง 1 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับกลุ่มทดลอง 1 กับกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษระดับต่ำในกลุ่มทดลองทั้งสอง กับกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

วนิดา ศิริมาลา (2528 : 63) ได้ทำการศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนและความสนใจในวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยชุดการสอนมินิคอร์ส กับเรียนโดยการสอนตามคู่มือครูภาษาไทย กรมวิชาการ พบว่า

1. นักเรียนที่เรียนโดยชุดการสอนมินิคอร์สและเรียนโดยการสอนตามคู่มือครูภาษาไทย กรมวิชาการ ก่อนและหลังการทดลอง มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. นักเรียนที่เรียน โดยชุดการสอนมินิคอร์สและเรียน โดยการสอนตามคู่มือครูภาษาไทย กรมวิชาการ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3. นักเรียนที่เรียน โดยชุดการสอนมินิคอร์สและเรียน โดยการสอนตามคู่มือครูภาษาไทย กรมวิชาการ ก่อนและหลังการทดลอง มีความสนใจในวิชาภาษาไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. นักเรียนที่เรียน โดยชุดการสอนมินิคอร์สและเรียน โดยการสอนตามคู่มือครูภาษาไทย กรมวิชาการ มีความสนใจในวิชาภาษาไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิรุณ วรสัตยาภรณ์ (2529 : 61 - 71) ได้ทำการศึกษาถึงการเปรียบเทียบ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่เรียน โดยการสอนด้วย ชุดการสอนมินิคอร์ส กับที่เรียน โดยการสอนตามคู่มือครู พบว่านักเรียนที่เรียน โดยการสอนด้วย ชุดการสอนมินิคอร์ส กับที่เรียน โดยการสอนตามคู่มือครู มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นักเรียนที่มีระดับความสามารถทางการเรียนภาษาอังกฤษ สูง ปานกลาง และต่ำ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .01

วิโรจน์ คล้ายลี (2533 : 116 - 117) ได้ทำการศึกษาเรื่องการเปรียบเทียบ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเทคนิค และศึกษาความสนใจของนักเรียนระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพแผนกช่างอิเล็กทรอนิกส์ โดยใช้การสอนตามรูปแบบเริกา (ERICA) ที่จัดเป็นชุดการสอนมินิคอร์ส กับการสอนตามแผนการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา พบว่ากลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนตามรูปแบบเริกาที่จัดเป็นชุดการสอนมินิคอร์สและกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามแผนการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา มีความสามารถในการ ใช้ภาษาอังกฤษเทคนิคแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 กลุ่มทดลองมีพฤติกรรม ที่แสดงว่าสนใจ คิดเป็นร้อยละ 58.14 และกลุ่มควบคุมมีพฤติกรรมที่แสดงว่าสนใจ คิดเป็น ร้อยละ 41.86

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมทางภาษา

2.1 งานวิจัยภายในประเทศ

พาลเมอร์ และคนอื่น ๆ (Palmer. 1979 : 61 - 62) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยขอนแก่น โดยการสร้างกิจกรรมสื่อสาร ซึ่งมีลักษณะเป็นเกมการสนทนา (Dialogue games) เมื่อนำมาใช้จะทำให้เกิดลักษณะของการควบคุมการสื่อสารของนักศึกษาให้เป็นไปตามเป้าหมายที่วางไว้ เขาทำการทดลองกับนักศึกษาสองกลุ่ม กลุ่มแรกใช้เครื่องมือที่เขาสร้างขึ้น กลุ่มที่สองสอนตามปกติ เช่น การฝึกด้านกลไก (Mechanical) การฝึกใช้รูปแบบภาษาอย่างมีความหมาย (Meaningful Drill) ผลการวิจัยทำให้ทราบว่า นักศึกษากลุ่มควบคุมมีความสามารถสูงกว่ากลุ่มทดลองในเรื่องความสามารถด้านไวยากรณ์ การออกเสียง และศัพท์ แต่ในเรื่องของทักษะต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการใช้ภาษา เช่น ความเข้าใจด้านการอ่าน และการฟังนั้น นักศึกษาทั้งสองกลุ่มไม่มีความสามารถด้านการเรียน นั่นคือ ในกลุ่มทดลองนักศึกษาที่เรียนจะมีความสามารถในการสื่อสารสูง นักศึกษาที่เรียนไม่ตจะเป็นผู้ที่มีความสามารถในการสื่อสารต่ำ ส่วนกลุ่มควบคุมนั้นความสามารถในการสื่อสารไม่ว่าจะสูงหรือต่ำไม่ได้ขึ้นอยู่กับผลการเรียนของนักศึกษา

นันทพร คชศิริพงษ์ (2526 : 52 - 53) ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความคงทนทางการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จากการสอนโดยใช้แบบฝึกหัดที่มีเกมและไม่มีเกมประกอบ ผลปรากฏว่านักเรียนทั้งสองกลุ่มมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และเมื่อทั้งช่วง 1 สัปดาห์ ภายหลังการทดลองนักเรียนทั้งสองกลุ่มนี้มีความคงทนในการเรียนรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่เมื่อทั้งช่วงไป 2 สัปดาห์ ปรากฏว่า ความคงทนในการเรียนรู้ของนักเรียนทั้งสองกลุ่มแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สุดา ชาตวันนัท (2528 : 74) ได้ทำการวิจัยโดยการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์แรงจูงใจและความคงทนในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบ T.P.R. (Total Physical Response) ที่มีกิจกรรมเสริมและการสอนตามคู่มือครู สรุปผลการวิจัยได้ว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาอังกฤษแบบ T.P.R. ที่มีกิจกรรมเสริมและการสอนตามคู่มือครู มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และมีคะแนนแรงจูงใจในการเรียนวิชา

ภาษาอังกฤษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนความคงทนในการเรียนรู้ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เมื่อทั้งช่วง 3 สัปดาห์ ภายหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ศรีมาลา พิมพ์นิตย์ (2529 : 62) ทำการวิจัยเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนเขียนโดยใช้กิจกรรมผสมผสานเพื่อการสื่อสาร และการสอนเขียนตามคู่มือครู ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนโดยใช้กิจกรรมผสมผสานเพื่อการสื่อสารมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนเขียนโดยใช้คู่มือครู อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อุษา น้อยทิม (2529 : 96) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยวิธีการสอนแบบใช้กิจกรรมคู่ และวิธีสอนแบบใช้กิจกรรมตามปกติ ผลการทดลองพบว่า นักเรียนกลุ่มที่เรียนโดยใช้กิจกรรมคู่กับนักเรียนที่เรียนการอ่านโดยใช้กิจกรรมตามปกติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักเรียนในกลุ่มทดลองที่เรียนโดยใช้กิจกรรมคู่มิมีผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านสูงกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุมที่เรียนโดยใช้กิจกรรมตามปกติและในปีเดียวกันนี้ บงกช สัมพันธ์ (2529 : 86) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติกับกิจกรรมตามคู่มือครู โดยทำการทดลองกับนักเรียน จำนวน 60 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 30 คน และกลุ่มควบคุม 30 คน ผลการทดลองปรากฏว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติ มีผลสัมฤทธิ์ด้านความเข้าใจในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมตามคู่มือครู และนักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติกับการทำกิจกรรมตามคู่มือครู มีความสนใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 คือ นักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมติมีความสนใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมตามคู่มือครู และ กุลชาติ โยสีดา (2529 : 77) ได้ศึกษาในลักษณะเดียวกันคือ การสอนโดยใช้การแสดงบทบาทสมมติ โดยทำการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะฟัง-พูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยวิธีสอนแบบบทบาทสมมติและวิธีสอนตามคู่มือครู ผลการทดลองพบว่า

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทักษะฟัง-พูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนในกลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลอง แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยนักเรียนในกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบบทบาทสมมติมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนตามคู่มือครู

นฤมล กลั่นเจริญ (2530 : 48) ทำการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยการใช้และ ไม่ใช้กิจกรรม ที่มุ่งงานปฏิบัติเสริมบทเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนโรงเรียนขอนแก่นวิทยายน จำนวน 100 คน สุ่มเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 50 คน กลุ่มทดลองได้รับการสอนด้วยวิธีการเสริมกิจกรรมที่มุ่งงานปฏิบัติ ส่วนกลุ่มควบคุมได้รับการสอนด้วยวิธีการปกติ ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่นักเรียนกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมและมีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษดีกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม และ กุสุมา โชคบำรุง (2527 : 49) ได้ทำการวิจัยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาอังกฤษหลัก ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างกลุ่มที่เรียนโดยการเสริมกิจกรรมที่มุ่งงานปฏิบัติกับนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบปกติ รวมทั้งการสำรวจเจตคติที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษหลังการทดลองกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ จำนวน 44 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 22 คน และกลุ่มควบคุม 22 คน กลุ่มทดลองได้รับการสอนโดยวิธีการเสริมกิจกรรมการสื่อสารที่มุ่งงานปฏิบัติ จำนวน 20 กิจกรรม สำหรับกลุ่มควบคุมได้รับการสอนตามขั้นตอนของคู่มือครู ผลการทดลองปรากฏว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ กลุ่มที่เรียนโดยการเสริมกิจกรรมที่มุ่งงานปฏิบัติ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุม และมีเจตคติต่อการเรียนภาษาอังกฤษดีกว่ากลุ่มควบคุม

ต่อมาในปี พ.ศ. 2531 ได้มีผู้วิจัยในลักษณะเดียวกันอีก คือ อรสา บุรณะกิจ (2531 : 38) ศึกษาเปรียบเทียบประสิทธิภาพของการสอนวิชาภาษาอังกฤษหลักในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยการใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารเสริมบทเรียนกับการสอนปกติ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนโรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย จำนวน 100 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมกลุ่มละ 50 คน กลุ่มทดลองสอนโดยใช้กิจกรรมการสื่อสารเสริมบทเรียน จำนวน 12 กิจกรรม และ

กลุ่มควบคุมสอนตามวิธีปกติ ผลการวิจัยปรากฏว่า คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 คือ กลุ่มทดลองที่สอนโดยใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารมีประสิทธิภาพในการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่สอนตามวิธีปกติ และเบญจมาลย์ ชุนภักดี (2531 : 44) ได้ศึกษาประสิทธิภาพของวิธีการสอนทักษะฟัง-พูดวิชาหลักโดยการเสริมกิจกรรมเพื่อการสื่อสารตามหลักการของ Keith Johnson กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนโรงเรียนถาวรานุกุล อำเภอเมือง จังหวัดสมุทรสงคราม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/2 จำนวน 45 คน และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6/3 จำนวน 40 คน โดยแยกนักเรียนทั้งสองกลุ่มเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มทดลองได้รับการสอนด้วยวิธีการเสริมกิจกรรมเพื่อการสื่อสารตามหลักการ Keith Johnson และกลุ่มควบคุมได้รับการสอนทักษะฟัง-พูดด้วยวิธีการสอนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่าค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยที่นักเรียนกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มควบคุม นอกจากนี้ นักเรียนกลุ่มทดลอง มีความคิดเห็นต่อวิธีการเรียนการสอนในระดับที่ดีกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม

2.2 งานวิจัยต่างประเทศ

แคลลี (Kelly. 1984 : 80 - 94) ทำการวิจัยเกี่ยวกับการใช้แนวการสอนเขียนแบบกระบวนการ (The Process Approach) โดยการใช้กิจกรรมผสมผสานเพื่อการสื่อสาร 7 ขั้นตอน กลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาโห่มหาวิทยาลัยเมลเบิร์น ประเทศออสเตรเลีย ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษากลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการสอนเขียนตามแนวการสอนแบบกระบวนการมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักศึกษาที่เรียนด้วยวิธีธรรมดา นอกจากนั้นยังพบว่าการสอนเขียนแบบกระบวนการ ทำให้นักศึกษามีความเชื่อมั่นในตนเอง และมีความกระตือรือร้นสูงมาก

แบร์รี่ (Barry. 1985 : 2423-A) ทำการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับผลของการจัดกิจกรรมก่อนการเขียน (Prewriting Activity) โดยใช้กิจกรรมอภิปรายกลุ่มย่อย แล้วสังเกตพฤติกรรมการเขียนของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง พบว่า กิจกรรมก่อนการเขียนเป็นกิจกรรมทางสังคมที่มีประโยชน์ กระตุ้นให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ และยังช่วยบรรเทาความวิตกกังวลของนักเรียนที่มีต่อการเขียนด้วย

ไพคา (Pica. 1986 : 17) ได้สรุปผลการวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนภาษาที่สอง โดยเฉพาะเรื่องการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารต่าง ๆ โดยการให้นักเรียนทำ

กิจกรรมในลักษณะที่เป็นงานปฏิบัติ (Task) ต่าง ๆ เพื่อผลการเรียนรู้ภาษา โดยการเปรียบเทียบการปฏิบัติสัมพันธ์ทางภาษาและโครงสร้างไวยากรณ์ (Conversational Modification) ไพคา และคนอื่น ๆ ได้ทำการศึกษาเรื่องนี้อย่างต่อเนื่อง ครั้งแรกศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบของการจัดงานปฏิบัติว่ารูปแบบใดจะมีผลต่อการเรียนรู้ภาษาที่สอง และต่อมาได้ศึกษาเปรียบเทียบรูปแบบของการเข้าร่วมกิจกรรม หรือการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับครู 3 แบบ คือ แบบครูดำเนินกิจกรรมคนเดียว (Teacher - Fronted Situation) แบบกิจกรรมกลุ่มย่อย (Small Group) และกิจกรรมแบบมีปฏิสัมพันธ์ (Dyad Participation) (Doughty and Pica. 1986 : 305 - 325) ในการศึกษา รูปแบบของงานปฏิบัติซึ่งมี 2 ลักษณะคือ

1. งานที่เกี่ยวกับการอภิปรายเพื่อการตัดสินใจ และการแก้ปัญหา (Discussion Oriented and Problem-Solving Task) เป็นงานที่ไม่มีการแลกเปลี่ยนข้อมูลกัน นักเรียนทุกคนมีข้อมูลเหมือนกันหมด และต้องปรึกษากันเพื่อทำการตัดสินใจ หรือแสดงความคิดเห็นเพื่อแก้ปัญหาและทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สมบูรณ์

2. งานที่เกี่ยวกับการแลกเปลี่ยนข้อมูล (Information Gap Task) เป็นงานที่นักเรียนแต่ละคนจะมีข้อมูลบางส่วนซึ่งแตกต่างจากคนอื่น และนักเรียนต้องอาศัยข้อมูลของทุกคนเพื่อนำไปแก้ปัญหา หรือทำงานที่ได้รับมอบหมายให้สำเร็จ

จากผลการวิจัยพบว่างานในลักษณะที่ 1 ก่อให้เกิดการปฏิสัมพันธ์ทางภาษาน้อยกว่างานในลักษณะที่ 2 ซึ่งเป็นงานที่ช่วยให้เด็กนักเรียนมีปฏิสัมพันธ์กัน และสื่อสารกันอย่างกว้างขวาง ส่วนผลการวิจัยรูปแบบการเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียนนั้นพบว่า การจัดกิจกรรมแบบผสมผสานระหว่างงานปฏิบัติแบบแลกเปลี่ยนข้อมูล และแบบการมีปฏิสัมพันธ์กลุ่มเอื้อประโยชน์ให้นักเรียนมีความสามารถในการสื่อสารมากที่สุด

วากเนอร์ (Wagner. 1987 : 4008-A) ได้ศึกษาผลของการใช้บทบาทสมมติในการเขียนจดหมายชักชวน โดยทำการทดลองกับนักเรียนระดับ 4 จำนวน 48 คน และระดับ 8 จำนวน 70 คน ผู้วิจัยได้ให้นักเรียนเขียนจดหมายชักชวนถึงอาจารย์ใหญ่ของโรงเรียน โดยกลุ่มแรกให้นักเรียนแสดงบทบาทสมมุติก่อนการเขียนจดหมาย กลุ่มที่สองสอนวิธีการเขียนโดยการอธิบายและยกตัวอย่างก่อนให้นักเรียนเขียนจดหมาย และกลุ่มที่สามารถให้นักเรียนเขียนจดหมายโดยไม่ได้รับการสอน ผลการทดลองพบว่า นักเรียนในกลุ่มที่หนึ่งที่แสดงบทบาทสมมติ

ก่อนการเขียนจดหมายมีความสามารถในการเขียนจดหมายชักชวนได้ดีกว่านักเรียนในกลุ่มที่สอง ที่ได้รับการสอนแบบให้คำอธิบายและยกตัวอย่าง และนักเรียนในกลุ่มที่สามที่ไม่ได้รับการสอนโดยนักเรียนระดับ 4 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทุก ๆ กลุ่ม แต่ในระดับ 8 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เฉพาะระหว่างกลุ่มที่หนึ่งที่ใช้การแสดงบทบาทสมมติ และกลุ่มที่สาม ไม่ได้รับการสอนเท่านั้น

ฮิทช์ค็อก (Hitchcock. 1988 : 449-A) ศึกษาการใช้กิจกรรมประกอบ การสอน เพื่อช่วยนักเรียนถ่ายโอนความรู้จากการอ่านไปสู่การเขียนเรียงความ โดยแบ่ง กลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มทดลองที่ 1 สอนโดยวิธีการเรียงความ (Cause/Effect Essays) และใช้กิจกรรมระดมพลังสมองประกอบแล้วจึงเขียนเรียงความ กลุ่มทดลองที่ 2 สอนโดยวิธีการอ่านเรียงความ (Persuasive Essays) และใช้กิจกรรมเกี่ยวกับการเขียน ประกอบ แล้วจึงให้เขียนเรียงความ จากผลการทดลองพบว่าการใช้กิจกรรมประกอบการสอน มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการเขียนเรียงความ และมีส่วนช่วยพัฒนาความสัมพันธ์ในการอ่าน และการเขียนของนักเรียนอีกด้วย

ดูเลย์, เบิร์ท และแครชเชน (Dulay, Burt and Krashen. 1982 : 263 - 269) ได้เสนอแนวทางและเทคนิควิธีสอนภาษาเพื่อสื่อสารไว้ดังนี้

1. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้ภาษาที่เกิดขึ้นจริงมากที่สุด
2. ในระยะเริ่มต้นของการสอนไม่ควรบังคับให้ผู้เรียนพูด ถ้ายังไม่พร้อม

เทคนิคในการสอนอาจกระทำได้โดยใช้ภาษาแม่

3. ใช้อุปกรณ์และสื่อช่วยในการสอน เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจง่าย
4. ผู้สอนควรมีวิธีทำให้ผู้เรียนไม่เครียดในเวลาเรียน
5. ควรมีแบบฝึกหัดเกี่ยวกับไวยากรณ์ สำหรับนักเรียนผู้ใหญ่ได้ฝึกทำบ้าง
6. ควรศึกษาความสนใจของผู้เรียน และแทรกความสนใจนั้นไว้ในบทเรียน
7. สร้างบรรยากาศความเป็นกันเองในห้องเรียนเพื่อช่วยให้ผู้เรียนไม่อาย

เวลาตอบผิด

8. ในการสอนการสนทนา ควรสอนประโยคที่จำไปให้ได้
9. ให้เข้าใจว่าผู้เรียนไม่สามารถเรียนรูปแบบต่าง ๆ ของภาษาได้พร้อมกัน ผู้เรียนสามารถใช้บางรูปแบบได้ก่อนรูปแบบอื่น
10. เวลาสอนไม่ควรใช้ภาษาแม่เป็นเทคนิคในการสอน

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนภาษาอังกฤษด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 - 3

3.1 ความเป็นมาของการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (Concentrated Language Encounters หรือ CLE) ได้รับพัฒนามาจากนักภาษาศาสตร์ ผู้เชี่ยวชาญทางการอ่าน และครูผู้สอนภาษาหลายคน อาทิเช่น ไบรอัน เกรย์ ดร.ริชาร์ด วอร์คเกอร์ และเนีย คอร์ จากประเทศออสเตรเลีย

เมื่อต้นปี ค.ศ. 1960 ได้เริ่มมีการทดลองการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาในโครงการ เทรเกอร์ พาร์ค (Trager Park Project) กับนักเรียนพื้นเมืองชาวออสเตรเลียเป็นครั้งแรกที่โรงเรียนเตรเกอร์ พาร์ค (Trager Park School) ซึ่งเป็นโรงเรียนย่านชานเมืองแอลิส สปริง (Alice Spring) รัฐนอร์ทเทิร์นเทร์ริทอรี (Northern Territory) ประเทศออสเตรเลีย

กลุ่มครูผู้สอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนเตรเกอร์พาร์ค ได้ริเริ่มจัดโครงการเตรเกอร์พาร์คขึ้น เนื่องจากพบว่าการจัดโปรแกรมภาษาในโรงเรียนของตนไม่ประสบความสำเร็จ ประสิทธิภาพยังไม่เพียงพอกับความต้องการของนักเรียนและยังไม่สามารถแก้ไขปัญหาด้านภาษาของนักเรียนในโรงเรียนนี้ให้เป็นที่น่าพอใจได้

สาเหตุของปัญหาดังกล่าวสืบเนื่องมาจากนักเรียนประมาณ 90% ของโรงเรียนเป็นชาวพื้นเมืองซึ่งอาศัยอยู่ตามบ้านพักชั่วคราว และตามบริเวณชุมชนแออัดที่มีภาวะทางเศรษฐกิจที่แร้นแค้นยากจน นักเรียนที่เข้าเรียนในโรงเรียนแห่งนี้มีประสบการณ์ในการอ่านและเขียนน้อยมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านประสบการณ์เกี่ยวกับความคิดรวบยอดของตัวอักษร เนื่องจากเนื้อหาปริบท (Context) ที่จัดไว้ในหนังสือที่จะให้ประสบการณ์แก่นักเรียนยังไม่เหมาะสมสำหรับการพัฒนาการอ่าน การเขียน และการสื่อสารที่จะช่วยให้เขาสามารถสื่อสารทางภาษาได้อย่างมั่นใจในด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ทั้งที่บ้าน ที่โรงเรียน และในชุมชนของตน

ครูผู้สอนภาษาในโรงเรียนเตรเกอร์พาร์ค ได้ทำการศึกษาและวิเคราะห์ปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนในโรงเรียนอย่างละเอียด ซึ่งการศึกษาและวิเคราะห์ปัญหาดังกล่าวได้กระทำกันหลายรูปแบบ เช่น การสังเกต การวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนภาษา

อังกฤษของครู และการเรียนของนักเรียน ตลอดจนศึกษากระบวนการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนของนักเรียน รวมทั้งศึกษาปัญหาทางการอ่านของนักเรียนด้วย จากผลของการศึกษาและวิเคราะห์ปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้เอง ทำให้กลุ่มครูผู้สอนภาษาอังกฤษเหล่านั้น ตกลงใจจัดวางเป้าหมาย และสร้างโครงการสอนทางภาษาที่เป็นไปตามธรรมชาติขึ้น โดยให้การเรียนรู้ภาษาได้ผ่านประสบการณ์การใช้ภาษาทุกด้าน หรือการสอนแบบมุ่งประสบการณ์

ผลของการทดลองการสอนภาษาอังกฤษ ด้วยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ของโครงการเทอร์เกอร์พาร์ค ประสบความสำเร็จเป็นอย่างดี นักเรียนชาวพื้นเมืองเกือบ 100% สามารถอ่าน เขียน ฟัง และพูดภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี

จากนั้น วิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา จึงได้เผยแพร่ออกไปทั่วประเทศ ออสเตรเลีย สหรัฐอเมริกา แคนาดา และประเทศแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

สำหรับประเทศไทย ได้ทำการทดลองวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาเป็น ครั้งแรกในวิชาภาษาอังกฤษ กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และปีที่ 5 ที่โรงเรียนประเมธาสถิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ในเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2527 โดย ดร.วิชาร์ด วอร์คเกอร์ ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและการเรียนรู้ทางการอ่าน ดร.เบรนต์ บาร์ทเลต ซึ่ง เป็นผู้เชี่ยวชาญทางการอ่านของวิทยาลัยบัณฑิตแห่งบริสเบน (Brisbane College of Advanced Education) ประเทศออสเตรเลีย และ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย ได้ร่วมมือกันจัดตั้งศูนย์การอ่าน ณ โรงเรียนประเมธาสถิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อทดลองการสอนดังกล่าว และได้รับการสนับสนุนจาก ศ.ดร.อารี สันทรวี ซึ่งขณะนั้นดำรง ตำแหน่งอาจารย์ใหญ่โรงเรียนประเมธาสถิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ผลการทดลองสอนประสบความสำเร็จ นักเรียนสามารถอ่าน เขียน และพัฒนา ทักษะการฟังและการพูดได้ดีในระยะเวลาเพียง 20 คาบเรียน (คาบละ 20 นาที) หนังสือ ที่เลือกมาใช้ในการทดลองคือ "A Little Red Hen" ผลที่พบปรากฏ ว่ามีระดับค่อนข้างยาก สำหรับเด็กเริ่มเรียน แต่นักเรียนมีความสนใจในการอ่านมากขึ้นจนเห็นได้ชัด แม้จะผ่านการ เรียนมาเป็นเวลานานแล้วก็ตาม เด็กยังสามารถจำคำศัพท์และคำพูด บทสนทนาจากหนังสือได้ การทดลองและวิจัยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาอังกฤษยังคงดำเนินต่อมาโดยการ ใช้ หนังสืออ่านประเภทต่าง ๆ ผลของการเรียนการสอนอยู่ในเกณฑ์เป็นที่น่าพอใจตลอดมา

ในเดือนตุลาคม พ.ศ. 2528 ได้เริ่มการประชุมปฏิบัติการหนังสือวิชาภาษาไทย

สำหรับใช้สอนด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษากับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ณ โรงเรียนประถมสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร แล้วนำมาใช้ทดลองสอนวิชาภาษาไทยในเดือนพฤศจิกายน พ.ศ. 2528 ผลของการทดลองการสอน ปรากฏว่านักเรียนสามารถอ่าน เขียน ฟัง และพูดเรื่องที่อ่านได้รวดเร็วเป็นที่น่าพอใจ นักเรียนมีความกระตือรือร้น และสนุกสนานในการเรียนทุกขั้นตอน

จากผลการทดลองดังกล่าว ทั้งในวิชาภาษาอังกฤษและภาษาไทย ดร.ริชาร์ด วอร์คเกอร์ จึงเสนอโครงการพัฒนาการอ่านในประเทศไทย กับทางโรตารีสากล และได้รับอนุมัติให้ทำเป็นโครงการนำร่องกับนักเรียนไทยที่มีปัญหาทางภาษา ณ จังหวัดสุรินทร์ เมื่อปีการศึกษา 2530 ผลของการทดลองโครงการในโรงเรียนนำร่องนักเรียนในกลุ่มโรงเรียนทดลองสามารถอ่าน เขียน ฟัง และพูดภาษาไทย ได้ผลสัมฤทธิ์สูงกว่านักเรียนโรงเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นักเรียนในกลุ่มทดลองมีความสนใจในการอ่าน และสามารถทำคะแนนวิชาอื่น ๆ ในกลุ่มมวลประสบการณ์ เช่น คณิตศาสตร์ กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต กลุ่มสร้างเสริมลักษณะนิสัย และกลุ่มการทำงานพื้นฐานอาชีพได้สูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ เช่นเดียวกัน (เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. 2531)

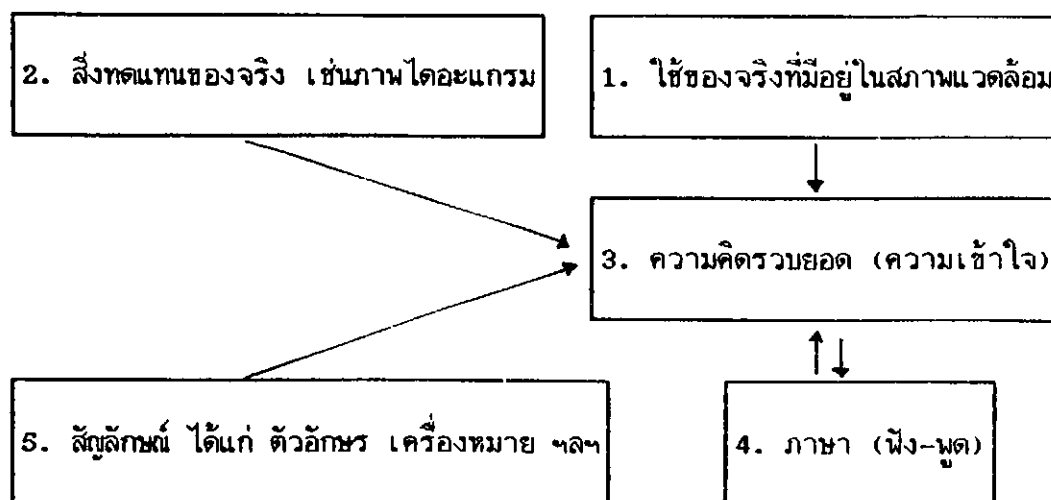
ในเดือนมกราคม พ.ศ. 2531 หลังจากที่ได้ประเมินผลโครงการนำร่องการพัฒนาการอ่านที่จังหวัดสุรินทร์แล้ว มูลนิธิโรตารีของโรตารีสากล ได้อนุมัติเงินทุนสนับสนุนโครงการวิจัยและพัฒนาการอ่าน ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2531 - 2535 เป็นเงินงบประมาณ 17 ล้านบาท แก่ประเทศไทย

ศูนย์วิจัยและพัฒนาการอ่าน ภาควิชาหลักสูตรและการสอนคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จึงเริ่มดำเนินโครงการพัฒนาการอ่านตั้งแต่เดือนมกราคม พ.ศ. 2531 เป็นต้นมา เริ่มต้นดำเนินการอบรมบุคลากรหลักอันได้แก่ ผู้บริหารการศึกษา สำนักงานการประถมศึกษา ศึกษาพิเศษระดับจังหวัดและอำเภอ ผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอนวิชาภาษาไทยในโรงเรียนต้นแบบในจังหวัดสุรินทร์ ศรีสะเกษ บุรีรัมย์ และชัยภูมิ 100 ห้องเรียน และได้ดำเนินการนิเทศติดตามผลการสอนในลักษณะงานวิจัยและพัฒนา เริ่มตั้งแต่ปีการศึกษา พ.ศ. 2531

หลักการและแนวทฤษฎีของการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ได้แนวทฤษฎีในการสอนภาษาจากหลายทฤษฎี ดังนี้

1. แนวทฤษฎีการสอนแบบสื่อสาร (The Communicative Approach) แนวทฤษฎีการสอนแบบนี้จะเน้นการใช้ภาษาของผู้เรียนเป็นหลัก โดยอาศัยหลักการสอนภาษาศาสตร์เชิงสังคมวิทยา (Sociolinguistics) ซึ่งว่าด้วยเนื้อหาบริบท (Context) ภาษาและวัฒนธรรมที่แตกต่างกันในแต่ละชุมชนที่อาจใช้ผิดแผกแตกต่างกันไปตามสภาพแวดล้อม

กระบวนการสอนตามแนวทฤษฎีนี้ จะเน้นปฏิสัมพันธ์ในการใช้ภาษาระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน และระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียนเป็นสำคัญ การกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกอยากแสดงออกทางภาษา หรือการทดลองการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายด้วยตนเอง ทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ย่อมจะทำให้การพัฒนาภาษาเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นไปอย่างเป็นธรรมชาติได้ เนื้อหาที่จัดขึ้นเป็นบทเรียนจึงควรเน้นบริบททางภาษาที่มีความหมายแก่ผู้เรียน ตามหลักการใช้ภาษาในสังคมในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสมตามกาลและเทศะมากกว่าจะจัดแบบวิเคราะห์ภาษาให้นักเรียนเรียนเพียงเพื่อเข้าใจระบบของเสียง คำ และไวยากรณ์เท่านั้น นอกจากนี้ กิจกรรมการเรียนการสอน จำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้สอนจะต้องจัดให้ผู้เรียนมีโอกาสแสดงออกทางภาษาในลักษณะปฏิสัมพันธ์ ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียน เพื่อให้ฝึกปฏิบัติการใช้ภาษาได้อย่างเป็นธรรมชาติ ผู้สอนจะมีหน้าที่คอยช่วยเหลือ แนะนำ และแก้ไขการใช้ภาษาที่ถูกต้องแก่ผู้เรียน กิจกรรมดังกล่าว ได้แก่ การทำงานกลุ่มย่อย เพื่อการอ่านร่วมกัน การเขียนเรื่องราวร่วมกัน การโต้ตอบในการฟัง-พูดร่วมกัน

ภาพประกอบ 6 แผนผังแสดงกระบวนการสอนความคิดรวบยอดทางภาษา

2. แนวทฤษฎีการสอนแบบธรรมชาติ (The Natural Approach) ทฤษฎีการสอนแบบนี้ จะเน้นการให้ปัจจัยที่มีความหมายเป็นที่เข้าใจได้แก่ผู้เรียน (Comprehensible Input) โดยใช้กระบวนการเรียนการสอน (Process) ที่เหมาะสมกับการรับรู้ทางภาษาของผู้เรียน (Language Acquisition) เป็นหลัก ผลของการเรียนรู้ (Output) จะประสบความสำเร็จดังที่คาดหวังได้ ถ้าผู้สอนเข้าใจวิธีการให้ปัจจัยป้อนเข้าอย่างถูกต้อง และเหมาะสมกับผู้เรียน

การให้ปัจจัยป้อนที่มีความหมายเป็นที่เข้าใจได้ แก่ผู้เรียนนั้นจำเป็นต้องอาศัยกระบวนการสอนความคิดรวบยอดทางภาษาที่ถูกต้อง ซึ่งอาจจัดลำดับการสอนได้ ดังภาพประกอบ 6

การใช้วัสดุของจริงที่มีอยู่ในสภาพแวดล้อมดังไดอะแกรมหัวข้อที่ 1 เช่น วัตถุต่าง ๆ ที่ผู้เรียนเคยเห็นเคยพบ และเคยใช้อยู่ในชีวิตประจำวันจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจ และได้รับความคิดรวบยอดเกี่ยวกับความหมายของสิ่งนั้น ๆ ได้อย่างรวดเร็ว

อย่างไรก็ตามถ้าเราจะนำของจริงทุกอย่างมาให้ผู้เรียนได้เห็นคงเป็นไปได้ยาก ดังนั้นการใช้สิ่งทดแทนของจริงเหล่านั้น ได้แก่ รูปภาพ ไดอะแกรม ก็อาจช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจและได้รับความคิดรวบยอดเกี่ยวกับความหมายของสิ่งต่าง ๆ เหล่านั้นได้เป็นอย่างดี (ดังไดอะแกรม หัวข้อที่ 2) เพราะผู้เรียนสามารถถ่ายโยงความคิดไปยังของจริงที่ตนเคยพบเห็นมาก่อนได้ การพัฒนาความคิดรวบยอด (ดังไดอะแกรม หัวข้อที่ 3) จะง่ายขึ้น หลังจากนั้นเมื่อผู้เรียนมีโอกาสได้ยิน ได้ฟังเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ที่เข้าใจมาแล้วว่าเขาพูดกันว่าอย่างไร การพัฒนาการฟัง การพูดก็ย่อมจะง่ายและเป็นที่เข้าใจได้มากขึ้น เมื่อผู้เรียนได้พบสัญลักษณ์ เช่น ตัวอักษรที่เขียนขึ้นโดยมีความหมายตามที่เคยฟังเคยพูดมาก่อนการถ่ายโยงความคิดรวบยอดก็จะชัดเจนมากขึ้น ซึ่งกระบวนการนี้จะเป็นกระบวนการสำคัญในการถ่ายโยงการอ่านเพื่อความเข้าใจที่ถูกต้อง ตามการรับรู้ภาษาของมนุษย์ทั่วไป

3. ทฤษฎีการสอนอ่าน ซึ่งยึดหลักการทางภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา (Psycholinguistics) โดยเน้นกระบวนการอ่านของมนุษย์เป็นสำคัญ

ตามคำจำกัดความของการอ่านตามทฤษฎีดังกล่าวนั้น การอ่านคือการสร้างความหมายจากสัญลักษณ์ โดยผ่านกระบวนการทางความคิด (Smith. 1971 ; Goodman. 1982) วิธีการสอนและเทคนิคการสอนที่จะใช้ในการสอนอ่าน จึงจำเป็นต้องพิจารณาหลักการ

และทฤษฎีดังกล่าว เพื่อการเรียนรู้การอ่านที่ถูกต้องและเป็นไปโดยธรรมชาติได้ นักภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยามีได้มองการอ่านเพียงอย่างเดียว แต่คำนึงถึงหลักการทางจิตวิทยาในการรับรู้ การอ่าน การถ่ายโยงความคิดรวบยอดรวมทั้งองค์ประกอบอื่น ๆ ที่จะช่วยให้การอ่านสมบูรณ์ เช่น ความสนใจ ประสบการณ์เดิม และการระลึกสิ่งที่อ่านได้

ด้วยหลักการและทฤษฎีทั้ง 3 ประการดังกล่าว จึงอาจสรุปได้ว่า วิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา จะเน้นการพัฒนาภาษาในปริบทที่เป็นไปตามการรับรู้โดยธรรมชาติ โดยการพัฒนาความหมายรวมของภาษาไปสู่องค์ประกอบย่อยของภาษาซึ่ง ไบรอัน เกรย์ ผู้ริเริ่มได้เขียนไว้เมื่อครั้งการประชุมสัมมนาทางด้านภาษาศาสตร์ประยุกต์ ประจำปี ค.ศ. 1987 ณ ประเทศออสเตรเลียว่า "แน่นอนที่สุดพื้นฐานที่สำคัญที่สุดสำหรับโปรแกรมทางภาษาอันสมเหตุสมผล และจะประสบความสำเร็จได้นั้น คือ การเปิดโอกาสให้เด็กได้เรียน โดยกระบวนการเรียนรู้ตามธรรมชาติที่เด็กเคยรู้จักมักคุ้นมาแล้วเป็นอย่างดี"

การจัดขั้นตอนการสอนด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษา จะจัดให้การอ่านเป็นจุดเริ่มต้นของการพัฒนาทักษะทางภาษาไปสู่การพัฒนาทักษะอื่น ๆ เช่น การฟัง การพูด และการเขียน ในลักษณะสัมพันธ์ หรือในลักษณะบูรณาการตามหลักการสอนเพื่อการสื่อสาร นักเรียนจะใช้ปริบททางภาษา จากการอ่านเป็นปัจจัยป้อนที่มีความหมายและพัฒนาปัจจัยป้อนนั้น โดยผ่านกระบวนการเรียนรู้ด้วยการใช้เทคนิคการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในลักษณะสื่อสาร ซึ่งเน้นปฏิสัมพันธ์ของผู้เรียนเป็นหลัก เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในทักษะสัมพันธ์ต่าง ๆ ได้อย่างเป็นธรรมชาติ และเกิดความคล่องตัวจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาถึงขั้นนำไปประยุกต์ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ วิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาจึงเน้นการสอนความหมายรวมของภาษาก่อนจะสอนองค์ประกอบย่อยของภาษา อันได้แก่ รูปพยัญชนะ สระ ตัวสะกด และไวยากรณ์

การจัดบทเรียนหรือหน่วยการเรียนรู้สำหรับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์

เพื่อให้การจัดกระบวนการเรียนการสอนประสบความสำเร็จ และมีประสิทธิภาพ ดังนั้นการให้ปัจจัยป้อน ซึ่งหมายถึงการจัดบทเรียนที่บรรจุเนื้อหาซึ่งผู้เรียนสามารถจะนำความรู้ทางภาษาที่ได้ศึกษา ไปใช้ในชีวิตประจำวัน ได้อย่างแท้จริง กระบวนการเรียนการสอนแบบมุ่ง

ประสบการณ์ภาษาจำเป็นต้องยึดบทเรียนที่จัดเฉพาะประสบการณ์ภาษา ที่ผู้เรียนควรได้รับจากหลากหลายของบริบททางภาษา ในสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันอย่างเหมาะสม โดยพิจารณาจากหน้าที่ของภาษา (Function) ที่ผู้เรียนใช้ตามความจำเป็นในบริบทต่าง ๆ เป็นสำคัญตามระดับวัยและความสนใจ นอกจากนี้ การจัดบทเรียน จะจัดตามจุดมุ่งหมายในการอ่านของมนุษย์ทั่ว ๆ ไป 3 ประการคือ

1. อ่านเพื่อบันเทิง
2. อ่านเพื่อรู้และเข้าใจวิธีการหรือกระบวนการ (เพื่อ "ทำเป็น")
3. อ่านเพื่อศึกษาและค้นคว้า (เพื่อ "คิดเป็น")

บทเรียนของวิธีการสอนดังกล่าว จึงจัดหนังสือเป็นเล่ม ๆ ที่มีความยาว

พอประมาณตามระดับวัยชั้นเรียน และความสนใจของนักเรียน โดยถือหนังสือแต่ละเล่มเป็นหน่วยการเรียนรู้หนึ่ง ๆ

การพิจารณาหลักสูตร ซึ่งพิจารณาจากมวลประสบการณ์ที่ผู้เรียนควรเรียนรู้ ย่อมเป็นประโยชน์สำหรับวัดความคิดรวบยอด ซึ่งจะนำไปสู่การจัดหน่วยการเรียนรู้ ด้วยการสรุปเป็นหนังสือประเภทต่าง ๆ 3 ประเภท ตามจุดมุ่งหมายในการอ่านดังกล่าวแล้ว ดังนี้คือ

1. หนังสือประเภทนิทาน นิยาย เช่น อ้อยอมยิ้ม กุ๊กไก่ The Lion and the Mouse ฯลฯ
2. หนังสือประเภทวิธีการ เช่น มาทำหมวกกันเดอะ, A Greeting Card ฯลฯ
3. หนังสือประเภทสารคดี เช่น ต้นไม้แสนดี, Birds That Cannot Fly ฯลฯ

ภาษาที่ใช้ในหนังสือเหล่านี้ ควรแต่งให้เหมาะสมกับการใช้ภาษาของนักเรียนในแต่ละระดับวัย และประสบการณ์ ในสิ่งแวดล้อมที่เป็นอยู่ตามธรรมชาติเพื่อความเป็นธรรมชาติของการใช้ภาษา

ความยากง่ายของเนื้อหาภาษาในบริบท ย่อมจะแตกต่างกันไปด้วยในแต่ละระดับชั้น สำหรับในระดับชั้นสูง ๆ ขึ้นไป หนังสือจะต้องมีเรื่องราวที่ผู้เขียนอาจใช้โครงสร้างทางภาษาที่ยากขึ้น จำนวนความคิดรวบยอดมากขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนได้มีประสบการณ์ทางภาษาได้มากขึ้นตามลำดับ

ขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

จากหลักการและทฤษฎีที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา จึงได้รับการพัฒนาขึ้นให้มีลักษณะการพัฒนาภาษาอย่างบูรณาการจากความหมายรวมของเรื่อง ไป สู่องค์ประกอบย่อยของภาษา และไม่เพียงแต่จะเน้นการพัฒนาทักษะทางภาษาจากการอ่านไปสู่ ทักษะทางภาษาอื่น ๆ เป็นทักษะสัมพันธ์ เช่น การฟัง และการเขียน แต่ยังจะเน้นกระบวนการ การอ่านที่สำคัญแก่ผู้เรียนอีกด้วย โดยพยายามให้ผู้เรียนเกิดความคุ้นเคยกับการใช้เทคนิคใน การอ่านบางประการ เช่น การให้ความสนใจ การใช้ประสบการณ์เดิม และการระลึกเรื่องที่ อ่านได้ ทั้งนี้เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านของตนได้อย่างมี ประสิทธิภาพ นั่นก็คือ สามารถจับใจความสำคัญ ตีความ แปลความ และขยายความของเรื่องที่ อ่านได้

ขั้นตอนการสอนดังกล่าวแบ่งออกได้เป็น 3 รูปแบบ (Model) และแต่ละรูปแบบ ก็แบ่งออกเป็นขั้นตอนอย่างต่อเนื่องกัน ดังต่อไปนี้

รูปแบบที่ 1 (Model 1)	รูปแบบที่ 2 (Model 2)	รูปแบบที่ 3 (Model 3)
1. ครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง (ทั้งเรื่อง)	1. นักเรียนอ่านเรื่องร่วมกัน และอภิปรายโดยใช้ ไดอะแกรม	1. ประเมินพิเศษเตรียมวิเคราะห์ ความหมายของเรื่องที่อ่าน โดยการเดา (สรุป) ลำดับความ
2. ให้นักเรียนเล่าเรื่องกลับ ลำดับเรื่อง สันทนา หรือ อภิปรายเกี่ยวกับเรื่อง อ่านออกเสียง เล่นบทบาท สมมุติ	2. ครูโยงเรื่องเข้าสู่ตัว นักเรียน อภิปราย สันทนาเรื่อง และสรุป ความคิดเห็น	2. สะท้อนความคิดจากเรื่อง ที่อ่านไปสู่การกำหนด เป้าหมายหรือการวางแผน การเขียน

รูปแบบที่ 1 (Model 1)	รูปแบบที่ 2 (Model 2)	รูปแบบที่ 3 (Model 3)
3. เขียนเรื่องร่วมกันระหว่าง ครูและนักเรียน	3. เขียนเรื่องร่วมกัน (เปลี่ยนเรื่องได้) หรือ เขียนเป็นกลุ่มหรือ รายบุคคล	3. บันทึกย่อสาระของเรื่องตาม เป้าหมายหรือแผนการเขียน
4. ทำหนังสือเล่มใหญ่	4. อภิปรายเรื่องที่เขียน	4. สังเคราะห์สาระของเรื่อง และเขียนเรื่องนั้นในชั้นร่าง
5. เล่นเกมและกิจกรรมเสริม ทางภาษาเพื่อทบทวนและ ฝึกความแม่นยำ	5. ทำกิจกรรมทางภาษา เพื่อทบทวนและฝึกใช้ ความแม่นยำ	5. ทบทวน ตรวจสอบและ แก้ไขงานเขียน
		6. เขียนเรื่องงานชิ้นสุดท้าย และทำกิจกรรมเสริมทักษะ ภาษา
		* ในระยะแรกแบ่งกลุ่มย่อย โดยให้นักเรียนทำงานร่วมกัน ในตอนต้นปีการศึกษา
		* ในระยะหลังให้นักเรียน ทำงานตามลำพังได้อย่าง อิสระ

ขั้นตอนการสอนทุกขั้นนี้ จะคำนึงถึงกระบวนการของหลักการและทฤษฎีการเรียนรู้
เพื่อรู้แจ้ง (Mastery Learning) ด้วย ทั้งนี้เพราะจำเป็นต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่าง

ผู้เรียนในกระบวนการเรียนการสอนด้วย เวลาการเรียนรู้ (Learning Time) ของนักเรียนแต่ละคนย่อมแตกต่างกันไปตามวัย และสติปัญญา บางคนอาจเรียนได้ช้า บางคนเรียนได้เร็ว การจัดกระบวนการเรียนการสอนจึงจำเป็นต้องพิจารณาความแตกต่างในการใช้เวลาการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วย จึงจะทำให้การเรียนการสอนประสบความสำเร็จตามเป้าหมายได้ การให้เวลาแก่ผู้เรียนในการฝึกปฏิบัติทางภาษามาก ๆ (Engaged Time) ย่อมช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้มาก

ขั้นตอนการเรียนรู้ของมนุษย์อาจแบ่งออกได้ 5 ขั้นตอน ตามลำดับดังนี้

1. ขั้นการรับรู้ (Acquisition Stage) ในขั้นนี้ ครูเริ่มเสนอเนื้อหาใหม่ให้แก่ผู้เรียน ผู้เรียนจะเริ่มลองผิดลองถูกกับสิ่งที่เรียนรู้ ความถูกต้องและความแม่นยำในการเรียนรู้ยังมีน้อย

2. ขั้นเกิดความคล่องตัว (Fluency Stage) ในขั้นนี้ ผู้เรียนจะได้รับการฝึกฝนทักษะจนเกิดความคล่องแคล่วในเนื้อหาที่เรียน การปฏิบัติของผู้เรียนในการเรียนจะเพิ่มความถูกต้องได้มากขึ้น

3. ขั้นเกิดความคงทน (Maintenance Stage) ในขั้นนี้จะสืบเนื่องมาจากความคล่องตัวในเนื้อหา อันเนื่องมาจากการฝึกปฏิบัติของผู้เรียนในขั้นที่ 2 ความคงทนของความรู้ที่ได้รับจะอยู่ได้นานและไม่ลืม เนื่องมาจากมีความแม่นยำในสิ่งที่เรียนจากการปฏิบัติและมีประสบการณ์ในการลองถูกลองผิดมาหลายครั้ง

4. ขั้นนำไปประยุกต์ (Application Stage) ในขั้นนี้ ผู้เรียนมีความชำนาญในความรู้ที่เรียนมา และสามารถนำความรู้นั้นมาประยุกต์ใช้ได้ในชีวิตประจำวันของตน

5. ขั้นปรับตัว (Adaptation Stage) ในขั้นนี้ผู้เรียนจะสามารถนำความรู้มาดัดแปลงหรือปรับใช้ได้ในทุก ๆ สถานการณ์ที่ผู้เรียนจะมีโอกาส (Carroll, 1974)

ขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา จะเน้นความแม่นยำในการเรียนรู้ของผู้เรียนจนถึงขั้นสุดท้ายของการเรียนรู้ได้ และจากกิจกรรมต่าง ๆ จะสามารถให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียนและผู้สอนตลอดเวลาว่า ผู้เรียนสามารถบรรลุเป้าหมายที่ต้องการในแต่ละขั้นตอนหรือไม่

จุดมุ่งหมายของการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

ผู้เรียนสามารถอ่าน ฟัง พูด และเขียน ได้อย่างมีประสิทธิภาพเพียงพอในการสื่อสารทางภาษาในชีวิตประจำวัน

จุดมุ่งหมายเฉพาะ เมื่อจบหน่วยการเรียนรู้หนึ่ง ๆ ผู้เรียนจะสามารถ

1. เล่าเรื่อง ลำดับเรื่อง และบอกความหมายของคำทุกคำในบริบทต่าง ๆ ของหน่วยการเรียนรู้ได้
2. อ่านออกเสียงคำทุกคำในหน่วยการเรียนรู้ได้
3. พูดตอบโต้ แสดงความคิดเห็น และสรุปความให้เป็นที่น่าสนใจได้
4. เขียนสะกดคำและประโยคต่าง ๆ ที่นักเรียนเรียนรู้จากหน่วยการเรียนรู้ได้
5. แต่งประโยคเป็นคำพูด และเขียนเป็นตัวอักษรได้ถูกต้องให้เป็นที่น่าสนใจได้
6. บอกความหมายและเขียนสัญลักษณ์ของเครื่องหมายวรรคตอนได้
7. สื่อความหมายของภาษาทางกายและอารมณ์หรือทางวาจา
8. ร่วมมือกับเพื่อนและช่วยเหลือแบ่งปันกัน ในการทำงานร่วมกันได้

แนวทางการประเมินผลการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา

ครูสามารถประเมินพฤติกรรมของนักเรียน ที่เกิดขึ้นระหว่างกระบวนการเรียนการสอนได้ดังนี้

1. การเล่าเรื่องย้อนกลับ หลังจากฟังครูจบแล้ว
 2. การสื่อสารการเข้าใจเนื้อเรื่อง โดยการแสดงบทบาทสมมติ และการวาดภาพประกอบเรื่อง
 3. การบอกลำดับก่อน-หลังของเรื่อง ในขณะที่นักเรียนร่วมกันเขียนเรื่องใน
- ขั้นที่ 3
4. การออกเสียงคำต่าง ๆ (ระหว่างการเล่าเรื่องย้อนกลับและเล่นเกม)
 5. การเรียงคำเป็นประโยค (จากการเล่นเกม)
 6. การสะกดคำและการแต่งประโยค (ระยะหนึ่งหลังการเรียนรู้ด้วยวิธี CLE)

7. ความร่วมมือของนักเรียนและความรับผิดชอบในการปฏิบัติงานกลุ่มแบบประชาธิปไตย

8. ความสนใจของนักเรียนเกี่ยวกับการอ่าน (สังเกตจากการนำหนังสือไปศึกษาด้วยตนเองเมื่อมีเวลาว่าง)

วิธีประเมิน ใช้การสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในขณะที่เรียนทั้ง 8 ประการข้างต้น

3.2 งานวิจัยภายในประเทศ

ในปี พ.ศ. 2527 ริชาร์ด วอล์คเกอร์, เบรตัน บาร์ทเลต และเสาวลักษณ์ รัตนวิชัย ได้ทำการทดลองสอนภาษาอังกฤษด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษากับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่โรงเรียนประถมสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ใช้เวลาทดลอง 20 คาบ (คาบละ 20 นาที) ผลการทดลองพบว่า นักเรียนมีความสนใจในการอ่านมากขึ้น และมีความสามารถในการจำคำศัพท์ คำพูดและบทสนทนา จากหนังสือได้นาน ทั้ง ๆ ที่นักเรียนไม่มีพื้นฐานทางการเรียนภาษาอังกฤษมาก่อน และนักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ (Walker ; Bartlett and Rattanaovich. 1984 : 58)

นันทรัตน์ ชื่นชม ได้ทำการศึกษาการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่าน และความคงทนในการจำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ทางภาษากับวิธีปกติ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนประถมสาธิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2530 จำนวน 50 คน ใช้เวลาทดลอง 20 คาบ ผลการทดลองพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนักเรียนที่เรียนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ทางภาษากับวิธีปกติมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่ากลุ่มที่เรียนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ทางภาษามีผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านสูงกว่า กลุ่มที่เรียนโดยวิธีปกติ (นันทรัตน์ ชื่นชม. 2531 : 63)

มลลิกา ภักดิ์แรงค์ ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านการเขียน และทัศนคติต่อการเรียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในจังหวัดนครราชสีมา

ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์กับการสอนปกติ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนวัดโคกพรมตั้งตรงจิตร 7 อำเภอเมือง จังหวัดนครราชสีมา จำนวน 50 คน ผลการทดลองพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนปกติมีความเข้าใจในการอ่านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีความสามารถในการเขียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 รวมทั้งมีทัศนคติต่อการเรียนภาษาไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 (มัลลิกา ภักดิ์ณรงค์. 2531 : 104)

สุธีพร ปาละดี ได้ทำการศึกษาการเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน การเขียน และการระลึกสิ่งที่อ่านได้ในวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนตามคู่มือครู กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียนสามเสนนอก เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2531 จำนวน 60 คน ผลการทดลองพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา และนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถทางการอ่าน และเขียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา และนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีการระลึกสิ่งที่อ่านได้ในวิชาภาษาอังกฤษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (สุธีพร ปาละดี. 2531 : 87)

สมควร เกตุทอง ได้ทำการศึกษาการเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน การเขียน การระลึกสิ่งที่อ่านได้ในวิชาภาษาอังกฤษ และทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา และการสอนตามคู่มือครู โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา และการสอนตามคู่มือครู โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดพิบูลเงิน อำเภอบางใหญ่ จังหวัดนนทบุรี ในปีการศึกษา 2533 ภาคเรียนที่ 1 ผลการทดลองพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถทางการอ่าน เขียน ภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

มีการระลึกสิ่งที่อ่านได้ในวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 รวมทั้งมีทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (สมควร เกตุทอง. 2534 : 77)

กรรณิการ์ ชาทิมนตรี ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษและมนุษยสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบ มุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนตามคู่มือครู กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนไกรภักดีวิทยาคม อำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2533 จำนวน 60 คน ใช้เวลาทดลอง 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 คาบ ผลการทดลองพบว่า นักเรียนที่เรียน โดยการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ทางภาษากับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถทางการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ นักเรียนที่เรียน โดยการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถทางการเขียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (กรรณิการ์ ชาทิมนตรี. 2533 : 136)

รัชนิภา ทองสุทธิ ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน การเขียนภาษาอังกฤษ และความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ ได้รับการสอนด้วยวิธีแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับวิธีสอนตามคู่มือครู กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนคำเขื่อนแก้วขุขันปัทมภ์ อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2533 ที่เรียนวิชาการอ่าน จำนวน 80 คน ใช้เวลาทดลอง 8 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 2 คาบ ผลการทดลองพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบ มุ่งประสบการณ์ภาษา และนักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนตามคู่มือครู มีความสามารถทาง การอ่านและเขียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 (รัชนิภา ทองสุทธิ. 2533 : 120)

รัตนา ถวิลวงษ์ ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน การ เขียนภาษาอังกฤษ และบุคลิกภาพประชาธิปไตย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับ การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนตามคู่มือครู กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 โรงเรียนกัลยาณวัตร อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ในภาคเรียนที่ 1

ปีการศึกษา 2533 จำนวน 100 คน ใช้เวลาทดลองกลุ่มละ 16 คาบ คาบละ 50 นาที ผลการทดลองพบว่า การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาทำให้ความสามารถทางการอ่านและการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนแตกต่างจากการสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 (รัตนา ถวิลวงษ์. 2534 : บทคัดย่อ)

พรพิมล ประสงค์พร ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2 ซึ่งใช้และไม่ใช้กิจกรรมการทดลองเชิงปฏิบัติการกับการสอนตามคู่มือครู กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาน้อมเกล้า กรุงเทพมหานคร ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2535 จำนวน 90 คน ใช้เวลาทดลอง 16 คาบ คาบละ 50 นาที จำนวน 4 สัปดาห์ ผลการทดลองพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2 ซึ่งใช้กิจกรรมการทดลองเชิงปฏิบัติการกับวิธีการสอนตามคู่มือครู นักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษด้วยวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2 ซึ่งใช้กิจกรรมการทดลองเชิงปฏิบัติการ วิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2 และวิธีการสอนตามคู่มือครู มีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.3 งานวิจัยต่างประเทศ

วอล์คเกอร์ และคนอื่น ๆ (Walker and others. 1983 : 72) ได้ทำการทดลองสอนภาษาอังกฤษ เทรเกอร์พาร์ค เรียกว่า Concentrated Language Encounter Teaching หรือวิธีการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา โดยทำการทดลองกับนักเรียนพื้นเมืองชาวออสเตรเลีย ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ผลการทดลองเป็นที่น่าพอใจ เด็กในกลุ่มทดลองมีความเชื่อมั่นในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ทั้งการพูดและการเขียน

ต่อมาในปี ค.ศ. 1984 วอล์คเกอร์ และคนอื่น ๆ (Walker and others. 1984 : 45) ได้ทำการทดลองสอนภาษาอังกฤษเช่นเดียวกับโปรแกรมที่เตรเกอร์พาร์ค

ที่โรงเรียน Napperby และ Marry Vale โดยทำการทดลองกับนักเรียนทั้งสองโรงเรียนในระดับ Junior และ Senior โดยใช้เนื้อหาในการทดลองเป็นเนื้อหาเกี่ยวกับอาหารทั้ง 2 ระดับ ใช้เวลาทดลอง 18 เดือน ผลการทดลองพบว่า นักเรียนทั้งสองโรงเรียนมีความเชื่อมั่นในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารสูงมากขึ้น

4. ทฤษฎีและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวกับความสนใจและการวัดความสนใจ

4.1 ความหมาย

ทอร์นไดค์ (Thorndike. 1959 : 118) ได้กล่าวถึงความสนใจว่าเป็นลักษณะหนึ่งของบุคลิภาพที่แสดงให้เห็นถึงความรู้สึก และความนึกคิดของคนเราในทางที่ชอบหรือไม่ชอบต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งตรงกับความคิดของ วอร์เรน (Warren. 1965 : 245) ได้ให้ความหมายว่า "เป็นความรู้สึกอย่างหนึ่งที่เกิดขึ้นมาพร้อมกับความตั้งใจในการทำบางอย่างโดยเฉพาะ"

ฟรอลิช (Frochlich. 1947 : 135) เห็นว่าความสนใจเป็นแรงผลักดันอย่างหนึ่งที่กระตุ้นให้บุคคลกระทำการใด ๆ หรืออีกนัยหนึ่งคือความสนใจในการแสดงความโน้มเอียงของบุคคล ที่จะเลือกกระทำต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่ตนเองชอบมากกว่าสิ่งอื่น ๆ หรืออีกนัยหนึ่งคือ "การชอบ" นั่นเอง ซึ่งตรงกับความคิดของ ดิวอี้ (Dewey. 1959 : 66) ที่ได้กล่าวว่าความสนใจคือ ความรู้สึกชอบหรือความพอใจที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง แนวความคิดหรือกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่ง

กู๊ด (Good. 1959 : 223) ได้ให้คำจำกัดความของคำว่าสนใจไว้ว่า คือสภาพจิตของมนุษย์อย่างหนึ่ง ซึ่งจะนำมนุษย์ไปสู่ความรู้ความเข้าใจ โดยอาจจะมียุ่ชั่วขณะหนึ่งหรือยาวนานกว่านั้นออกไป จะมีมากน้อยเพียงใดก็แล้วแต่ความอยากรู้อยากเห็นของแต่ละบุคคลที่มีสภาพแตกต่างกัน

สำเร้ง บุญเรืองรัตน์ (2524 : 8) กล่าวถึงความสนใจว่าความสนใจเป็น การแสดงออกซึ่งความรู้สึกชอบ การมีความสนใจต่อสิ่งใดย่อมมีจิตใจจดจ่อ มีสมาธิในการทำสิ่งนั้น ๆ จึงมีส่วนช่วยให้เกิดโอกาสที่จะได้รับความสำเร็จในด้านนั้นมากขึ้น

4.2 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสนใจ

จากการศึกษาผลการเรียนมีความสัมพันธ์กับความสนใจ ในปี ค.ศ. 1967 ช่าน (บุญชม ศรีสะอาด. 2524 : 39 ; อ้างอิงมาจาก Khan. 1967) ได้ศึกษาองค์ประกอบด้านความสนใจ อารมณ์ จิตใจ ในการพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ในการเรียน พบว่าองค์ประกอบที่ส่งผลสัมฤทธิ์อย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ ทักษะที่มีต่อครู ความสนใจในวิชาการ นิสัยในการเรียน ความวิตกกังวล แรงจูงใจทางวิชาการ และรวมกับองค์ประกอบอื่น ๆ ที่กำหนดไม่ได้

ในปี 1969 แมคเคลแลนด์ (บุญชม ศรีสะอาด. 2524 : 39 - 40 ; อ้างอิงมาจาก Maclelan. 1969) ได้ศึกษาตัวแปรที่ไม่ใช่ทางด้านสติปัญญาที่คาดว่าจะมีความสัมพันธ์ทางการเรียนในระดับวิทยาลัย พบว่าความสนใจเป็นตัวแปรหนึ่งที่มีความสัมพันธ์กับการเรียนอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ช่าน ที่ได้กล่าวมาแล้ว

ช่อแก้ว โภคย์สิทธิ์ (2525 : 55) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสนใจในวิชาหลักภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำที่เรียนโดยการให้นักเรียนสอนกันเอง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนมัธยมวัดมกุฏกษัตริย์ จำนวน 66 คน แบ่งนักเรียนออกเป็นสองกลุ่ม กลุ่มทดลองที่หนึ่ง 33 คน เป็นกลุ่มที่สอนโดยนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง กลุ่มที่สองมีนักเรียน จำนวน 33 คน เป็นกลุ่มที่สอนโดยนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบวัดความสนใจในวิชาหลักภาษาไทย ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่น .96 ไปใช้ทดลองวัดความสนใจของนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ผลการวิจัยปรากฏว่า นักเรียนที่เรียนโดยวิธีการให้นักเรียนสอนกันเอง ระหว่างก่อนการเรียนและหลังการเรียนมีความสนใจในวิชาภาษาไทยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่ความสนใจในวิชาหลักภาษาไทย ระหว่างกลุ่มทดลองกลุ่มหนึ่งกับสอง แตกต่างกันอย่างไม่มีความนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ปราณี ปัญจาคะ (2528 : 78) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจในวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้ชุดการสอนกับเรียนโดยครูเป็นศูนย์กลาง พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยครูเป็นศูนย์กลางมีความสนใจในวิชาภาษาไทยแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ศิริอร รัตนอุดม (2527 : 54 - 65) ได้ทำการศึกษาเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างกลุ่มที่ใช้และไม่ใช้การตุนประกอบการอ่าน พบว่า ความเข้าใจในการอ่านของนักเรียนกลุ่มที่ใช้การตุนประกอบการอ่านสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ใช้การตุนประกอบการอ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กุลชาติ โยสีตา (2529 : 73) ได้ศึกษาเปรียบเทียบความสนใจและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ ทักษะฟัง-พูด เพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยวิธีสอนแบบบทบาทสมมติ และวิธีสอนตามคู่มือครู ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนในกลุ่มทดลองมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสนใจที่มีต่อวิชาภาษาอังกฤษสูงกว่า นักเรียนในกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากการวิจัยพอสรุปได้ว่า ความสนใจเป็นตัวแปรที่ส่งผลต่อความสามารถทางการเรียนคือ หากนักเรียนมีความสนใจในวิชาที่เรียน และสนใจในกิจกรรมการเรียนการสอนที่ครูจัดให้แล้ว นักเรียนจะมีความสามารถทางการเรียนในวิชานั้น ๆ สูงขึ้นตามไปด้วย และอีกประการหนึ่งคือ การที่ครูพยายามใช้วิธีการสอนใหม่ ๆ กับผู้เรียนจะทำให้ผู้เรียนไม่เกิดความจำเจ ซ้ำซาก และเกิดความอยากเรียนมากขึ้น จึงกล่าวได้ว่าวิธีที่ครูนำมาสอนจะมีผลต่อความสนใจ และความสามารถทางการเรียนของผู้เรียน

4.3 การวัดความสนใจ

การวัดความสนใจให้ได้ผลถูกต้องนั้น เป็นเรื่องที่ทำได้ยาก ทั้งนี้เพราะความสนใจของแต่ละบุคคลย่อมแตกต่างกันออกไป และขึ้นอยู่กับองค์ประกอบอื่น ๆ อีก เช่น อายุ เพศ สติปัญญา สิ่งแวดล้อม ประสบการณ์ พัฒนาการทางร่างกาย อารมณ์ และสังคมสถานะทางเศรษฐกิจ สังคม การศึกษา อาชีพ ฯลฯ อย่างไรก็ตาม ได้มีผู้ที่สนใจในการศึกษาแนวทางในการวัดความสนใจของแต่ละบุคคล เช่น เจเกอร์ และ ฟรอลลิค (Jager and Frochlich. 1947 : 12 - 14) ได้เสนอแนะวิธีการเก็บข้อเท็จจริงเกี่ยวกับความสนใจไว้ 4 ประการ ดังนี้คือ

1. ใช้วิธีสังเกต โดยสังเกตดูความเป็นไปของ แต่ละกลุ่ม

2. ดูจากการแสดงออก โดยการจับตามองความสนใจต่าง ๆ ที่บุคคลแต่ละคนแสดงออก
3. ดูจากการกระทำโดยศึกษากิจกรรรมต่าง ๆ ที่บุคคลนั้นกระทำ
4. ใช้แบบสอบถามวัดความสนใจโดยตรง

เฮอร์ล็อก (Hurlock. 1955 : 162) กล่าวว่า เราสามารถวัดความสนใจของแต่ละบุคคลได้ 3 วิธีคือ

1. ใช้การสังเกต
2. ใช้การสัมภาษณ์
3. ใช้แบบสอบถามวัดความสนใจ

เพาเวลล์ (Powell. 1963 : 238) ได้เสนอวิธีวัดความสนใจ ไว้ดังนี้

1. ใช้แบบสอบถามวัดความสนใจแบบปลายเปิด
2. ใช้การสัมภาษณ์

เดวิส (Davis. 1964 : 105) ได้เสนอวิธีวัดความสนใจ ไว้ดังนี้

1. ค้นหาสิ่งที่แต่ละบุคคลชอบทำในระยะปีที่ผ่านมา ถ้าเขายอมสละเวลาว่างที่มีอยู่เพื่อทำสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยเฉพาะ ก็แสดงว่าเขาสนใจสิ่งนั้น
2. ค้นหาวิธีที่แต่ละบุคคลมีความรู้ในเรื่องนั้น ๆ มากน้อยเพียงใดถ้าเขามีความรู้ในเรื่องนั้นมากก็แสดงว่าเขาสนใจในเรื่องนั้น ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับหลักความจริงที่ว่าคนเราย่อมจำแต่สิ่งที่ตนสนใจได้ดีกว่าสิ่งที่ตนไม่สนใจ

3. ให้แต่ละคนแสดงความรู้สึกรับชอบหรือไม่ชอบ ต่อข้อความที่กำหนดให้

วิธีวัดความสนใจของผู้เรียนจากข้อเสนอแนะของนักวิจัยหลายคนดังกล่าวมาแล้ว คงเห็นได้ว่าทุกวิธีล้วนแต่ให้ความเชื่อถือได้ทั้งสิ้น และได้มีนักวิจัยหลายท่าน ที่ได้ทดลองนำไปใช้แล้วได้ผลเป็นอย่างดีในการนำเอาวิธีวัดความสนใจแบบใดไปใช้จึงจะให้ผลดีที่สุด ย่อมขึ้นอยู่กับดุลยพินิจว่าจะนำไปใช้วัดกับใคร ในสถานการณ์ใด ซึ่งจะขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายด้านด้วยกัน อย่างไรก็ตามการวัดความสนใจแบบของ ฟรอลิช (Frochlich. 1967 : 166) นับว่าเป็นวิธีหนึ่งที่ได้ผลดี

จากการศึกษาพบว่า หากได้มีการนำเอานวัตกรรมที่จะไปใช้ในการสอนอย่างเหมาะสม และใช้วิธีการสอนให้สอดคล้องกับหลักการสอน ซึ่งรวมทั้งการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อบรรลุเป้าหมายของกระบวนการศึกษา ผู้วิจัยได้นำเสนอการใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) เพื่อใช้แก้ปัญหาผู้สอนที่ใช้ตัวเองเป็นจุดศูนย์กลาง ขนาดของห้องเรียนใหญ่เกินไป และผู้สอนใช้วิธีการสอนที่ไม่เหมาะสม ซึ่งผู้วิจัยมั่นใจว่าจะแก้ปัญหาดังกล่าวนี้ได้ โดยทำให้นักเรียนมีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งจะก่อให้เกิดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษดีขึ้นด้วย

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอน โดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษแตกต่างกัน
2. นักเรียนที่ได้รับการสอน โดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูมีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกัน

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง
3. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ
4. การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเจ้าพระยาวิทยาคม เขตยานนาวา จังหวัดกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2537 ที่กำลังเรียน รายวิชาภาษาอังกฤษหลัก (อ 011) จำนวน 14 ห้องเรียน รวม 700 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเจ้าพระยาวิทยาคม แขวงบางโพงพาง เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2537 จำนวน 80 คน โดยนักเรียนโรงเรียนเจ้าพระยาวิทยาคมได้รับการจัดห้องเรียนแบบคละกัน จึงใช้การสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับสลากมา 2 ห้องเรียน จากประชากร 14 ห้องเรียน จากนั้นจับสลากให้ได้นักเรียนจำนวน 40 คน ในแต่ละห้อง แล้วนำมาจับสลากอีกครั้งหนึ่ง เพื่อแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม กลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม

2. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

2.1 แผนการสอนรายวิชาภาษาอังกฤษหลัก (อ 011) โดยแบ่งออกเป็น

2.1.1 แผนการสอนของกลุ่มทดลอง ในรูปของชุดการสอนมินิคอร์สแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 (CLE Model I)

2.1.2 แผนการสอนของกลุ่มควบคุม ใช้การสอนตามคู่มือครู

2.2 ชุดการสอนมินิคอร์สแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1)

2.3 แบบทดสอบความสามารถในการใช้ภาษา

2.4 แบบสอบถามวัดความสนใจ

3. การสร้างและพัฒนาของเครื่องมือ

3.1 เนื้อหาที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้จัดเป็นชุดการสอน 2 ชุด เป็นการจัดขั้นตอนวิธีสอน CLE Model I โดยยึดจุดประสงค์การเรียนรู้รายวิชา อ 011 ดังรายละเอียดดังนี้

ชุดที่ 1 ชุดการสอนมินิคอร์ส ประกอบด้วยเรื่องเนื้อหา เรื่องเล่า หรือบรรยายเชิงจินตนาการ (Narrative Genre) เรื่อง "THE LITTLE RED HEN"

ชุดที่ 2 ชุดการสอนมินิคอร์ส ประกอบด้วยเรื่องเนื้อหาวิธีการ (Procedure Genre) เรื่อง "HOW TO MAKE A SCRAP BOOK"

3.2 ชุดการสอนมินิคอร์ส จำนวน 2 ชุด โดยมีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

1. ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับหลักการ และวิธีการสร้างชุดการสอนมินิคอร์ส จากเอกสารและจากผู้เชี่ยวชาญ เพื่อเป็นแนวทางการจัดเนื้อหาและสร้างชุดการสอนมินิคอร์ส

2. ศึกษาหลักสูตร คู่มือครู แบบเรียน ขอบข่ายเนื้อหาวิชาที่จะสอน วัดคุณภาพรายวิชา วัดจุดประสงค์การเรียนรู้

3. ศึกษาขั้นตอนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 จากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เช่น

หนังสือ The Practice of English Language Teaching ของ เจอเรมี ฮาร์เมอร์ (Harmer. 1983)

ทฤษฎีและหลักการสอนภาษาอังกฤษด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา จาก เอกสารประกอบการสอนจากผลการวิจัยของ วิชารัต วอลด์เคอร์ ดร.เบรนต์ บาร์ทเลทท์ (1984 : 1 - 12) และ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (2531 : 1 - 4)

ทฤษฎี Techniques for Classroom Interaction ของ คอนัน เบิร์น (Byrne. 1987)

หนังสือ Communication in the Classroom ของ ดัช จอนห์สัน และ ดัช จอนห์สัน และ ดัช มอร์โรว์ (Johnson and Morrow. 1981)

หนังสือ Games for Language Learning ของแอนดรู ไวก์ และ คณะ (Wright. 1984)

หนังสือ Teaching All the Children to Read ของ Richard Walker, Suowalak Rattananavich and W. Oller, Jr. 1992

หนังสือนิตยสาร วารสาร และหนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ เช่น Student Weekly, Student Times, N.J. (Nation Junior), Bangkok Post, Bangkok World ฯลฯ

4. วิเคราะห์หลักสูตร หรือวิเคราะห์งานเพื่อกำหนดจุดมุ่งหมายทั่วไป จุดมุ่งหมายเฉพาะ (เชิงพฤติกรรม) จากพฤติกรรมที่ต้องการ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดทำ โครงสร้างกิจกรรมการเรียนการสอน และการประเมินผลของเนื้อหาที่ใช้ในมินิคอร์ส รวมทั้ง การสร้างแบบทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ Pretest และ Posttest

5. สร้างชุดการสอนมินิคอร์สภาษาอังกฤษ โดยดำเนินการตามหลักการ และ ขั้นตอนของยูเนสโก (UNESCO. 1982 : 9 - 13) โดยมีองค์ประกอบ 6 ประเภท ดังนี้

5.1 หลักการและเหตุผล คำแนะนำ จุดมุ่งหมาย โครงสร้าง
แผนการสอน

5.2 กิจกรรมผู้เรียน

5.3 กิจกรรมครู

5.4 การประเมินผล

5.5 เนื้อหาเสริม

5.6 เอกสาร จุลสาร สื่อ แผนภูมิ ฯลฯ ที่ครูใช้ประกอบการสอน

6. นำชุดการสอนมินิคอร์สภาษาอังกฤษ ที่สร้างแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน พิจารณาว่า ชุดการสอนที่สร้างขึ้นนี้สอดคล้อง และถูกต้องตามคุณลักษณะของมินิคอร์ส เนื้อหา กิจกรรม สื่อ และการประเมินผลหรือไม่ โดยให้คะแนนดังนี้

- ให้คะแนน + 1 ถ้าผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าสอดคล้องหรือถูกต้อง
 ให้คะแนน 0 ถ้าผู้เชี่ยวชาญไม่แน่ใจว่าสอดคล้องหรือถูกต้อง
 ให้คะแนน - 1 ถ้าผู้เชี่ยวชาญแน่ใจว่าไม่สอดคล้องหรือถูกต้อง

ดังตัวอย่างแบบประเมิน ดังต่อไปนี้

การตรวจสอบความสอดคล้องและความถูกต้อง ของชุดการสอนมินิคอร์ส	คะแนนการพิจารณา		
	+ 1	0	- 1
1. การสอนมินิคอร์สนี้ตรงกับความต้องการของนักเรียน			
2. ชุดการสอนมินิคอร์สแต่ละชุดจบในตัวเอง ไม่ขึ้นกับมินิคอร์สชุดอื่น			
3. มีวัตถุประสงค์การเรียนรู้การสอนที่ชัดเจน			
ฯลฯ			

7. นำคะแนนที่ได้มาหาค่าดัชนีความสอดคล้องเพื่อทำการปรับปรุง

8. นำชุดการสอนมินิคอร์ส ที่ได้รับการตรวจสอบ และปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเจ้าพระยาวิทยาคม เขตยานนาวา จังหวัดกรุงเทพมหานคร ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน เพื่อศึกษาข้อบกพร่องแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของชุดการสอนมินิคอร์สอีกครั้งหนึ่ง

9. นำชุดการสอนมินิคอร์ส ที่ตรวจสอบคุณภาพแล้ว ไปทำการสอนเพื่อใช้ในการวิจัยต่อไป

3.3 ตัวอย่างแผนการสอนสำหรับกลุ่มทดลอง ในวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1 (CLE Model 1)

ชุดเรื่องเล่าหรือบรรยายเชิงจินตนาการ (Narrative Genre)

เนื้อหาประเภทนิทาน นิยาย โคลง กลอน ให้ทันตลกการสกลแต่บัดนี้

ขั้นที่ 1 ครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง

ขั้นที่ 2 ให้นักเรียนเล่าเรื่องกลับ ลำดับเรื่อง สำนวน หรืออภิปราย

เกี่ยวกับเรื่อง อ่านออกเสียง และเล่นบทบาทสมมติ

ขั้นที่ 3 เขียนเรื่องที่อ่านร่วมกันระหว่างครูกับนักเรียน โดยให้นักเรียนช่วยกันเขียนเรื่องที่อ่านลงในกระดาษแผ่นใหญ่ ครูทำหน้าที่ประนีประนอม

ขั้นที่ 4 ทำหนังสือเล่มใหญ่ โดยให้นักเรียนแบ่งกลุ่มและช่วยกันเขียนข้อความต่าง ๆ ตามเรื่องที่เขียนในขั้นที่ 3 ลงเป็นเล่ม

ขั้นที่ 5 เล่นเกมและกิจกรรมเสริมทางภาษาอื่น ๆ โดยใช้หนังสือเล่มใหญ่ที่นักเรียนทำเสร็จแล้วเป็นแหล่งในการเรียนรู้ และค้นคว้า

ชุดเนื้อเรื่องประเภทวิธีการ (Procedure Genre)

ใช้ขั้นตอนการสอนดังนี้คือ

ขั้นที่ 1 ครูแนะนำวัสดุที่จะใช้เกี่ยวกับเรื่อง แล้วสาธิตเกี่ยวกับการทำสิ่งต่าง ๆ ที่ละขั้นตอนอย่างช้า ๆ และชัดเจน

ขั้นที่ 2 ให้นักเรียนเล่าวิธีการทำสิ่งต่าง ๆ ที่ครูสอนไปลำดับขั้นตอนการทำพูดทำตามครูถึงขั้นตอนในการทำแล้วทดลองปฏิบัติ

ขั้นที่ 3, 4, 5 ดำเนินต่อไปเหมือนเนื้อหาประเภทนิทาน นิยาย โคลง กลอน

3.4 แผนการสอนของกลุ่มควบคุม

3.4.1 แผนการสอนของกลุ่มควบคุมนี้เป็นแผนการสอนรายคาบ จำนวน 20 คาบ ที่มีเนื้อหาชนิดเดียวกับในชุดการสอนมินิคอร์สแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1 และ

มีความยากง่ายระดับวิชา อ 011 จาก หนังสือ Odyssey A Communicative Course in English Student's Book I โดยมีขั้นตอนในการสอนดังนี้

ขั้นที่ 1 เราความสนใจ โดยการกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจต่อบทเรียน โดยครูพูดเร้าใจ สนทนา ชักถาม ทายปัญหา ประกอบวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น ภาพ เทป ฯลฯ

ขั้นที่ 2 แจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อให้ นักเรียนทราบถึงจุดมุ่งหมายของการสอนภาษาอังกฤษในชั่วโมงนี้

ขั้นที่ 3 ทบทวนประสบการณ์เดิม โดยกระตุ้นให้นักเรียนระลึกถึงการเรียนรู้พื้นฐานที่จำเป็นจะต้องนำมาใช้ในการเรียนรู้นั้น ครูอาจใช้วิธีชักถาม สนทนา หรือให้ปฏิบัติ

ขั้นที่ 4 เสนอบทเรียนโดยใช้วัสดุอุปกรณ์เพื่อจูงใจ เป็นการเริ่มบทเรียนใหม่ โดยใช้วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ประกอบการพูด ชักถาม และให้ตัวอย่าง

ขั้นที่ 5 ให้แนวการเรียนรู้ ได้แก่ การสอนศัพท์ และโครงสร้างใหม่ การสอนศัพท์สอนโดยครูออกเสียงคำศัพท์ให้นักเรียนฟัง และนักเรียนออกเสียงตาม จากนั้นสอนความหมายของคำศัพท์เหล่านั้น และการสอนโครงสร้างใหม่ สอนโดยครูยกตัวอย่างประโยคหลาย ๆ ประโยค ให้นักเรียนฝึกใช้ประโยคเหล่านั้น แล้วช่วยกันสรุปกฎเกณฑ์เมื่อสอนคำศัพท์ และโครงสร้างใหม่แล้วครูอ่านเนื้อเรื่องให้นักเรียนฟังหนึ่งครั้ง

ขั้นที่ 6 ขึ้นปฏิบัติ ให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องพร้อมทั้งชั้น และอ่านในใจ แล้วให้ตอบคำถามตามลำดับหรือพร้อมกันทั้งชั้น จากนั้นให้ทำกิจกรรมตามจุดประสงค์ ซึ่งกิจกรรมที่ให้นี้เป็นกิจกรรมที่ให้นักเรียนทำตามลำดับ หรือพร้อมกันทั้งชั้น ได้แก่

1. ให้นักเรียนบอกใจความสำคัญของเนื้อเรื่องเป็นภาษาอังกฤษง่าย ๆ และสั้น ๆ

2. ให้นักเรียนเรียงรูปภาพตามลำดับเหตุการณ์ของเนื้อเรื่อง

3. ให้นักเรียนบรรยายภาพเป็นภาษาอังกฤษง่าย ๆ

4. ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดโคลสเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่าน โดยมี

รายการคำที่จะใช้เติมลงในช่องว่างให้เลือก

5. ให้นักเรียนจับคู่ข้อความกับภาพ

6. ให้นักเรียนเรียงประโยคเป็นข้อความ หรือเนื้อเรื่องตามลำดับ

เหตุการณ์

ขั้นที่ 7 ให้ข้อมูลย้อนกลับ โดยครูแจ้งผลการทำกิจกรรมให้นักเรียนทราบ
ให้คำชมเชย แก้อธิบายและอภิปราย เป็นต้น

ขั้นที่ 8 ประเมินผลการปฏิบัติ ครูวัดและประเมินผลว่ากิจกรรมที่นักเรียน
ทำบรรลุจุดประสงค์หรือไม่เพียงใด

ขั้นที่ 9 เสริมความมั่นใจและการถ่ายโอนการเรียนรู้ โดยการสรุปบทเรียน
ที่ผ่านมาเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ที่ฝังแน่นขึ้น เช่น ให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดที่ครูกำหนดให้

3.4.2 นำแผนการสอนจากคู่มือครู ไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางการสอนภาษาอังกฤษ
จำนวน 3 คน ตรวจสอบพร้อม และแก้ไขปรับปรุง โดยผู้วิจัยเสนอเกณฑ์ในการตรวจพิจารณา
ดังต่อไปนี้

1. ความชัดเจน และความถูกต้องของจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
2. ความสอดคล้องของกิจกรรมและเนื้อหา
3. ความสอดคล้องของการประเมินผลและจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม

3.4.3 นำแผนการสอนที่แก้ไขข้อบกพร่องเรียบร้อยแล้วไปทดลองใช้กับผู้เรียน
ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างก่อนที่จะนำไปใช้ในการวิจัย เพื่อดูความเหมาะสมของเนื้อหาและเวลา

3.5 สร้างแบบทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ โดยกระทำตามขั้นตอน
ดังต่อไปนี้

3.5.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ
จากหนังสือ *Modern Language Testing A Handbook* (Valette. 1977) หนังสือ
เทคนิควิธีการสร้างข้อสอบภาษาอังกฤษสำหรับวัด และประเมินผลการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร
(อัครา วงศ์โสธร. 2529) และหนังสือการสอนและการสอนภาษาอังกฤษ "ข้อคิดเห็น
เกี่ยวกับข้อทดสอบสัมฤทธิ์ผลกับหลักสูตรภาษาอังกฤษ" (กัญดา ธรรมมงคล. 2532)

3.5.2 ศึกษาเนื้อหาของบทเรียนจากหนังสือ แบบเรียน ODYSSEY
(Book I) และศึกษาจุดประสงค์การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ 1 (อ.011) ของกลุ่มโรงเรียน
มัธยมศึกษากลุ่ม 2 (กรุงเทพมหานคร)

3.5.3 ศึกษาเนื้อหา สื่อ อุปกรณ์ ที่ได้รับจาก The CLE English Language Project ในการอบรม วิทยากรแกนนำและครูสอนภาษาอังกฤษแบบ CLE โดยความร่วมมือระหว่างมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, สโมสรโรตารีภาค 3350 สปช กรมสามัญศึกษา รัฐบาลออสเตรเลีย ณ โรงแรมเวล จังหวัดนครปฐม ระหว่างวันที่ 9 - 21 มกราคม 2537

3.5.4 สร้างแบบทดสอบให้ครอบคลุมเนื้อหา ในชุดการสอนมินิคอร์ส เนื้อหาและหน้าที่ภาษาในบทเรียน เป็นข้อสอบ 3 ฉบับคือ

ฉบับที่ 1 เป็นแบบทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษการฟัง-การพูด สร้างโดยการดัดแปลงวิธีการทดสอบการพูดอย่างอิสระของ แวลเลท (Valette. 1977 : 150 - 160) โดยจะทำการทดสอบนักเรียนทีละคู่ ระหว่างทำการทดสอบมีการบันทึกเทปเพื่อนำมาประกอบการตรวจให้คะแนนอีกครั้ง จำนวน 10 ข้อ โดยกรรมการสอบ 2 คน

ฉบับที่ 2 เป็นแบบทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษการอ่าน แบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ซึ่งมีลักษณะคำถามที่วัดความสามารถในการอ่าน เพื่อจับใจความสำคัญของเรื่อง และเรียงลำดับเหตุการณ์ของเรื่อง

ฉบับที่ 3 เป็นแบบทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ การเขียนชนิด อัดนัย โดยให้นักเรียนเขียนเรียงความจากรูปภาพจำนวน 1 เรื่อง ความยาวประมาณ 10 ประโยค

3.5.5 กำหนดวิธีการตรวจให้คะแนน โดยถือเกณฑ์และการหาคุณภาพ แบบทดสอบ ดังนี้

3.5.5.1 แบบทดสอบฉบับที่ 1 (แบบทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษการฟัง-พูด) กำหนดผู้ให้คะแนน 1 คน รวมทั้งผู้วิจัยด้วยเป็น 2 คน ผู้ให้คะแนนเป็นอาจารย์สอนภาษาอังกฤษที่มีประสบการณ์ทางการสอน คุณวุฒิ และอายุใกล้เคียงกัน และมีความเข้าใจในเกณฑ์การตรวจตรงกัน ตรวจให้คะแนนความสามารถในการฟัง การพูด ใช้แบบทดสอบปากเปล่า (Oral Test) ฉบับเดียวกัน โดยตรวจให้คะแนนจากการฟังเทปบันทึกเสียง และยึดเกณฑ์การตรวจให้คะแนนโดยใช้มาตราส่วนซึ่งปรับมาจากเกณฑ์การให้คะแนนตามแบบ FSI (The Foreign Service Institute Oral Interview) ของอลเลอร์ (Oller. 1979 : 320-323) ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

3.5.5.1.1 กำหนดระดับความสามารถจากพฤติกรรม 5 อย่าง คือ สำเนียง ไวยากรณ์ คำศัพท์ ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา ความเข้าใจ โดยความสามารถแต่ละด้าน จะแบ่งออกเป็นข้อย่อย ๆ อีก 6 ระดับ 1 (poor) ถึงระดับ 6 (excellent)

3.5.5.1.2 นำระดับความสามารถที่ได้ไปลงตารางน้ำหนักพฤติกรรม ซึ่งแปลงเป็นคะแนน ทาผลรวมทั้งหมดมีคะแนนเต็มเท่ากับ 90 คะแนน

เกณฑ์การให้คะแนนตามระดับความสามารถของพฤติกรรมในการพูด 5 ด้าน

ด้านสำเนียง (Accent)

- ระดับ 1 ออกเสียงในลักษณะที่ไม่สามารถเข้าใจได้
- 2 ผิดอย่างเด่นชัดบ่อย ๆ ยากแก่การเข้าใจ ต้องขำบ่อย ๆ
- 3 ออกสำเนียงต่างชาติต้องฟังอย่างตั้งใจ การออกเสียงผิดทำให้เข้าใจผิดบ่อย ๆ มีข้อผิดพลาดไวยากรณ์ และคำศัพท์
- 4 มีร่องรอยสำเนียงต่างชาติ ออกเสียงผิดบางครั้งแต่ไม่ทำให้เข้าใจผิด
- 5 การออกเสียงผิดน้อยมาก แต่ยังไม่เหมือนเจ้าของภาษา
- 6 ออกเสียงเหมือนเจ้าของภาษา ไม่มีสำเนียงต่างประเทศ

ด้านไวยากรณ์ (Grammar)

- ระดับ 1 ใช้ไวยากรณ์ไม่ถูกต้อง ยกเว้นวลีที่เตรียมก่อนล่วงหน้า
- 2 ผิดผิดมาก แสดงให้รู้ว่ามีความรู้ไวยากรณ์น้อยมาก ทำให้สื่อสารไม่ได้
- 3 ผิดผิดบ่อย ๆ ไม่รู้หลักไวยากรณ์สำคัญบางอย่างทำให้เข้าใจผิด
- 4 ผิดผิดเป็นครั้งคราว ทำให้รู้ว่ามีความรู้ทางไวยากรณ์บางอย่าง แต่ไม่ถึงกับพูดแล้วไม่เข้าใจ
- 5 ผิดไวยากรณ์น้อยมาก
- 6 มีที่ผิดเพียง 1 หรือ 2 ครั้ง ตลอดการสัมภาษณ์

ด้านคำศัพท์ (Vocabulary)

- ระดับ 1 มีคำศัพท์ไม่เพียงพอสำหรับบทสนทนาง่าย ๆ
- 2 มีศัพท์ในวงจำกัดในเหตุการณ์ประจำวัน
- 3 ใช้คำศัพท์ไม่มากพอ และในวงที่จำกัด พูดขยายความและอภิปรายไม่ได้

- 4 ใช้ศัพท์ได้เพียงพอที่จะอภิปรายในความสนใจพิเศษ ไม่มีศัพท์เทคนิค
- 5 ใช้ศัพท์ได้อย่างกว้างขวางในสถานการณ์ต่าง ๆ
- 6 ใช้คำศัพท์ถูกต้องและกว้างขวางเทียบเท่าเจ้าของภาษาที่มีการศึกษา

ด้านความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency)

- ระดับ 1 การพูดยังติดตะกุกตะกัก พูดเป็นประโยคไม่ได้ สนทนาไม่ได้
- 2 การพูดช้ามาก และไม่สม่ำเสมอ ยกเว้นประโยคที่พูดทุกวัน
- 3 ยังพูดได้ไม่สม่ำเสมอ พูดไม่จบประโยคก็มี
- 4 พูดแล้วหยุดบ้าง ความสม่ำเสมออาจเกิดจากการพูดใหม่ หรือมัวคิดหาศัพท์
- 5 พูดได้ราบเรียบ ความเร็วและความสม่ำเสมอเท่านั้นที่ไม่เหมือนเจ้าของภาษา
- 6 พูดได้คล่องแคล่วเทียบได้กับเจ้าของภาษา

ด้านความเข้าใจ (Comprehension)

- ระดับ 1 เข้าใจได้เพียงเล็กน้อย แม้ในสถานการณ์ธรรมดาที่สุด
- 2 เข้าใจได้ช้าในคำพูดช้า ๆ ง่าย ๆ ยังต้องการการย้ำจึงจะเข้าใจ
- 3 เข้าใจเรื่องง่าย ๆ ที่เกี่ยวกับตนเอง แต่ต้องระมัดระวังและต้องการการย้ำในบางครั้ง
- 4 เข้าใจได้ดีในคำพูดที่มีอัตราความเร็วปกติ ในเรื่องเกี่ยวกับตนเอง แต่ต้องการการย้ำในบางครั้ง
- 5 เข้าใจทุกอย่างในบทสนทนาธรรมดา ยกเว้นสำนวนหรือคำพูดที่เร็ว
- 6 เข้าใจทุกอย่างโดยปราศจากความยุ่งยาก และเทียบเท่าเจ้าของภาษาที่มีการศึกษาค้นหนึ่ง

3.5.5.1.3 กำหนดตารางแสดงเกณฑ์การให้คะแนนตามระดับความสามารถของพฤติกรรมในการฟัง การพูด 5 ด้าน (Oller. 1979 : 320 - 323) ดังนี้

ตาราง 1 เกณฑ์การให้คะแนนตามระดับความสามารถพฤติกรรมในการพูด 5 ด้าน

ระดับความสามารถ พฤติกรรม	ระดับ 1	ระดับ 2	ระดับ 3	ระดับ 4	ระดับ 5	ระดับ 6	
ด้านสำเนียง	1	2	3	4	5	6	
ด้านไวยากรณ์	5	10	15	20	25	30	
ด้านคำศัพท์	4	8	12	16	20	24	
ด้านความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา	2	4	6	8	10	12	
ด้านความเข้าใจ	3	6	9	12	15	18	

3.5.5.1.4 นำแบบทดสอบที่สร้างแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน คือ รศ.ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย และ ดร.บังอร พานทอง และ Dr. B.J. Shaw ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) และลงความเห็นว่าคุณสมบัติแต่ละข้อสามารถวัดจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ต้องการวัดหรือไม่ โดยใช้เกณฑ์การกำหนดคะแนนความคิดเห็นไว้ดังนี้ (สมบุรณ์ ชิตพงศ์. 2527 : 129)

- +1 = แน่ใจว่าข้อสอบวัดจุดประสงค์ข้อนั้น
- 0 = ไม่แน่ว่าข้อสอบวัดจุดประสงค์ข้อนั้นหรือไม่
- 1 = แน่ใจว่าข้อสอบไม่วัดจุดประสงค์ข้อนั้น

บันทึกผลการพิจารณาถึงความเห็นของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนในแต่ละข้อ แล้วนำไปหาค่าดัชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาหรือดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์ โดยผู้วิจัยจะคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่าหรือเท่ากับ .5 ซึ่งแสดงว่าข้อสอบนั้นมีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ส่วนข้อที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องน้อยกว่า .5 ผู้วิจัยจะต้องตัดออกหรือไม่ก็นำไปแก้ไขใหม่

3.5.5.1.5 กำหนดผู้ให้คะแนน 2 คน รวมทั้งผู้วิจัย มีคุณวุฒิ วัยวุฒิ และประสบการณ์ทางการสอนใกล้เคียงกัน ซึ่งได้รับการฝึกและแนะนำเกี่ยวกับวิธีการประเมินผลให้มีความเข้าใจตรงกัน ในข้อความทั้งหมดของแบบทดสอบ เกณฑ์การให้คะแนนและวิธีการบันทึกคะแนนการพูดภาษาอังกฤษมาแล้วเป็นอย่างดี

3.5.5.1.6 หาค่าความเชื่อมั่นในการตรวจให้คะแนนของผู้ตรวจ 2 คน โดยวิธีการคำนวณจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2536 : 163-165) ได้ค่าความเชื่อมั่นของการตรวจ 2 คนเท่ากับ .97

3.5.5.1.7 นำแบบทดสอบที่ตรวจแก้ไขเรียบร้อยแล้วไปทดลองสอบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2537 โรงเรียนเจ้าพระยาวิทยาคม ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยตรวจและรวมคะแนนทุกข้อของแต่ละคนเข้าด้วยกัน แล้วนำมาเรียงลำดับคะแนนของผู้ที่ได้คะแนนสูงสุดถึงต่ำสุด นำมาแบ่งเป็นกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำ โดยใช้เทคนิค 25 % แล้วนำคะแนนแต่ละข้อของกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำมาทดสอบหาค่านัยสำคัญ โดยใช้ t-test (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2536 : 185) แล้วคัดเลือกแบบทดสอบไว้เพียง 10 ข้อ ซึ่งมีค่า t ตั้งแต่ 4.20-6.60

3.5.5.1.8 นำแบบทดสอบที่คัดเลือกไว้ไปหาค่าความเชื่อมั่นโดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha - Coefficient) (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2536 : 170-172) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ .86

3.5.5.2 การวิเคราะห์แบบทดสอบฉบับที่ 2 (แบบทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษทักษะการอ่าน) ผู้วิจัยคัดเลือกไว้แล้วซึ่งมีระดับความยากง่ายเช่นเดียวกับเนื้อหาที่ใช้ในการสอนทั้ง 20 คาบ เป็นข้อสอบชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 90 ข้อโดยออกข้อสอบวัดความสามารถในการอ่านด้านต่าง ๆ คือ

1. การจับใจความสำคัญของเรื่อง
2. การแปลความหมาย
3. การขยายความ
4. การเรียงลำดับเหตุการณ์ของเรื่อง

3.5.5.2.1 นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญทางการสอน

ภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน คือ รศ.ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย Dr. B.J. Shaw และ ดร.บังอร พานทอง เพื่อตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยพิจารณาว่าข้อสอบที่เขียนขึ้นนั้น สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ โดยใช้เกณฑ์การกำหนดความคิดเห็นไว้ดังนี้

- 1 ข้อความมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
 - 0 ไม่น่าเชื่อว่าข้อความนั้นสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
 - 1 ข้อความไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้
- (บุญเจิด ภิญโญนันตพงษ์. 2526 : 88-89)

บันทึกผลการพิจารณาความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนในแต่ละข้อ แล้วนำไปหาค่าดัชนีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อทดสอบกับจุดประสงค์ โดยผู้วิจัยคัดเลือกข้อทดสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องมากกว่า หรือเท่ากับ 0.5 ซึ่งแสดงว่าข้อสอบนั้น มีคว ามเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา ส่วนข้อทดสอบที่มีดัชนีความสอดคล้องน้อยกว่า 0.5 ผู้วิจัยจะตัดออก

3.5.5.2.2 นำกระดาษคำตอบที่ได้จากการทดลองมาตรวจให้คะแนน ข้อที่ตอบถูกให้ 1 คะแนน ข้อที่ตอบผิด ไม่ตอบหรือตอบมากกว่า 1 ข้อ ให้ 0 คะแนน เมื่อตรวจให้คะแนนแล้วนำผลที่ได้ไปวิเคราะห์เพื่อหาค่าความยากง่าย (Difficult) และหาค่าอำนาจจำแนก (Discrimination) โดยใช้เทคนิค 27% แล้วเปิดตารางสำเร็จของ จุงต์ เฟาน (Fan. 1952 : 1-32) แล้วคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยาก (p) ระหว่าง .32-.79 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .20 ขึ้นไป ได้ข้อคำถามทั้งหมดจำนวน 40 ข้อ

3.5.5.2.3 นำแบบทดสอบที่ผ่านการวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกจำนวน 40 ข้อไปทดสอบหาค่าความเชื่อมั่นกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่

ไม่ใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน โดยใช้สูตร KR-20 (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2531 : 168) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .91

3.5.5.3 แบบทดสอบฉบับที่ 3 (แบบทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษการเขียน) เป็นแบบทดสอบการเขียนเรียงความ โดยให้นักเรียนเขียนเรียงความจากรูปภาพจำนวน 1 เรื่อง ความยาวประมาณ 10 ประโยค

3.5.5.3.1 สร้างแบบทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ การเขียนซึ่งเป็นแบบทดสอบการเขียนเรียงความ โดยจะวัดความสามารถทางการใช้ภาษาสำหรับการเขียนการลำดับความ แสดงความคิดเห็นได้ชัดเจน และสื่อความหมายได้ การใช้ภาษาไวยากรณ์ ตัวสะกดถูกต้อง อีกทั้งความสมบูรณ์ของการเขียน แบบทดสอบเป็นภาพชุดที่กำหนดให้ความยาวไม่น้อยกว่า 10 ประโยค

3.5.5.3.2 นำแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญสาขาการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน คือ รศ.ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย Dr. B.J. Shaw และ ดร. บังอร พานทอง เพื่อตรวจสอบคุณภาพด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยพิจารณาให้สอดคล้องกับเนื้อหาที่ใช้สอนในการวิจัย รวมทั้งตรวจสอบความชัดเจนและความถูกต้องเหมาะสมของภาษาที่ใช้ในคำสั่งด้วย

3.5.5.3.3 นำแบบทดสอบมาปรับแก้ไขตามที่ผู้เชี่ยวชาญเสนอแนะ แล้วนำไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ไม่ใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน

3.5.5.3.4 เกณฑ์การตรวจให้คะแนนแบบทดสอบการใช้ภาษา การเขียนยึดหลักการตรวจให้คะแนนของ เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (1987 : 54) ซึ่งมีวิธีการให้คะแนนดังนี้

ตาราง 2 เกณฑ์การให้คะแนนการเขียนเรียงความ

เกณฑ์การให้คะแนน	คะแนนเต็ม
1. การลำดับความ (Writing Organizing)	5
2. ความคิด ใจความชัดเจน และสื่อความหมายได้ (Idea : Clear and Comprehensible)	5
3. การใช้ภาษา ไวยากรณ์ ตัวสะกดถูกต้อง (Correct Grammar and spelling)	5
4. ความสมบูรณ์ของการเขียนสามารถสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจได้ (Comprehensible Writing)	5

3.5.5.3.5 กำหนดคุณสมบัติของผู้ตรวจแบบทดสอบ การเขียนเรียงความ
ของนักเรียนดังนี้

1. มีวุฒิอย่างต่ำปริญญาตรี
2. มีประสบการณ์ด้านการสอนภาษาอังกฤษอย่างน้อย 10 ปี

3.5.5.3.6 ทาค่าความเชื่อมั่นในการตรวจให้คะแนนของผู้ตรวจ 2 คน
โดยคำนวณจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ.
2531 : 70) จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 50 คน ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .98

3.5.5.3.7 ทาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบความสามารถในการใช้
ภาษาอังกฤษ การเขียน โดยวิธีการสอบซ้ำ (Test-retest) โดยคำนวณจากการหาค่า
สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนที่ได้จากการสอบครั้งแรกกับคะแนนที่ได้จากการสอบครั้งที่ 2
โดยใช้สูตร Pearson Product Moment Coefficient Correlation (ล้วน สายยศ และ
อังคณา สายยศ. 2536 : 163-164) ได้ค่าความเชื่อมั่นของข้อสอบทั้งฉบับเท่ากับ .92

3.6 การสร้างแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยมีลำดับขั้นตอนดังนี้

3.6.1 ศึกษาหลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยของ วิเชียร เกตุสิงห์ (2524 : 78 - 97) และ รวีวรรณ อังคฤกษ์พันธ์ (2533 : 43 - 213)

ข้อความในแบบสอบถามจะสอบถามในด้านความรู้สึกพอใจ ความต้องการ ความมานะพยายามที่จะเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน หรือการกระทำที่ตรงข้อใดมากที่สุด โดย ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งมีตัวเลือก อยู่ 5 ระดับคือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

3.6.2 กำหนดน้ำหนักในการให้คะแนนการตอบตัวเลือกของแต่ละข้อความไว้ดังนี้

ถ้าข้อความนั้นแสดงความรู้สึกหรือการกระทำทางบวก (Positive) จะให้คะแนนดังนี้

มากที่สุด	5	คะแนน
มาก	4	คะแนน
ปานกลาง	3	คะแนน
น้อย	2	คะแนน
น้อยที่สุด	1	คะแนน

ถ้าความต้องการนั้นแสดงความรู้สึก หรือการกระทำทางลบ (Negative) จะให้คะแนนดังนี้

มากที่สุด	1	คะแนน
มาก	2	คะแนน
ปานกลาง	3	คะแนน
น้อย	4	คะแนน
น้อยที่สุด	5	คะแนน

ตัวอย่างแบบสอบถามความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องว่างทางขวามือของนักเรียน เฉพาะตัวเลือก
ที่ตรงกับความรู้สึก หรือการกระทำของนักเรียนมากที่สุดเพียงตัวเลือกเดียว

ข้อความ	ความรู้สึก	มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
(๐) ในชั่วโมงภาษาอังกฤษข้าพเจ้าไม่เคยตั้งใจ ติดตามเรื่องที่ครูสอนอย่างจริงจัง						
(๐๐) ข้าพเจ้ารู้สึกเสมอว่าควรพยายามฝึกฝนและ ปรับปรุงการเรียนภาษาอังกฤษให้ดียิ่ง ๆ ขึ้น						
(๐๐๐) ยิ่งเรียนภาษาอังกฤษข้าพเจ้ารู้สึกว่าเป็นวิชา ที่ยากและไม่อยากเรียนต่อไปอีก						

3.6.3 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางการสร้างแบบทดสอบ
3 ท่าน คือ รศ.ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย ดร.ติลก ดิลก เนนท์ และ ดร.บังอร พานทอง
ตรวจสอบดูความเหมาะสมของการใช้ภาษา และลักษณะของข้อความทางบวกและทางลบ ตลอดจน
ดูว่าคำถามนั้นวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษหรือไม่

3.6.4 นำแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษไปหาคุณภาพ
โดยนำไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2537 โรงเรียน
เจ้าพระยาวิทยาคม เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน

3.6.5 นำผลการตรวจสอบให้คะแนนแบบสอบถามมาหาค่าอำนาจจำแนกของ
ข้อความเป็นรายข้อ โดยตรวจสอบและรวบรวมคะแนนทุกข้อของแต่ละคนเข้าด้วยกัน แล้วนำมา
เรียงลำดับคะแนนของผู้ที่ตอบได้คะแนนสูงสุดถึงต่ำสุด นำมาแบ่งเป็นกลุ่มสูง กลุ่มต่ำ

โดยใช้เทคนิค 25% แล้วนำคะแนนแต่ละข้อของกลุ่มสูงกลุ่มต่ำมาทดสอบหาค่านัยสำคัญ โดยใช้ t - test คัดเลือกแบบสอบถามข้อที่มีค่า t ตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป ซึ่งถือว่ามีความน่าเชื่อถือสูงอยู่ในเกณฑ์ใช้ได้ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2536 : 185) โดยคัดเลือกไว้จำนวน 20 ข้อ

3.6.6 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2536 : 170-171) โดยนำไปทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 100 คน ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .86

4. การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 แบบแผนการทดลอง

แบบแผนการทดลองสำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองแบบ Randomized Control Group Pretest - Posttest Design (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2536 : 216 - 217) ซึ่งมีรูปแบบดังตาราง 3

ตาราง 3 แบบแผนการทดลอง

กลุ่ม	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
ER	T_1	X	T_2
CR	T_1	$\sim X$	T_2

สัญลักษณ์ที่ใช้

ER	แทน	กลุ่มทดลอง
CR	แทน	กลุ่มควบคุม
T ₁	แทน	การสอบก่อนที่จะจัดกระทำทดลอง
T ₂	แทน	การสอบหลังที่จัดกระทำทดลอง
X	แทน	การสอนของกลุ่มทดลอง
$\sim X$	แทน	การสอนของกลุ่มควบคุม

4.2 ขั้นตอนการดำเนินการทดลอง

1. ทำการทดสอบก่อนเรียนทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถ การใช้ภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ
2. ดำเนินการสอนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมโดยใช้เนื้อหาและระยะเวลาเท่ากัน โดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนทั้ง 2 กลุ่ม
3. ทำการสอบหลังการทดลองทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถการใช้ภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เปรียบเทียบความสามารถในด้านการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test แบบ Difference Score
2. เปรียบเทียบความสนใจในการเรียนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test แบบ Difference Score

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

6.1 การวิเคราะห์ข้อมูล

6.1.1 หาค่าสถิติพื้นฐาน

6.1.1.1 คะแนนเฉลี่ย (Mean) ใช้สูตร (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2536 : 59)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

6.1.1.2 หาค่าความแปรปรวนของคะแนน คำนวณจากสูตร (ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. 2536 : 63)

$$S^2 = \frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}$$

6.2 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

6.2.1 หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยใช้สูตร (บุญเชิด บุญญานันตพงษ์. 2526 : 88-91)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้

$\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคน

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

6.2.2 หาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิค 27 % ในการวิเคราะห์ข้อสอบ ของ จูง เตห์ ฟาน (Fan. 1952 : 1-32)

6.2.3 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ
ทักษะอ่าน โดยใช้สูตร KR-20 ของ คูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder Richardson) (ลัวัน
สาขยศ และอังคณา สาขยศ. 2536 : 168-169) คือ

$$r_{kk} = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum pq}{S^2_x} \right\}$$

เมื่อ	r_{kk}	คือ	ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ
	n	คือ	จำนวนข้อของแบบทดสอบ
	S^2_x	คือ	ค่าความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ
	p	คือ	สัดส่วนของการตอบถูกในแต่ละข้อ = $\frac{\text{จำนวนคนตอบถูก}}{\text{จำนวนคนทั้งหมด}}$
	q	คือ	สัดส่วนของการตอบผิดในแต่ละข้อ $q = 1-p$

6.2.4 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ
การฟัง-การพูด และแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียน โดยวิธีการทางสถิติแบบที
(t-test) (ลัวัน สาขยศ และอังคณา สาขยศ. 2536 : 185)

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{S^2_H}{n_H} + \frac{S^2_L}{n_L}}}$$

เมื่อ	t	คือ	ค่าอำนาจจำแนกของเครื่องมือ
	$\bar{X}_H$	คือ	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มสูง
	$\bar{X}_L$	คือ	คะแนนเฉลี่ยของกลุ่มต่ำ
	S^2_H	คือ	คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มสูง
	S^2_L	คือ	คะแนนความแปรปรวนของกลุ่มต่ำ
	n_H	คือ	จำนวนของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มสูง
	n_L	คือ	จำนวนของกลุ่มตัวอย่างในกลุ่มต่ำ

6.2.5 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ การฟัง-การพูด การเขียน และแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียน โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ แบบแอลฟา (Cronbach. 1970 : 161)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left\{ 1 - \frac{\sum S^2_{\cdot i}}{S^2_{\cdot}} \right\}$$

เมื่อ	α	คือ	ค่าสัมประสิทธิ์ของความเชื่อมั่นของเครื่องมือ
	n	คือ	จำนวนข้อของเครื่องมือ
	$S^2_{\cdot i}$	คือ	ความแปรปรวนของคะแนนเป็นรายข้อ
	$S^2_{\cdot}$	คือ	ความแปรปรวนของคะแนนรวมจากเครื่องมือทั้งฉบับ

6.2.6 หาค่าความเชื่อมั่นในการตรวจให้คะแนนแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ การฟัง-การพูด และการเขียน ของผู้ตรวจ 2 คน โดยใช้การคำนวณจากค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของ เพียร์สัน (ลิวัน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2536 : 163-164)

$$r_{xy} = \frac{N\sum XY - \sum X \sum Y}{\sqrt{[N\sum X^2 - (\sum X)^2][N\sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ	r_{xy}	คือ	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
	$\sum X$	คือ	ผลรวมของคะแนน X
	$\sum Y$	คือ	ผลรวมของคะแนน Y
	$\sum X^2$	คือ	ผลรวมของ X แต่ละตัวยกกำลังสอง
	$\sum Y^2$	คือ	ผลรวมของ Y แต่ละตัวยกกำลังสอง
	$\sum XY$	คือ	ผลรวมของผลคูณ X กับ Y ทุกคู่
	N	คือ	จำนวนคน

6.3 สถิติทดสอบสมมติฐาน

เปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยให้ t-test แบบ Independent. ในรูป Difference Score (Scott and Wertheimer. 1962 : 262-264)

$$t = \frac{MD_1 - MD_2}{S_{MD_1 - MD_2}}$$

$$S_{MD_1 - MD_2} = \sqrt{\frac{S_D^2}{n_1} + \frac{S_D^2}{n_2}}$$

$$S_D^2 = \frac{\sum(D_1 - MD_1)^2 + \sum(D_2 - MD_2)^2}{n_1 + n_2 - 2}$$

$$df = n_1 + n_2 - 2$$

เมื่อ t	คือ	ค่าสถิติของการแจกแจงแบบ t
MD_1	คือ	คะแนนเฉลี่ยของผลต่างของการทดสอบก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง
MD_2	คือ	คะแนนเฉลี่ยของผลต่างของการทดสอบก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มควบคุม
S_D^2	คือ	ความแปรปรวนของคะแนนความแตกต่างระหว่างการทดสอบก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
n_1	คือ	จำนวนกลุ่มตัวอย่างของกลุ่มทดลอง
n_2	คือ	จำนวนกลุ่มตัวอย่างของกลุ่มควบคุม

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกันในการอ่านผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ดังนี้

t	แทน ค่าสถิติของการแจกแจงที
N	แทน จำนวนนักเรียน ในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน คะแนนเฉลี่ย
SD	แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
S_D	แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลต่างระหว่างคะแนนก่อนและหลังการทดลอง
MD	แทน ค่าเฉลี่ยของผลต่างระหว่างคะแนนก่อนและหลังการทดลอง
**	แทน มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
กลุ่มทดลอง	หมายถึง กลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบ มุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1)
กลุ่มควบคุม	หมายถึง กลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

ลำดับขั้นตอนในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

1. เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ย ความสามารถทางการใช้ภาษาอังกฤษ การฟัง - การพูด การอ่านและการเขียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
2. เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ย ความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าตามแบบแผนการทดลองแบบ Randomized Control Group Pretest-Posttest Design ข้อมูลที่ได้สามารถแสดงค่าสถิติพื้นฐานโดยจำแนกตามตัวแปรที่ศึกษาในแต่ละกลุ่มได้ดังนี้

1. เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ การฟัง-การพูด การอ่านและการเขียน ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง ดังตาราง 4

ตาราง 4 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยของความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ การฟัง - การพูด การอ่านและการเขียนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	N	Pretest		Posttest		MD	S _D	t
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD			
การฟัง-การพูด								
กลุ่มทดลอง	40	37.03	9.26	50.45	10.40	13.42	7.78	4.75 ^{**}
กลุ่มควบคุม	40	36.93	8.60	42.98	8.00	6.05	5.97	
การอ่าน								
กลุ่มทดลอง	40	25.18	4.01	33.53	5.16	8.35	3.81	7.14 ^{**}
กลุ่มควบคุม	40	23.90	3.91	25.90	4.51	2.00	4.13	
การเขียน								
กลุ่มทดลอง	40	8.85	2.25	15.25	1.60	6.40	2.27	6.24 ^{**}
กลุ่มควบคุม	40	8.16	1.52	11.04	3.12	2.87	2.75	

^{**} มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 4 กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ การฟัง-การพูด การอ่านและการเขียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่ ค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุม จึงกล่าวได้ว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ ชุดการสอนมินิคอร์สแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ การฟัง-การพูด การอ่าน และการเขียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู ซึ่งเป็นไปตาม สมมติฐานที่ตั้งไว้

2. เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนและหลังการทดลอง ดังตาราง 5

ตาราง 5 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ก่อนและหลังการทดลอง

กลุ่มตัวอย่าง	N	Pretest		Posttest		MD	S _D	t
		$\bar{X}$	SD	$\bar{X}$	SD			
กลุ่มทดลอง	40	68.80	8.32	73.68	8.51	4.88	5.25	3.30 **
กลุ่มควบคุม	40	67.25	8.10	68.85	7.84	1.60	3.41	

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 5 กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม มีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยที่ค่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่ม ควบคุม จึงกล่าวได้ว่านักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) มีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนตาม คู่มือครู ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) กับการสอนตามคู่มือครู
2. เพื่อเปรียบเทียบความสนใจ ในการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียน ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอน มินิคอร์สแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) กับการสอนตามคู่มือครู

สมมติฐานในการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอน โดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถ ในการใช้ภาษาอังกฤษ แตกต่างกัน
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร

ประชากรเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเจ้าพระยาวิทยาคม เขตยานนาวา จังหวัดกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2537 ที่กำลังเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษหลัก (อ 011) จำนวน 14 ห้องเรียน รวม 700 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเจ้าพระยาวิทยาคม แขวงบางโพงพาง เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2537

จำนวน 80 คน โดยนักเรียนโรงเรียนเจ้าพระยาวิทยาลัยได้รับการจัดห้องเรียนแบบคละกัน จึงใช้การสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับสลากมา 2 ห้องเรียน จากประชากร 14 ห้องเรียน จากนั้นจับสลากให้ได้นักเรียนจำนวน 40 คนในแต่ละห้อง แล้วนำมาจับสลากอีกครั้งหนึ่งเพื่อแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 1 กลุ่ม กลุ่มควบคุม 1 กลุ่ม

2. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

2.1 แผนการสอน

2.1.1 แผนการสอนของกลุ่มทดลอง เป็น แผนการสอนของชุดการสอน มินิคอร์สแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) จำนวน 2 เรื่อง โดยผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยยึดหลักขั้นตอนการสอนของ รศ.ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิเศษ จำนวน 2 คาบ คาบละ 50 นาที ซึ่งแผนการสอนนี้ได้ผ่านการตรวจและแก้ไข การทดลองใช้และการปรับปรุงมาแล้ว

2.1.2 แผนการสอนของกลุ่มควบคุม เป็นแผนการสอนซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยยึดหลักการสอนตามคู่มือครู ของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา จำนวน 2 คาบ คาบละ 50 นาที

2.2 แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ แบ่งออกเป็น 3 ฉบับ ดังรายละเอียดดังนี้

2.2.1 แบบทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษด้าน การฟัง-การพูด เป็นแบบทดสอบประกอบด้วย ข้อคำถามจำนวน 10 ข้อ ซึ่งถามเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน ข้อมูลส่วนตัว ลักษณะการสัมภาษณ์ ความชอบ โดยนักเรียนจะฟังเสียงเทปคำถามจากชาวต่างประเทศเป็นภาษาอังกฤษ แล้วเลือกคำตอบตามรูปภาพเพื่อกระตุ้นให้ตอบภาพนั้น ๆ โดยแบบการทดสอบนี้ผ่านการวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนก เป็นรายข้อโดยใช้เทคนิค 25% แบ่งกลุ่มสูงกลุ่มต่ำแล้วใช้ t-test ทดสอบค่าอำนาจจำแนก มีค่าตั้งแต่ 4.12-6.60 แล้วหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha-Coefficient) ของครอนบัค ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .86 และหาค่าความเชื่อมั่นของผู้ตรวจแบบทดสอบ 2 คน โดยหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .97

2.2.2 แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษด้านการอ่าน เป็นแบบทดสอบแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก โดยมีลักษณะของแบบทดสอบวัดความสามารถทางการอ่าน ภาษาอังกฤษในด้านจับใจความ การลำดับความ การวิเคราะห์ความ จำนวน 40 ข้อ ซึ่งได้ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และความสอดคล้องกับจุดประสงค์แล้ว มีค่า

ความยากง่ายระหว่าง .32-.79 ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง .20-.60 โดยใช้เทคนิค 27 % ของ จุง เตห์ ฟาน และ ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .91 จากสูตร KR-20 ของ คูเตอร์ ริชาร์ดสัน

2.2.3 แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษด้านการเขียน เป็นแบบทดสอบการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษ โดยให้เขียนเรียงความ 1 เรื่องจากภาพที่กำหนดให้โดยวัดความสามารถของนักเรียนในด้านการลำดับความ ความคิด ใจความชัดเจนและสื่อความหมาย การใช้ภาษา ไวยากรณ์ตัวสะกดถูกต้อง มีความสมบูรณ์ของการเขียนสามารถสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจได้ แบบทดสอบนี้มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .92 โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบ แอลฟาของ ครอนบัก และหาค่าความเชื่อมั่นในการตรวจให้คะแนนของผู้ตรวจ 2 คนได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .98 โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ของ เพียร์สัน

2.3 แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ เป็นแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียน พฤติกรรมในการเรียนภาษาอังกฤษ ในและนอกห้องเรียน ได้แก่ความรู้สึกรับชอบ กระตือรือร้น มานะพยายาม การใช้เวลาว่าง การมองเห็นคุณประโยชน์ คุณค่าการเรียน ภาษาอังกฤษโดยมีคำถามในทางบวกและลบ จำนวน 20 ข้อ ซึ่งแบบสอบถามนี้ ได้ผ่านการวิเคราะห์หาคุณภาพ โดยการหาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค 25% แบ่งกลุ่มสูงและกลุ่มต่ำแล้วใช้ t-test ทดสอบค่าอำนาจจำแนกคัดเลือกข้อที่ได้ค่าตั้งแต่ 1.75 ขึ้นไป แล้วหาค่า ความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ของครอนบัก ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .86

3. วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองด้วยตนเองคือ ดำเนินการสอนกับกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2537 เป็นเวลา 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 คาบ รวมเวลากลุ่มละ 20 คาบ รวมทั้งสิ้น 40 คาบ โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการดังนี้

3.1 จัดปฐมนิเทศ เพื่อทำความเข้าใจกับนักเรียน ถึงวิธีการเรียน บทบาทของผู้เรียนเป้าหมายการเรียน จุดประสงค์ของการเรียน และวิธีประเมินผลการเรียน

3.2 ทำการทดสอบก่อนการทดลอง ด้วยแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษกับกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม

3.3 ดำเนินการสอนโดยผู้วิจัยเป็นผู้สอนทั้งสองกลุ่มและใช้เนื้อหาเดียวกันตามแผนการสอนที่สร้างไว้ กลุ่มตัวอย่างละ 20 คาบ

3.4 หลังการทดลองแล้วทำการสอบกับกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มด้วยแบบทดสอบและแบบสอบถามฉบับเดียวกันกับการทดลอง

3.5 ดำเนินการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธีการทางสถิติ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS/PC+

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปร โดยหาค่าเฉลี่ยและความแปรปรวน
2. เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t-test Difference Score
3. เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยใช้ t- test Difference Score

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยกลุ่มทดลองมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มควบคุม
2. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู มีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยกลุ่มทดลองมีความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษสูงกว่ากลุ่มควบคุม

อภิปรายผล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและความสนใจในการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่1) กับการสอนตามคู่มือครู จากการศึกษาค้นคว้าผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยตามลำดับสมมติฐาน ต่อไปนี้คือ

1. การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่1) กับนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

ผลการทดลองปรากฏว่า ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่1) กับกลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 โดยคะแนนเฉลี่ยความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษด้านการฟังการพูด การอ่าน และการเขียนของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่1) เพิ่มขึ้นสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจพิจารณาได้ว่าเป็นผลสืบเนื่องมาจากสาเหตุดังต่อไปนี้

1.1 กระบวนการเรียนการสอนและการวัดผลประเมินผลการสอน

กระบวนการเรียนการสอนในกลุ่มทดลองซึ่งใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) ได้รับการจัดเป็นขั้นตอนซึ่งจะเป็นไปตามหลักการพัฒนาภาษาโดยธรรมชาติและเน้นการเข้าใจความหมายของผู้เรียนไปสู่การพัฒนางองค์ประกอบย่อยของภาษาอันได้แก่ การสะกดคำและความเข้าใจกฎเกณฑ์ไวยากรณ์ต่าง ๆ นักเรียนจะมีโอกาส ฝึกทักษะ ฟัง พูด อ่าน และเขียนอย่างต่อเนื่อง นับตั้งแต่ขั้นตอนที่1-5 (ดังรายละเอียดของวิธีการสอนในบทที่ 3 หน้า 64) เช่นในขั้นตอนที่ 1 นักเรียนสามารถพัฒนาความคิดรวบยอดทางภาษาจากการฟังเรื่องที่ผู้สอนอ่านให้ฟัง เมื่อสามารถเข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ ได้ดีก็สามารถฝึกการพูดจากเรื่องที่ฟังได้ในขั้นตอนที่ 2 และถ้าทอดภาษาพูดเป็นภาษาเขียน ซึ่งผู้สอนและผู้เรียนจะตกลงเรื่องที่จะเขียนเรื่องร่วมกันในขั้นตอนที่ 3 นอกจากนั้นยังสามารถให้การฝึกการอ่านและการเขียนที่ต่อเนื่องกันตามความคิดของนักเรียนในกลุ่มใหญ่และย่อยทั้งในขั้นตอนที่ 4 และขั้นตอนที่ 5 โดยเฉพาะอย่างยิ่งในขั้นตอนที่ 5 นักเรียนมีโอกาสดีกความแตกต่างของระบบตัวสะกดต่าง ๆ จากคำที่เคยอ่าน เขียน ฟังและพูดมาก่อน ทำให้เกิดการซ้ำย้ำทวนและเข้าใจระบบความแตกต่างของตัวสะกดได้มากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งได้ฝึกภาษาทั้งอ่าน เขียน ฟัง พูดด้วยเกมต่าง ๆ ซึ่งทำให้นักเรียนเกิดความสนุกสนาน และจำคำต่าง ๆ ได้อย่างแม่นยำเนื่องจากต้องใช้ความคิดในการสื่อความหมายภาษาต่าง ๆ ทั้งฟัง พูด อ่าน และเขียนด้วยตนเองจริง ๆ มิใช่จากการจำท่อง

การนำเทคโนโลยีการสอนในรูปแบบการใช้สื่อการสอน การจัดชั้นเรียน การเรียนรู้ เป็นรายบุคคล การจัดกลุ่มผู้เรียน เป็นการพัฒนารูปแบบกระบวนการเรียนการสอนที่เอื้อประโยชน์ต่อการซ่อมเสริมผู้เรียนได้ทุกขั้นตอนการสอน ในขณะเดียวกันก็สามารถปลูกจิตสำนึกด้านคุณธรรม จริยธรรมแก่นักเรียน เช่น ความมีวินัยในตนเอง ความรับผิดชอบ ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์การปลูกฝังความสามัคคี ตัวอย่างเช่น นักเรียนสามารถแสดงพฤติกรรมดังกล่าวในขั้นตอนที่ 4 การทำสมุดเล่มใหญ่ เพราะผลงานจะต้องอาศัยฝีมือการเขียนอักษร บรรยายเรื่อง การวาดภาพและระบายสีในภาพประกอบเรื่อง การจัดหน้าและตกแต่งรูปเล่ม จากสมาชิกในกลุ่ม ขณะเดียวกันการให้ผู้เรียนในกลุ่มทดลองมีโอกาสนำปฏิบัติงานในกลุ่มย่อยหลายครั้ง ทำให้เกิดการพัฒนาการเรียนรู้ นักเรียนเก่ง ปานกลาง อ่อนสามารถปรึกษาหารือ ให้การซ่อมเสริมช่วยเหลือกันด้วยความรู้ลึกอบอุ้มใจ ในลักษณะเพื่อนช่วยเพื่อน เปิดโอกาสให้นักเรียนเก่งเป็นผู้นำหรือผู้ช่วยครู แบ่งเบาภาระในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน เป็นการช่วยให้นักเรียนสามารถพัฒนาศักยภาพของตนในการใช้ภาษาอังกฤษให้ดียิ่งขึ้น

นอกจากนี้กระบวนการเรียนการสอนด้วยชุดการสอนมินิคอร์สแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) สามารถวัดผลและประเมินผลได้ในทุกขั้นตอนอย่างไม่เป็นทางการ โดยการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ นักเรียนจึงมีโอกาประเมินตนเอง แก้ไขและปรับปรุงข้อบกพร่องของตนในการใช้ภาษาโดยทันทีทันใดเพื่อให้สามารถบรรลุเป้าหมายที่ต้องการเช่นในขั้นตอนที่ 1-2 ครูสามารถประเมินผลนักเรียนเกี่ยวกับความสามารถในการฟัง การพูดว่าจะสามารถเล่าเรื่องกลับและแสดงบทบาทสมมติได้หรือไม่ ถ้าไม่สามารถปฏิบัติได้ก็ต้องฟังการเล่าเรื่องจากครูโดยย้อนกลับไปขั้นตอนที่ 1 ใหม่

กระบวนการเรียนการสอนของกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูได้รับการจัดเป็น 9 ขั้นตอน (ดังรายละเอียดของวิธีสอนในบทที่ 3 หน้า 64-66) ซึ่งเน้นความเข้าใจกฎเกณฑ์ภาษา มากกว่าการเน้นความสามารถในการใช้ภาษา รวมทั้งการให้เรียนรู้ภาษาโดยแยกองค์ประกอบของภาษาเป็นส่วน ๆ เช่น ศัพท์ โครงสร้างประโยค ก่อนที่จะให้นักเรียนเข้าใจความต่อเนื่องของเนื้อหาในปริบท การฝึกทักษะทางภาษาจึงไม่ค่อยต่อเนื่องกันนัก เพราะมีการแยกฝึกส่วนต่าง ๆ ของภาษาเป็นตอน ๆ ดังกล่าว จึงทำให้กระบวนการเรียนการสอนตามขั้นตอนการสอนทั้ง 9 มีความต่อเนื่องกันน้อย ผู้เรียนได้รับโอกาสฝึกฝนทักษะทางภาษาโดยการรับคำสั่งเป็นส่วนใหญ่ เช่น

ขั้นตอนที่ 5-6 ครูจะเป็นผู้นำการให้ศัพท์และกระสวนประโยคนักเรียนก็จะฝึกออกเสียงตามตัวอย่าง รวมไปถึงการให้อ่านเรื่อง และแปลความโดยครูอ่านนำและนักเรียนอ่านตามพร้อมกันทำให้นักเรียนมีโอกาสดีกการใช้กระบวนทางความคิด การเดาความ ตีความตามบริบทภาษาในระดับค่อนข้างต่ำและได้รับการพัฒนาไม่มากเท่าที่ควร โดยเฉพาะทักษะอ่าน ฉะนั้นเมื่อนักเรียนมีโอกาสด่านสิ่งที่ไม่เคยพบในบทเรียนจึงรู้สึกว่าเป็นสิ่งที่ยากและทำได้ไม่ดีเท่าที่ควร

นอกจากนี้การฝึกกิจกรรมทางภาษาของกลุ่มควบคุมเป็นไปในลักษณะกลุ่มใหญ่ทั้งชั้นเสียเป็นส่วนมากทำให้การฝึกปฏิบัติทางภาษาของนักเรียนยังไม่มากและไม่ทั่วถึงพอ อีกทั้งผู้เรียนต้องคอยระมัดระวังข้อผิดพลาดเกี่ยวกับศัพท์การใช้คำและไวยากรณ์อยู่ตลอดเวลา จึงเกิดความกลัวและไม่มั่นใจทำให้ไม่สามารถสื่อสารได้อย่างคล่องแคล่ว รวมทั้งการแปลความหมายประโยคหลังการให้รูปแบบคำศัพท์ สำนวน และไวยากรณ์ ทำให้นักเรียนเรียนรู้ภาษาเป็นส่วน ๆ โดยเคร่งครัดกับระดับของภาษามากกว่าการสื่อความหมายหรือการสื่อสารพร้อมกับกระบวนกรเรียนการสอนในกลุ่มควบคุมจะมีการวัดผลและประเมินผลเป็นช่วง ๆ ไม่ต่อเนื่องกันนักโดยเน้นการทำแบบฝึกหัดหรือการทดสอบย่อย จากบทเรียนที่เรียนไปนักเรียนไม่มีโอกาสมากนักในการใช้คำศัพท์ที่เรียนในสถานการณ์ของเนื้อความที่แตกต่างกันไปจากบทเรียนทั้งนี้เพราะการจำกัดรูปแบบคำศัพท์และโครงสร้างไวยากรณ์ที่ฝึก อีกทั้งการทดสอบดังกล่าวเป็นงานลักษณะทางการโดยระบุจำนวนข้อคำถามจำกัดเวลาทำให้นักเรียนบางส่วนเกิดอาการเครียดและวิตกกังวลในการทำข้อสอบทั้งก่อนและหลังการสอบ

1.2 แผนการสอนของชุดการสอนมินิคอร์สแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) สร้างขึ้นตามทฤษฎีวิเคราะห์ระบบ (ดังรายละเอียดจากบทที่ 2 หน้า 23-25) จึงเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ผู้สอนในการยึดปฏิบัติ โดยดำเนินการสอนได้อย่างกระชับเพราะได้ระบุ เวลา การดำเนินกิจกรรมทุกขั้นตอนเป็นการเตรียมการให้สามารถนำไปปฏิบัติได้จริงทันที ทำให้ผู้เรียนสามารถฝึกภาษาได้ตามกิจกรรมที่วางแผนไว้อย่างเต็มที่ผู้สอนสามารถดำเนินการตามกระบวนกรเรียนการสอนได้อย่างสะดวก แต่ในกลุ่มควบคุมแผนการสอนจัดตามขั้นตอนที่ต้องสอนตามเนื้อหาของบทเรียนแต่ละบท ซึ่งการจัดแบ่งขั้นตอนของกิจกรรมไม่กระชับและไม่แน่นอนเท่าที่ควร การให้นักเรียนในการพัฒนาการเรียนรู้จึงกระทำได้อย่างไม่ต่อเนื่องและไม่เต็มที่

กล่าวโดยสรุปกระบวนการเรียนการสอน การวัดผลและประเมินผลตลอดจนการดำเนินการตามแผนการเรียนการสอนที่กระชั้นของกลุ่มทดลองที่ใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) เป็นการให้โอกาสนักเรียนฝึกปฏิบัติทางภาษาในบริบทต่าง ๆ ในสถานการณ์จริง การจัดให้นักเรียนได้รับการซ่อมเสริมและแก้ไขข้อบกพร่อง ได้ทันทีด้วยโอกาสการฝึกปฏิบัติทางภาษา (Engaged Time) ทำให้นักเรียนในกลุ่มทดลองได้พัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษมากกว่านักเรียนในกลุ่มควบคุมดังสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ วอล์คเกอร์ บาร์ทเลต และ เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย (Walker, Bartlett and Rattanaovich. 1984:58) ที่พบว่า การสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาทำให้นักเรียนอ่านเขียนและพัฒนาทักษะการฟังและการพูดได้ดี มีความสนใจในการอ่านมากขึ้นจนเห็นได้ชัด แม้จะผ่านการเรียนรู้มาเป็นเวลานาน นักเรียนยังสามารถจำศัพท์ และคำพูด บทสนทนาจากหนังสือได้ พร้อมทั้งยังมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษและยังสอดคล้องกับผลงานวิจัยที่พบว่าการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 และรูปแบบที่ 2 ของวิชาภาษาอังกฤษกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาแตกต่างจากวิธีสอนตามคู่มือครูอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (กรรณิการ์ ชาติมนตรี. 2533 ; รัชนิภา ทองสุทธิ. 2533 ; รัตนา ถวิลวงษ์. 2534 ; พรพิมล ประสงค์พร. 2535)

2. การเปรียบเทียบความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) กับกลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู

ผลการทดลองปรากฏว่าความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) กับกลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยค่าคะแนนเฉลี่ยความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มที่ได้รับการสอนโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) เพิ่มขึ้นสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูเป็นผลสืบเนื่องมาจากสาเหตุสำคัญกล่าวคือ

การปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ในขั้นตอนการสอนของกลุ่มทดลองจัดตามแนวทฤษฎีธรรมชาติที่เน้นตัวผู้เรียนเป็นหลัก โดยผู้เรียนจะมีโอกาสทราบความก้าวหน้าของตนเอง โดยให้ข้อมูลย้อนกลับ

ทันทีทันใดจึงเป็นแรงจูงใจสำคัญในการตั้งใจเรียนเพราะรู้สึกว่าคุณประสบความสำเร็จ (Feeling of Accomplishment) เกิดความสนุกสนานในการลองผิดลองถูกทางภาษาเมื่อนักเรียนใช้ภาษาไม่ถูกต้องก็ได้รับการแก้ไขอย่างทันทีทันใดจากครูผู้สอน

นอกจากนี้กระบวนการเรียนการสอนทำให้นักเรียนมีโอกาสปฏิบัติกิจกรรมกลุ่ม รู้จักการทำงานร่วมกับผู้อื่นให้ประสบผลสำเร็จ ได้รับการเสริมต่อการเรียนรู้ทำให้รู้สึกว่าบทเรียนนั้นไม่ยากเกิดกำลังใจในการเรียนเนื่องจากเข้าใจในสิ่งที่ตนเรียนมากขึ้น รู้จักมุ่งมั่นหมายในการเรียนภาษาอังกฤษ และพัฒนาตนเองให้มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษอย่างสม่ำเสมอ ดังคำกล่าวที่ว่า "การจัดสภาพการเรียนให้น่าสนใจโดยการชี้ทางให้ทราบความก้าวหน้าในการทำงานทุกระยะของกิจกรรมการเรียนการสอน การเสริมแรงโดยการให้นักเรียนได้ประสบผลสำเร็จในการเรียน การพยายามให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนการสอนให้มากที่สุด เช่น การแสดงความคิดเห็นจะทำให้นักเรียนเกิดความสนใจในการเรียนและเมื่อนักเรียนสนใจในการเรียนก็จะทำให้เกิดสัมฤทธิ์ผลในการศึกษา" (กมลรัตน์ หล้าสูงษ์ 2528 : 143 ; สุโท เจริญสุข. 2522 : 72)

ในอีกลักษณะหนึ่งการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ของกลุ่มควมคุมที่ได้รับการสอนตามคู่มือครู จัดกระบวนการเรียนการสอนในลักษณะสอนโดยเน้นการให้เรียนรู้ภาษาแบบแยกองค์ประกอบของภาษาเป็นส่วน ๆ เช่น ศัพท์ โครงสร้าง กระบวนการประโยค ก่อนที่จะให้รู้และเข้าใจเนื้อความที่มีความหมายในปริบทเป็นการเป็นธรรมชาติของผู้เรียนที่ใคร่รู้ความหมายของเรื่องราวต่าง ๆ นั้นก่อนทำให้ไม่มีสิ่งเร้าความสนใจในการเรียนที่ตีกรอบ อีกทั้งการให้โอกาสส่งและรับข้อมูลย้อนกลับระหว่างขั้นตอนการสอนมีปริมาณค่อนข้างน้อยและเห็นผลช้า นักเรียนจะทราบความสำเร็จหรือแก้ไขข้อบกพร่องของตนเองก็ต่อเมื่อได้รับการสอนในขั้นตอนสุดท้ายก่อนจบบทเรียน (ขั้นตอนที่ 8-9) อีกทั้งเมื่อปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ผู้สอนจะเน้นเนื้อหาและความถูกต้องเป็นสำคัญรวมทั้งการจัดกิจกรรมไปพร้อม ๆ กันในกลุ่มใหญ่เป็นส่วนมาก ทำให้นักเรียนไม่กล้าใช้ภาษาโดยเฉพาะทักษะพูดในการโต้ตอบสื่อสารหรือทักษะอ่านที่ไม่คล่องแคล่วเท่าที่ควร รวมทั้งการอ่านเนื้อความอื่นที่นอกเหนือจากตำราเรียนทำได้ยากเพราะการใช้ศัพท์และไวยากรณ์ถูกฝึกไว้อย่างจำกัดจึงเป็นเหตุให้นักเรียนสนใจในการเรียนไม่มากเท่าที่ควร

จากเหตุผลดังกล่าวพอสรุปได้ว่า การสอนโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) มีองค์ประกอบสำคัญคือการจัดกระบวนการเรียนการสอนตามขั้นตอนการสอนที่พัฒนาการสอนให้ผู้เรียนรับรู้ความหมายรวมของภาษาสู่องค์ประกอบย่อยของภาษา เน้นกระบวนการอ่านกระบวนการทางความคิดประกอบด้วยการวัดผลและประเมินผลการสอนอยู่ในลักษณะการรับส่งข้อมูลย้อนกลับอย่างทันทีทันใดทุกขั้นตอนการสอนโดยต่อเนื่องกัน รวมทั้งการยึดแนวปฏิบัติจากแผนการสอนที่สร้างขึ้นตามทฤษฎีวิเคราะห์ระบบส่งผลทำให้เกิดการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนทั้งในด้านการฟัง การพูด การอ่านและการเขียนในลักษณะบูรณาการและยังส่งผลทำให้ความสนใจในการเรียนของนักเรียนสูงขึ้นอีกด้วย

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการเรียนการสอน

จากผลการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะที่อาจเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนดังนี้

1.1 จากผลของการศึกษาค้นคว้า พบว่า การสอนโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) ส่งผลต่อนักเรียนในด้านความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษทั้งด้านการฟัง-การพูด การอ่านและการเขียน ตลอดจนความสนใจในการเรียน ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ประกอบกับเป็นส่วนกระตุ้น ให้นักเรียนเกิดทัศนคติที่ดีในการวางรากฐานในการเรียนรู้ภาษาที่มีประสิทธิภาพ ดังนั้นจึงขอที่จะเป็นแนวทาง สำหรับครูผู้สอนภาษาอังกฤษในการพิจารณานำเอาเทคนิควิธีการสอนรวมทั้งกิจกรรม การเรียนการสอนไปใช้ ในการสอนภาษา และควรจะได้มีการเผยแพร่การสอนโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) ให้แก่ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ และผู้เกี่ยวข้องซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการศึกษาต่อไป

1.2 การเลือกเนื้อหาในการนำมาจัดสร้างชุดการสอนมินิคอร์สแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) ควรเลือกเรื่องที่สนุกสนานตื่นเต้น ใ้คิดริสสนใจ เหมาะกับวัย ประกอบกับการสร้างกิจกรรมที่หลากหลายเหมาะสมกับเวลาที่กำหนดในแต่ละชุด ควรผ่านการทดลองใช้ และถ้าสามารถปรับปรุงสื่อ โสตทัศนูปกรณ์ให้ทันสมัยและมีคุณภาพที่ดีก็จะเป็นประโยชน์สร้างเสริมประสิทธิภาพในการเรียนการสอนอย่างยิ่ง ดังตัวอย่างการปรับปรุงแผ่นใส

จากภาพหนึ่งเป็นภาพที่เคลื่อนไหวได้โดยมีสีสันสดใส ชัดเจนจะดึงดูดความสนใจได้ดี การสร้างใบงานจากกระดาษปรีฟ ให้อยู่ในรูปของกระดาษแข็ง และหุ้มพลาสติกเพื่อความคงทนถาวร และใช้งานได้นาน การจัดทำการ์ตูนประกอบเรื่องเป็นสไลด์ เทปวีดิทัศน์ โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ช่วยสอนการสร้างอุปกรณ์เกมส์ เพลงทางภาษาบรรจุเป็นช่อง (พร้อมขั้นตอนการใช้ คู่มือครู เอกสารแนะนำอื่น ๆ) ฯลฯ

1.3 การสอนตามแผนการสอนโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) ก่อนนำไปใช้ควรศึกษารายละเอียดขั้นตอนการสอน การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน กำหนดเวลา สื่อและอุปกรณ์ต่าง ๆ ตลอดจนการเตรียมการสอนให้เข้าใจกับขั้นตอนการสอน แต่ละขั้นอย่างชัดเจน เพื่อจะทำให้การจัดการเรียนการสอนเป็นไปตามขั้นตอนด้วยความถูกต้อง และเหมาะสม และหากมีการบันทึกสภาพปัญหาหลังการใช้งาน ข้อสังเกตสภาพการเรียนการสอน ในชุดการสอนแต่ละครั้งจนครบทุกครั้งในแต่ละชุดตลอดจนการประเมินผลการสอนโดยการออกแบบสอบถามนักเรียนผู้เกี่ยวข้องกับการใช้ชุดการสอนแต่ละชุด เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการแก้ไข ปรับปรุงชุดการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.4 จำนวนสมาชิกในกลุ่มประมาณ 4 คน จะสอดคล้องกับการทำงานกลุ่มสำหรับการสอนโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) และเป็นการสะดวกในการจัดโต๊ะทำงานกลุ่มด้วย โดยขณะนักเรียนทำงานกลุ่มครูควรให้อิสระในการทำงาน ขณะเดียวกันก็ควรเดินดูการทำงานในแต่ละกลุ่มประกอบกับการเสริมต่อการเรียนรู้ และการพูดให้กำลังใจ ถ้าเป็นไปได้ในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นนักเรียนยังคงชอบการแข่งขัน จึงอาจใช้การกำหนดรางวัลหรือโบนัส ให้เป็นดาว หรือ เครื่องหมายสติ๊กเกอร์สะสม ในการปฏิบัติงานกลุ่มแต่ละครั้ง ก็จะเป็นการเสริมแรงที่ดียิ่ง โดยมีการประกาศกลุ่มชนะเลิศเมื่อการสอนสิ้นสุด (แต่ละชุดการสอน)

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรนำการสอนโดยใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1-3) โดยผลิตขึ้นจากการนำเนื้อเรื่องจากอรรถลักษณะของภาษา (Genre) อื่น ๆ อาทิ รายงาน (Report) การอธิบาย (Explanation) เรื่องเล่าหรือบรรยายเชิงจินตนาการ (Narrative) วิธีการ (Procedure) ฯลฯ ไปใช้ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษา

ตอนปลายและพัฒนาปรับปรุงชุดการสอน ในด้านสื่อ สื่อทัศนูปกรณ์รวมทั้งวิจัยในลักษณะอื่น ๆ เกี่ยวกับการใช้งานของชุดการสอน เพื่อเป็นแนวทางในการเรียนการสอนทางด้านภาษาให้มีประสิทธิภาพต่อไป

2.2 ควรนำเอาการสอนโดยใช้ชุดการสอนมีกิจกรรมแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1-3) ไปใช้สอนวิชาภาษาอื่น ๆ อาทิ ภาษาไทย ภาษาต่างประเทศอื่น ๆ อาทิ เยอรมัน ฝรั่งเศส ซึ่งน่าจะทำให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จเช่นกัน

2.3 ควรทำการศึกษาผลของตัวแปรอื่น ๆ ด้วย เช่น เจตคติต่อวิธีสอน ความเชื่อมั่นในตนเอง พฤติกรรมการกล้าแสดงออก ความรับผิดชอบ เป็นต้น

גדולתו

บรรณานุกรม

- กมลรัตน์ หล้าสงฆ์. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : ภาควิชาการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528.
- กรมการศึกษานอกโรงเรียน. Minicourse. ม.ป.ท., ม.ป.ป.
- กรรณิการ์ ชาทิมตรี. การเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านการเขียนภาษาอังกฤษ และมนุษยสัมพันธ์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ ภาษา กับการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. อัดสำเนา.
- กัญดา ธรรมมงคล. ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับข้อสอบสัมฤทธิ์ผลกับหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษ ในการสอบและการสอนภาษาอังกฤษ. หน้า 9 - 18. THAI / TESOL'S OCCASIONAL PAPERS NO. 1989/1, 2532.
- กาญจนา ปราบพาล และคนอื่น ๆ. ระดับความสามารถการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนไทย ตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ. กรุงเทพฯ : สถาบันภาษาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527. อัดสำเนา.
- กุลชาติ โยสีดา. การศึกษาเปรียบเทียบความสนใจและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยวิธีสอนแบบบทบาทสมมติ และวิธีสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. อัดสำเนา.
- กุสุมา โชคนำรุง. ประสิทธิภาพของการเสริมการสอนวิชาภาษาอังกฤษหลัก ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยมุ่งงานปฏิบัติ. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2529. อัดสำเนา.
- ช่อแก้ว ไชยสิทธิ์. การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจในวิชาหลักภาษาไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำที่เรียนโดยการให้นักเรียนสอนกันเอง. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2525. อัดสำเนา.

- ชูศรี วงศ์รัตนะ. แบบแผนการทดลองและสถิติ. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528.
- นฤมล กลั่นเจริญ. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนขอนแก่นวิทยายน ที่เรียนโดยการใช้และไม่ใช้กิจกรรมที่มุ่งปฏิบัติ. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2530. อุดลำนเา.
- นันทพร ศศิวิพงษ์. การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์วิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จากการสอนโดยใช้แบบฝึกหัดที่มีเกมและไม่มีเกมประกอบ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526. อุดลำนเา.
- นันทรัตน์ ชื่นชนม์. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านและความคงทนในการจำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยวิธีมุ่งประสบการณ์ทางภาษาและวิธีปกติ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อุดลำนเา.
- นงกช สุปันนธ์. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเรียนอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมการแสดงบทบาทสมมุติกับการทำกิจกรรมตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. อุดลำนเา.
- บุญชม ศรีสะอาด. รูปแบบของผลการเรียนในโรงเรียน. วิทยานิพนธ์ กศ.ด. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2524. อุดลำนเา.
- บุญเชิด ภิญไถอนันตพงษ์. การทดสอบแบบอิงเกณฑ์ : แนวคิดและวิธีการ. กรุงเทพฯ : กองวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526.
- บุญเหลือ แฝงเวียง และคนอื่น ๆ. "ประเมินคุณภาพวิชาภาษาไทย ภาษาอังกฤษ โรงเรียนมัธยมศึกษาเอกชน เขตการศึกษา 6," ใน เอกสารประกอบการประชุมทางวิชาการ เรื่องการวิจัยทางการศึกษาและการวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาครั้งที่ 6 16-20 ตุลาคม 2532 เล่ม 2. หน้า 118 - 1120. 2532.

- เบญจมาลย์ ชุนักดี. ประสิทธิภาพของการเสริมการสอนทักษะฟัง พูด วิชาหลัก ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้หลักการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารของ Keith Johnson. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2531. ถ่ายเอกสาร.
- ประสิทธิ์ นรศาสวัต. การวิเคราะห์พฤติกรรมการสอนของครูผู้สอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดนครสวรรค์. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526. อัดสำเนา.
- ปราณี ปัญจาคะ. การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจในวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยวิธีใช้ชุดการสอนกับเรียนโดยครูเป็นจุดศูนย์กลาง. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528. อัดสำเนา.
- พรนิมล ประสงค์พร. การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 2 ซึ่งใช้และไม่ใช้กิจกรรมการทดสอบเชิงปฏิบัติการกับการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2535. อัดสำเนา.
- มัลลิกา ภักดีณรงค์. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านการเขียนและทัศนคติต่อการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในจังหวัดนครราชสีมา ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนปกติ. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา.
- รวีวรรณ อังคนุรักษ์พันธุ์. เอกสารคำสอนวิชา วผ 306 การวัดทัศนคติเบื้องต้น. ชลบุรี : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา, 2533. อัดสำเนา.
- รัชนิภา ทองสุทธิ. การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านการเขียนภาษาอังกฤษ และความคิดสร้างสรรค์ทางภาษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีมุ่งประสบการณ์ภาษา กับวิธีสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. อัดสำเนา.

- รัตนา ถวิลวงษ์. การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านการเขียนภาษาอังกฤษและบุคลิกภาพ
ประชาธิปไตยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา
กับการสอนตามคู่มือครู. ปรินทูนินท์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- ประสานมิตร, 2534. อัดสำเนา.
- ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. หลักการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ :
ศึกษาพร, 2531.
- ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ. เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ
: ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ, 2536.
- วนิดา ศิริมาลา. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจในวิชาภาษาไทยของ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่เรียนโดยชุดการสอนมินิคอร์สกับเรียน โดยการสอนตาม
คู่มือครูภาษาไทย กรมวิชาการ. ปรินทูนินท์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
- ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528. อัดสำเนา.
- วิเชียร เกตุสิงห์. หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย. กรุงเทพฯ :
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2523.
- วิโรจน์ คล้ายลี. การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เทคนิคและศึกษา
ความสนใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ แผนกช่างอิเล็กทรอนิกส์โดยใช้
การสอนตามรูปแบบเอริกา (ERICA) ที่จัดเป็นชุดการสอนมินิคอร์ส กับการสอน
ตามแผนการสอนของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมอาชีวศึกษา. ปรินทูนินท์ กศ.ม.
- กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. อัดสำเนา.
- ศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน, มหาวิทยาลัย. ความสามารถทางภาษาศาสตร์ของครูสอนภาษาอังกฤษ.
กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ปทุมวัน, 2528.
- ศรีมาลา นิพนธ์นิตย์. การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษและแรงจูงใจ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนเขียนโดยใช้กิจกรรมผสมผสานเพื่อ
การสื่อสารและการเขียนตามคู่มือครู. ปรินทูนินท์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. อัดสำเนา.

- ศิริอร รัตนอุดม. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมการเรียนการสอนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างกลุ่มที่ใช้และไม่ใช้การอ่านเรื่องประกอบในการอ่าน. ปรินทิเนียนท์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527. อัดสำเนา.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2533.
- สมควร เกตุทอง. การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน การเขียน การระลึกสิ่งที่อ่านได้ในวิชาภาษาอังกฤษและทัศนคติต่อวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาและการสอนตามคู่มือครู. ปรินทิเนียนท์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. อัดสำเนา.
- สมบุรณ์ ชิตพงศ์. "การประเมินคุณภาพของเครื่องมือวิจัย," เอกสารประกอบวิชาการวิจัย 521 : วิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และสังคมศาสตร์. กรุงเทพฯ : ภัณฑิลาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2527.
- สามัญศึกษา, กรม กระทรวงศึกษาธิการ. หลักสูตรมัธยมศึกษา 2521. ม.ป.ท., ม.ป.ป.
- สำเริง บุญเรืองรัตน์. "การวัดทัศนคติและความสนใจ," วารสารการวัดผลการศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, กันยายน - ธันวาคม 2524.
- สุโท เจริญสุข. จิตวิทยาวัยรุ่น. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2522.
- สุดา ชัตรนันท์. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ แรงจูงใจ และความคงทนในการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบ TPR (Total Physical Response) ที่มีกิจกรรมเสริมและการสอนตามคู่มือครู. ปรินทิเนียนท์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528. อัดสำเนา.

- สุธีพร ปาคะดี. การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่าน การเขียน และการระลึก
สิ่งที่อ่านได้ในวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบ
มุ่งประสบการณ์ภาษากับการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อัดสำเนา.
- สุรัตน์ ยุทธเสวี. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยม
ศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยชุดการสอนมินิคอร์ส (Minicourses) กับการสอนตามคู่มือครู
การสอนภาษาอังกฤษ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร, 2527. อัดสำเนา.
- สุไร พงษ์ทองเจริญ. วิธีสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เริ่มเรียน. กรุงเทพฯ : ประมวลศิลป์,
2526.
- เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย. การพัฒนาการอ่านแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์ประยูรวงศ์, 2531.
- . การพัฒนาการอ่านแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ประยูรวงศ์,
2534.
- . เอกสารประกอบคำสอนหลักสูตรและการสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนมัธยมศึกษา.
กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ประยูรวงศ์, 2531.
- อภิรุณ วรลัตถยาภรณ์. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้น ม.ศ.2 ที่เรียนโดยชุดการสอนมินิคอร์สกับการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์
กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. อัดสำเนา.
- อรสา บุรณะกิจ. การศึกษาเปรียบเทียบประสิทธิภาพของการสอนวิชาภาษาอังกฤษหลักใน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสารกับการสอนตามปกติ.
วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2531. ถ่ายเอกสาร.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. เทคนิควิธีการสร้างข้อสอบภาษาอังกฤษสำหรับวัดและประเมินผล
การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์, 2529.

อุทัย หนูแดง. การทดลองชุดการเรียนการสอนมินิคอร์สกับนักศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จ
ระดับที่ 3 วิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต 4. ปริญญาโท กศ.ม. กรุงเทพฯ :
 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526. อัดสำเนา.

อุษา น้อยทิม. การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้กิจกรรมกลุ่มและกิจกรรมตามปกติ. ปริญญาโท
 กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. อัดสำเนา.

Anderson, Jack Ronald. "The Development and Affective Evaluation
 of Minicourses Structure for General Education Earth Science,"
Dissertation International Abstracts. 35 : 4021- A; December,
 1973.

Barry, Francis Joseph. "Small Group Discussion as a Prewriting'
 Activity : A Naturalistic Inquiry," Dissertation Abstract
International. 45(8) : 2423-A ; February, 1985.

Bryne, Donn. Technique for Classroom Interaction. New York :
 Long man Group UK. Limited, 1987.

C.A.T. How to Get the Most out of This Minicourse. Australia,
 Macquaria, University, 1980. Introductory.

Carroll J.B. "Learning Theory for the Classroom Teacher," In Jarvis
 G.A. The Challenge of Communication. Illinois : National
 Textbook Company, 1974.

Cronbach, Lee. Joseph. Essentials of psychological testing. 3rd ed.
 New York : 1970.

- Cross, William Kinsey. "Development and Evaluation of the Feasibility of a Minicourse in Inquiry for Pre - Service Teachers," Dissertation International Abstracts. 35 : 3388-A; December, 1974.
- Davis, Frederick B. Educational Measurement and Their Interpretation. California : Wedsworth Publishing Company, 1964.
- Dewey, John. Dictionary of Education. New York : Philosophical Library, 1959.
- Dulay, H.C., M.K. Burt and S.D. Krashen. Language Two. New York : Oxford University Press, 1982.
- Fan, Chung Teh. Item Analysis Table. New Jersey : Educational Service, Princeton, 1952.
- Good, Carter V. Dictionary of Education. New York : McGraw-Hill, 1959.
- Goodman, K.S. "Celebrate Literacy," Reading Today. 11 : 31 - 32 ; 1982.
- Greager, Joan G. and Darrel Murray. The Use of Module in College Biology Teaching. Washington D.C. American Institute of Biological Science, 1971.
- Harmer, Jeremy. The Practice of English Language Teaching. New York : Longman Inc., 1983.
- Hitchcock, Richard Benner. "The use of instructional activities to integrate reading and writing," Dissertation Abstracts International. 49(2) : 449-A ; September, 1988.

- Hurlock, Elizabeth B. Adolescent Development. New York : McCraw-Hill Book Co., 1955.
- Jager, Harry A. and Frochlich P Clifford. "Guidance Tools for Vocational Shop Instruction," Vocation Instructor's Shop Handbook III. New York : Harper and Brothers, 1947.
- Jonson and Morrow K. "Introduction : Principles of Communicative Methodology, " In Communication in the Classroom. p.59-66. Essex : Longman Group, Ltd., 1981.
- Kate, Quayne Ellen. "Validation of Minicourse 2 with Pre-Service Teachers of Primary and Intermediate Eduable Mentally Retarded Children," Dissertation International Abstracts. 36 : 218-4; July, 1975.
- Kelly, P.G. "Teaching Writing to Tertiary Level ESL Students," REL C Journal. 15(2) : 84-94 ; December, 1984.
- Kerr, William Korden. "A Study of Designates Affective Behavior of High School Students Enrolled in Minicourses and Traditional Courses," Dissertation International Abstracts. 36 : 3356-A; December, 1975.
- Krashen, S.D. Principles and Practice in Second Language Acquisition. New York : Pregamon Press, 1982.
- Meyer, G.R. The Minicourse as a Model for the Continuing Education of Teachers. Macquarrie University Centre for Advancement of Teaching, Sydney, 1978.

- Milzow, Jacqueline Ann. "A Study of Student and Teacher Reaction to the Mini-Course Program of 1973-74 at Kennedy Junior High School Pontiac Michigan," Dissertation International Abstracts. 36 : 7165-A; May, 1976.
- Morris, A and N. Stewart Dore. Learning to Learn From Text : Effective Reading in the Content Area. North Ryde : Addison Wesley, 1984.
- Oller, John W. Language Test at School : A Pragmatic Approach. London : Longman, 1979.
- Palmer, A.S. A Communication Activity for Large EFL Classes : Guidelines for Communication Activities. RELC Journal, 1979.
- Pica, Teresa. "Communicative Language Teaching as an aid to Classroom Second Language Acquisition : Some Insights from research," Language Teaching : The International Abstracting Journal for Language Teachers and Applied Linguists. 19(2) : April, 1986.
- Powell, Marvin. The Psychology of Adolescence. New York : The Bobbs Merrill Company, 1963.
- Richard Walker, Saowalak Rattanaich and John W. Oller, Jr. Teaching All the Children to Read. Open University Press Buckingham : Philadelphia, 1992.
- Scott, William A. and Werthimer Michael. Introduction to Psychological Research. 3rd ed. New York : John Wiley and Sons. Inc., 1962.

- Smith, E. Brooks, Kenneth S. Goodman and Robert Meredith. Language and Thinking in the Elementary School. New York : Holt, Rinehart and Winston, 1970.
- Thorndike Robert Ladd and Hagen Elizabeth. Ten Thousand Careers. New York : Wiley, 1959.
- UNESCO. The Minicourse Approach : What it is and How it Works. UNESCO., Regional Office Bangkok, 1982.
- Valette, Rebecca M. Modern Language Testing. 2nd ed. New York : Harcourt, Brace & World, Inc., 1977.
- Valette, Rebecca M. and Edward David Allen. Classroom Techniques : Foreign Language and English As A Second Language. Chicago : Harcourt Brace Jovanovich Inc., 1977.
- Victoria Kimbrough, Michael Palmer and Donn Byrne. ODYSSEY A Communicative Course in English Book 1. Thai Watana Panich, 1988.
- Wagner, Betty Jane. "The Effects of Role Playing on Writing Persuasion : An Age and Channel Comparison of Fourth and Eighth Grade," Dissertation Abstracts International. 47(11) : 4008-A ; May, 1987.
- Walker, Richard F., B.J. Bartlett and S. Rattanavich. Teacher's Notes on a Program of Concentrated Language Encounter Teaching. October, 1984.

Weiss, Seymour. "A Comparison of the Attitudes towards Blacks of White High School Students in an Elective Mini-Course in Black History with These of White High School students Electing Another Mini-Course in the United States History," Dissertation International Abstracts. 36 : 2005-A; October, 1975.

Wright, Andrew, David Betteridge and Michael Buckby. Games for Language Learning. Newed Cambridge University Press, 1984.

חברתנו

ภาคผนวก ก.

- แผนการสอนของชุดการสอนเมคคอร์สแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1)
- แบบประเมินชุดการสอนเมคคอร์สแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1)
- แผนการสอนเต เมคคู่มือครู

โครงสร้างชุดการสอนมินิคอร์สแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1)

เรื่อง "The Little Red Hen"
วิชา ภาษาอังกฤษหลัก (อ. 011)
ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1

หลักการและเหตุผล

จากสภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันมุ่งเน้นเพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการฝึกทักษะทางภาษาอย่างบูรณาการ (ฟัง พูด อ่าน เขียน) เพื่อนำไปใช้ได้ถูกต้องในชีวิตประจำวัน แต่ในสภาพความเป็นจริงแล้วพบว่า การเรียนการสอนส่วนใหญ่ผู้เรียนยังขาดโอกาสในการฝึกทักษะต่าง ๆ รูปแบบการสอนส่วนใหญ่เน้นบทบาทให้ครูเป็นศูนย์กลาง ซึ่งไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนฝึกทักษะเป็นสำคัญ ด้วยเหตุนี้การจัดการเรียนการสอนโดยเฉพาะวิธีสอนของครูจึงควรได้รับการปรับปรุงแก้ไข นักการศึกษาได้นำนวัตกรรมทางการสอนและแนวคิดด้านเทคโนโลยีการศึกษามาใช้ในการศึกษาเพื่อที่จะส่งผลให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

การนำนวัตกรรมทางการสอนและแนวคิดด้านเทคโนโลยีทางการศึกษามาช่วยพัฒนาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษให้ได้ผล คือการใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 (CLE Model I) จะช่วยให้ผู้สอนสร้างแผนการสอนได้ดีกว่าเดิม สะดวกในการนำไปใช้ดำเนินการสอนอย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น อันจะเป็นผลให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษดีขึ้นเพราะมีโอกาสฝึกทักษะต่าง ๆ จนบรรลุจุดหมายปลายทางได้อย่างแจ่มชัด รวมทั้งยังเพิ่มความสนใจในการเรียนการสอน

เป้าหมาย

การสอนตามรูปแบบการใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) จะช่วยให้ครูผู้สอนสามารถสอนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในวิชา อ. 011 ได้สะดวกเพราะมีแผนการสอนที่ชัดเจนรัดกุมเพื่อใช้ฝึกให้นักเรียนเกิดทักษะทางภาษาได้ตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) และวัตถุประสงค์เฉพาะ (เชิงพฤติกรรม) ของชุดการสอนนี้

วัตถุประสงค์ทั่วไปของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)

1. เพื่อให้ผู้เรียนได้สำรวจและพัฒนาความสามารถ ความถนัด และความสนใจของตนเองในด้านภาษาอังกฤษ
2. เพื่อให้มีความรู้และทักษะเบื้องต้นในการใช้ภาษาด้านฟัง พูด อ่าน เขียน จะเป็นประโยชน์ในการประกอบอาชีพและการดำรงชีพ การแสวงหาความรู้เป็นพื้นฐานในการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งให้รู้วัฒนธรรมที่สอดคล้องอยู่ในภาษา
3. เพื่อให้เห็นคุณค่าของภาษาที่เลือกเรียนและมีนิสัยรักการอ่าน

วัตถุประสงค์ทั่วไป (ของชุดการสอนมินิคอร์สแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1 เรื่อง "The Little Red Hen")

- นักเรียนสามารถฟัง พูด อ่าน เขียนภาษาอังกฤษในระดับพื้นฐานที่ใช้ติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวันได้

วัตถุประสงค์เฉพาะ (เชิงพฤติกรรม)

เมื่อนักเรียนเรียนจบบทเรียนเรื่อง "The Little Red Hen" จากชุดการสอนมินิคอร์สแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1 แล้วนักเรียนสามารถ

1. ฟังเรื่องภาษาอังกฤษได้เข้าใจ
2. เล่าเรื่องและลำดับเรื่องที่ได้ฟังเป็นภาษาอังกฤษได้
3. ตอบหรือถามคำถามเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ที่ได้ยินได้ฟังในสถานการณ์ทั่วไปได้
4. แต่งประโยคจากคำ ภาพ ข้อความที่กำหนดให้ได้

แผนการสอน
ชุดการสอนมินิคอร์สแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาในรูปแบบที่ 1
เรื่อง THE LITTLE RED HEN
ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1

ระยะเวลากิจกรรม	เนื้อเรื่อง / กิจกรรม	การจัดกลุ่ม กลุ่มใหญ่ (ครึ่งห้อง) กลุ่มย่อย (4-5คน)
ตอนที่ 1 50 นาที (25 นาที) (15 นาที) (10 นาที)	<u>ขั้นที่ 1</u> : ครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง [Phase I : Shared reading of a starter text] 1. ฟังเรื่อง The Little Red Hen ประกอบแผ่นใสเนื้อเรื่อง, ภาพประกอบ จากต้นฉบับเรื่อง 2. นักเรียนศึกษาเอกสารใบงาน (เนื้อเรื่องเป็นตอน ๆ) และใบงาน 2 (ภาพ) โดยเรียงลำดับเหตุการณ์ จับคู่เนื้อเรื่อง-ภาพ 3. รายงานผลการฝึกกิจกรรมจากใบงาน 1-2	- ทั้งชั้น
<u>ตอนที่ 2</u> 50 นาที (20 นาที) (20 นาที)	<u>ขั้นที่ 2</u> : นักเรียนเล่าเรื่องกลับ ลำดับเรื่อง สนทนา อภิปรายเกี่ยวกับเรื่อง อ่านออกเสียงและเล่นบทบาทสมมติ [Phase 2 : Absorbing the meaning of the text.] 1. อภิปรายความเป็นไปของลำดับเหตุการณ์ เนื้อเรื่องประกอบใบงาน 1 โดยอ่านออกเสียงทุกกลุ่มร่วมกัน (หรือสลับกันในกลุ่มใหญ่ของแต่ละหน้า) 2. วิเคราะห์บทบาทตัวละครและแสดงบทบาทสมมติ ทีละกลุ่ม ประกอบการอ่านออกเสียงพากย์บทบาทตัวละคร	- กลุ่มย่อย - กลุ่มย่อย - กลุ่มย่อย - กลุ่มใหญ่ - กลุ่มย่อย

ระยะเวลากิจกรรม	เนื้อเรื่อง / กิจกรรม	การจัดกลุ่ม
(10 นาที) <u>ตอนที่ 3</u> 50 นาที	3. ประเมินผลและสรุปแนวคิดที่ได้จากเรื่อง <u>ขั้นที่ 2</u> (ต่อ)	- ทั้งชั้น
(20 นาที)	1. อ่านเรื่องประกอบภาพจากแผ่นใสและใบงาน ที่ 3 (เนื้อเรื่องเต็มเรื่อง)	- ทั้งชั้น
(20 นาที)	2. ถาม-ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่อง The Little Red Hen โดยใช้ใบงานที่ 4 (คำถาม-คำตอบ)	- กลุ่มย่อย
(10 นาที)	3. สรุปประเมินผลข้อคำถาม คำตอบและอ่าน บททวนเป็นลำดับจากข้อ 1-15 - นัดหมายให้นำ สี (ดินสอสี ปากกาสี สีเทียน ฯลฯ) มาครั้งต่อไป	- กลุ่มย่อย
<u>ตอนที่ 4</u> (50 นาที)	<u>ขั้นที่ 3</u> : เขียนเรื่องร่วมกันระหว่างครูและนักเรียน [Phase 3 : Negotiation a group text]	
(15 นาที)	1. เล่าเรื่องกลับ โดยใช้คำถามและการเสริมต่อ การเรียนรู้ ประกอบการแสดงท่าทางและหมวดตัว ละคร	- ทั้งชั้น
(10 นาที)	2. ฝึกใช้คำถาม-คำตอบ (บททวน) จากใบงานที่ 4	- กลุ่มใหญ่
(25 นาที)	3. มอบหมายงาน และตกลงเขียนเรื่องใน กระดาษแผ่นใหญ่ โดยแบ่งนักเรียนดังนี้ กลุ่ม A - ระบายสีภาพของใบงานที่ 2 - เลือกวาดภาพตัวละครที่ชอบ 1 ตัว ประกอบเหตุการณ์ตอนใดตอนหนึ่ง กลุ่ม B - ช่วยกันเล่าเรื่องกลับ - ตกลงประโยคเขียนเรื่องบนกระดาษ แผ่นใหญ่และวาดภาพประกอบหน้าชั้น	- กลุ่มใหญ่

ระยะเวลากิจกรรม	เนื้อเรื่อง / กิจกรรม	การจัดกลุ่ม
<u>ตอนที่ 5</u> 50 นาที	<u>ขั้นที่ 3 (ต่อ)</u>	
(25 นาที)	1. นักเรียนกลุ่ม A-B สลับกิจกรรม	กลุ่มใหญ่
(10 นาที)	2. ตรวจสอบผลงานจากการเขียนเรื่องร่วมกันให้ถูกต้อง	กลุ่มใหญ่
(15 นาที)	3. เลือกเขียนเรื่องจากผลงานกลุ่มใหญ่เป็นหนังสือเล่มเล็กเอาไว้ฝึกอ่านเอง - นัดหมายจัดกลุ่มย่อยให้แต่ละกลุ่มเตรียมอุปกรณ์มาครั้งหน้าดังนี้ - กระดาษวาดเขียนใหญ่ 10 แผ่น - กาว - กรรไกร - สี (ดินสอสี สีเทียน สีเมจิก)	รายบุคคล
<u>ตอนที่ 6</u> 50 นาที	<u>ขั้นที่ 4</u> ทำหนังสือเล่มใหญ่ [Phase 4 : Making the Big Book]	
(15 นาที)	1. อ่านเรื่องจากผลงานของกิจกรรมกลุ่มในขั้นที่ 3 (การเขียนเรื่องรวมกัน) ทั้ง 2 ชุด	กลุ่มใหญ่
(25 นาที)	2. คัดเลือกเรื่อง 1 ชุด และตกแต่งลงในกระดาษวาดเขียนใหญ่ จัดรูปเล่ม วาดรูปประกอบและเข้าเล่ม	กลุ่มย่อย
(10 นาที)	3. เสนอผลงาน Big Book (ประมาณ 3 กลุ่ม)	กลุ่มย่อย
<u>ตอนที่ 7</u> 50 นาที (20 นาที)	<u>ขั้นที่ 4 (ต่อ)</u>	
(30 นาที)	1. นำเสนอผลงาน Big Book (ประมาณ 7 กลุ่ม) 2. เขียนศัพท์ทุกคำจาก Big Book (เรื่องใดเรื่องหนึ่ง) ลงในบัตรคำและนัดหมายให้นำบัตรคำมาในครั้งต่อไป	กลุ่มย่อย กลุ่มใหญ่

ระยะเวลากิจกรรม	เนื้อเรื่อง / กิจกรรม	การจัดกลุ่ม
<u>ตอนที่ 8</u> (50 นาที) (20 นาที) (30 นาที)	<u>ชั้นที่ 5</u> : เล่นเกมและกิจกรรมเสริมทางภาษาเพื่อ ทบทวนและฝึกความแม่นยำ [Phase 5 : Language activity through games] 1. อ่าน Big Book ของเรื่อง The Little Red Hen จากผลงานของชั้นที่ 3 (เขียนเรื่อง ร่วมกัน) ทั้ง 2 ชุด 2. เกม "Cloze Competition " (แข่งขัน เติมคำ) - อธิบายกติกา และวิธีเล่น พร้อมสาธิต - ปฏิบัติกิจกรรมเกม Cloze Competition โดยแจกบัตรคำแก่นักเรียนทุกคนและติดกระดาษแผ่น ใหญ่ (เรื่องที่เขียนได้ในชั้นที่ 3) ไว้หน้าชั้น - นักเรียนอ่านทบทวน 1 เที้ยว โดยครูใช้ กระดาษปิดทุกกระยะ ประมาณ ทุกคำที่ 7 แล้วให้ นักเรียนแก้บัตรคำ (ที่เตรียมไว้จากชั้น 4) มา เทียบเฉลย และอ่านทบทวน โดยถ้าเป็นคำถูกต้องก็ ชมเชยหรือให้กำลังใจด้วยวิธีต่าง ๆ	กลุ่มใหญ่ ทั้งชั้น กลุ่มใหญ่
<u>ตอนที่ 9</u> 50 นาที (15 นาที) (5 นาที) (10 นาที)	<u>ชั้นที่ 5</u> (ต่อ) 1. เกมที่ 2 "Jigsaw Reading" - อธิบายกฎ กติกา และสาธิตวิธีปฏิบัติ - ครูแจกใบงานที่ 5 (เนื้อเรื่องเต็มเรื่อง ตัดเป็นชิ้นส่วนยาวเป็นประโยค ๆ (Stripes) ได้ทั้งสิ้นประมาณ 20 ชิ้น แล้วใส่ซองไว้ 10 ซอง) โดยแต่ละกลุ่มจะได้รับซองใบงาน นำมาช่วยกันเรียง หรือต่อข้อความให้เป็นเรื่องราวที่ดีเป็นที่เข้าใจ ครู พิจารณาความถูกต้องรวดเร็ว แล้วประกาศผลชมเชย	กลุ่มย่อย

ระยะเวลากิจกรรม	เนื้อเรื่อง / กิจกรรม	การจัดกลุ่ม
(35 นาที)	2. เพลง The Farmer in the Dell โดย	
(5 นาที)	2.1 ครูสรุปเนื้อหา ความหมายจากแผ่นใส	รายบุคคล
(10 นาที)	2.2 เปิดเทปเพลงให้นักเรียนฝึกฟังและเติม	
	ข้อมูลลงในใบงานที่ 6 (เนื้อเพลงแบบ Cloze	รายบุคคล
	Test.)	
	2.3 เมื่อจบเพลงแล้วตรวจสอบความถูกต้องจาก	กิจกรรมคู่
(20 นาที)	เฉลยในใบงานที่ 7 (เนื้อเพลงครบสมบูรณ์)	
	2.4 ร้องเพลงและสาธิตท่าทางประกอบ และ	กลุ่มใหญ่
	ฝึกแสดง	
<u>ตอนที่ 10</u>	<u>ขั้นที่ 5 (ต่อ)</u>	
50 นาที (15 นาที)	1. เขียน Dictation (เขียนศัพท์ตามคำบอก)	รายบุคคล
	1.1 ใ้บัตรคำ (จากเกม Cloze Test)	
	โดยเลือกมา 20 คำ อ่านให้นักเรียนฟังคำละ 3	
	ครั้ง	
	1.2 นักเรียนเขียนคำศัพท์ลงสมุด เมื่อครบแล้ว	
	ให้ผลัดกันตรวจและประเมินผล ชมเชยผู้ประสบความสำเร็จ	
	สำเร็จในการเขียน และแนะนำฝึกเพิ่มเติมแก่	
	นักเรียนที่ยังไม่ประสบความสำเร็จ	
(35 นาที)	2. เกมที่ 3 "Bingo"	รายบุคคล
(10 นาที)	2.1 ครูแจกใบงานที่ 8 (ตารางจัดรัส 16	กิจกรรมคู่
	ช่อง และเตรียมบัตรคำ	
	นักเรียนเลือกคำศัพท์จาก Big Book	
	กรอกลงในใบงานให้ครบ 16 คำ	

ระยะเวลากิจกรรม	เนื้อเรื่อง / กิจกรรม	การจัดกลุ่ม
(25 นาที)	2.2 ครูสลับบัตรคำและตั้งมาทีละคำ ประกาศคำศัพท์ จนกว่าจะมีผู้มีศัพท์ในตารางตรงกับบัตรคำที่ประกาศ (ผู้ใดมีศัพท์ตรงกับบัตรต้องปฏิบัติดังนี้ 1. พูดประโยคที่มีคำศัพท์นั้น 1 ประโยค 2. ชี้ดากบาทในช่องศัพท์นั้น ๆ 2.3 ดำเนินการจนมีผู้สามารถกากบาทได้ครบเรียงกัน 4 ช่อง (ทะแยง, ขวาง, ตั้ง) จะเป็นผู้พูด "Bingo" เป็นผู้ชนะจบเกมแต่ละรอบ อาจเริ่มรอบต่อ ๆ ไปจนสมควรแก่เวลา	

กิจกรรม / ครู / นักเรียน

ชุดการสอนนิทานอีสป

THE LITTLE RED HEN

(แบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1)

ตอนที่ 1

ขั้นที่ 1 : ครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง

50 นาที

(Phase I : Shared reading of a starter text)

กิจกรรมที่ 1

ฟังเรื่อง The Little Red Hen

(25 นาที)

ขั้นตอน

1. นักเรียนทั้งชั้นชมภาพและเนื้อเรื่องในแผ่นใส โดยครูเล่าเรื่องประกอบท่าทาง ทีละตอน
2. เมื่อจบแต่ละตอนแล้วอภิปรายโดยให้ชมภาพ แล้วนักเรียนพูดเนื้อเรื่องเป็นภาษาไทยโดยถามให้นักเรียนเดาว่าเหตุการณ์หน้าต่อไปจะเป็นอย่างไร ในขณะที่ครูพูดเฉลยกลับเป็นภาษาอังกฤษและให้นักเรียนพูดตาม
3. ครูเล่าเรื่องประกอบท่าทางต่อไปจนจบเรื่อง

สื่อ

- เครื่อง Overhead Projector และแผ่นใส

หมายเหตุ

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม คือ ข้อ 1 ฟังเรื่องภาษาอังกฤษได้เข้าใจ (ตอนที่ 1 กิจกรรม 1-3)

ชุดการสอนมินิคอร์ส

THE LITTLE RED HEN

(แบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1)

ตอนที่ 1

ขั้นที่ 1 : ครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง

50 นาที

(Phase I : Shared reading of a starter text)

กิจกรรมที่ 2

(15 นาที)

- ศึกษาเอกสารเนื้อเรื่องเป็นตอน ๆ จากใบงานที่ 1
- ศึกษาภาพเรียงลำดับเหตุการณ์จากใบงานที่ 2

ขั้นตอน

1. แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 5 คน แจกใบงานที่ 1 และใบงานที่ 2 กลุ่มละ 1 ชุด
2. นักเรียนทุกกลุ่มแข่งขันกันเรียงเนื้อเรื่องในใบงานที่ 1 พร้อมภาพประกอบในใบงานที่ 2 ให้ตรงตามลำดับเหตุการณ์
3. ครูฉายแผ่นใสลำดับเรื่องและภาพเพื่อเฉลยและให้อ่านออกเสียงตามครูพร้อม ๆ กัน

สื่อ

- เครื่อง Overhead Projector และแผ่นใส
- ใบงาน 1-2

หมายเหตุ

ชุดการสอนนิทานอีสป

THE LITTLE RED HEN

(แบบมุ่งประสบการณ์ภาษา/แบบที่ 1)

ตอนที่ 1

ขั้นที่ 1 : ครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง

50 นาที

(Phase I : Shared reading of a starter text)

กิจกรรมที่ 3

รายงานผลการฝึกกิจกรรมจากใบงาน 1-2

(10 นาที)

ขั้นตอน

1. สุ่มตัวอย่างนักเรียน 8 กลุ่ม เสนอผลงาน หน้าชั้น จากใบงาน 1-2 (แต่ละใบงานจะมีอย่างละ 8 หน้า)

โดยกลุ่ม 1 - เสนองานอ่านเรื่อง, ทำท่าประกอบ, แสดงภาพ หน้า 1

กลุ่ม 2 - เสนองานอ่านเรื่อง, ทำท่าประกอบ, แสดงภาพ หน้า 2

และกลุ่มต่อ ๆ ไปจนครบ

2. นักเรียนกลุ่มอื่น ๆ ตรวจเฉลยตามการเสนองานและฝึกอ่านบททวน

สื่อ

- ใบงานที่ 1-2

หมายเหตุ

ชุดการสอนมินิคอร์ส (แบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1) THE LITTLE RED HEN
ตอนที่ 2 ชั้นที่ 2 : นักเรียนเล่าเรื่องกลับ ลำดับเรื่อง สนทนา อภิปราย
 50 นาที เกี่ยวกับเรื่องอ่านออกเสียงและเล่นบทบาทสมมติ
 (Phase 2 : Absorbing the meaning of the text)

กิจกรรมที่ 1

(20 นาที)

ขั้นตอน

อภิปรายความเป็นไปของลำดับเหตุการณ์เนื้อเรื่องประกอบ
 ใบบาน 1-3

1. นักเรียนแต่ละกลุ่มใหญ่ (กลุ่มละ 25 คน ซึ่งเป็นการรวมกลุ่มย่อยจากกลุ่มเดิมในตอนที่ 1 กิจกรรมที่ 2) อ่านออกเสียงเนื้อเรื่องจากใบบานที่ 1 ตามครู โดยสลับกันกลุ่มละ 1 หน้า (ใบบานที่ 1 มี 8 หน้า ให้ทำเครื่องหมายลงในใบบานที่ 3 ของทุกคนว่าอยู่ตรงส่วนไหน)
2. อภิปรายเกี่ยวกับเนื้อเรื่อง
3. ครูทบทวนพฤติกรรมมาสวมและทำท่าทาง โดยตั้งคำถามกระตุ้นการพูดของนักเรียน โดยใช้แนวคำถาม ใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร เป็นลำดับเหตุการณ์ตามเนื้อเรื่อง
4. ให้แต่ละกลุ่มเตรียมจัดกิจกรรมแสดงบทบาทสมมติตัวละคร ดังนี้ หมู เป็ด แมว แม่ไก่น้อยสีแดง และเจ้าของโรงสี โดยทุกคนแบ่งหน้าที่สวมบทบาทครบ โดยเตรียมเขียนบทว่าจะจัดลำดับแสดงก่อนหลังตามความเป็นไปของเรื่องอย่างไร

สื่อ

- ใบบานที่ 1 (กลุ่มละ 1 ชุด) ใบบานที่ 3 (แจกคนละ 1 ชุด)
- หมวกตัวละคร (หมู เป็ด แมว แม่ไก่น้อย เจ้าของโรงสี)

หมายเหตุ

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม คือ ข้อ 2 เล่าเรื่องและลำดับเรื่องที่ได้ฟังเป็นภาษาอังกฤษได้ (ตอนที่ 2-3) 3 ตอบหรือถามคำถามเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ที่ได้ยินได้ฟังในสถานการณ์ทั่วไปได้

ชุดการสอนมินิคอร์ส	THE LITTLE RED HEN
(แบบมุ่งประสบการณ์ภาษาในรูปแบบที่ 1)	
<u>ตอนที่ 2</u>	ขั้นที่ 2 : นักเรียนเล่าเรื่องกลับลำดับเรื่อง สนทนา อภิปรายเกี่ยวกับ
	เรื่อง อ่านออกเสียงและเล่นบทบาทสมมติ
50 นาที	(Phase 2 : Absorbing the meaning of the text)

<u>กิจกรรมที่ 2</u> (20 นาที) <u>ขั้นแรก</u>	วิเคราะห์บทบาทตัวละครและแสดงบทบาทสมมติที่ละกลุ่มประกอบการอ่านออกเสียงพากย์บทบาทตัวละคร 1. นักเรียนกลุ่มเดิมกลุ่มละ 5 คน มีแนวทางการแสดงบทบาทสมมติลำดับก่อนหลังจากการอภิปรายวิเคราะห์ตกลงกัน โดยครูขออาสาสมัครกลุ่มแรกให้ออกมาแสดงพร้อมสวมหมวกและทำท่าทางประกอบและเพื่อน ๆ ทุกกลุ่มอ่านออกเสียงพากย์บทบาท ๔ ให้แสดงถึงช่วงในงาน 1 หน้า 1 กล่าวคือ พุดถึง "กาลครั้งหนึ่ง มีสัตว์ 4 ตัว เป็นเพื่อนกัน อยู่บ้านหลังเดียวกัน คือ หมู, เป็ด, แมว, ไก่น้อยสีแดง เจ้าหมูก็มีวนตัวคลุกซี้โคลนเล่นทั้งวัน เจ้าเป็ดก็ว่ายน้ำอยู่ในสระ เจ้าแมวก็เอนตัวแผ่แดดเลียเนื้อตัวทั้งวัน คงมีแต่เจ้าไก่น้อยสีแดงทำงาน (กวาดบ้าน) อย่างเหน็ดเหนื่อยคนเดียว" และกลุ่มต่อ ๆ ไปก็แสดงตอนต่อ ๆ ไปจนจบเรื่อง 2. ระหว่างการแสดงอาจมีการขออาสาสมัครวาดฉากหรือทำหน้าที่เป็นผู้กำกับการแสดง, แต่งหน้า แต่งกายตัวละครและถ่ายรูปหรือประสานงานการบันทึกวีดิทัศน์
<u>สื่อ</u>	- ใบงานที่ 1 - หมวกตัวละคร - กล้องถ่ายรูป, เครื่องบันทึกเทปวีดิทัศน์
<u>หมายเหตุ</u>	

กิจกรรม / ครู / นักเรียน

ชุดการสอนนิโคร์ส	THE LITTLE RED HEN
(แบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1)	
<u>ตอนที่ 2</u>	ขั้นที่ 2 : นักเรียนเล่าเรื่องกลับลำดับเรื่อง สทนา อภิปรายเกี่ยวกับเรื่อง อ่านออกเสียง และเล่นบทบาทสมมติ
50 นาที	(Phase I : Absorbing the meaning of the text.)

<u>กิจกรรมที่ 3</u> (10 นาที)	ประเมินผลและสรุปแนวคิดที่ได้จากเรื่อง
<u>ขั้นตอน</u>	1. อภิปรายถึง บุคลิกของตัวละครแต่ละตัวว่ามันมีนิสัยอย่างไร เหมือนหรือ ต่างกันจุดใด 2. สมมติว่านักเรียนเป็นแม่ไก่สีแดง นักเรียนจะปฏิบัติตัวต่อเพื่อน ๆ ดังตอนสุดท้าย คือ ไม่ยอมแบ่งอาหาร (ขนมปัง) ให้หรือไม่เพราะอะไร 3. ยกตัวอย่าง ภาษิตที่สอนใจได้ใกล้เคียงกับเรื่องนี้ (A FRIEND IN NEED IS A FRIEND INDEED) (เพื่อนกินหาง่าย เพื่อนตายหายาก)
<u>สื่อ</u>	- บัตรคำ (เกี่ยวกับภาษิต)
<u>หมายเหตุ</u>	วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม คือ ข้อ 1 ฟังเรื่องภาษาอังกฤษได้เข้าใจ (ตอนที่ 1 กิจกรรม 1-3)

กิจกรรม / ครู / นักเรียน

ชุดการสอนมินิคอร์ส	THE LITTLE RED HEN
(แบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1)	
ตอนที่ 3	ขั้นที่ 2 : นักเรียนเล่าเรื่องกลับ ลำดับเรื่อง สนทนา อภิปรายเกี่ยวกับเรื่อง อ่านออกเสียงเล่นบทบาทสมมติ(ต่อ)
50 นาที	(Phase 1 : Absorbing the meaning of the text)

<u>กิจกรรมที่ 1</u>	อ่านเรื่องประกอบภาพจากแผ่นใสและใบงานที่ 3
(20 นาที)	(เนื้อเรื่องเต็มเรื่อง)
<u>ขั้นตอน</u>	1. ครูฉายแผ่นใสภาพประกอบและช่วยกันอ่านเรื่องจากใบงานที่ 3 โดยครูอาจทำกระดานปิดบางส่วน (คำศัพท์) เป็นระยะ ๆ เช่น คำที่ 7 แล้ว ให้นักเรียนอ่านออกเสียง 2. นักเรียนอ่านในใจและคัดเลือกตอนใดตอนหนึ่งที่ชอบเตรียมเสนออ่านโชว์ 3. สัมภาษณ์เรื่องทีละตอนว่ามีตอนใดที่นักเรียนชอบตรงกันให้ออกมาอ่านหน้าชั้น และแสดงบทบาทสมมติประจำตอนนั้น ๆ (ใช้ใบงานที่ 1 มาเทียบ)
<u>สื่อ</u>	- ใบงานที่ 1, 3 - ทมวกตัวละคร
<u>หมายเหตุ</u>	

กิจกรรม / ครู / นักเรียน

ชุดการสอนมินิคอร์ส

THE LITTLE RED HEN

(แบบมุ่งประสบการณ์ภาษาในรูปแบบที่ 1)

ตอนที่ 3

ขั้นที่ 2 : นักเรียนเล่าเรื่องกลับ ลำดับเรื่อง สันทนา อภิปรายเกี่ยวกับเรื่อง อ่านออกเสียงเล่นบทบาทสมมติ (ต่อ)

50 นาที

(Phase 2 : Absorbing the meaning of the text)

กิจกรรมที่ 2

(20 นาที)

ถาม-ตอบ เกี่ยวกับเรื่อง The Little Red Hen

โดยใช้ใบงานที่ 4 (คำถาม-คำตอบจำนวน 15 ข้อ)

ขั้นตอน

1. แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม ๆ ละ 5 คน (กลุ่มเดิม) แจกใบงานที่ 4 (คำถาม-คำตอบ 15 ข้อ)
2. รวมกลุ่มย่อย (กลุ่มละ 5 คน) เป็น 2 ทีม (ทีมละ 5 กลุ่ม) คือ ทีม A และทีม B
3. ผลัดกันจับสลากข้อคำถามโดยแข่งขันกันถาม-ตอบ
(กติกา : ทีมใดจับสลากอ่านคำถาม - ถ้าตอบถูกจะได้ 2 คะแนน
ทีมใดจับสลากอ่านคำถาม - ทีมตนเองตอบซ้ำหรือไม่สามารถตอบได้จะได้ 1 คะแนนและอีกทีมตอบถูกจะได้ 1 คะแนน)
4. สรุปผลคะแนน และชมเชย

สื่อ

- ใบงานที่ 4
- สลากหมายเลขคำถาม
- ตารางคะแนน

หมายเหตุ

กิจกรรม / ครู / นักเรียน

ชุดการสอนมินิคอร์ส

THE LITTLE RED HEN

(แบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1)

ตอนที่ 3

ขั้นที่ 2 : นักเรียนเล่าเรื่องกลับ ลำดับเรื่อง สันทนา อภิปรายเกี่ยวกับเรื่อง อ่านออกเสียงเล่นบทบาทสมมติ (ต่อ)

50 นาที

(Phase 2 : Absorbing the meaning of the text)

กิจกรรมที่ 3

(25 นาที)

สรุปประเมินผลข้อคำถาม คำตอบและอ่านบททวนเป็นลำดับจากข้อ 1-15

ขั้นตอน

1. นักเรียนทุกคนในกลุ่มใหญ่ A (25 คน มาจากกลุ่มย่อย 5 กลุ่ม) อ่านคำถามพร้อมกันแล้วให้นักเรียนกลุ่ม B เป็นฝ่ายตอบ (ใบงาน 4)
2. สลับให้นักเรียนกลุ่มใหญ่ กลุ่ม B ถาม แล้วให้นักเรียนกลุ่มใหญ่ A ตอบ (ใบงาน 4)
3. ครูสุ่มนักเรียนทีละคน ให้อ่านคำถามข้อใดข้อหนึ่งแล้วให้แต่ละคนตอบปากเปล่า (อาจจะมีส่วนอีกคนใดคนหนึ่งตอบอย่างรวดเร็วถูกต้องก็ชมเชยเป็นพิเศษ)

สื่อ

- ใบงานที่ 4

หมายเหตุ

นัดหมายให้นำสี (ดินสอ, ปากกา, สีเทียน ฯลฯ) มาในครั้งต่อไป

ชุดการสอนมินิคอร์ส

THE LITTLE RED HEN

(แบบมุ่งประสบการณ์ภาษาแบบที่ 1)

ตอนที่ 4

ขั้นที่ 3 : เขียนเรื่องร่วมกันระหว่าง ครูและนักเรียน

50 นาที

(Phase 3 : Negotiating a group text.)

กิจกรรมที่ 1

นักเรียนเล่าเรื่องกลับ

(15 นาที)

ขั้นตอน

1. นักเรียนทั้งชั้นเล่าเรื่องกลับ โดยครูใช้คำถามและการเสริมต่อการเรียนรู้ ประกอบการแสดงท่าทางและหมวดตัวละคร
2. แบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่มใหญ่ (กลุ่มย่อยเดิมกลุ่มละ 5 คน 5 กลุ่มรวมกัน)
 - 2.1 ผลัดกันอ่านเนื้อเรื่องจากใบงาน 3 จากต้นจนจบเรื่อง
 - 2.2 อภิปรายเกี่ยวกับนิสัยตัวละครว่ามีจริงในชีวิตสังคมปัจจุบันหรือไม่ให้นักเรียนแสดงความคิดเห็น

สื่อ

- ใบงานที่ 3 (เนื้อเรื่อง The Little Red Hen)

หมายเหตุ

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม คือ ข้อ 4 (กิจกรรมที่ 1-2) คือ ข้อ 3 ตอนหรือถามคำถามเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ที่ได้ยินได้ฟังในสถานการณ์ทั่วไป

กิจกรรม / ครู / นักเรียน

ชุดการสอนมินิคอร์ส

THE LITTLE RED HEN

(แบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1)

ตอนที่ 4

ขั้นที่ 3 : เขียนเรื่องร่วมกันระหว่าง ครูและนักเรียน

50 นาที

(Phase 3 : Negotiating a group text)

กิจกรรมที่ 2

ฝึกใช้คำถาม คำตอบ (บทพวน) จากใบงานที่ 4

(10 นาที)

ขั้นตอน

1. นักเรียนกลุ่มใหญ่ 2 ทีม (ประมาณทีมละ 25 คน)
 โดยให้ ทีม A - เป็นกลุ่มที่อ่านคำถามทีละข้อ
 ทีม B - เป็นกลุ่มที่อ่านคำตอบทีละข้อ
2. ครูสุ่มคำถามประมาณ 5 ข้อ ถามนักเรียนและให้มาเขียนตอบ
 หน้าชั้น (ควรเป็นคำถามที่จะสรุปเรื่องได้)

สื่อ

- ใบงานที่ 4

หมายเหตุ

ชุดการสอนนิโคอร์ส

THE LITTLE RED HEN

(แบบมุ่งประสบการณ์ภาษาารูปแบบที่ 1)

ตอนที่ 4

ขั้นที่ 3 : เขียนเรื่องร่วมกันระหว่าง ครูและนักเรียน

50 นาที

(Phase 3 : Negotiating a group text)

กิจกรรมที่ 3

มอบหมายงานและตกลงเขียนเรื่องในกระดานแผ่นใหญ่

(25 นาที)

ขั้นตอน

1. ประมุนิเทศนักเรียนกลุ่มใหญ่ 2 กลุ่ม ให้รู้ว่าจะปฏิบัติกิจกรรมดังนี้
 - กลุ่ม A - มอบใบงานที่ 2 ให้ทุกคนระบายสีภาพเหตุการณ์เนื้อเรื่อง และให้เลือกว่าภาพและระบายสีภาพเหตุการณ์ข้อใด 1 ภาพ
 - กลุ่ม B - เล่าเรื่องกลับและเขียนประโยคเนื้อเรื่องร่วมกัน
2. ครูแจกใบงานที่ 2 ให้กลุ่ม A ลงมือทำงาน
3. ครูเป็นผู้ดำเนินการอยู่กับกลุ่ม B ในการให้นักเรียนเล่าเรื่องกลับและตกลงเขียนประโยคเนื้อเรื่องร่วมกันในกระดานแผ่นใหญ่

สื่อ

- ใบงานที่ 2
- กระดานแผ่นใหญ่
- ปากกาเมจิกและสี

หมายเหตุ

- วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม ตอนที่ 4 กิจกรรมที่ 3 ก่อ ข้อ 4 แต่งประโยคจากคำ ภาพ ข้อความที่กำหนดให้ได้

ชุดการสอนนิโคร์ส

THE LITTLE RED HEN

(แบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1)

ตอนที่ 5

ขั้นที่ 3 (ต่อ) : เขียนเรื่องร่วมกันระหว่าง ครูและนักเรียน

50 นาที

(Phase 3 : Negotiating a group text.)

กิจกรรมที่ 1

(25 นาที)

มอบหมายงานและตกลงเขียนเรื่องในกระดานแผ่นใหญ่ (ต่อ)

(นักเรียนกลุ่ม A-B สลับกิจกรรม)

ขั้นตอน

1. นักเรียนกลุ่ม A - เล่าเรื่องกล่าและเขียนประโยคเนื้อเรื่อง
รวมกัน
นักเรียนกลุ่ม B - มอบใบงานที่ 2 ให้ทุกคนระบายสีภาพเหตุการณ์
เนื้อเรื่อง และให้เลือกว่าเหตุการณ์ที่ชอบ
และระบายสีด้วยตนเอง 1 ภาพ
2. ครูแจกใบงานที่ 2 ให้กลุ่ม B ลงมือทำงาน
3. ครูเป็นผู้ดำเนินการอยู่กับกลุ่ม A ในการให้นักเรียนเล่าเรื่องกล่า
และตกลงเขียนประโยคเนื้อเรื่องร่วมกันในกระดานแผ่นใหญ่

สื่อ

- ใบงานที่ 2
- ดินสอสี (สีเทียน สีเมจิก ฯลฯ)
- Chart ในกระดานแผ่นใหญ่

หมายเหตุ

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม (ตอนที่ 5-10 ทุกกิจกรรม) คือ ข้อ 4
แต่งประโยคจากคำ ภาพ ข้อความ ที่กำหนดให้ได้

กิจกรรม / ครู / นักเรียน

ชุดการสอนมีนิคอร์ส

THE LITTLE RED HEN

(แบบมุ่งประสบการณ์ภาษาในรูปแบบที่ 1)

ตอนที่ 5

ขั้นที่ 3 (ต่อ) : เขียนเรื่องร่วมกันระหว่าง ครูและนักเรียน

50 นาที

(Phase 3 : Negotiating a group text)

กิจกรรมที่ 2

ตรวจทานผลงานจากการเขียนเรื่องร่วมกันได้ถูกต้อง

(10 นาที)

ขั้นตอน

1. นักเรียนรวมกันทั้งชั้น ร่วมกันพิจารณางานเขียนเรื่องจากกระดาษแผ่นใหญ่ทั้ง 2 Versions โดยการอ่านทบทวนร่วมกัน
2. ฝึกอ่านเป็นรายบุคคล

สื่อ

- Chart. เรื่องที่เขียนร่วมกันในกระดาษแผ่นใหญ่

หมายเหตุ

กิจกรรม / ครู / นักเรียน

ชุดการสอนมินิคอร์ส	THE LITTLE RED HEN
(แบบมุ่งประสบการณ์ภาษาแบบที่ 1)	
ตอนที่ 5	ขั้นที่ 3 (ต่อ) : เขียนเรื่องร่วมกันระหว่าง ครูและนักเรียน
50 นาที	(Phase 3 : Negotiating a group text)

กิจกรรมที่ 3 (15 นาที)	เลือกเขียนเรื่องจากผลงานกลุ่มใหญ่เป็นหนังสือเล่มเล็กเอาไว้ฝึกอ่านเอง
ขั้นตอน	1. นักเรียนรายบุคคลเลือกคัดเรื่องจากกระดานแผ่นใหญ่ที่เขียนร่วมกัน 1 เรื่องลงสมุดงานหรือ กระดาษเปล่า พร้อมวาดรูปประกอบ 2. อ่านตรวจทานในใจ เพื่อความถูกต้องสมบูรณ์
สื่อ	- Chart กระดานแผ่นใหญ่ที่เขียนเรื่องร่วมกัน
หมายเหตุ	- นัดหมายให้เตรียมจัดกลุ่มย่อย (กลุ่มเดิม) และให้แต่ละกลุ่มเตรียมอุปกรณ์เพื่อทำหนังสือเล่มใหญ่ คือ กระดาษวาดเขียน (ใหญ่) ประมาณ 10 แผ่น กาว กรรไกร สี (ดินสอ สีเทียน สีเมจิก)

กิจกรรม / ครู / นักเรียน

ชุดการสอนมินิคอร์ส

THE LITTLE RED HEN

(แบบมุ่งประสบการณ์ภาษาแบบที่ 1)

ตอนที่ 6

ขั้นที่ 4 : ทำหนังสือเล่มใหญ่

50 นาที

(Phase 4 : Making the big book)

กิจกรรมที่ 1

(15 นาที)

อ่านเรื่องจากผลงานของกิจกรรมกลุ่มในขั้นที่ 3 (การเขียนเรื่อง
ร่วมกัน) ทั้ง 2 ชุดขั้นตอน

1. นักเรียนกลุ่มใหญ่ (กลุ่ม A, B) อ่านเรื่องของตนเองทีละกลุ่ม
2. นักเรียนกลุ่ม A อ่านเรื่องของกลุ่ม B และกลุ่ม B อ่านเรื่องของกลุ่ม A

สื่อ

- Chart เรื่องในกระดานที่เขียนทั้ง 2 Versions

หมายเหตุ

ชุดการสอนเมคคอร์ส

THE LITTLE RED HEN

(แบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1)

ตอนที่ 6

ขั้นที่ 4 : ทำหนังสือเล่มใหญ่

50 นาที

(Phase 4 : Making the big book)

กิจกรรมที่ 2
(25 นาที)

เลือกเขียนเรื่อง 1 ชุด และตกแต่งลงในกระดาษวาดเขียนแผ่นใหญ่
จัดรูปเล่ม วาดรูปประกอบและเข้าเล่ม

ขั้นตอน

1. แบ่งกลุ่มนักเรียนเป็นกลุ่มย่อย (กลุ่มละ 5 คน) และเตรียมอุปกรณ์ที่ได้เตรียมมา (จากแผนผังหมายเหตุตอนที่ 5 กิจกรรมที่ 3) คือ
 - กระดาษวาดเขียนใหญ่ 10 แผ่นใหญ่
 - กรรไกร กาว ดินสอสี
2. นักเรียนแต่ละกลุ่มตกลงนัดหมายแบ่งหน้าที่ เตรียมเลือกเขียนเรื่อง วาดรูปประกอบ ระบายสี โดยครูดัดเรื่องจาก Chart ที่เขียนเรื่องร่วมกันไว้ ณ ที่ที่ हम ะสมเพื่อเป็นแบบอย่าง
3. กลุ่มใดเสร็จก่อนก็เตรียมเข้าเล่มโดยครูมีอุปกรณ์ เครื่องเย็บและเชือก (โบว์) เป็นกึ่งกลางไว้บริการ ก็จะได้ Big Book สำเร็จรูปกลุ่มละ 1 เล่ม
4. อ่าน Big Book ทบทวนตรวจทาน

สื่อ

- Big Book
- Chart เนื้อเรื่อง

หมายเหตุ

กิจกรรม / ครู / นักเรียน

ชุดการสอนนิทานอีสป

THE LITTLE RED HEN

(แบบมุ่งประสบการณ์ภาษาแบบที่ 1)

ตอนที่ 6

ขั้นที่ 4 : ทำหนังสือเล่มใหญ่

50 นาที

(Phase 4 : Making the big book)

กิจกรรมที่ 3

เสนอผลงาน Big Book

(10 นาที)

ขั้นตอน

1. ครูปฐมนิเทศให้นักเรียนเตรียมตัวเสนอผลงาน Big Book
กล่าวคือ ให้นักเรียนกลุ่มย่อย กลุ่มที่ดำเนินการ Big Book
เสร็จก่อน ประมาณ 3 กลุ่ม เตรียมตัวเสนองานในประเด็นต่อไปนี้
 - บอกชื่อผู้ร่วมงาน
 - ชื่อ Big Book
 - อ่านเรื่อง
2. นักเรียนกลุ่มย่อยกลุ่มที่ 1, 2, 3 เสนองานตามลำดับ

สื่อ

- Big Book

หมายเหตุ

กิจกรรม / ครู / นักเรียน

ชุดการสอนมินิคอร์ส

THE LITTLE RED HEN

(แบบมุ่งประสบการณ์ภาษาแบบที่ 1)

ตอนที่ 7

ขั้นที่ 4 (ต่อ) : ทำหนังสือเล่มใหญ่

50 นาที

(Phase 4 : Making the big book)

กิจกรรมที่ 1

(เสนอผลงาน Big Book (ต่อ))

(20 นาที)

ขั้นตอน

1. นักเรียนกลุ่มย่อยกลุ่มที่ 4-10 เสนอผลงานจาก Big Book (ต่อ)
2. นักเรียนทุกคนในกลุ่มใหญ่เตรียมนับคำใน Big Book จะช่วยกัน
เขียนศัพท์ คำใด อย่างไร ลงในบัตรคำให้เร็วและรวดเร็ว

สื่อ

- Big Book

หมายเหตุ

กิจกรรม / ครู / นักเรียน

ชุดการสอนมิกิเคอร์ส

THE LITTLE RED HEN

(แบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1)

ตอนที่ 7

ชั้นที่ 4 (ต่อ) : ทำหนังสือเล่มใหญ่ระหว่าง นักเรียน

50 นาที

(Phase 4 : Making the big book)

กิจกรรมที่ 2

เขียนศัพท์ทุกคำจาก Big Book ลงในบัตรคำ

(30 นาที)

ขั้นตอน

1. แจกบัตรคำให้นักเรียนกลุ่มใหญ่ 2 กลุ่ม (จำนวนบัตรคำมีประมาณเท่ากับคำในเรื่องที่เขียนจาก กลุ่ม A, B)
2. นักเรียนเขียนคำศัพท์จาก Big Book ลงในบัตรคำโดยปฏิบัติตามนี้
 - สืบเส้นบรรทัด วัดขนาดของตัวอักษรตัวเล็ก
 - แบ่งคำศัพท์ เตรียมตกลงว่าใครจะเขียนคำใด ด้วยตัวอักษรประเภทใด ให้เป็นแบบเดียวกัน
 - เขียนคำศัพท์และตรวจทานบัตรคำทุกใบ

สื่อ

- บัตรคำ
- Big Book

หมายเหตุ

กิจกรรม / ครู / นักเรียน

ชุดการสอนมินิคอร์ส

THE LITTLE RED HEN

(แบบมุ่งประสบการณ์ภาษาแบบที่ 1)

ตอนที่ 8

ขั้นที่ 5 : เล่นเกมและกิจกรรมเสริมทางภาษาเพื่อทบทวนและฝึก
ความแม่นยำ

50 นาที

(Phase 5 : Language activity through games)

กิจกรรมที่ 1

อ่าน Big Book ของเรื่อง The Little Red Hen

(20 นาที)

ขั้นตอน

1. ให้นักเรียนกลุ่มใหญ่ (กลุ่ม A, B) ผลัดกันอ่านเรื่องของตนเอง โดยส่งตัวแทนมากลุ่มละ 5 คน แสดงท่าทางประกอบ ขณะที่เพื่อน ๆ อ่าน Big Book
2. ครูเลือกสุ่มประโยคมาพูดทีละประโยค (ประมาณ 3 ประโยค) นักเรียน นำบัตรคำที่เรียงเป็นประโยคนั้นเสียบไว้ในกระเป๋าดังเพื่อเฉลย และอ่านทบทวนพร้อมกัน

สื่อ

- กระเป๋าดัง และบัตรคำ The Little Red Hen
- Big Book

หมายเหตุ

กิจกรรม / ครู / นักเรียน

ชุดการสอนนิโคอร์ส

THE LITTLE RED HEN

(แบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1)

ตอนที่ 8

ชั้นที่ 5 : เล่นเกมและกิจกรรมเสริมทางภาษาเพื่อทบทวนและฝึก
ความแม่นยำ

50 นาที

(Phase 5 : Language activity through games)

กิจกรรมที่ 2

เกม Cloze Competition (แข่งขันเติมคำ)

(20 นาที)

ขั้นตอน

1. ครูอธิบายกติกา และวิธีเล่น พร้อมสาธิต
2. นักเรียนกลุ่มใหญ่ A, B รับแจกบัตรคำ
 - ครูติด Chart เนื้อเรื่อง (ที่ร่วมกันเขียนในขั้นที่ 3) ทั้ง 2 เรื่อง
3. นักเรียนอ่านทบทวน (ในใจ) จาก Chart เนื้อเรื่อง
4. จับเวลาแข่งขันกัน (รอบละ 10 นาที)

สมมติว่า A เล่นก่อน

ครู : ใช้กระดาษปิดบังคำทุกกระาะคำที่ 7 (ประมาณ 5-7)

นักเรียนกลุ่ม A : นำบัตรคำมาเทียบอย่างรวดเร็ว

ครู : ค่อย ๆ เปิดทีละอักษรเพื่อเฉลยและให้นักเรียนอ่าน

นักเรียนทั้งชั้น : ปรบมือเมื่อถูกต้อง และ Check คะแนน รวมคะแนน
เมื่อหมดเวลา

สื่อ

- บัตรคำ
- Chart เนื้อเรื่อง

หมายเหตุ

กิจกรรม / ครู / นักเรียน

ชุดการสอนนิทานอีสป

THE LITTLE RED HEN

(แบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1)

ตอนที่ 9

ขั้นที่ 5 (ต่อ) : เล่นเกมและกิจกรรมเสริมทางภาษาเพื่อทบทวนและฝึก
ความแม่นยำ

50 นาที

(Phase 5 : Language activity through games)

กิจกรรมที่ 1

เกมที่ 2 เกมต่อประโยค [Jigsaw Reading]

(15 นาที)

ขั้นตอน

1. แบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มย่อย (กลุ่มละ 5 คน)
2. ครูอธิบายกฎ กติกา และลำดับวิธีปฏิบัติ
3. ครูแจกใบงานที่ 5 ซึ่งเป็นเนื้อเรื่องเดิมเรียงตัดเป็นชิ้นส่วนยาว ๆ เป็นประโยค ๆ (Paper strips of sentences) ได้ทั้งสิ้น 20 ชิ้น (ใส่ซอง 10 ซอง แจกกลุ่มละ 1 ซอง)
4. นักเรียนช่วยกันเรียบเรียงต่อข้อความให้เป็นเรื่องราวที่ดีเป็นที่เข้าใจ
5. ครูเดินสำรวจและสังเกตการทำงานกลุ่มพร้อมให้กำลังใจและการเสริมต่อการเรียนรู้ที่เหมาะสม
6. ประเมินผล (การทำงานกลุ่ม) และเฉลย

สื่อ

- ใบงานที่ 5 (ซองเนื้อเรื่อง 10 ซอง)

หมายเหตุ

ครูอาจเปลี่ยนเนื้อเรื่องโดยใช้ Big Book แทนเนื้อเรื่องเดิม (ใบงานที่ 5)

กิจกรรม / ครู / นักเรียน

ชุดการสอนมินิคอร์ส

THE LITTLE RED HEN

(แบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1)

ตอนที่ 9

ขั้นที่ 5 (ต่อ) : เล่นเกมและกิจกรรมเสริมทางภาษาเพื่อกำหนดและฝึก
ความแม่นยำ

50 นาที

(Phase 5 : Language activity through games)

กิจกรรมที่ 2

เพลง The Farmer in the Dell

(35 นาที)

ขั้น
ขั้นตอน

(ทั้งชั้น)

(รายบุคคล)

(กิจกรรมคู่)

1. ฉายแผ่นใสเนื้อหาและความหมายของเพลงประกอบภาพ
2. ฟังเทปเพลง และเติมข้อมูลในช่องว่างจากใบงานที่ 6
3. ตรวจสอบความถูกต้องจากใบงานที่ 7
4. ร่วมกันร้องเพลง และครูสาธิตท่าทางประกอบ (ดูคู่มือครู เอกสาร
เพิ่มเติมในซองเทป)

สื่อ

- แผ่นใสและเครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ
- เทปเพลง และ เครื่องเล่นเทป
- ใบงานที่ 6, 7

หมายเหตุ

กิจกรรม / ครู / นักเรียน

ชุดการสอนนิทานอีสป

THE LITTLE RED HEN

(แบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1)

ตอนที่ 10

ขั้นที่ 5 (ต่อ) : เล่นเกมและกิจกรรมเสริมทางภาษาเพื่อทบทวนและฝึก
ความแม่นยำ

50 นาที

(Phase 5 : Language activity through games)

กิจกรรมที่ 1

เขียนคำศัพท์ตามคำบอก (Dictation)

(15 นาที)

ขั้นตอน

1. นักเรียนแต่ละคนเตรียมสมุดหรือกระดานคนละ 1 แผ่น
2. ครูให้บัตรคำ (จากเกม Cloze Test) โดยเลือกมา 20 คำ แล้วส่งกลับไปมา แล้วให้นักเรียนเขียนมาทีละใบ อธิบายให้เพื่อน ๆ ฟัง โดยครูคอยตรวจสอบและอ่านให้ฟังซ้ำ (คำละ 3 ครั้ง) แล้วทุกคนเขียนคำนั้น
3. พยายามบัตรคำอื่น ๆ ต่อ ๆ ไปจนครบ 20 คำ
4. ผลัดกันตรวจ โดยติดบัตรคำตามลำดับไว้ในกระดาน (หรือกระเปาะหนัง) เป็นคำเฉลย โดยอ่านทบทวนเฉลยพร้อม ๆ กัน
5. สรุปรวและประกาศผลชมเชย

สื่อ

- บัตรคำ

หมายเหตุ

กิจกรรม / ครู / นักเรียน

ชุดการสอนมินิคอร์ส

THE LITTLE RED HEN

(แบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1)

ตอนที่ 10

ขั้นที่ 5 (ต่อ) : เล่นเกมและกิจกรรมเสริมทางภาษาเพื่อทบทวนและฝึก
ความแม่นยำ

50 นาที

(Phase 5 : Language activity through games)

กิจกรรมที่ 2

เกมที่ 3 เกม "Bingo"

(35 นาที)

ขั้นตอน

1. ครูแจกใบงานที่ 8 (ตารางจัดตัวส 16 ช่องย่อย) แก่นักเรียนเป็นรายบุคคล นักเรียนจับคู่ เลือกคำศัพท์ จาก Big Book กรอกลงในใบงานให้ครบ 16 คำ
2. ครูให้บัตรคำ (2 ชุด) โดยสลับบัตรคำและตั้งมาทีละคำ ประกาศคำศัพท์
 - นักเรียนผู้ใดมีคำศัพท์ตรงกับบัตรคำให้ปฏิบัติดังนี้
 - ก. พูดประโยคที่มีศัพท์นั้น 1 ประโยค (อาจเป็นประโยคจากเนื้อเรื่องหรือแต่งประโยคใหม่)
 - ข. ชี้ดากบาทในช่องศัพท์นั้น ๆ
3. ดำเนินการจนกว่าจะมีผู้สามารถกากบาทได้ครบเรียงกัน 4 ช่อง (ด้านทะแยง ซ้าย-ขวา, ด้านขวา, ด้านตั้ง) จะเป็นผู้ร้อง "Bingo" แปลว่าจบเกมแต่ละรอบ อาจเริ่มรอบต่อ ๆ ไปจนสมควรแก่เวลา

สื่อ

- บัตรคำ
- ใบงานที่ 8

หมายเหตุ

THE LITTLE RED HEN

Once upon a time, a pig,
a .duck, a cat, and a little red hen
all lived together in the one house.
The pig rolled around in the mud all
day long. The duck swam around in the
pond. The cat lay in the sun all day,
licking herself clean. The only one
who did any work was the little red
hen.

Worksheet 1

One day, as the little red hen was scratching around in the yard, she found some grains of wheat. "This may bring us food for the winter," she thought.

So she went to the others and said, "Who will help me to plant these grains of wheat?"

"Not I," grunted the pig, as it rolled around in the mud.

"Not I," quacked the duck, as it swam around in the pond.

"Not I," purred the cat, as she stretched herself in the sun.

"Then I will plant it myself," said the little red hen. And she did.

After a few days, green shoots appeared above the ground. The stalks of wheat grew quickly, and soon the wheat was ready to be cut.

"Who will help me to cut the wheat?" asked the little red hen.

"Not I," grunted the pig, as it rolled around in the mud.

"Not I," quacked the duck, as it swam around in the pond.

"Not I," purred the cat, as she stretched herself in the sun.

"Then I will cut it myself," said the little red hen. And she did. She cut down the stalks with her sharp little beak; and she stacked them neatly in the yard.

"Who will help me to take this wheat to the miller?" asked the little red hen.

"Not I," grunted the pig, as it rolled around in the mud.

"Not I," quacked the duck, as it swam around in the pond.

"Not I," purred the cat, as she stretched herself in the sun.

"Then I will take it myself," said the little red hen. And she did.

She took the wheat to
the miller. The miller ground
the wheat into flour, and the
little red hen brought it home
again.

"Who will help me to bake the bread?" asked the little red hen.

"Not I," grunted the pig, as it rolled around in the mud.

"Not I," quacked the duck, as it swam around in the pond.

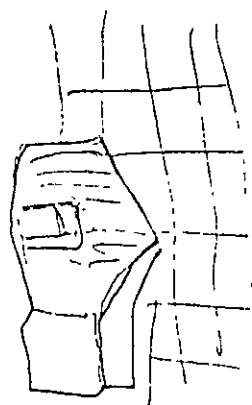
"Not I," purred the cat, as she stretched herself in the sun.

"Then I will bake it myself," said the little red hen.

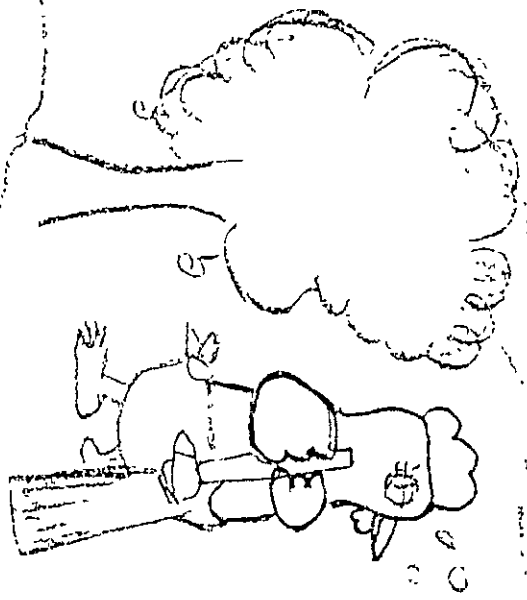
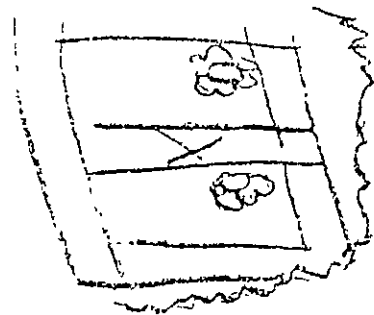
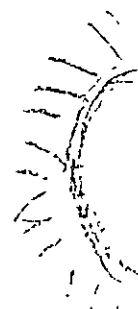
And she did.

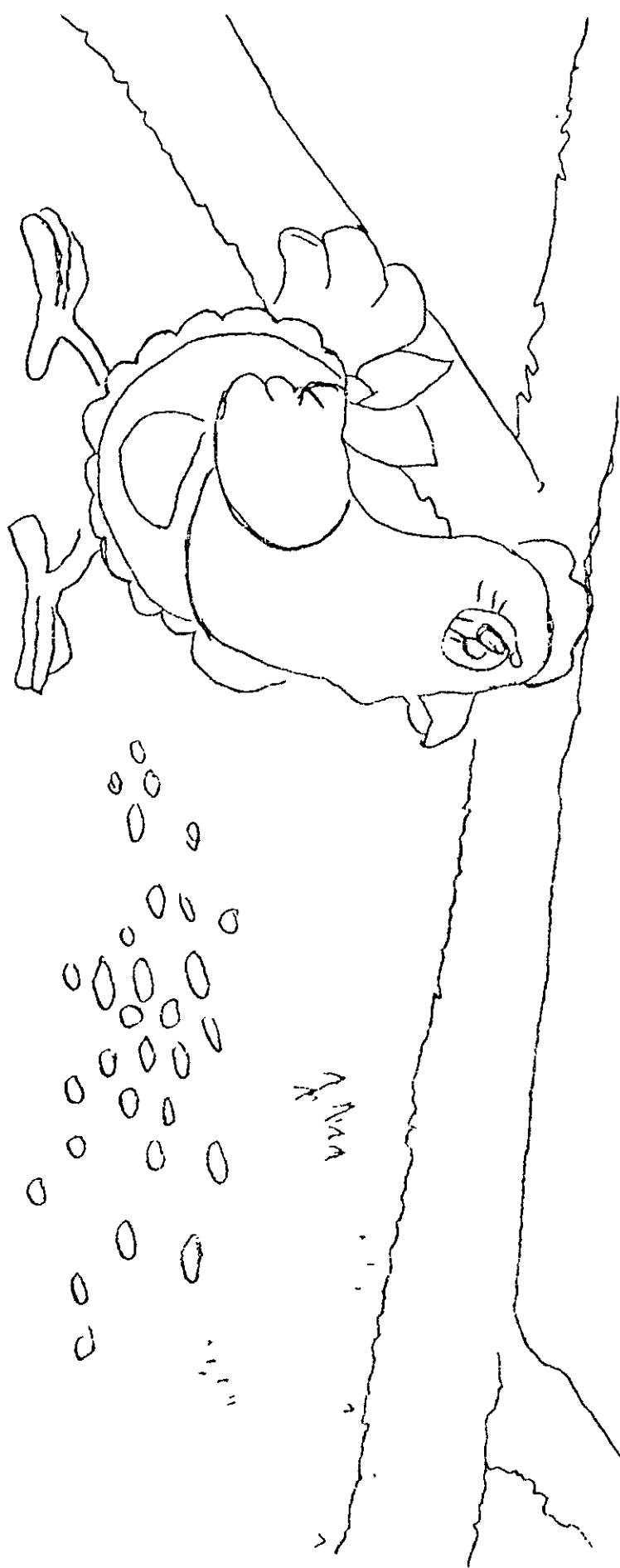
When the bread was baked,
the little red hen asked the others,
"Who will help me to eat this
bread?" asked the little red hen.
"I will," grunted the pig,
scrambling quickly out of the mud.
"I will," quacked the duck,
waddling up from her pond.
"I will," purred the cat,
walking in out of the sun.
"Oh, no you won't" cried the
little red hen, "I will eat it
myself." And she did.

Worksheet 2

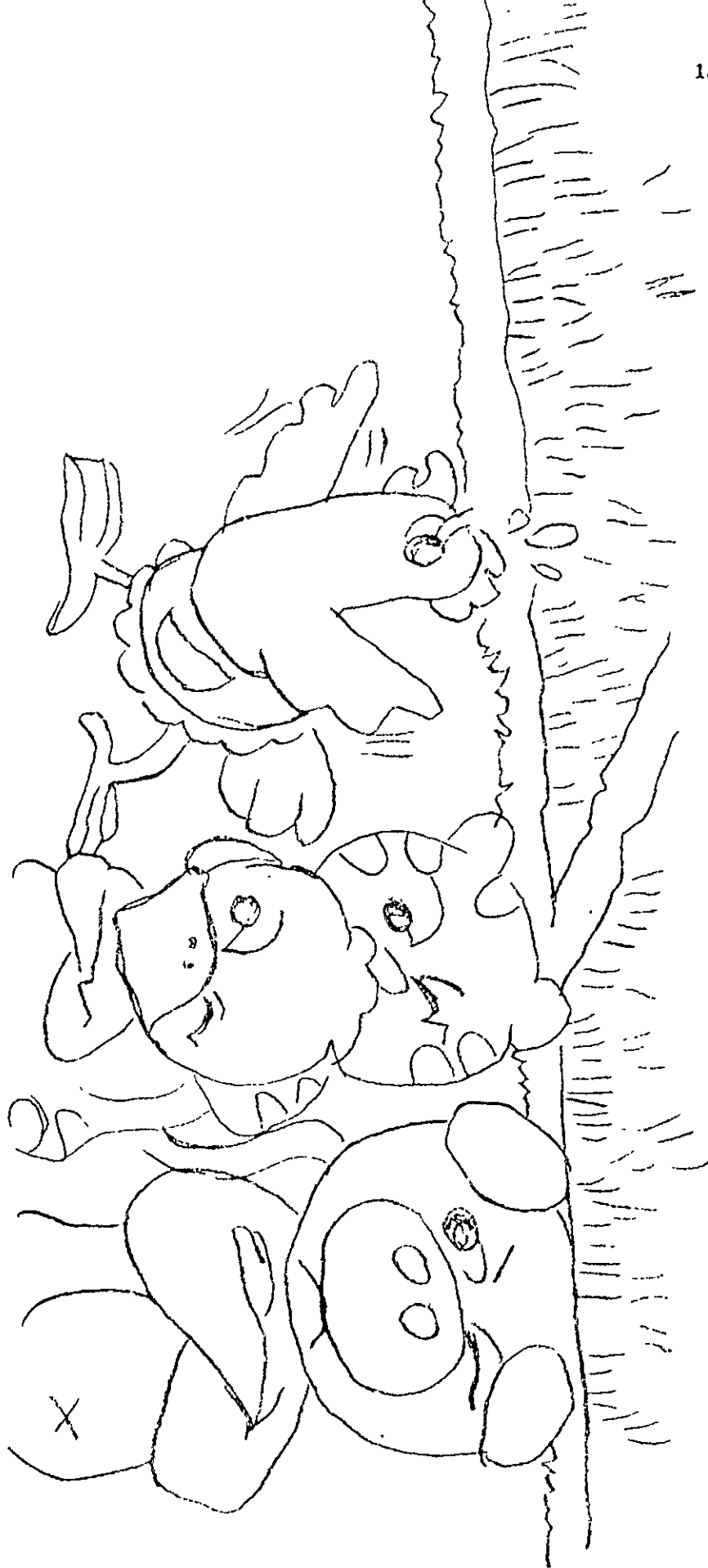

M W T W T M W T W T M W T W T M W T W T M

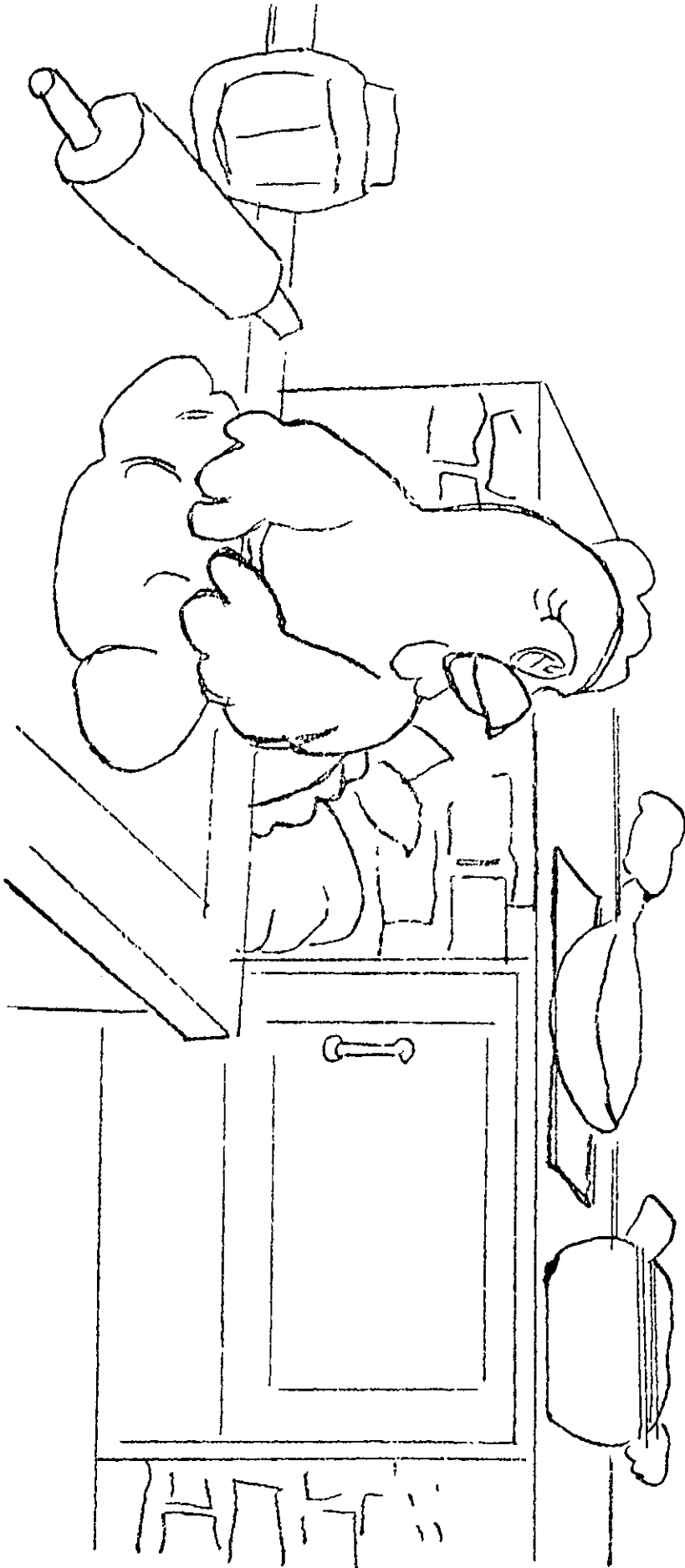

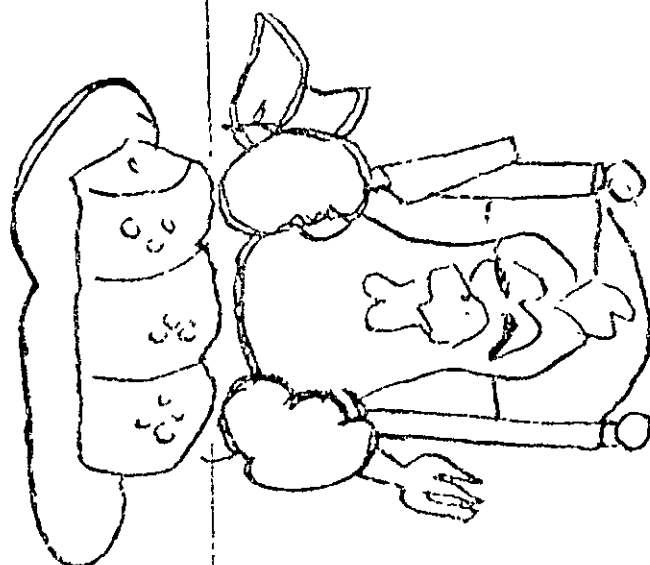
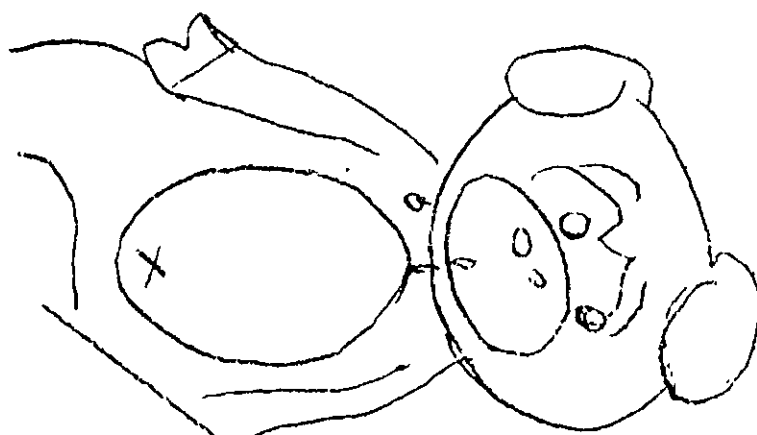

Worksheet 3 (THE LITTLE RED HEN)

THE LITTLE RED HEN

Once upon a time, a pig, a duck, a cat, and a little red hen all lived together in the one house. The pig rolled around in the mud all day long. The duck swam around in the pond. The cat lay in the sun all day, licking herself clean. The only one who did any work was the little red hen.

One day, as the little red hen was scratching around in the yard, she found some grains of wheat. "This may bring us food for the winter," she thought.

So she went to the others and said, "Who will help me to plant these grains of wheat?"

"Not I," grunted the pig, as it rolled around in the mud.

"Not I," quacked the duck, as it swam around in the pond.

"Not I," purred the cat, as she stretched herself in the sun.

"Then I will plant it myself," said the little red hen. And she did.

After a few days, green shoots appeared above the ground. The stalks of wheat grew quickly, and soon the wheat was ready to be cut.

"Who will help me to cut the wheat?" asked the little red hen.

"Not I," grunted the pig, as it rolled around in the mud.

"Not I," quacked the duck, as it swam around in the pond.

"Not I," purred the cat, as she stretched herself in the sun.

"Then I will cut it myself," said the little red hen. And she did. She cut down the stalks with her sharp little beak; and she stacked them neatly in the yard.

Worksheet 3 (THE LITTLE RED HEN)

P.2

"Who will help me to take this wheat to the miller?" asked the little red hen.

"Not I," grunted the pig, as it rolled around in the mud.

"Not I," quacked the duck, as it swam around in the pond.

"Not I," purred the cat, as she stretched herself in the sun.

"Then I will take it myself," said the little red hen. And she did.

She took the wheat to the miller. The miller ground the wheat in to flour, and the little red hen brought it home again.

"Who will help me to bake this bread?" asked the little red hen.

"Not I," grunted the pig, as it rolled around in the mud.

"Not I," quacked the duck, as it swam around in the pond.

"Not I," purred the cat, as she stretched herself in the sun.

"Then I will bake it myself," said the little red hen. And she did.

"When the bread was baked, the little red hen asked the others, Who will help me to eat this bread?" asked the little red hen.

"I will," grunted the pig, scrambling quickly out of the mud.

"I will," quacked the duck, waddling up from her pond.

"I will," purred the cat, walking in out of the sun.

"Oh, no you won't cried the little red hen," "I will eat it myself". And she did.

Worksheet 4 (THE LITTLE RED HEN)

15 Questions for "The Little Red Hen"

1. Where did a pig, a duck, a cat and a little red hen live?
2. What did the pig do all day long?
3. What did the duck do?
4. What did the cat do?
5. Who did all the houseworks alone?
6. What did the little red hen find in yard?
7. Who helped the little red hen to plant the grains of wheat?
8. Who helped the little red hen to cut the wheat?
9. How did the little red hen cut down the stalks of wheat?
10. Whom did the little red hen take the wheat to?
11. Who helped the little red hen to bake the bread?
12. What did the pig, the duck, the cat do after they refused "Not I"?
13. Could the pig, the duck and the cat eat the bread? Why?
14. What did the story teach you?
15. Do you prefer the little red hen to her friends? Why?

Worksheet 4 (THE LITTLE RED HEN)

15 Answers for "The Little Red Hen"

- I preferred a little red hen to her friends because she is diligent.
- No, they couldn't. Because the little red hen didn't give them any bread .
- A pig, a duck, a cat and a little red hen lived in the one house.
- The little red hen.
- Some grains of wheat.
- With her sharp little beak.
- The pig rolled around in the mud.
- No one helped the little red hen to plant the grains of wheat.
- The miller.
- The cat lay in the sun.
- No one helped the little red hen to cut the wheat.
- The duck swam around in the pond.
- No one helped the little red hen to bake the bread.
- A friend in need is a friend indeed.
- The pig grunted as it rolled around in the mud, the duck quacked as it swam around in the pond and the cat purred as she stretched herself in the sun.

THE LITTLE RED HEN

Once upon a time, a pig, a duck, a cat, and a little red hen all lived together in the one house. The pig rolled around in the mud all day long. The duck swam around in the pond. The cat lay in the sun all day, licking herself clean. The only one who did any work was the little red hen.

One day, as the little red hen was scratching around in the yard, she found some grains of wheat. "This may bring us food for the winter," she thought.

So she went to the others and said, "Who will help me to plant these grains of wheat?"

"Not I," grunted the pig, as it rolled around in the mud.

"Not I," quacked the duck, as it swam around in the pond.

"Not I," purred the cat, as she stretched herself in the sun.

"Then I will plant it myself," said the little red hen. And she did.

After a few days, green shoots appeared above the ground. The stalks of wheat grew quickly, and soon the wheat was ready to be cut.

"Who will help me to cut the wheat?" asked the little red hen.

"Not I," grunted the pig, as it rolled
around in the mud.

"Not I," quacked the duck, as it swam
around in the pond.

"Not I," purred the cat, as she stretched
herself in the sun.

"Then I will cut it myself," said the
little red hen. And she did.

She cut down the stalks with her sharp
little beak; and she stacked them neatly
in the yard.

"Who will help me to take this wheat to
the miller?" asked the little red hen.

"Not I," grunted the pig, as it rolled
around in the mud. -----

"Not I," quacked the duck, as it swam
around in the pond.

"Not I," purred the cat, as she stretched
herself in the sun.

"Then I will take it myself," said the
little red hen. And she did.

She took the wheat to the miller. The
miller ground the wheat into flour, and
the little red hen brought it home again.

"Who will help me to bake the bread?"
asked the little red hen.

"Not I," grunted the pig, as it rolled
around in the mud.

"Not I," quacked the duck, as it swam
around in the pond. -----

"Not I," purred the cat, as she stretched
herself in the sun.

"Then I will bake it myself," said the
little red hen. And she did.

When the bread was baked, the little red
hen asked the others, "Who will help me
to eat this bread?" asked the little red
hen.

"I will," grunted the pig, scrambling
quickly out of the mud.

"I will," quacked the duck, waddling up
from her pond.

"I will," purred the cat, walking in out
of the sun.

"Oh, no you won't" cried the little red
hen, "I will eat it myself." And she did.

Worksheet 6 (THE LITTLE RED HEN)

The _____ in the _____

The _____ in the _____,

The _____ in the _____,

High-o, the derry, Oh,

The _____ in the _____.

The farmer _____ a _____,

The farmer _____ a _____,

High-o, the derry, Oh,

The farmer _____ a _____.

The _____ takes the _____,

The _____ takes the _____,

High-o, the derry, Oh,

The _____ takes the _____.

The child _____ the _____,

The child _____ the _____,

High-o, the derry, Oh,

The child _____ the _____.

The nurse _____ the _____,

The nurse _____ the _____,

High-o, the derry, Oh,

The nurse _____ the _____.

Worksheet 6 (THE LITTLE RED HEN)

P.2

The dog _____ the _____,

The dog _____ the _____,

High-o the derry, Oh,

The dog _____ the _____,

The cat _____ the _____,

The cat _____ the _____,

High-o the derry, Oh,

The cat _____ the _____,

The rat _____ the _____,

The rat _____ the _____,

High-o the derry, Oh,

The rat _____ the _____,

The _____ stands _____,

The _____ stands _____,

High-o the derry, Oh,

The _____ stands _____.

Worksheet 7 (THE LITTLE RED HEN)

The Farmer in the Dell

The farmer in the dell,

The farmer in the dell,

High-o, the derry, Oh,

The farmer in the dell.

The farmer takes a wife,

The farmer takes a wife,

High-o, the derry, Oh,

The farmer takes a wife.

The wife takes the child,

The wife takes the child,

High-o, the derry, Oh,

The wife takes the child.

The child chooses the nurse,

The child chooses the nurse,

High-o, the derry, Oh,

The child chooses the nurse.

The nurse chooses the dog,

The nurse chooses the dog,

High-o, the derry, Oh,

The nurse chooses the dog.

Worksheet 7 (THE LITTLE RED HEN)

P.2

The dog chooses the cat,
The dog chooses the cat,
High-o, the derry, Oh,
The dog chooses the cat.

The cat chooses the rat,
The cat chooses the rat,
High-o, the derry, Oh,
The cat chooses the rat.

The rat chooses the cheese,
The rat chooses the cheese,
High-o, the derry, Oh,
The rat chooses the cheese.

The cheese stands still,
The cheese stands still,
High-o, the derry, Oh,
The cheese stands still.

Worksheet 8 (THE LITTLE RED HEN)

"BINGO"

บัตรคำสั่ง

เรื่อง "THE LITTLE RED HEN"

ใบงานที่ 1 [เนื้อเรื่อง "The Little Red Hen" จำนวน 8 หน้า]

ใบงานที่ 2 [ภาพประกอบเนื้อเรื่อง จำนวน 8 ภาพ]

ตอนที่	กิจกรรมที่	คำสั่ง	หมายเหตุ
1	2 (15 นาที)	1. ทักทายนากลุ่มรับเอกสาร - ใบงานที่ 1 (เนื้อเรื่องแบ่งเป็นตอน ๆ จำนวน 8 แผ่น) - ใบงานที่ 2 (ภาพประกอบเนื้อเรื่องจำนวน 8 ภาพ) 2. นักเรียนแต่ละกลุ่ม ๆ ละ 5 คนจับคู่ภาพและเนื้อเรื่อง (ใบงานที่ 1-2) แล้วเรียงลำดับเหตุการณ์ให้ถูกต้องโดยแข่งขันกัน 3. ตรวจสอบความถูกต้องจากแผ่นใส 4. นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องพร้อมกันตามครู	<u>การจัดกลุ่ม</u> -กลุ่มใหญ่ (กลุ่มละประมาณ 20 คนเกิดจากการรวมกลุ่มกลุ่มย่อย 4-5 กลุ่ม) -กลุ่มย่อย (กลุ่มละประมาณ 5-6 คน)
1	3 (10 นาที)	- นักเรียนแต่ละกลุ่มเสนองานจากใบงาน 1-2 เช่น กลุ่มที่ 1 - เสนองานอ่านเรื่อง - แสดงภาพหน้า 1 กลุ่มที่ 2 - เสนองานอ่านเรื่อง - แสดงภาพหน้า 2 (นักเรียนกลุ่มต่อ ๆ ไปนำเสนอจนครบเป็นเนื้อเรื่อง โดยลำดับตั้งแต่ต้นจนจบ)	-ใบงาน 1-2
2	1 (20 นาที)	1. นักเรียนแต่ละกลุ่ม ๆ ละ 5 คนรับใบงานที่ 1 2. อ่านเนื้อเรื่องเป็นกลุ่มใหญ่สลับกันกลุ่มละ 1 หน้า 3. นักเรียนแต่ละกลุ่ม ๆ ละ 5 คน เตรียมการแสดงบทบาทสมมติ	-ใบงาน 1

บัตรคำสั่ง

ใบงานที่ 1-2 (ต่อ)

ตอนที่	กิจกรรมที่	คำสั่ง	หมายเหตุ
2	2 (20 นาที)	1. นักเรียนแต่ละกลุ่มย่อยแสดงบทบาทสมมติ 2. เมื่อแต่ละกลุ่มแสดง กลุ่มอื่น ๆ จะเป็นผู้อ่านเนื้อเรื่อง จากใบงานที่ 1,3 (พากย์เสียงให้ผู้อื่นแสดง)	-ใบงาน 1 -ใบงาน 3
3	1 (20 นาที)	1. นักเรียนแต่ละกลุ่มรับใบงานที่ 1 2. อ่านและตรวจทำเครื่องหมายจังหวะช่วงแต่ละตอนโดย เทียบใบงานที่ 1 ลงในใบงานที่ 3	-ใบงาน 1

บัตรคำสั่ง

ใบงานที่ 2 ภาพประกอบเนื้อเรื่อง [The Little Red Hen จำนวน 8 ภาพ]

ตอนที่	กิจกรรมที่	คำสั่ง	หมายเหตุ
1	2 (15 นาที)	1. นักเรียนแต่ละกลุ่ม ๆ ละ 5 คน รับใบงานที่ 2 กลุ่มละ 1 ชุด 2. นำภาพประกอบเรื่อง (ใบงานที่ 2) จับคู่ให้ตรงกับเนื้อเรื่องเป็นตอน ๆ (ใบงานที่ 1) และเรียงลำดับเหตุการณ์ให้ถูกต้อง โดยแข่งขันกัน 3. ตรวจสอบความถูกต้องจากแผ่นใส่ที่ครูเฉลยและอ่านเนื้อเรื่องพร้อมกันตามครู	ใบงาน 1-2
1	3 (10 นาที)	1. นักเรียนแต่ละกลุ่ม ๆ ละ 5 คนนำผลงานที่จับคู่ใบงานที่ 1 กับใบงานที่ 2 นำเสนอหน้าชั้น เช่น - กลุ่มที่ 1 - เสนองานอ่านเรื่อง - แสดงภาพหน้า 1 - กลุ่มที่ 2 - เสนองานอ่านเรื่อง - แสดงภาพหน้า 2 2. นักเรียนกลุ่มต่อ ๆ ไปนำเสนอจนครบเป็นเรื่องโดยลำดับตั้งแต่ต้นจนจบ	
4	3 (25 นาที)	1. นักเรียนกลุ่มใหญ่ (กลุ่ม A) มารับใบงานที่ 2 (แจกทุกคน) 2. นักเรียนระบายสีให้สวยงาม ทั้ง 8 ภาพ 3. นักเรียนเลือกวาดภาพประกอบเหตุการณ์ที่ชอบคนละ 1 ภาพ จากฝีมือตนเอง	ใบงานที่ 2
5	1 (25 นาที)	1. นักเรียนกลุ่มใหญ่ (กลุ่ม B) รับใบงานที่ 2 (แจกทุกคน) 2. นักเรียนระบายสีภาพให้สวยงามทั้ง 8 ภาพ 3. นักเรียนเลือกวาดภาพประกอบเหตุการณ์ที่ชอบที่สุด 1 ภาพ จากฝีมือตนเอง	ใบงานที่ 2

บัตรคำสั่ง

ใบงานที่ 3 [เนื้อเรื่อง "The Little Red Hen" เดิม]

ตอนที่	กิจกรรมที่	คำสั่ง	หมายเหตุ
2	1-3 (50 นาที)	1. นักเรียนทุกคนรับแจกใบงานที่ 3 2. นักเรียนนำใบงานที่ 1 มาอ่านเทียบและทำเครื่องหมายแบ่งเป็นตอน ๆ ลงในใบงานที่ 3 3. ใช้ใบงานที่ 3 เป็นบท (Script) สำหรับอ่านประกอบขณะแสดงบทบาทสมมติ ให้เป็นไปตามใบงานที่ 1	ใบงานที่ 3
3	1 (20 นาที)	1. นักเรียนรับใบงานที่ 3 ทุกคน 2. อ่านเนื้อเรื่องทั้งหมดในใจ 3. คัดเลือกตอนใดตอนหนึ่งอ่านนำเสนอสู่ชั้น ประกอบการแสดงบทบาทสมมติ 4. แบ่งนักเรียนเป็น 2 กลุ่มใหญ่ (กลุ่มละประมาณ 20 คน) ผลิตกันอ่านเนื้อเรื่อง พร้อมกันทีละกลุ่ม ๆ ละ 1 หน้า	ใบงานที่ 3

บัตรคำสั่ง

ใบงานที่ 4 [คำถาม, คำตอบเนื้อเรื่อง "The Little Red Hen"
จำนวน 15 ข้อ]

ตอนที่	กิจกรรมที่	คำสั่ง	หมายเหตุ
3	2-3 (30 นาที)	1. นักเรียนแต่ละกลุ่มย่อย (กลุ่มละ 5 คน) รับใบงานที่ 4 2. รวมกลุ่มย่อย 4-5 กลุ่ม แบ่งเป็น 2 ทีม (ทีม A, B) 3. ผลัดกันจับสลากข้อคำถามให้ครบ 15 ข้อ ทศิกา - ทีมใดถามและทีมตนเองตอบถูกต้องรวดเร็วจะได้ ข้อละ 2 คะแนน - ทีมใดถามแต่อีกทีมตอบถูกต้องได้ทีมละ 1 คะแนน - ถามตอบจนครบ 15 ข้อ แล้วรวมคะแนน	ใบงาน 4
4	2 (10 นาที)	1. แบ่งนักเรียนเป็น 2 ทีม รับใบงานที่ 4 ทุกคน 2. -นักเรียนทีม A -อ่านคำถามทีละข้อ -นักเรียนทีม B -ตอบคำถามแต่ละข้อ 3. ครบคำถามประมาณ 5 ข้อ ถามนักเรียนแต่ละคนให้ เขียนคำตอบหน้าชั้น	ใบงาน 4

บัตรคำสั่ง

ใบงานที่ 5 (Jigsaw Reading = เกมต่อประโยค)

ตอนที่	กิจกรรมที่	คำสั่ง	หมายเหตุ
9	1 (15 นาที)	1. นักเรียนกลุ่มย่อยกลุ่มละ 5 คน รับใบงานที่ 5 1 ชุด 2. แต่ละกลุ่มแข่งขันกันเรียงประโยคใบงานที่ 5 (เห็นชิ้นส่วนประโยคยาว ๆ Paper strips of sentences) 3. นักเรียนช่วยกันเรียงต่อข้อความให้เป็นเรื่องราวถูกต้องสมบูรณ์แข่งขันกัน	ใบงานที่ 5

บัตรคำสั่ง

ใบงานที่ 6 [เพลง The Farmer In the Dell ฉบับ Cloze]

ใบงานที่ 7 [เพลง The Farmer In the Dell ฉบับสมบูรณ์]

ตอนที่	กิจกรรมที่	คำสั่ง	หมายเหตุ
9	2 (35 นาที)	1. นักเรียนแต่ละคนรับใบงานที่ 6 2. ฟังเทปเพลง แล้วเติมข้อมูลที่เว้นว่าง (คำศัพท์ ช่องว่างละ 1 คำ) ให้สมบูรณ์ 3. ตรวจสอบความถูกต้องของใบงานที่ 6 (โดยนักเรียน เปลี่ยนกันตรวจ) จากแผ่นใส 4. นักเรียนรับใบงานที่ 7 (เพื่อเทียบเคียงและตรวจซ้ำ ใบงานที่ 6) เน้นใบกำกับกับการอ่านออกเสียงและ ฝึกร้องเพลง	ใบงานที่ 6,7

บัตรคำสั่ง

ใบงานที่ 8 [ตารางจัดวิธี 16 ช่องย่อย สำหรับเกม Bingo]

ตอนที่	กิจกรรมที่	คำสั่ง	หมายเหตุ
10	2 (35 นาที)	1. นักเรียนรับใบงานที่ 8 คนละ 1 ชุด 2. นักเรียนนำศัพท์จาก "Big Book" กรอกลงในใบงานที่ 8 3. ฟังการอ่านคำจากครู 4. เมื่อผู้ใดมีคำศัพท์ตรงกับคำที่ครูอ่านให้ดำเนินการ 4.1 พูดประโยคที่มีศัพท์คำนั้น ๆ 4.2 ทากบาทในช่องศัพท์นั้น ๆ 5. เมื่อมีผู้ทากบาทได้ครบ 4 ช่อง (แนวตั้ง นอน ทแยง) ให้พูดคำว่า "BINGO" และเป็นผู้ชนะ	ใบงานที่ 8

โครงสร้างชุดการสอนมินิคอร์สแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1)

เรื่อง "How To Make A Scrap Book"

วิชา ภาษาอังกฤษหลัก (อ. 011)

ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1

หลักการและเหตุผล

จากสภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันมุ่งเน้นเพื่อให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งการฝึกทักษะทางภาษาอย่างบูรณาการ (ฟัง พูด อ่าน เขียน) เพื่อนำไปใช้ได้อย่างถูกต้องในชีวิตประจำวัน แต่ในสภาพความเป็นจริงแล้วพบว่า การเรียนการสอนส่วนใหญ่ผู้เรียนยังขาดโอกาสในการฝึกทักษะต่าง ๆ รูปแบบการสอนส่วนใหญ่เน้นบทบาทให้ครูเป็นศูนย์กลาง ซึ่งไม่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนฝึกทักษะเป็นสำคัญ ด้วยเหตุนี้การจัดการเรียนการสอน โดยเฉพาะ วิธีสอนของครูจึงควรได้รับการปรับปรุงแก้ไข นักการศึกษาได้นำนวัตกรรมทางการสอนและแนวคิดด้านเทคโนโลยีการศึกษามาใช้ในวงการศึกษาเพื่อที่จะส่งผลให้การเรียนการสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

การนำนวัตกรรมทางการสอนและแนวคิดด้านเทคโนโลยีทางการศึกษามาช่วยพัฒนาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษให้ได้ผล คือการใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบที่ 1 (CLE Model 1) จะช่วยให้ผู้สอนสร้างแผนการสอนได้วิจิตร สะดวกในการนำไปใช้ดำเนินการสอนอย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น อันจะเป็นผลให้ผู้เรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษดีขึ้นเพราะมีโอกาสดูฝึกทักษะต่าง ๆ จนบรรลุจุดหมายปลายทางได้อย่างแจ่มชัด รวมทั้งยังเพิ่มความสนใจในการเรียนการสอน

เป้าหมาย

การสอนตามรูปแบบการใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) จะช่วยให้ครูผู้สอนสามารถสอนนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในวิชา อ. 011 ได้สะดวกเพราะมีแผนการสอนที่ชัดเจนวิจิตร เพื่อใช้ฝึกให้นักเรียนเกิดทักษะทางภาษาได้ตามวัตถุประสงค์ของหลักสูตรภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) และวัตถุประสงค์เฉพาะ (เชิงพฤติกรรม) ของชุดการสอนนี้

วัตถุประสงค์ทั่วไปของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พ.ศ. 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533)

1. เพื่อให้ผู้เรียนได้สำรวจและพัฒนาความสามารถ ความถนัด และความสนใจของตนเองในด้านภาษาอังกฤษ
2. เพื่อให้มีความรู้และทักษะเบื้องต้นในการใช้ภาษาด้านฟัง พูด อ่าน เขียน จะเป็นประโยชน์ในการประกอบอาชีพและการดำรงชีพ การแสวงหาความรู้เป็นพื้นฐานในการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งให้รู้วัฒนธรรมที่สอดคล้องกับภาษา
3. เพื่อให้เห็นคุณค่าของภาษาที่เลือกเรียนและมีนิสัยรักการอ่าน

วัตถุประสงค์ทั่วไป (ของชุดการสอนมินิคอร์สแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1 เรื่อง "How To Make A Scrap Book")

- นักเรียนสามารถฟัง พูด อ่าน เขียนภาษาอังกฤษในระดับพื้นฐานที่ใช้ติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวันได้

วัตถุประสงค์เฉพาะ (เชิงพฤติกรรม)

เมื่อนักเรียนเรียนจบบทเรียนเรื่อง "How To Make A Scrap Book" จากชุดการสอนมินิคอร์สแบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1 แล้วนักเรียนสามารถ

1. ฟังและเขียนคำได้อย่างเข้าใจความหมาย
2. เล่าเรื่องและบอกความหมายของสิ่งที่ได้ฟังที่เป็นภาษาอังกฤษและชมการสาธิตได้เข้าใจ
3. บอกลำดับขั้นตอนเนื้อเรื่อง ประกอบวัสดุของจริงเป็นภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง
4. เขียนใจความสำคัญและรายละเอียดของเรื่อง ได้
5. ถาม-ตอบเกี่ยวกับตนเองและเหตุการณ์ในชีวิตประจำวันได้

แผนการสอน
ชุดการสอนนิเทศกรรมกลุ่มประสบการณ์ภาษาอนุบาลที่ 1

เรื่อง HOW TO MAKE A SCRAP BOOK

ชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1

จำนวน 10 คาบ

ระยะเวลากิจกรรม	เนื้อเรื่อง / กิจกรรม	การจัดกลุ่ม กลุ่มย่อย- 4 คน กลุ่มใหญ่- ทั้งชั้น
<u>ตอนที่ 1</u> 50 นาที (20 นาที) (10 นาที) (10 นาที)	<u>ขั้นที่ 1</u> : ครูแนะนำวัสดุที่จะใช้เกี่ยวกับเรื่อง "How to Make a Scrap Book" [Phase 1 : Sharing a structured experience] 1. ครูแนะนำวัสดุ ของจริง อุปกรณ์ในการ ประดิษฐ์สมุดภาพ (Scrap Book) - ครูแสดงอุปกรณ์จริงคู่กับบัตรคำ - นักเรียนพูดคำศัพท์จากบัตรคำตามครู เช่น กระดาษสี (Coloured paper) กรรไกร (a pair of scissors) กระดาษแข็ง (Cardboard) เครื่องเจาะกระดาษ (punch) ดินสอ (pencils) ดินสอสี (Coloured pencils) ปากกาสีเมจิก (Magic coloured pens) ริบบิ้น (ribbons) รูปภาพ (pictures) รูปถ่าย (photographs) กาว (glue) ฯลฯ	กลุ่มใหญ่

ระยะเวลากิจกรรม	เนื้อเรื่อง / กิจกรรม	การจัดกลุ่ม กลุ่มย่อย- 4 คน กลุ่มใหญ่- ทั้งชั้น
(30 นาที) (15 นาที) (5 นาที) (10 นาที)	2. สาธิตวิธีการประดิษฐ์สมุดภาพที่ละขั้นตอนอย่างช้า ๆ และชัดเจน - ดำเนินการประดิษฐ์จากของจริง - ฉายแผ่นใส สรุปเนื้อหาเรื่อง "How to Make a Scrap Book" - นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องจากแผ่นใส (ใบงานที่ 1) (นิตหมาย - ให้นักเรียนเตรียมอุปกรณ์เพื่อร่วมกันปฏิบัติงานประดิษฐ์จริง ๆ โดยแบ่งเป็นกลุ่มย่อยกลุ่มละ 4 คน (10 กลุ่ม)	กลุ่มใหญ่

ระยะเวลากิจกรรม	เนื้อเรื่อง / กิจกรรม	การจัดกลุ่ม กลุ่มย่อย- 4 คน กลุ่มใหญ่- ทั้งชั้น
<u>ตอนที่ 2</u> 50 นาที (20 นาที) (10 นาที) (5 นาที) (5 นาที) (30 นาที) (15 นาที) (15 นาที)	<u>ขั้นที่ 2</u> : ให้นักเรียนเล่าวิธีการทำสิ่งต่าง ๆ ที่ครูสอนไปตามลำดับขั้นตอนแล้วทดลองปฏิบัติ [Phase 2 : Students recount the structured experience] 1. อ่านบัตรคำศัพท์ เนื้อเรื่องโดยแสดงอุปกรณ์ของจริงประกอบ - ครูแสดงบัตรคำประกอบอุปกรณ์ของจริงและอ่านนำ - นักเรียนของจริงประกอบคำศัพท์จากบัตรคำ - ครูอ่านเนื้อเรื่องประกอบแผ่นใส - นักเรียนอ่านใบงานที่ 1 (เนื้อเรื่องสรุป (How to Make A Scrap Book) 2. สาธิตการประดิษฐ์ "สมุดภาพ" (A scrap book) - นักเรียนทั้ง 10 กลุ่ม แสดงอุปกรณ์และขออาสาสมัคร 2 กลุ่ม มอบหมายให้ - กลุ่ม 1 - อ่านใบงานที่ 1 - กลุ่ม 2 - สาธิตปฏิบัติตามที่กลุ่มที่ 1 อ่านโดยแสดงอุปกรณ์และแสดงขั้นตอนการประดิษฐ์ - นักเรียนกลุ่มอื่น ๆ ชมการสาธิตและฝึกปฏิบัติตามใบงานที่ 1 (ขณะการสาธิตรอบที่สอง)	กลุ่มย่อย กลุ่มย่อย

ระยะเวลากิจกรรม	เนื้อเรื่อง / กิจกรรม	การจัดกลุ่ม กลุ่มย่อย- 4 คน กลุ่มใหญ่- ทั้งชั้น
<u>ตอนที่ 3</u> 50 นาที (30 นาที) (5 นาที) (25 นาที) (20 นาที) (15 นาที) (5 นาที)	<u>ขั้นที่ 2</u> : ให้นักเรียนเล่าวิธีการทำสิ่งต่าง ๆ ที่ครูสอนไปตามลำดับขั้นตอนแล้วทดลองปฏิบัติ (ต่อ) [Phase 2 : Students recount the structured experience] 1. ลงมือประดิษฐ์สมุดภาพ - นักเรียนเสนอชื่อผู้ร่วมงานและแบ่งหน้าที่ - ปฏิบัติงานประดิษฐ์ภาพ - ตรวจสอบความเรียบร้อยและเตรียมเสนอผลงาน 2. เสนอผลงานที่ประดิษฐ์ - ขออาสาสมัคร 5 กลุ่ม (หรือจับสลาก) นำงานที่ประดิษฐ์เสนอต่อกลุ่มใหญ่ - ประเมินผลงานและนางานของแต่ละกลุ่ม จัดรวมโชว์	กลุ่มย่อย กลุ่มย่อย กลุ่มย่อย
<u>ตอนที่ 4</u> 50 นาที (20 นาที) (10 นาที) (5 นาที) (5 นาที)	<u>ขั้นที่ 3</u> : เปรียบเทียบเรื่องร่วมกันระหว่างครูและนักเรียน [Phase 3 : Negotiating a group text] 1. อภิปรายถึงอุปกรณ์และขั้นตอนการประดิษฐ์สมุดภาพ (Scrap book) - ฉายแผ่นใสประกอบใบงานที่ 2 (เนื้อเรื่องละเอียด) และอ่านเรื่อง - นักเรียนแต่ละกลุ่มเรียงภาพและเนื้อเรื่องจากใบงานที่ 2 และอ่านบทกวี - สรุปเรื่องประกอบแผ่นใส	กลุ่มย่อย

ระยะเวลากิจกรรม	เนื้อเรื่อง / กิจกรรม	การจัดกลุ่ม กลุ่มย่อย- 4 คน กลุ่มใหญ่- ทั้งชั้น
30 นาที (10 นาที) (15 นาที) (5 นาที)	2. เขียนเรื่องร่วมกัน - นักเรียนเล่าเรื่องกลับว่ามีชื่ออุปกรณ์อะไรบ้างและบอกขั้นตอนการประดิษฐ์สมุดภาพ - นักเรียนตกลงประโยชน์และเขียนเรื่องใส่กระดาษแผ่นใหญ่หน้าชั้น - อ่านบททวนและตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์	

ระยะเวลากิจกรรม	เนื้อเรื่อง / กิจกรรม	การจัดกลุ่ม กลุ่มย่อย- 4 คน กลุ่มใหญ่- ทั้งชั้น
<u>ตอนที่ 5</u> 50 นาที (20 นาที) (15 นาที) (5 นาที) 30 นาที (25 นาที) (5 นาที)	<u>ขั้นที่ 4</u> : ทำหนังสือเล่มใหญ่ [Phase 4 : Making the big book] 1. คัดลอกข้อความจากเรื่องที่เขียนร่วมกันลงใน Scrap book - นักเรียนคัดลอกข้อความและวาดภาพประกอบจากกระดาษแผ่นใหญ่ลงใน Scrap book - อ่านและตรวจทานความถูกต้องสมบูรณ์ 2. เสนอผลงานกลุ่ม เรื่อง "การทำสมุดภาพ" - จัดส่ง นักเรียนที่ละกลุ่ม 5 กลุ่ม (กลุ่มละประมาณ 5 นาที) เสนอผลงานหน้าชั้น - ประเมินผลงาน และชมเชย	กลุ่มย่อย
<u>ตอนที่ 6</u> 50 นาที (10 นาที) (15 นาที)	<u>ขั้นที่ 5</u> : เล่นเกมและกิจกรรมทางภาษาเพื่อทบทวนและฝึกความแม่นยำ [Phase 5 : Language activity through games] 1. เสนอผลงานกลุ่ม วิธีประดิษฐ์สมุดภาพ (ต่อ) 2. เกม Memorize (จำได้ไหมเอ๋ย) แบบที่ 1 - ครูนำอุปกรณ์ของจริง การประดิษฐ์ Scrap book และของอื่น ๆ จำนวนประมาณ 20 ชนิด โดยกล่าวที่พร้อมสิ่งของนั้น ๆ ให้ดูและนักเรียนพูดตามและใช้ผ้าคลุมของทั้งหมดและให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเขียนคำที่สิ่งของเหล่านั้นให้ได้มากที่สุด เร็วที่สุด	กลุ่มย่อย

ระยะเวลากิจกรรม	เนื้อเรื่อง / กิจกรรม	การจัดกลุ่ม กลุ่มย่อย- 4 คน กลุ่มใหญ่- ทั้งชั้น
25 นาที (10 นาที) (10 นาที) (5 นาที)	แบบที่ 2 - ให้นักเรียนทุกคนเตรียมคำศัพท์คนละ 1 คำที่จะสามารถหาซื้อได้เมื่อไปซื้อป๊อปปี้ โดยอาจจะเริ่มจากรายชื่อของอุปกรณ์การทำสมุดภาพ แล้วพูดต่อ ๆ กันเป็นลูกโซ่ ตามลำดับที่นั่งเรียงกันดังตัวอย่าง นักเรียน 1 : I went shopping and bought some paper. นักเรียน 2 : I went shopping and bought some paper, and a pair of scissors. นักเรียน 3 : I went shopping and bought some paper, a pair of scissors, and a pencil. 3. เขียนกรอกข้อมูลเกี่ยวกับประวัติตนเอง - ให้นักเรียนกรอกข้อมูลในใบงานที่ 3 ("Getting To Know" เป็นประวัติข้อมูลส่วนตัว") - นำใบงานที่กรอกข้อมูลแล้วเดินกลวงไปใน Scrap book โดยอาจวาดรูป หรือนำภาพถ่ายที่สอดคล้องกับข้อมูลมาประกอบตกแต่งเพิ่มเติม เช่น - ภาพถ่ายตนเอง - ภาพผลไม้ที่ชอบ ฯลฯ - อ่านบทพวนในใบงานที่ 3	กลุ่มใหญ่ กลุ่มย่อย รายบุคคล

ระยะเวลากิจกรรม	เนื้อเรื่อง / กิจกรรม	การจัดกลุ่ม กลุ่มย่อย- 4 คน กลุ่มใหญ่- ทั้งชั้น
ตอนที่ 7 50 นาที	ขั้นที่ 5 : เล่นเกมและกิจกรรมทางภาษาเพื่อ ทบทวนและฝึกความแม่นยำ (ต่อ)	
	[Phase 5 : Language activity through games]	
50 นาที	1. ถามและตอบคำถามเกี่ยวกับการสัมภาษณ์ (ข้อมูลของตนเอง) เป็นการแนะนำตนเอง	กลุ่มย่อย
(5 นาที)	- นักเรียนอ่านบททวนจากใบงานที่ 3	กลุ่มย่อย
(10 นาที)	- นักเรียนรับใบงานที่ 4 (คำถามเพื่อให้ได้คำ ตอบจากข้อมูลจากใบงานที่ 3) โดยให้ผลัดกัน ตอบภายในกลุ่มย่อย	
(15 นาที)	- ขออาสาสมัครที่จะกลุ่มเลือกคำถามในใบงานที่ 4 แล้วได้ตอบแสดงหน้าชั้น (ประมาณ 3 กลุ่ม)	กลุ่มย่อย
(10 นาที)	- นักเรียนอาสาสมัครกลุ่มอื่น ๆ มาหน้าชั้นที่จะ กลุ่ม เลือกคำถามในใบงานที่ 4 แล้วจับสลาก เพื่อน ๆ ในชั้น ให้ตอบทีละคน	
	- สรุปสำรวจผู้ที่มีข้อมูลต่าง ๆ ตรงกัน เช่น เกิดวัน เดือน ปี เดียวกัน ชอบผลไม้ประเภท เดียวกัน ชอบกีฬาประเภทเดียวกัน ฯลฯ	กลุ่มย่อย
(10 นาที)	- แจกใบงานที่ 5 และปฐมนิเทศเตรียมงาน นัดหมาย : การเตรียมภาพประกอบเพื่อใบงานที่ 5 (หัวข้องาน และเนื้อหางานที่กรอกลงใน สมุดภาพ) กลุ่มละ 1 หัวข้อ	กลุ่มย่อย

ระยะเวลากิจกรรม	เนื้อเรื่อง / กิจกรรม	การจัดกลุ่ม กลุ่มย่อย- 4 คน กลุ่มใหญ่- ทั้งชั้น
<u>ตอนที่ 8</u> 50 นาที 50 นาที (30 นาที) (20 นาที)	<u>ขั้นที่ 5</u> : เล่นเกมและกิจกรรมทางภาษาเพื่อ ทบทวนและฝึกความแม่นยำ (ต่อ) [Phase 5 : Language Activity Through games] 1. ประดิษฐ์ตกแต่งสมุดภาพตามหัวข้อที่ได้รับจากใบ งานที่ 5 จำนวน 1 หัวข้อ - นักเรียนเตรียมภาพ กาว ดินสอสี ดินสอ กรรไกร ฯลฯ ลงมือตัดภาพ เติมนภาพ เขียนตัว หนังสือหัวเรื่อง ฯลฯ (แบ่งหน้าที่ให้สมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมทั่วถึงกัน) - อ่านทบทวน ตรวจสอบความเรียบร้อยและเตรียม เสนอผลงาน นิตหมาย : การเตรียมทำ Small Scrap Book (ลักษณะเดียวกับ Scrap Book แต่มี ขนาดเล็กได้) โดยจะมีเนื้อหาจากใบ งานที่ 4 (ประวัตินักเรียน) และเลือก หัวข้อ 1 เรื่องจากใบงานที่ 5 (ตามความสนใจ) บรรจุลงใน Small Scrap Book	กลุ่มย่อย กลุ่มย่อย กลุ่มย่อย รายบุคคล

ระยะเวลากิจกรรม	เนื้อเรื่อง / กิจกรรม	การจัดกลุ่ม กลุ่มย่อย- 4 คน กลุ่มใหญ่- ทั้งชั้น
<u>ตอนที่ 9</u> 50 นาที (20 นาที) (20 นาที) (10 นาที)	<u>ขั้นที่ 5</u> : เล่นเกมและกิจกรรมทางภาษาเพื่อ ทบทวนและฝึกความแม่นยำ (ต่อ) [Phase 5 : Language Activity through games] 1. การเสนอผลงานกลุ่มจาก Scrap book (หัวข้อจากใบงานที่ 5 กลุ่มละ 1 เรื่อง) - นักเรียนแต่ละกลุ่มอาสาสมัคร นำสมุดภาพวาด งานต่อกลุ่มใหญ่ประมาณ 5 กลุ่ม - นำผลงานอื่น ๆ จัดมุมกิจกรรม 2. ประติษฐ์และตกแต่งสมุดภาพเล่มเล็ก (จากใบ งาน 4-5) - นักเรียนแต่ละคนนำภาพที่เตรียมมาตกแต่งลงใน สมุดเล่มเล็ก - อ่านทบทวนตรวจสอบความเรียบร้อย 3. เสนอรายงานจากการประติษฐ์สมุดภาพเล่มเล็ก (Small Scrap Book)	กลุ่มย่อย กลุ่มใหญ่ รายบุคคล รายบุคคล

ระยะเวลากิจกรรม	เนื้อเรื่อง / กิจกรรม	การจัดกลุ่ม กลุ่มย่อย- 4 คน กลุ่มใหญ่- ทั้งชั้น
	นิตหมาย : การเตรียมสารจัดการประดิษฐ์เศษวัสดุใน ลักษณะงาน Recycle โดยให้นักเรียน แต่ละคนเตรียมอุปกรณ์และวัตถุดิบขั้นตอนการ ประดิษฐ์เป็นประโยคภาษาอังกฤษ (ตัวอย่าง - การประดิษฐ์ขวดน้ำพลาสติกเป็น กระถางใส่ต้นไม้ - ที่ใส่ดินสอ โนบาย - การประดิษฐ์ที่คั่นหนังสือจากเศษ กระดาษแข็ง กระดาษสี - การประดิษฐ์ดอกไม้จากรกระดาษ Tissue - การประดิษฐ์ Pop up Book (Jungle)	

ระยะเวลากิจกรรม	เนื้อเรื่อง / กิจกรรม	การจัดกลุ่ม กลุ่มย่อย- 4 คน กลุ่มใหญ่- ทั้งชั้น
ตอนที่ 10 50 นาที (10 นาที) (10 นาที) (20 นาที) (2 นาที) (10 นาที) (8 นาที)	ขั้นที่ 5 : เล่นเกมและกิจกรรมทางภาษาเพื่อ ทบทวนและฝึกความจำ (ต่อ) [Phase 5 : language Activity through games] 1. ครูสาธิตวิธีประดิษฐ์ "ที่คั่นหนังสือ" - ออกอุปกรณ์ - ขั้นตอนการประดิษฐ์ (แผนภูมิ -Chart) - นักเรียนกลุ่มหนึ่งปฏิบัติตามและจะได้สิ่ง ประดิษฐ์ "ที่คั่นหนังสือ" 2. นักเรียนแสดงผลงานที่เตรียมมาต่อกลุ่มใหญ่ และพูดที่ออกมาเป็นภาษาอังกฤษทุกคน 3. นักเรียนอาสาสมัคร เสนองงานประดิษฐ์ - แจกอุปกรณ์แก่ กลุ่มตัวอย่างที่จะประดิษฐ์) ตาม - พูดที่อุปกรณ์ เป็นศัพท์พร้อมแสดงของจริง - สาธิตวิธีประดิษฐ์ พร้อม Chart แสดงขั้นตอน - กลุ่มตัวอย่างพูดที่อุปกรณ์และอ่านขั้นตอน พร้อมดำเนินการประดิษฐ์ - ชิ้นชมผลงาน รวบรวมผลงานเพื่อจัด นิทรรศการหรือแสดงผลงาน	

กิจกรรม / ครู / นักเรียน

ชุดการสอนมินิคอร์ส	HOW TO MAKE A SCRAP BOOK
(แบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1)	
<u>ตอนที่ 1</u>	ขั้นที่ 1 : ครูแนะนำวัสดุที่จะใช้เกี่ยวกับเรื่อง How to make a scrap book.
50 นาที	(Phase 1 : Sharing a structured experience)

<u>กิจกรรมที่ 1</u> (20 นาที)	ครูแนะนำวัสดุของจริง อุปกรณ์ในการประดิษฐ์สมุดภาพ (The teacher demonstrates an activity by showing students what materials and equipment of the scrap book are needed)
<u>ขั้นตอน</u>	
10 นาที	1. ครูพูดและแสดงอุปกรณ์ของจริงคู่กับบัตรคำจนครบจำนวน
10 นาที	2. นักเรียนพูดคำศัพท์จากบัตรคำตามครู - กระดาษสี (Coloured paper) กรรไกร (a pair of scissors) เครื่องเจาะกระดาษ (a punch) ดินสอ (pencils) ดินสอสี (Coloured pencils) ปากกาเมจิก (Magic coloured pens) ริบบิ้น (ribbons) รูปภาพ (pictures) รูปถ่าย (photographs) กาว (glue) ฯลฯ
<u>สื่อ</u>	- อุปกรณ์ของจริง เช่น กระดาษสี กรรไกร เครื่องเจาะกระดาษ ดินสอสี ปากกาเมจิก ริบบิ้น รูปภาพ รูปถ่าย - บัตรคำศัพท์
<u>หมายเหตุ</u>	- วัตถุประสงค์เฉพาะ (เชิงพฤติกรรม) - ตอนที่ 1 กิจกรรมที่ 1 คือ ข้อ 1 พูดและเขียนศัพท์อย่างเข้าใจความหมาย

กิจกรรม / ครู / นักเรียน

ชุดการสอนนิโครัส

HOW TO MAKE A SCRAP BOOK

(แบบมุ่งประสบการณ์ภาษาแบบที่ 1)

ตอนที่ 1

ขั้นที่ 1 : ครูแนะนำวัสดุที่จะใช้เกี่ยวกับเรื่อง How to make a scrap book.

50 นาที

(Phase 1 : Sharing a structured experience)

กิจกรรมที่ 2

(30 นาที)

สาธิตวิธีการประดิษฐ์สมุดภาพที่ละขั้นตอนอย่างช้า ๆ และชัดเจน
(Demonstrating while showing clearly the steps by which the task is carried out)

ขั้นตอน

15 นาที

1. ครูสาธิตวิธีการประดิษฐ์ที่ละขั้นตอนอย่างช้า ๆ และชัดเจนให้นักเรียนทั้งชั้นชมโดยลำดับดังนี้

1.1 ตัดกระดาษให้มีขนาดกว้าง x ยาว (10"x15") จำนวน 7 ชิ้นขึ้นไปเท่า ๆ กัน

1.2 เตรียมปกหน้า ปกหลัง

1.3 นำเครื่องเจาะทำการเจาะรูกระดาษทุกแผ่นและปก (ใช้จินสอทำเครื่องหมายไว้ระยะ)

1.4 นำวิกกันรื้อยในรูกระดาษและผูกให้เรียบร้อยเพื่อเก็บเล่ม

1.5 ใ้สีเมจิกหรือกระดาษสี สติกเกอร์ ตกแต่งปก

- นำรูปถ่ายรูปภาพต่าง ๆ ปะด้านในเป็นเนื้อหาของสมุดภาพตามความสนใจ เช่น แนะนำประวัติตนเอง ภาพเครื่องแต่งกาย ภาพอาหาร ภาพสถานที่ท่องเที่ยว ฯลฯ

กิจกรรม / ครู / นักเรียน

ชุดการสแกนเนอร์ (แบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1)	HOW TO MAKE A SCRAP BOOK
<u>ตอนที่ 1</u> 50 นาที	ขั้นที่ 1 : ครูแนะนำวัสดุที่จะใช้เกี่ยวกับเรื่อง How to make a scrap book. (Phase 1 : Sharing a structured experience)
5 นาที 10 นาที	2. ฉายแผ่นใสสรุป ภาพและเนื้อเรื่อง "How to Make a Scrap Book" 3. นักเรียนอ่านเนื้อเรื่องจากแผ่นใสสรุป (ใบงานที่ 1)
<u>สื่อ</u>	- อุปกรณ์สองจริง เช่น กระดาษสี กรรไกร เครื่องเจาะกระดาษ ดินสอสี ปากกาเมจิก ไม้ทิ่ม ฐานวาง รูปถ่าย - เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ และแผ่นใส (ใบงานที่ 1)
<u>หมายเหตุ</u> วัตถุประสงค์เฉพาะ	นิตหมาย - ให้นักเรียนเตรียมอุปกรณ์เพื่อร่วมกันประดิษฐ์สมุดภาพจริง ๆ (แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละประมาณ 4 คน (12 กลุ่ม) (เชิงพฤติกรรม) ตอนที่ 1 กิจกรรมที่ 2 คือ ข้อ 2 เล่าเรื่องบอกความหมายของสิ่งที่ได้ฟังที่เป็นภาษาอังกฤษและชมการสาธิตได้เข้าใจ

ชุดการสอนมินิคอร์ส	HOW TO MAKE A SCRAP BOOK
(แบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1)	
ตอนที่ 2	ขั้นที่ 2 : ให้นักเรียนเล่าวิธีการทำสิ่งต่าง ๆ ที่ครูสอนไปตามลำดับ ขั้นตอนแล้วทดลองปฏิบัติ
50 นาที	(Phase 2 : Students recount the structured experience)

กิจกรรมที่ 1 (20 นาที)	นักเรียนอ่านบัตรคำศัพท์ เนื้อเรื่อง โดยแสดงอุปกรณ์ของจริงประกอบ
ขั้นตอน	
(10 นาที)	1. ครูแสดงบัตรคำศัพท์ ประกอบอุปกรณ์ของจริง การทำสมุดภาพ (Scrap book) และอ่านนำทีละคำ
(5 นาที)	2. นักเรียนดูสมุดภาพของจริงประกอบการอ่านตามครู
(5 นาที)	3. ครูอ่านเนื้อเรื่องประกอบแผ่นใส
(5 นาที)	4. นักเรียนวัยใบงานที่ 1 และอ่านพร้อมกัน

สื่อ	- บัตรคำ - อุปกรณ์ของจริง เช่น กระดาษสี กรรไกร เครื่องเจาะกระดาษ ดินสอสี ปากกาเมจิก ไม้บรรทัด รูปถ่าย รูปถ่าย - เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ และแผ่นใส - ใบงานที่ 1

หมายเหตุ	วัตถุประสงค์เฉพาะ (เชิงพฤติกรรม) ตอนที่ 2 กิจกรรมที่ 1 คือ ข้อ 1 พูดและเขียนคำท้อย่างเข้าใจความหมาย

กิจกรรม / ครู / นักเรียน

ชุดการสอนมินิคอร์ส	HOW TO MAKE A SCRAP BOOK
(แบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1)	
<u>ตอนที่ 2</u>	ขั้นที่ 2 : ให้นักเรียนเล่าวิธีการทำสิ่งต่าง ๆ ที่ครูสอนไปตามลำดับ ขั้นตอนแล้วทดลองปฏิบัติ
50 นาที	(Phase 2 : Students recount the structured experience)

<u>กิจกรรมที่ 2</u> (30 นาที)	สาธิตการประดิษฐ์ "สมุดภาพ" (A scrap book)
<u>ขั้นตอน</u>	
15 นาที	1. นักเรียนกลุ่มย่อยกลุ่มละ 4 คน ประมาณ 12 กลุ่ม ให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม โดยครูขออาสาสมัคร 2 กลุ่ม มอบหมายให้ [- กลุ่ม 1 - อ่านใบงานที่ 1 - กลุ่ม 2 - สาธิตปฏิบัติตามที่กลุ่มที่ 1 อ่านโดยแสดงอุปกรณ์และ ขั้นตอนการประดิษฐ์ และอ่านพร้อมกัน
15 นาที	2. นักเรียนกลุ่มอื่น ๆ ร่วมการสาธิตและฝึกปฏิบัติตามประกอบใบงานที่ 1 (ขั้นตอนการสาธิตรอบที่ 2)
<u>สื่อ</u>	- ของจริง อุปกรณ์การทำสมุดภาพ - ใบงานที่ 1
<u>หมายเหตุ</u>	วัตถุประสงค์เฉพาะ (เชิงพฤติกรรม) ตอนที่ 2 กิจกรรมที่ 2 คือข้อ 3 บอกลำดับขั้นตอนเนื้อเรื่องประกอบ วัสดุ ของจริง เป็นภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง

กิจกรรม / ครู / นักเรียน

ชุดการสอนมินิคอร์ส	HOW TO MAKE A SCRAP BOOK
(แบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1)	
ตอนที่ 3	ขั้นที่ 2 : ให้นักเรียนเล่าวิธีการทำสิ่งต่าง ๆ ที่ครูสอนไปตามลำดับ (ต่อ) ขั้นตอนแล้วทดลองปฏิบัติ
50 นาที	(Phase 2 : Students recount the structured experience)

กิจกรรมที่ 1	ลงมือประดิษฐ์สมุดภาพ
(30 นาที)	
ขั้นตอน	
5 นาที	1. แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มย่อย กลุ่มละ 4 คน ให้นักเรียนเสนอชื่อและมอบหมายหน้าที่
25 นาที	2. ลงมือประดิษฐ์สมุดภาพ ทุกกลุ่ม 3. ตรวจสอบผลงานและเตรียมแสดงผลงาน
สื่อ	- อุปกรณ์เครื่องใช้สำหรับการประดิษฐ์สมุดภาพ
หมายเหตุ	วัตถุประสงค์เฉพาะ (เชิงพฤติกรรม) ตอนที่ 3 กิจกรรมที่ 1-2 คือ ขั้น 3 แยกลำดับขั้นตอนเนื้อเรื่องประกอบ วัสดุของจริงเป็นภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง

กิจกรรม / ครู / นักเรียน

ชุดการสอนมินิคอร์ส	HOW TO MAKE A SCRAP BOOK
(แบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1)	
<u>ตอนที่ 3</u>	ขั้นที่ 2 : ให้นักเรียนเล่าวิธีการทำสิ่งต่าง ๆ ที่ครูสอนไปตามลำดับ
(ต่อ)	ขั้นต่อไปแล้วทดลองปฏิบัติ
50 นาที	(Phase 2 : Students recount the structured
	experience)

<u>กิจกรรมที่ 2</u>	เสนอผลงานที่ประดิษฐ์ (สรุปภาพ)
(20 นาที)	
<u>ขั้นตอน</u>	
15 นาที	1. ขออาสาสมัครนักเรียน 5 กลุ่ม สืบ ให้วิธีจำลองภาพ นำงานที่
	ประดิษฐ์เสนอต่อกลุ่มใหญ่ทีละกลุ่ม
	- บอกชื่อผู้ร่วมงาน การแบ่งหน้าที่, วิธีการประดิษฐ์
	- อ่านเนื้อเรื่อง
	- สรุปคำให้จำ
5 นาที	2. ประเมินผลงานและนำงานของแต่ละกลุ่มจัดมุมโชว์
สื่อ	- สรุปภาพ
<u>หมายเหตุ</u>	

กิจกรรม / ครู / นักเรียน

ชุดการสอนเมธีคอร์ส	HOW TO MAKE A SCRAP BOOK
(แบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1)	
ตอนที่ 4	ขั้นที่ 3 : เขียนเรื่องร่วมกันระหว่างครูและนักเรียน
50 นาที	(Phase 3 : Negotiating a group text)

กิจกรรมที่ 1 (20 นาที)	อภิปรายถึงอุปกรณ์และขั้นตอนการประดิษฐ์สมุดภาพ
ขั้นตอน	
10 นาที	1. ครูฉายแผ่นใสประกอบใบงานที่ 2 (เนื้อเรื่อง How to Make A Scrap Book แบบละเอียด)
5 นาที	2. นักเรียนแต่ละกลุ่มเรียงภาพและเนื้อเรื่องจากใบงานที่ 2 และอ่านบททวน
5 นาที	3. สรุปรวบรวมแผ่นใสจากใบงานที่ 1
สื่อ	- ใบงานที่ 1-2 - เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ
หมายเหตุ	วัตถุประสงค์เฉพาะ (เชิงพฤติกรรม) ตอนที่ 4 กิจกรรมที่ 1-2 คือ ข้อ 4 เขียนใจความสำคัญ และรายละเอียดของเรื่องได้

กิจกรรม / ครู / นักเรียน

ชุดการสอนมีคอร์ดส์

HOW TO MAKE A SCRAP BOOK

(แบบมุ่งประสบการณ์ภาษาในรูปแบบที่ 1)

ตอนที่ 4

ขั้นที่ 3 : เขียนเรื่องร่วมกันระหว่างครูและนักเรียน

50 นาที

(Phase 3 : Negotiating a group text.)

กิจกรรมที่ 2

เขียนเรื่องร่วมกัน

(30 นาที)

ขั้นตอน

10 นาที

1. นักเรียนกลุ่มใหญ่ ตอบคำถามและครูเสริมต่อการเรียนรู้โดยให้เล่าเรื่องกลับ จากเรื่อง "HOW TO MAKE A SCRAP BOOK"

- มีอุปกรณ์อะไร (บอกชื่อ - คัพ)

- ขั้นตอนการประดิษฐ์

(นักเรียนอาจใช้ภาษาไทยบ้าง ครูตอบกลับเป็นภาษาอังกฤษแล้วให้นักเรียนพูดกลับเป็นภาษาอังกฤษ)

15 นาที

2. นักเรียนตกลงประโยค วลี หันท์ โดยเขียนเรื่องในกระดาษแผ่นใหญ่หน้าชั้น

(นักเรียนคิด พูด โดยครูเป็นผู้เขียนให้ในระยะแรก ระยะต่อไปอาจให้นักเรียนสลับเปลี่ยนช่วยกันเขียนเอง)

5 นาที

3. อ่านบทกวีแนวเรื่องที่เขียนตรวจสอบความสมบูรณ์ถูกต้อง

สื่อ

- กระดาษแผ่นใหญ่ ปากกาเมจิก

หมายเหตุ

กิจกรรม / ครู / นักเรียน

ชุดการสอามินิคอร์ส (แบบมุ่งประสบการณ์ภาษาในรูปแบบที่ 1) ตอนที่ 5 50 นาที	HOW TO MAKE A SCRAP BOOK ขั้นที่ 4 : ทำหนังสือเล่มใหญ่ (Phase 4 : Making the big book)
<u>กิจกรรมที่ 1</u> (20 นาที) <u>ขั้นตอน</u> 15 นาที 5 นาที	คัดลอกข้อความจากเรื่องที่เขียนร่วมกันลงใน Scrap book 1. นักเรียนกลุ่มย่อย คัดลอกข้อความและวาดภาพจากกระดาษแผ่นใหญ่ลงใน Scrap book 2. อ่านและตรวจทานความถูกต้องสมบูรณ์ใน Scrap book
<u>สื่อ</u>	- สมุดภาพ (Scrap book)
<u>หมายเหตุ</u>	วัตถุประสงค์ (เชิงพฤติกรรม) ตอนที่ 5 กิจกรรมที่ 1 คือ ขั้นที่ 4 เขียนใจความสำคัญและรายละเอียดของเรื่องได้

กิจกรรม / ครู / นักเรียน

ชุดการสอนวิกิคอร์ส

HOW TO MAKE A SCRAP BOOK

(แบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1)

ตอนที่ 5

ขั้นที่ 4 : ทำหนังสือเล่มใหญ่

50 นาที

(Phase 4 : Making the big book)

กิจกรรมที่ 2

เสนอผลงานกลุ่มเรื่อง "การทำสมุดภาพ"

(30 นาที)

ขั้นตอน

25 นาที

1. จับสลากนักเรียนที่จะกลุ่มประมาณ 5 กลุ่ม ให้เสนองานที่ประดิษฐ์
สมุดภาพ หน้าขึ้น (กลุ่มละประมาณ 5 นาที) โดยครูออกเสียง
- ทักทายเพื่อนร่วมชั้น
- แนะนำผู้ร่วมงาน
- แสดงผลงาน

5 นาที

2. ประเมินผลงาน และชมเชย

สื่อ

- สมุดภาพ

หมายเหตุ

วัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม ตอนที่ 5 กิจกรรมที่ 2 คือ ทัก 3
บอกลำดับขั้นตอนของเนื้อเรื่องประกอบวัสดุของจริงเป็นภาษาอังกฤษได้
ถูกต้อง

กิจกรรม / ครู / นักเรียน

ชุดการสอนมินิคอร์ส	HOW TO MAKE A SCRAP BOOK
(แบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1)	
<u>ตอนที่ 6</u>	ขั้นที่ 5 : เล่นเกมและกิจกรรมทางภาษาเพื่อทบทวนและ
	ฝึกความแม่นยำ
50 นาที	(Phase 5 : Language activity through games)

<u>กิจกรรมที่ 1</u> (10 นาที)	เสนอผลงานกลุ่มเรื่องวิถีชีวิตชุมชน (ต่อ)
<u>ขั้นตอน</u>	
5 นาที	1. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม (ที่เหลือ) ส่งตัวแทนกลุ่มละ 1 คน เสนอ งานที่ประดิษฐ์สมุดภาพหน้าชั้น โดยสรุป - แสดงสมุดภาพ - บอกชื่อผู้ร่วมงาน
5 นาที	2. นำผลงานจัดรวบรวมแสดงผลงาน
<u>สื่อ</u>	- สมุดภาพ (Scrap book)
<u>หมายเหตุ</u>	วัตถุประสงค์ (เชิงพฤติกรรม)
	ตอนที่ 6 กิจกรรมที่ 1 คือ ข้อ 3 บอกลำดับขั้นตอนเนื้อหาเรื่องประกอบ วัสดุของจริงเป็นภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง

กิจกรรม / ครู / นักเรียน

ชุดการสอนมินิคอร์ส

HOW TO MAKE A SCRAP BOOK

(แบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1)

ตอนที่ 6

ขั้นที่ 5 : เล่นเกมและกิจกรรมทางภาษาเพื่อทบทวนและ
ฝึกความจำ

50 นาที

(Phase 5 : Language activity through games)

กิจกรรมที่ 2

เกม Memorize (จำได้ไหมเอ๋ย)

(15 นาที)

ขั้นตอน

กิจกรรมนี้มีการเล่นเสนอไว้ 2 แบบ (โปรดเลือก)

แบบที่ 1

แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มย่อย (อาจเปลี่ยนกลุ่มจากกิจกรรมเดิมได้)

10 นาที

1. ครูนำอุปกรณ์ของจริงการประดิษฐ์ Scrap book และของใช้อื่น ๆ
จำนวนประมาณ 20 ชนิด แล้วครูกล่าวชื่อศัพท์ของสิ่งของนั้น ๆ
พร้อมชูของจริงแสดงทีละอย่างคำละ 2 ครั้ง จนครบ 20 ชนิด

2. นักเรียนพูดศัพท์ตามครู

3. ครูวางสิ่งของทั้งหมดไว้ที่โต๊ะหน้าชั้น แล้วใช้ผ้าคลุม

5 นาที

4. ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันเขียนศัพท์สิ่งของเหล่านั้นให้ได้มากที่สุด
เร็วที่สุด

5. ประกาศผลกลุ่มที่ชนะเลิศ และประเมินผลกลุ่มอื่น ๆ

<u>กิจกรรมที่ 2</u> (15 นาที)	เกม Memorize (จำได้ไหมเอ๋ย) (ต่อ)
<u>แผนที่ 2</u>	นักเรียนกลุ่มใหญ่ (หรือประมาณ 10 คนขึ้นไป) - ให้นักเรียนทุกคนเตรียมคำศัพท์ภาษาอังกฤษคนละ 1 คำ (อาจเป็นชื่อสิ่งของเครื่องใช้ที่หาซื้อได้จากตลาดได้) ทั้งนี้ควรเริ่มจากศัพท์ที่นักเรียนเรียนไปแล้วจากเรื่อง How To Make A Scrap Book และไม่เป็นคำที่ซ้ำกัน - นักเรียนพูดต่อ ๆ กันเป็นลูกโซ่ดังนี้ นร.1 : I went shopping and bought some paper. นร.2 : I went shopping and bought some paper and a pair of scissors. นร.3 : I went shopping and bought some paper, a pair of scissors and a pencil.
<u>สื่อ</u>	- ทองจริง เช่น ปากกา ดินสอ แก้วน้ำ อุปกรณ์การทำสมุดภาพ ฯลฯ
<u>หมายเหตุ</u>	วัตถุประสงค์ (เชิงพฤติกรรม) ตอนที่ 6 กิจกรรมที่ 2 คือ ข้อ 1 พูดและเขียนศัพท์อย่างเข้าใจ ความหมาย

กิจกรรม / ครู / นักเรียน

ชุดการสอนนิโครัส	HOW TO MAKE A SCRAP BOOK
(แบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1)	
ตอนที่ 6	ที่ 5 : เล่นเกมและกิจกรรมทางภาษาเพื่อทบทวนและฝึกความจำ
50 นาที	(Phase 5 : Language activity through games)

กิจกรรมที่ 3 (25 นาที)	เขียนกรอกข้อมูลเกี่ยวกับประวัติตนเอง
ขั้นตอน	(นักเรียนนั่งเป็นกลุ่มย่อย)
10 นาที	1. ครูแจกใบงานที่ 3 ("Getting To Know." เป็นการเติมคำเพื่อบอกประวัติ และข้อมูลส่วนตัวอื่น ๆ) โดยให้นักเรียนกรอกข้อมูลเป็นรายบุคคล
10 นาที	2. นำใบงานวิธีกรอกข้อมูลแล้วให้นักลงในสมุดภาพพร้อมวางภาพ หรือ นำภาพถ่าย สติกเกอร์ มาตกแต่งเพิ่มเติม เช่น ภาพถ่ายนักเรียน ภาพผลไม้ที่ชอบ ภาพกีฬา ภาพสถานที่ต่าง ๆ ฯลฯ
5 นาที	3. อ่านใบงานที่ 3 ทบทวน
สื่อ	- ใบงานที่ 3 - สมุดภาพ - รูปภาพต่าง ๆ
หมายเหตุ	วัตถุประสงค์ (เชิงพฤติกรรม) ตอนที่ 6 กิจกรรมที่ 3 คือ ที่ 5 ตามตอนที่ 6 นี้เกี่ยวกับตนเองและเหตุการณ์ในชีวิตประจำวันได้

ชุดการสอนมิกิคอร์ส

HOW TO MAKE A SCRAP BOOK

(แบบมุ่งประสบการณ์ภาษาในรูปแบบที่ 1)

ตอนที่ 7 ขั้นที่ 5 : เล่นเกมและกิจกรรมทางภาษาเพื่อทบทวนและฝึกความแม่นยำ (ต่อ)
50 นาที (Phase 5 : Language activity through games)

กิจกรรมที่ 1	ถามและตอบคำถามเกี่ยวกับการสัมภาษณ์
(50 นาที)	(ข้อมูลตนเอง) เป็นการแนะนำตนเอง
ขั้นตอน	นักเรียนจัดที่นั่งเป็นกลุ่มย่อย
5 นาที	1. นักเรียนอ่านบททวนจากใบงานที่ 3 (ข้อมูลส่วนตัว)
10 นาที	2. นักเรียนรับใบงานที่ 4 (คำถามลักษณะสัมภาษณ์) โดยให้ผลัดกันถาม-ตอบ ภายในกลุ่มย่อย
15 นาที	3. ทออาสาสมัคร ประมาณ 3 กลุ่ม เลือกคำถามในใบงานที่ 4 และ ได้ตอบ แสดงหน้าขึ้น
10 นาที	4. นักเรียนอาสาสมัครกลุ่มอื่น ๆ มาหน้าชั้นที่ละกลุ่มเลือกคำถามในใบ งานที่ 4 แล้ววิสาจากเพื่อน ๆ ในชั้นให้ตอบทีละงาน 5. สรุปสำรวจผู้ที่มีข้อมูลต่าง ๆ ตรงกัน เช่น - เกิดวัน เดือน ปี ตรงกัน - ชื่อผลไม้ประเภทเดียวกัน - ชอบกีฬาประเภทเดียวกัน ฯลฯ โดยครูเป็นผู้ดำเนินการให้ นักเรียนนั้น ๆ ยกมือหรือยืนแสดงตน และอภิปรายหรือให้แสดง ความสามารถอื่น ๆ เช่น ร้องเพลงที่ชอบเหมือนกัน พร้อม ๆ กัน
10 นาที	6. แจกใบงานที่ 5 และปฐมนิเทศเตรียมงาน
สื่อ	- ใบงานที่ 3, 4, 5 - สลากรายชื่อนักเรียน - สมุดภาพ
หมายเหตุ	นัดหมายให้แต่ละกลุ่มเลือกหัวข้องานจากใบงานที่ 5 และให้เตรียมภาพประกอบเพื่อจัดทำสมุดภาพ วัตถุประสงค์เฉพาะ (เชิงพฤติกรรม) ตอนที่ 1 กิจกรรมที่ 1 คือ ข้อ 5 ถามตอบเกี่ยวกับตนเองและเหตุการณ์ในชีวิตประจำวันได้

กิจกรรม / ครู / นักเรียน

ชุดการสอนมินิคอร์ส	HOW TO MAKE A SCRAP BOOK
(แผนผังประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1)	
<u>ตอนที่ 8</u>	ขั้นที่ 5 : เล่นเกมและกิจกรรมทางภาษาเพื่อทบทวนและ
50 นาที	ฝึกความจำ (ต่อ)
	(Phase 5 : Language activity through games)

<u>กิจกรรมที่ 1</u> (50 นาที)	ประดิษฐ์ตกแต่งสมุดภาพตามหัวข้อที่ได้รับจากใบงานที่ 5 จำนวน 1 หัวข้อ
<u>ขั้นตอน</u> 30 นาที 20 นาที	นักเรียนจัดที่นั่งเป็นกลุ่มย่อย 1. นักเรียนเตรียมภาชนะถ่ายภาพวาด กาว ดินสอสี ดินสอ กรรไกร และลงมือปฏิบัติงาน ฝึกภาพ เขียนตัวหนังสือหัวเรื่อง ฯลฯ (แบบหน้าที่ให้สมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมทั่วถึงกัน) จากใบงานที่ 5 2. อาเภอทบทวนตรวจสอบความเรียบร้อย และเตรียมเสนอผลงาน
<u>สื่อ</u>	- ใบงานที่ 5 - สมุดภาพ
<u>หมายเหตุ</u>	นิตหมาย : ให้แต่ละคนเตรียมทำ Small Scrap Book (ลักษณะเดียวกับ Scrap Book แต่มีขนาดเล็ก อนุโลมให้ใช้สมุดวาดเขียนเล่มเล็กได้) โดยจะมีเนื้อหาจากใบงานที่ 4 (ข้อมูลส่วนตัว) และเลือกหัวข้อ 1 เรื่องจากใบงานที่ 5 ตามความสนใจ บรรจุลงในสมุดภาพเล่มเล็ก (Small Scrap book) - วัตถุประสงค์เฉพาะ (เชิงพฤติกรรม) ตอนที่ 8 กิจกรรมที่ 1 ข้อ 4 เขียนใจความสำคัญและรายละเอียดของเรื่องได้

กิจกรรม / ครู / นักเรียน

ชุดการสอนมินิคอร์ส

HOW TO MAKE A SCRAP BOOK

(แบบมุ่งประสบการณ์ภาษาในรูปแบบที่ 1)

ตอนที่ 9

ขั้นที่ 5 : เล่นเกมและกิจกรรมทางภาษาเพื่อทบทวนและ
ฝึกความจำ (ต่อ)

50 นาที

(Phase 5 : Language activity through games)

กิจกรรมที่ 1

(20 นาที)

การเสนอผลงานกลุ่มจากสมุดภาพ (Scrap Book)

(หัวข้องานจากใบงานที่ 5 กลุ่มละ 1 เรื่อง)

ขั้นตอน

15 นาที

นักเรียนกลุ่มใหญ่ นั่งฟัง ขณะเดียวกันนักเรียนกลุ่มย่อยรายงาน

1. นักเรียนแต่ละกลุ่ม นำสวัสดีหรือจับสลากให้นำผลงานรายงาน
เสนอต่อกลุ่มใหญ่ ประมาณ 5 กลุ่ม ในตอนเที่ยงนี้

- ทักทายเพื่อน ๆ ในกลุ่มใหญ่
- บอกรายชื่อผู้ร่วมงาน
- ชื่องาน
- แสดงผลงาน

ตอบคำถามที่เพื่อน ๆ ถาม

5 นาที

2. นำผลงานกลุ่มต่าง ๆ จัดมมกิจกรรม

สื่อ

- ใบงานที่ 5
- สมุดภาพ

หมายเหตุ

วัตถุประสงค์เฉพาะ (เชิงพฤติกรรม) ตอนที่ 9 กิจกรรมที่ 1 คือ ข้อ 2
เล่าเรื่องและบอกความหมายของสิ่งที่ได้ฟังที่เห็นภาษาอังกฤษและชม
การสาคิดได้เข้าใจ

กิจกรรม / ครู / นักเรียน

ชุดการสอนมินิคอร์ส	HOW TO MAKE A SCRAP BOOK
(แบบมุ่งประสบการณ์ภาษาแบบที่ 1)	
ตอนที่ 9	ขั้นที่ 5 : เล่นเกมและกิจกรรมทางภาษาเพื่อทบทวนและฝึกความจำ (ต่อ)
50 นาที	(Phase 5 : Language activity through games)

กิจกรรมที่ 2 (20 นาที)	ประดิษฐ์และตกแต่งสมุดภาพเล่มเล็ก (จากใบงานที่ 4-5)
ขั้นตอน	นักเรียนจัดที่นั่งปกติในกลุ่มใหญ่
15 นาที	1. นักเรียนแต่ละคนนำภาพที่เคยขยำมาตกแต่งลงในสมุดเล่มเล็ก
5 นาที	2. อ่านทบทวนและตรวจสอบความเรียบร้อย

สื่อ	- ใบงานที่ 4-5 - สมุดภาพเล่มเล็ก (Small Scrap book)

หมายเหตุ	วัตถุประสงค์เฉพาะ (เชิงพฤติกรรม) ตอนที่ 9 กิจกรรมที่ 2 คือ ทัก 4 เขียนใจความสำคัญและรายละเอียดของเรื่องได้

ชุดการสอนมีนิกอร์ส (แบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1)	HOW TO MAKE A SCRAP BOOK
ตอนที่ 9 50 นาที	ขั้นที่ 5 : เล่นเกมและกิจกรรมทางภาษาเพื่อทบทวนและฝึกความจำ (ต่อ) (Phase 5 : Language activity through games)
กิจกรรมที่ 3 (10 นาที) ขั้นตอน	เสนอรายงานจากการประดิษฐ์งานสมุดภาพเล่มเล็ก (Small Scrap Book) นักเรียนจัดที่นั่งปกติในกลุ่มใหญ่ 1. นักเรียนแต่ละคน (ประมาณ 5 คน โดยการขออาสาสมัคร หรือ จับสลาก) นำงานมาแสดงหน้าชั้น โดย - พูดย่อหน้าตนเอง - บอกชื่องาน - แสดงผลงาน 2. ครูเดินชมงานของนักเรียนแต่ละคน โดยให้นักเรียนบอกเล่าข้อมูลให้ฟังอย่างย่อ ให้ทั่วถึงกันและให้แต่ละคนแลกเปลี่ยนกันชมผลงานทั้งกับและกัน
สื่อ	- สมุดภาพเล่มเล็ก (Small Scrap book)
หมายเหตุ (ตัวอย่าง)	นิตหมาย : การเตรียมการสำหรับการประดิษฐ์เศษวัสดุในลักษณะงาน Recycle (การนำวัสดุเหลือใช้มาทำซ้ำ) โดยให้แต่ละคนเตรียมอุปกรณ์และวัสดุเอง ขั้นตอนการประดิษฐ์เป็นภาษาอังกฤษ - การประดิษฐ์ที่ค้นหนังสือ - การประดิษฐ์ขวดน้ำดื่มพลาสติกเช่น กระดาษตันไม้ ที่ใส่ดินสอ ฯลฯ วัตถุประสงค์เฉพาะ (เชิงพฤติกรรม) ตอนที่ 9 กิจกรรมที่ 3 คือ ข้อ 2 เล่าเรื่องและบอกความหมายของสิ่งที่ได้ฟังเป็นภาษาอังกฤษและชมการสาธิตได้เข้าใจ

กิจกรรม / ครู / นักเรียน

ชุดการสอนนิโคร์ส	HOW TO MAKE A SCRAP BOOK
(แบบมุ่งประสบการณ์ภาษารุ่นที่ 1)	
ตอนที่ 10	ขั้นที่ 5 : เล่นเกมและกิจกรรมทางภาษาเพื่อทบทวนและฝึกความแม่นยำ
50 นาที	(Phase 5 : Language activity through games)

กิจกรรมที่ 1 (10 นาที)	ครูสาธิตวิธีประดิษฐ์ "ที่คั่นหนังสือ"
ขั้นตอน	1. บอกวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ เช่น กระดาษสีตัดเป็นแผ่นยาวขนาด 8"x3" ภาพ ส.ค.ส. เป็นดอกไม้หรือวิว จีนสอสี่ ใหม่นูน ขนาด 5" กรรไกร กาว 2. แสดงขั้นตอนการประดิษฐ์ โดยให้แผนภูมิและการสาธิต 3. นักเรียนกลุ่มหนึ่งปฏิบัติตามและจะได้สิ่งประดิษฐ์ "ที่คั่นหนังสือ"
สื่อ	- อุปกรณ์ของจริง วัสดุที่จะทำ "ที่คั่นหนังสือ" เช่น กระดาษสีแข็ง ภาพ ส.ค.ส. จีนสอสี่ ใหม่นูน กรรไกร กาว ฯลฯ - แผนภูมิ "How To Make A Bookmark"
หมายเหตุ	วัตถุประสงค์เฉพาะ (เชิงพฤติกรรม) ตอนที่ 10 กิจกรรมที่ 1-3 คือ ข้อ 1-4

ชุดการสอนมินิคอร์ส

HOW TO MAKE A SCRAP BOOK

(แบบมุ่งประสบการณ์ภาษารูปแบบที่ 1)

ตอนที่ 10

ขั้นที่ 5 : เล่นเกมและกิจกรรมทางภาษาเพื่อทบทวนและ
ฝึกความจำ

50 นาที

(Phase 5 : Language activity through games)

กิจกรรมที่ 2

(20 นาที)

นักเรียนแสดงผลงานที่เตรียมมา "ประดิษฐ์เศษวัสดุ 1 ชิ้น"
ต่อกลุ่มใหญ่

ขั้นตอน

โดย

นักเรียนกลุ่มใหญ่ ชมผลงานของเพื่อน ๆ ที่ละคน

15 นาที

1. นักเรียนแต่ละคน - บอกชื่อตนเอง
- บอกชื่องาน

5 นาที

2. สรุปละเอียดผลงาน และขอให้อาสาสมัครเตรียมเล่นผลงาน

สื่อ

- ผลงานการประดิษฐ์เศษวัสดุ

หมายเหตุ

ครูอาจแสดงผลงานชิ้นงานประดิษฐ์เศษวัสดุ อาทิ ดอกไม้ การทำ
Pop-up Book (Jungle) การประกอบอาหารรสอร่อยจาก อาทิ
"Waldorf Salad" (ตั้งเสนอในเอกสารเพิ่มเติมประกอบมินิคอร์ส
ชุด HOW TO MAKE A SCRAP BOOK)

กิจกรรม / ครู / นักเรียน

ชุดการสอนนิโคร์ส

HOW TO MAKE A SCRAP BOOK

(แบบมุ่งประสบการณ์ภาษาในรูปแบบที่ 1)

ตอนที่ 10

ขั้นที่ 5 : เล่นเกมและกิจกรรมทางภาษาเพื่อทบทวนและ
ฝึกความจำ

50 นาที

(Phase 5 : Language activity through games)

กิจกรรมที่ 3

นักเรียนอาสาสมัครเสนองานประดิษฐ์

(20 นาที)

ขั้นตอน

2 นาที

1. นักเรียนอาสาสมัครแจกอุปกรณ์แก่กลุ่มตัวอย่างที่จะประดิษฐ์งานตาม

2. นักเรียนอาสาสมัคร - พูดชื่ออุปกรณ์ คำศัพท์พร้อมของจริง

- สาธิตวิธีประดิษฐ์พร้อม Chart.

- แสดงขั้นตอน

10 นาที

3. นักเรียนกลุ่มตัวอย่างประดิษฐ์ตามและได้เป็นวัสดุประดิษฐ์ 1 ชิ้น

8 นาที

4. ชื่นชมผลงาน รวบรวมผลงานเพื่อจัดนิทรรศการและมอบผลงาน

สื่อ

- งานการประดิษฐ์เศษวัสดุ

หมายเหตุ

Worksheet. I (HOW TO MAKE A SCRAP BOOK)

HOW TO MAKE A SCRAP BOOK

You will need :

- some coloured paper 10 inches X 15 inches
- a pair of scissors or a cutter
- some cardboards
- a punch
- a pencil and coloured pencils or pens
- a ribbon
- some pictures or photographs
- some glue

All you have to do is :

1. Cut some pages.
2. Make a front and a back cover.
3. Punch holes in the cover and the pages.
4. Tie the cover and the pages together, with some ribbon.
5. Decorate the book.

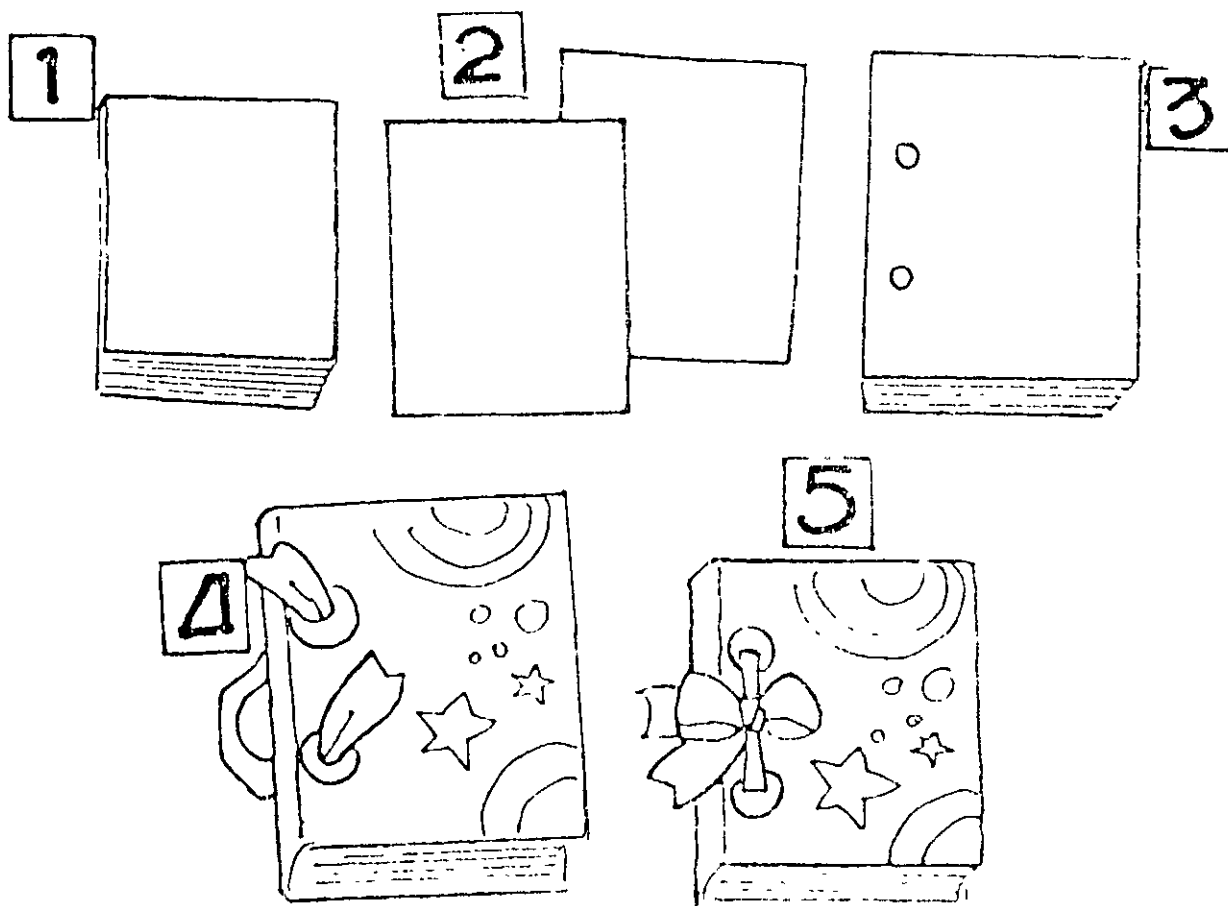
Worksheet 2 (HOW TO MAKE A SCRAP BOOK)

HOW TO MAKE A SCRAP BOOK

Now that you've learnt how to make your own group book in English lessons, you can easily make yourself a scrap book.

All you have to do is

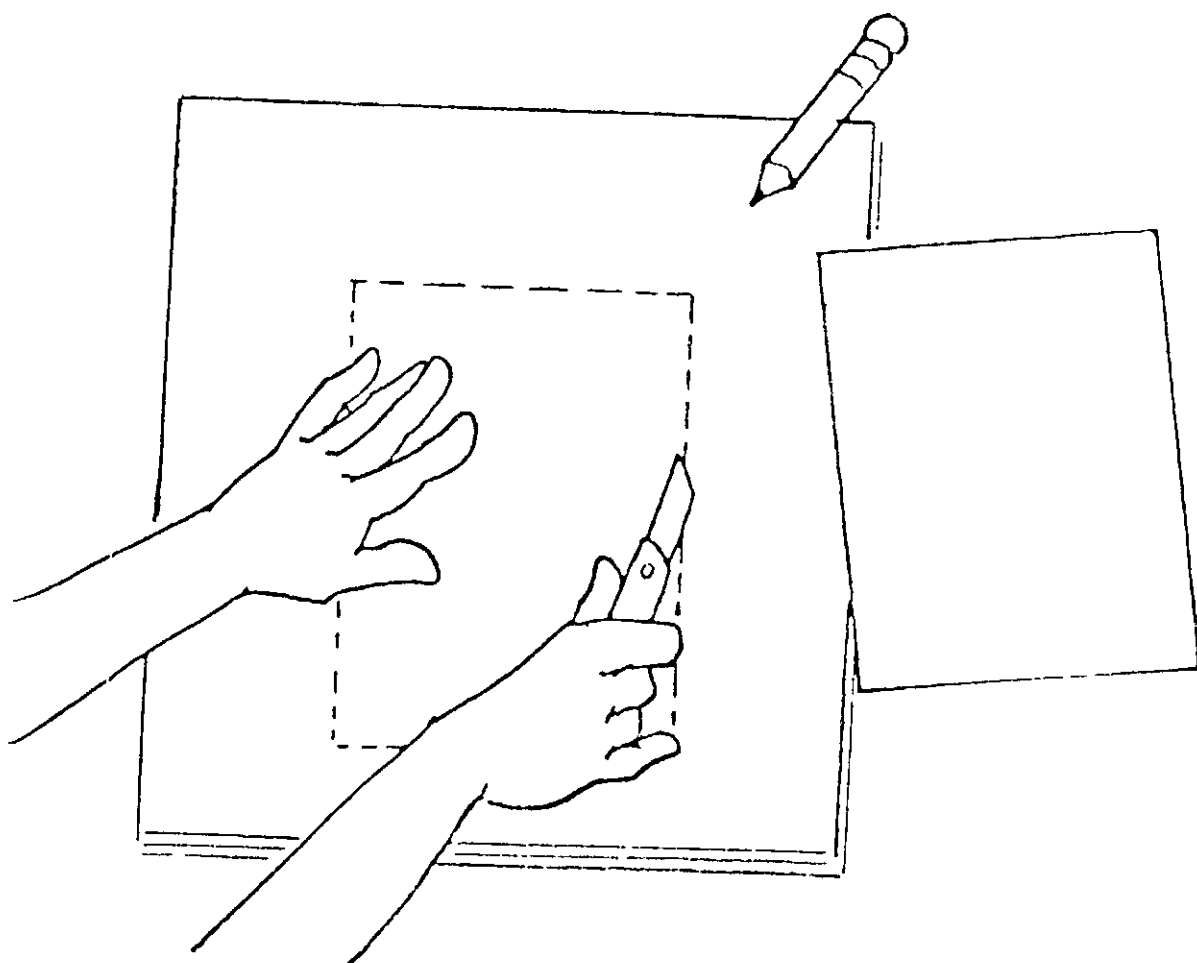
1. Cut some pages.
2. Make a front and a back cover.
3. Punch holes in the cover and the pages.
4. Tie the cover and the pages together, with some ribbon.
5. Decorate the book.

ILLUSTRATION

Worksheet 2 (HOW TO MAKE A SCRAP BOOK)

For the pages, you can use any kind of paper. Decide how many pages you want, and cut them all the same size. To do that, cut one page carefully, and then use it as a pattern as you cut the others.

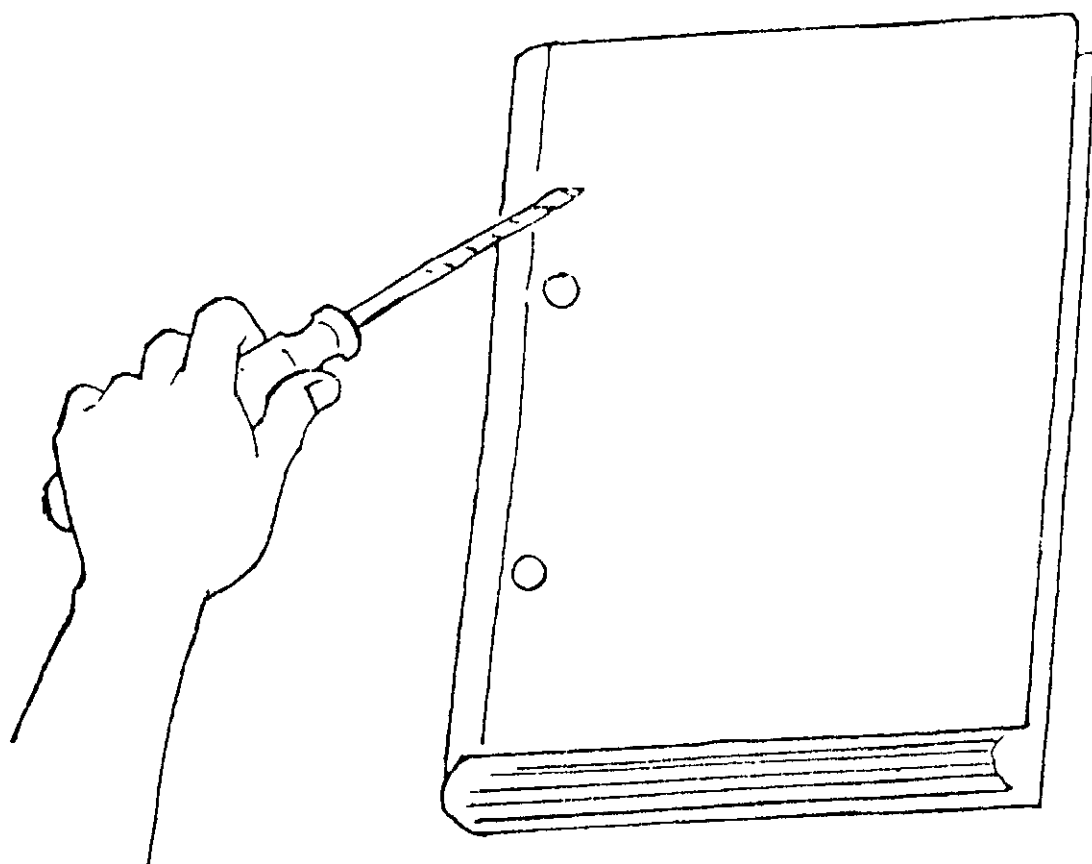

ILLUSTRATION

Worksheet 2 (HOW TO MAKE A SCRAP BOOK)

You should use cardboard for the cover, if you can find some. You'll need two pieces of cardboard, just a little larger than the pages, all round.

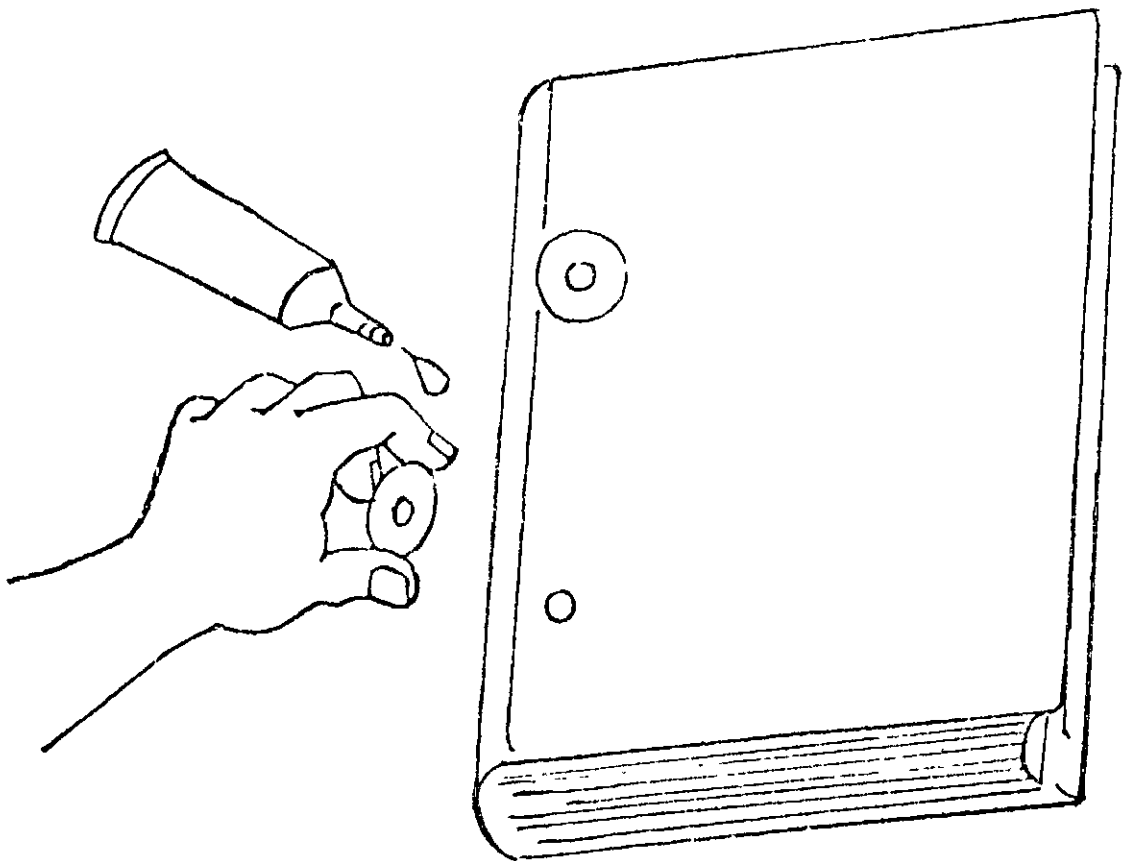
When you've finished cutting the pages and covers, make two holes, a few inches apart, in both of the covers. Then make holes in all pages, exactly in the same position. If you have a punch, use that to make the holes.

ILLUSTRATION

Worksheet 2 (HOW TO MAKE A SCRAP BOOK)

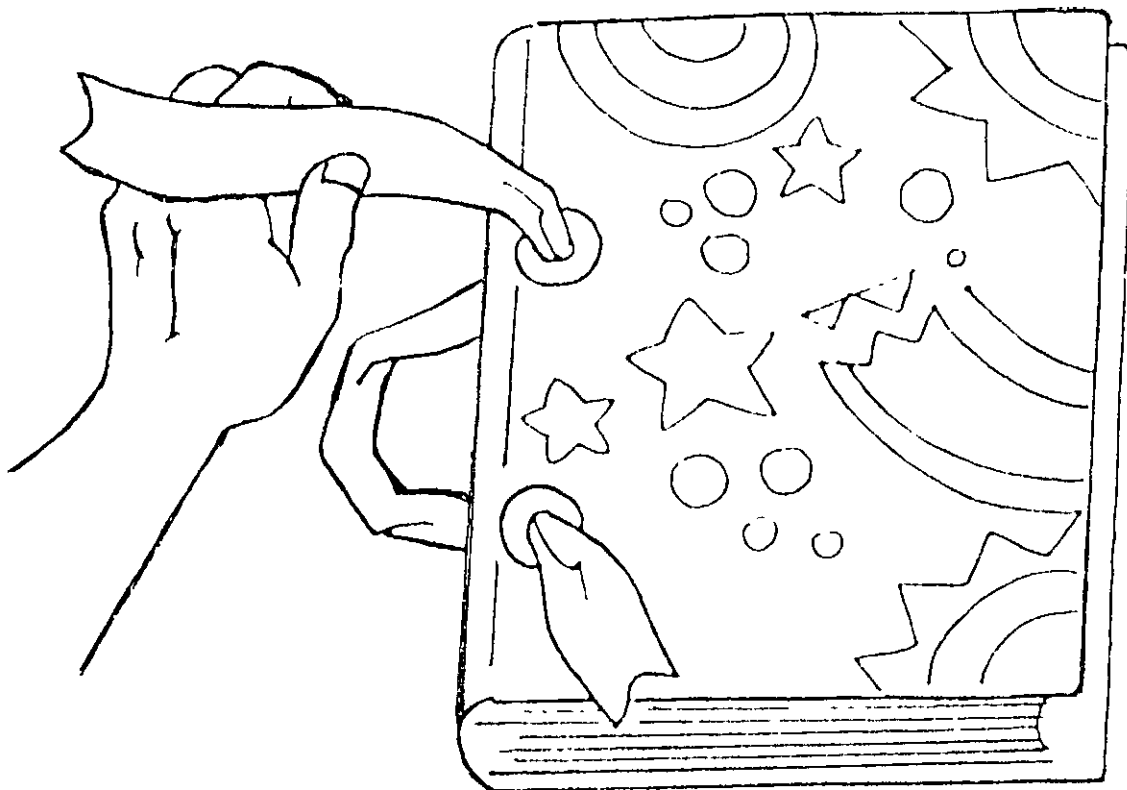
A good way to make sure that the holes are all punched in the same places in the pages is to take one of the covers and lay it over one of the pages. Then make little dots in the centre of the holes, with a pencil. If you do that with all the pages, You'll know exactly where to punch the holes.

ILLUSTRATION

Worksheet 2 (HOW TO MAKE A SCRAP BOOK)

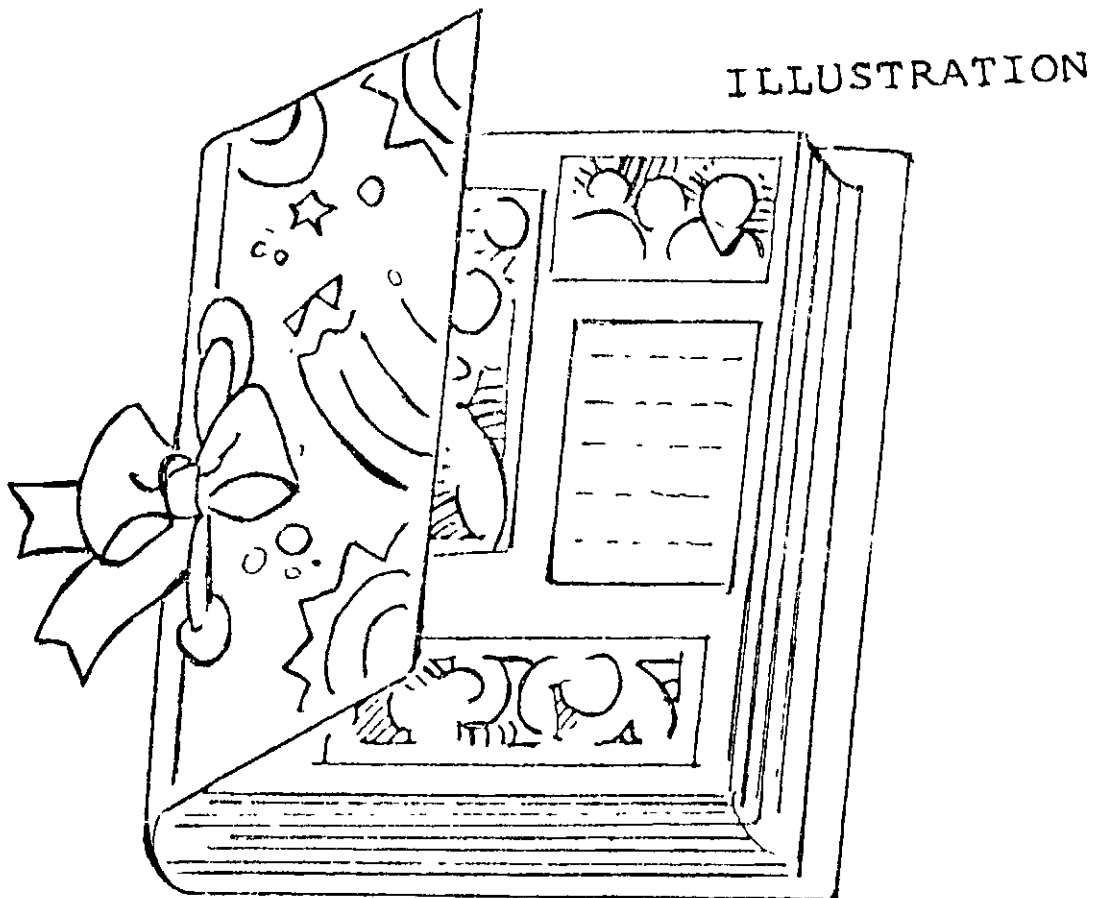
Then you thread the ribbon through the holes and tie the pages and cover together. When you decorate the front cover, your scrap book will look very pretty.

ILLUSTRATION

Worksheet 2 (HOW TO MAKE A SCRAP BOOK)

In your scrap book you can make a collection of almost anything you like. Some people collect pictures of a person or a place that they like. Others collect newspaper articles about a favourite topic. And still others make up a scrap book that tell about a favourite place such as their hometown or even their school.

All you have to do is to decide what is to go into the scrapp book; arrange it attractively on the pages; and then paste it all in. You might like to print a heading or caption on each page.

Worksheet 3 (HOW TO MAKE A SCRAP BOOK)

"Getting To Know"

Please fill in the space provided below each item.

-----PHOTO-----

Glue or staple photo here

1. Name : _____
2. Nickname : _____
3. Date of birth : _____
4. Place of birth : _____
5. Nationality : _____
6. Height / Weight : _____
7. Number of brothers / sisters : _____
8. Personality (shy, lively, good-tempered, moody, helpful, cheerful, hot-tempered, fun-loving, merry etc.)
9. Home Address : _____
10. Home Telephone : _____
11. My Favourite

11.1 Sport : _____	11.8 Fruit : _____
11.2 Food : _____	11.9 Country : _____
11.3 Singer : _____	11.10 Song : _____
11.4 Music : _____	11.11 Hobby : _____
11.5 Musical instrument : _____	11.12 Colour : _____

11.6 Subject : _____	
11.7 Animal : _____	
12. School / Class level : _____

Worksheet 4 (HOW TO MAKE A SCRAP BOOK)

Answer the questions.

1. What is your name?
2. What is your nickname?
3. When were you born?
4. Where were you born?
5. What is your nationality?
6. How tall are you? / How much do you weigh?
7. How many brothers or sisters do you have?
8. What is your personality?
9. Where do you live? (What is your home address?)
10. What is the number of your home telephone?
- 11.1 What is your favourite sport?
- 11.2 What is your favourite food?
- 11.3 What is your favourite singer?
- 11.4 What is your favourite music?
- 11.5 What is your favourite musical instrument?
- 11.6 What is your favourite subject?
- 11.7 What is your favourite animal?
- 11.8 What is your favourite fruit?
- 11.9 What is your favourite country?
- 11.10 What is your favourite song?
- 11.11 What is your favourite hobby?
- 11.12 What is your favourite colour?
12. What is the name of your school? / Which class level are you in?

Worksheet 5 (HOW TO MAKE A SCRAP BOOK)

Choose one of these categories for your scrap book.

1. What We Were (Men's Clothing, Woman's Clothing, Children's Clothing, Fashions etc.)
2. Fun With English (Cartoons, Fashions, Songs etc.)
3. Who's Who (Movie Stars, Football Players, Athletes, Singers etc.)
4. English Around Us (Advertisements, Labels, Stickers, Postcards, Newspapers, Calendars etc.)
5. Names of Things and Places (Things in the classrooms, houses, kitchen utensils, At the airport, At the department store, At the supermarket etc.)
6. Countries (Map of the World, The postcards of the countries all around the world such as the USA, England, France, Spain, China, India, Thailand etc, the flags of the countries)
7. People and Their Culture (Christmas Festival, Songkran Festival, Visaka Bucha Day, Thai Culture, Antiques etc.)
8. What We Eat (Menu, the picture of Thai food, European food, fruits, fish, pork, vegetables, dessert, bread, icecream, pizza, orange juice, Coke, Salad etc.)
9. Musical Instruments (Thai musical instrument, the piano, the guitar, the flute, the saxophone etc.)
10. Flowers (Roses, Orchids, Thai flowers etc.)
11. Animals (Wild animals = tigers, lions, monkeys, elephants, deer etc.
Pets = dogs, cats, rabbits etc.)

12. All About Thailand

12.1 Thai food (rice, curry, fruits, fish etc.)

12.2 Places (Waterfalls, seashores, national parks, temples,
palace etc.)

12.3 People (King Bhumipol, Queen Sirikit, Prime Minister Chuan
Leekpai, Thai people in provinces etc.)

12.4 Education

12.5 Newspaper

12.6 T.V. Programmes

12.7 Products etc.

บัตรคำสั่ง

เรื่อง "HOW TO MAKE A SCRAP BOOK"

ใบงานที่ 1 [เนื้อเรื่องย่อ "HOW TO MAKE A SCRAP BOOK"]

ตอนที่	กิจกรรมที่	คำสั่ง	หมายเหตุ
1	2 (10 นาที)	1. นักเรียนทุกคนรับใบงานที่ 1 หลังชมการสาธิต การประดิษฐ์สมุดภาพ 2. นักเรียนอ่านข้อความในใบงานที่ 1 พร้อมกับ ทั้งชั้นตามครู	การจัดกลุ่ม - กลุ่มใหญ่ (ทั้งชั้น) - กลุ่มย่อย (กลุ่มละ 4 คน)
2	1 (5 นาที)	1. นักเรียนอ่านใบงานที่ 1 ในกลุ่มย่อย	

บัตรคำสั่ง

ใบงานที่ 2 [เนื้อเรื่องโดยละเอียด "HOW TO MAKE A SCRAP BOOK"
ประกอบภาพแสดงขั้นตอนวิธีการประดิษฐ์]

ตอนที่	กิจกรรมที่	คำสั่ง	หมายเหตุ
4	1 (20 นาที)	1. นักเรียนแต่ละกลุ่มย่อยรับใบงานที่ 2 ประกอบ 6 แผ่น / กลุ่ม 2. นักเรียนชมแผ่นใสของใบงานที่ 2 เป็นเนื้อเรื่องโดยละเอียด 3. ให้แต่ละกลุ่มเรียงภาพและเนื้อเรื่องให้เป็นไปตามลำดับแล้วอ่านบทกวี 4. ชมการเฉลยจากแผ่นใสและอ่านเรื่องพร้อมกัน	การจัดกลุ่ม - กลุ่มย่อย (กลุ่มละ 4 คน)

บัตรคำสั่ง

ใบงานที่ 3 [แบบฝึกข้อมูลส่วนบุคคล "Getting To Know"]

ตอนที่	กิจกรรมที่	คำสั่ง	หมายเหตุ
6	3 (25 นาที)	1. นักเรียนรายบุคคล ในทุกกลุ่มย่อยรับใบงานที่ 3 แล้วกรอกข้อมูลส่วนตัว 2. นำใบงานที่ผ่านการตรวจแก้ไขจากครูแล้ว เสนอไปในสมุดภาพ (Scrap Book) 3. นำภาพถ่ายของตนเองและภาพประกอบตกแต่งในสมุดภาพเพิ่มเติม เช่น - ภาพสัตว์ที่ชอบ - ภาพผลไม้ที่ชอบ - ภาพนักวิ่งที่ชอบ ฯลฯ	การจัดกลุ่ม - กลุ่มย่อย (กลุ่มละ 4 คน)

บัตรคำสั่ง

ใบงานที่ 4 [แบบฝึก "คำถาม 12 ข้อ" ของ Getting To Know]

ใบงานที่ 5 [หัวข้อการทำสมุดภาพ 12 Categories]

ตอนที่	กิจกรรมที่	คำสั่ง	หมายเหตุ
7	1 (50 นาที) (15 นาที) (25 นาที) (10 นาที)	1. นักเรียนรายบุคคลรับใบงานที่ 4 แล้วนั่งรวมกลุ่มย่อย 1.1 ให้หัวหน้ากลุ่มดำเนินการลุ่มให้สมาชิกทุกคนผลัดกันถาม-ตอบ โดยใช้ใบงานที่ 4 (คำถาม) และใบงานที่ 3 (คำตอบ) 1.2 นักเรียนอาสาสมัครที่จะกลุ่มมาอ่านคำถาม (ใบงานที่ 4) แล้วจับสลากเพื่อน ๆ ในชั้นให้ตอบทีละคน - สืบรวจผู้ที่มีข้อมูลตรงกัน เช่น เกิดวันเดือน ปีเดียวกัน - ชอบผลไม้ประเภทเดียวกัน - ชอบกีฬาประเภทเดียวกัน ฯลฯ 1.3 แจกใบงานที่ 5 แล้วนัดหมายให้นักเรียนแต่ละกลุ่มเลือกหัวข้องานและเตรียมภาพเพื่อทำ Scrap Book กลุ่มละ 1 เรื่อง	การจัดกลุ่ม - กลุ่มย่อย (กลุ่มละ 4 คน)

บัตรคำสั่ง

ใบงานที่ 5 [หัวข้องานเพื่อทำสมุดภาพของกลุ่มย่อยและรายบุคคล]

ตอนที่	กิจกรรมที่	คำสั่ง	หมายเหตุ
8	1 (30 นาที)	1. นักเรียนแต่ละกลุ่มย่อยตัดสินใจเลือก 1 หัวข้องานจากใบงานที่ 5 พร้อมเตรียมภาพเพื่อฝึกและตกแต่งลงในสมุด Scrap Book โดยให้สมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมทั่วถึงกัน	การจัดกลุ่ม - กลุ่มย่อย (กลุ่มละ 4 คน) - กลุ่มใหญ่ (สมาชิกทั้งห้อง)
	(20 นาที)	2. นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งงานครูเพื่อตรวจความถูกต้อง ในเรื่องดังนี้ - การนิพนธ์ภาพ - การเขียนตัวอักษรบรรยายภาพ ฯลฯ 3. นักเรียนแต่ละกลุ่มเตรียมแสดงผลงานนำเสนอต่อกลุ่มใหญ่และนัดหมายให้รายบุคคลเตรียมเลือกเรื่องจากใบงานที่ 5 ทำสมุด Small Scrap Book	
9	1 (20 นาที)	1. นักเรียนแต่ละกลุ่มย่อยนำผลงานสมุดภาพ (จากหัวเรื่องที่เลือกในใบงานที่ 5) มาเสนอต่อสมาชิกทั้งห้อง	
	2 (30 นาที)	2. นักเรียนรายบุคคลนิพนธ์ภาพ และประดิษฐ์ Small Scrap Book (ที่เลือกตามความสนใจในใบงานที่ 5) พร้อม นำเสนอผลงานที่ทำได้รวดเร็ว ถูกต้อง สวยงาม เป็นตัวอย่าง	

เนื้อหาเสริม

ชุดการสอนนิทานอีสปแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1)
เรื่อง "THE LITTLE RED HEN"

The students all walk around in a circle, stiffly, like dolls, while they sing the first verse. They run while they sing the second verse, and they hop while they sing the third verse. When they come to the fourth verse they talk as their dolly talks, pressing on their own chests at each word the way they press on their dolly's chest to make her talk.

(Walking)

This is the way my dolly walks,
And this is the way she walks, you see.

(Running)

This is the way my dolly runs,
and this is the way she runs, you see.

(Hopping)

This is the way my dolly hops,
and this is the way she hops, you see.

(Talking)

This is the way my dolly talks,
and this is the way she talks, you see.

How to Play A Tisket, A Tasket

The students form a ring. One of them stays outside and runs around, dropping a handkerchief quietly behind someone who is part of the ring. The one who drops the handkerchief keeps on running. Whoever is standing in front of the dropped handkerchief picks it up and runs in the opposite direction. Whichever one of the two reaches the empty place in the ring last has to stay outside and run around the circle and drop the handkerchief again.

(Quick, running)

A tisket, a tasket,
a green and yellow basket,
I wrote a letter to my love,
And on the way I dropped it,
I dropped it, I dropped it,
And on the way I dropped it,
A little boy (girl) picked it up
And put it in his (her) pocket.

Two of the students stand with hands joined and raised to form an arch. The others pass through as they sing the words of the song. When they come to the words, "My Fair Lady" the two forming the arch swing down their arms and capture whoever happens to be going through at the time. This one must answer the question: "Which do you choose - gold or silver?" (Or it could be "An emerald ring or a pony?" or any other choices they can think of.) Each side stands for one of the choices. The prisoner goes to the right or left of the arch depending on the choice he or she makes. The game ends with a tug of war between the two sides.

London Bridge is falling down,
Falling down, Falling down;
London Bridge is falling down,
My fair lady!

Stole my watch, and kept my keys,
Kept my keys, Kept my keys;
You've stole my watch and kept my keys,
My fair lady!

Off to prison you must go,
You must go, You must go;
Off to prison you must go,
My fair lady!

Take the key and lock her up,
Lock her up, Lock her up;
Take the key and lock her up,
My fair lady!

How to Play The Farmer in the Dell

The students all form a ring except one, who stands in the center. This one is the Farmer. The students skip or dance around to the left as they sing the first verse of the song. When they sing the second verse, the Farmer picks out someone for a Wife. In the third, the Wife chooses a Child, and so on until they come to the Cheese verse. The "Cheese" starts all over again as the Farmer.

The farmer in the dell,
The farmer in the dell,
High-o, the derry, Oh,
The farmer in the dell.

The farmer takes a wife,
The farmer takes a wife,
High-o, the derry, Oh
The farmer takes a wife.

The wife takes the child,
 The wife takes the child,
 High-o, the derry, Oh,
 The wife takes the child.

The child chooses the nurse,
 The child chooses the nurse,
 High-o, the derry, Oh,
 The child chooses the nurse.

The nurse chooses the dog,
 The nurse chooses the dog,
 High-o, the derry, Oh,
 The nurse chooses the dog.

The dog chooses the cat,
 The dog chooses the cat,
 High-o, the derry, Oh,
 The dog chooses the cat..

The cat chooses the rat,
 The cat chooses the rat,
 High-o, the derry, Oh,
 The cat chooses the rat.

The rat chooses the cheese,
 The rat chooses the cheese,
 High-o, the derry, Oh,
 The rat chooses the cheese.

The cheese stands still,
 The cheese stands still,
 High-o, the derry, Oh,
 The cheese stands still.

How to Play Round the Mulberry Bush

While the students are singing this song, they all act out what the words tell them to do.

(Chor.) Here we go round the mulberry bush,
 The mulberry bush, the mulberry bush,
 Here we go round the mulberry bush,
 So early in the morning.

1. This is the way we wash our clothes,
 Wash our clothes, wash our clothes;
 This is the way we wash our clothes,
 So early Monday morning. (Chor.)

2. This is the way iron our clothes,
Iron our clothes, iron our clothes;
This is the way we iron our clothes,
So early Tuesday morning. (Chor.)
3. This is the way we scrub the floor,
Scrub the floor, scrub the floor;
This is the way we scrub the floor,
So early Wednesday morning. (Chor.)
4. This is the way we mend our clothes,
Mend our clothes, mend our clothes;
This is the way we mend our clothes,
So early Thursday morning. (Chor.)
5. This is the way we sweep the house,
Sweep the house, sweep the house;
This is the way we sweep the house,
So early Friday morning. (Chor.)
6. Thus we play when our work is done,
Our work is done, our work is done;
Thus we play when our work is done,
So early Saturday morning. (Chor.)

เนื้อหาเสริม

ชุดการสอนนิโคร์สแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1)
เรื่อง " HOW TO MAKE A SCRAP BOOK "

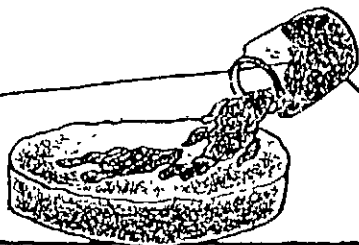
Jungles are
hot and damp places.
Jungles are full of trees
and plants. Lots of animals hide
in a jungle too. Can you help
me find the animals in
this jungle?

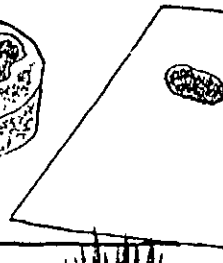
jungle

Try to paint
a jungle scene with
your fingers!

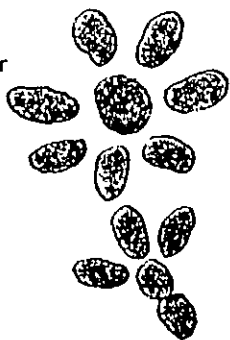
1 Put on an apron. Pour some
poster paint on a sponge –
don't let the paint get too
runny!

2 Press your finger first on the sponge and then
on to a clean sheet of paper

3 You can make
a jungle flower
like this:

or butterflies

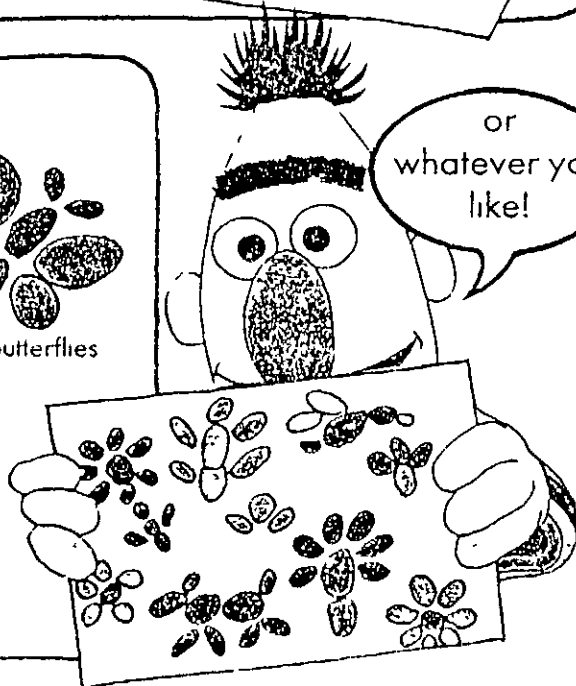

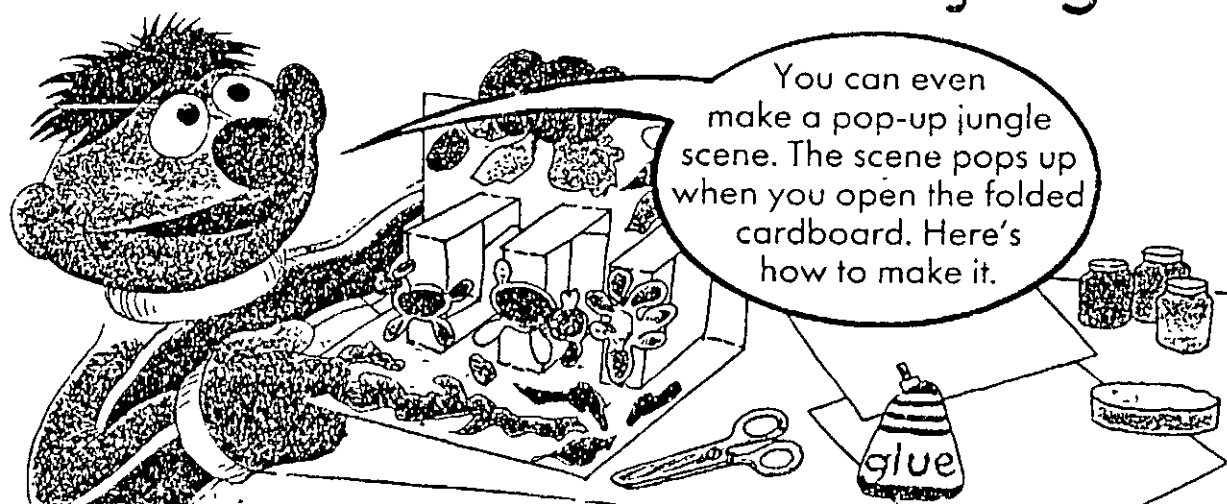
or jungle birds ...

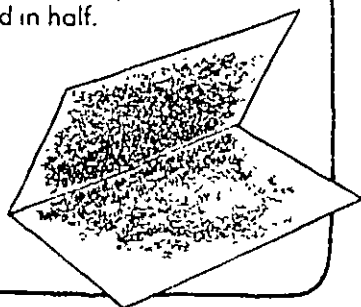
animals ...

or
whatever you
like!

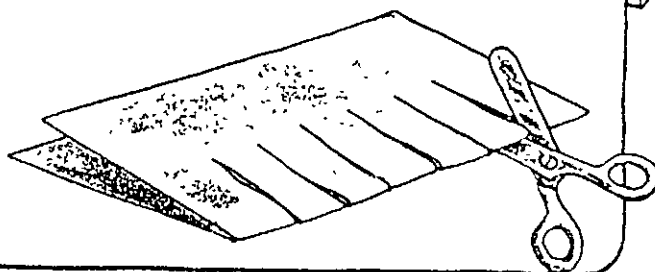

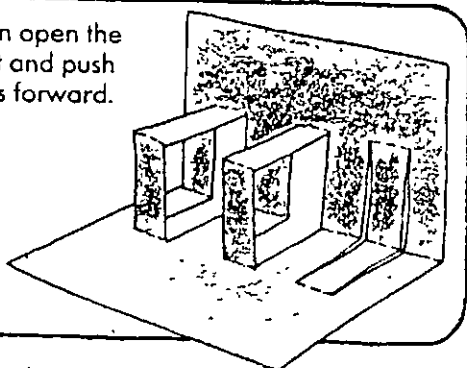
1 First you fold a piece of thin cardboard in half.

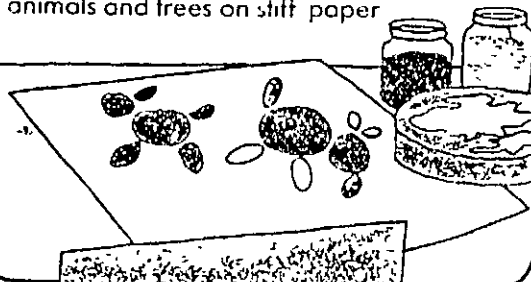
2 Carefully make cuts side by side across the fold.

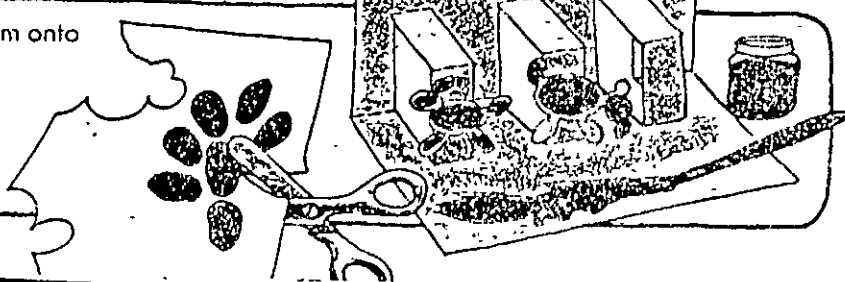
3 Then open the card out and push the strips forward.

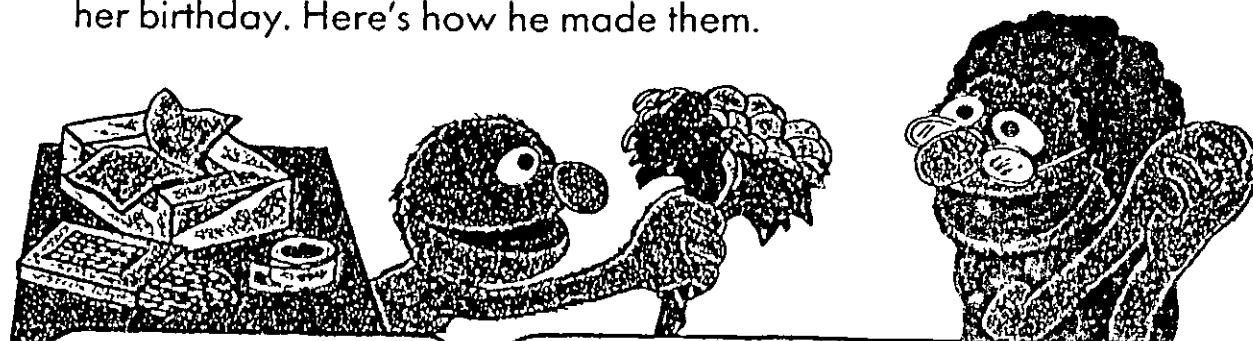
4 Now fingerprint some jungle animals and trees on stiff paper

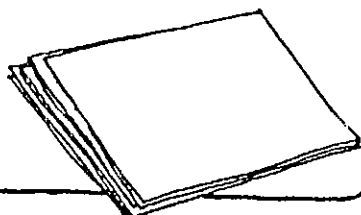
5 Cut them out and stick them onto the strips. Paint the background jungle greens and browns.

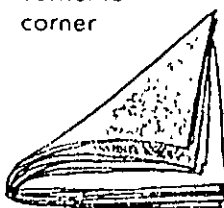
Grover gives his Mommy some paper flowers for her birthday. Here's how he made them.

1 First put four coloured tissues on top of each other.

2 Fold them corner to corner

3 Fold again

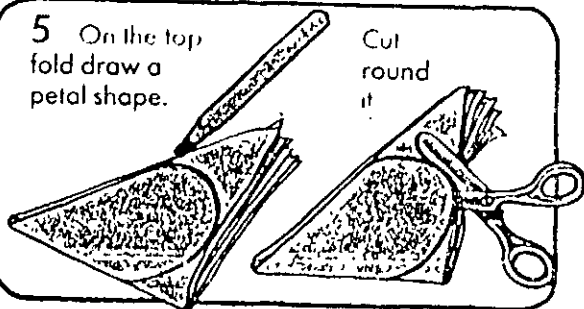

4 and again!

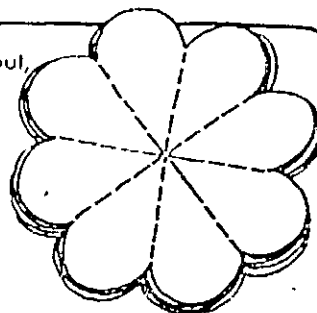
5 On the top fold draw a petal shape.

Cut round it!

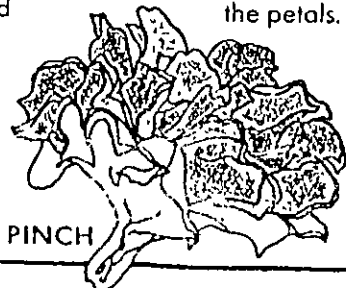
6 Now open it out, and there's your flower shape.

Make several more

7 Pinch the layers together in the middle. Hold them tight!

8 Gently fluff out the petals.

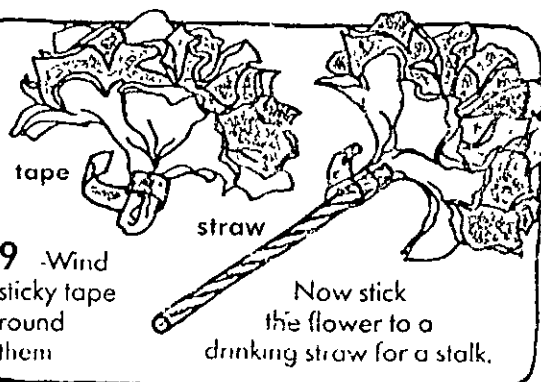

tape

9 Wind sticky tape round them

straw

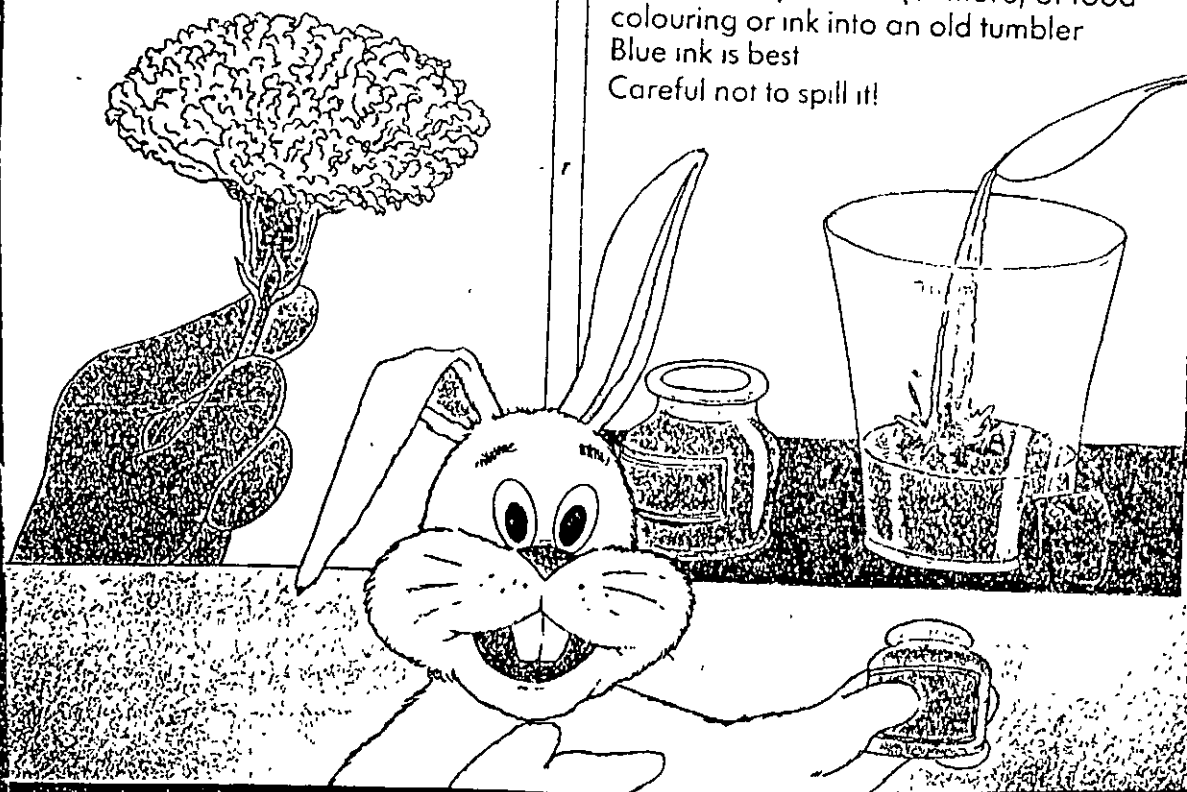
Now stick the flower to a drinking straw for a stalk.

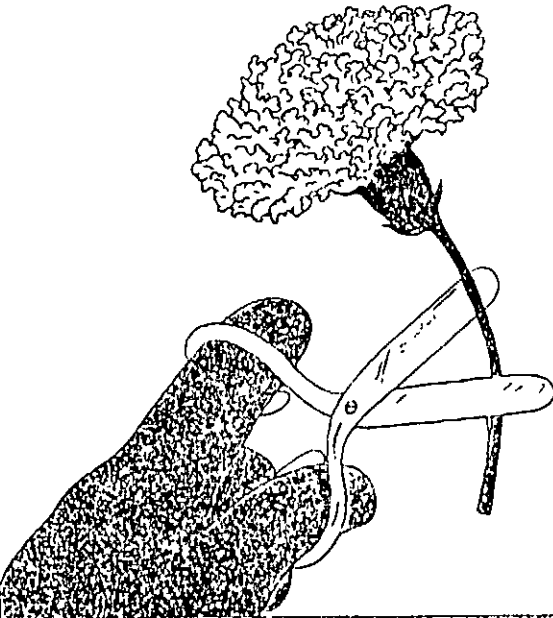
I the
Amazing Mumford
will change the
colour of a
flower!

1 I take an ordinary white
carnation.

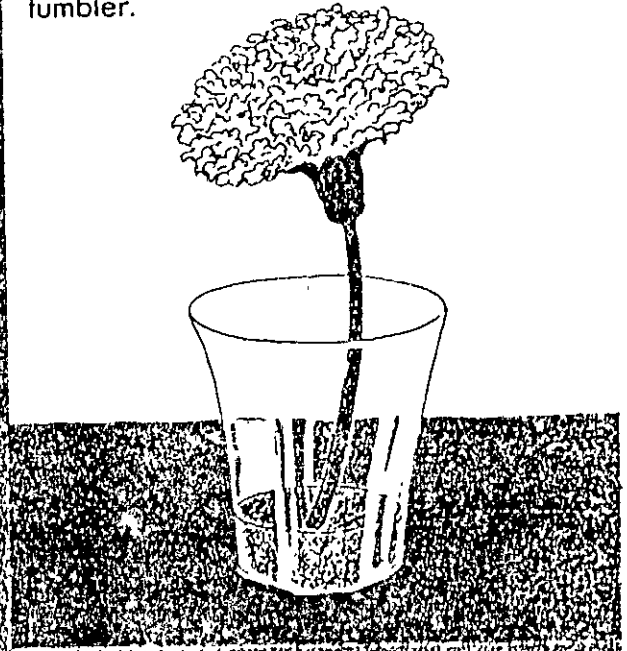
2 I put 2 tablespoonsful of glycerine
and 3 tablespoonsful (or more) of food
colouring or ink into an old tumbler
Blue ink is best
Careful not to spill it!

3 Cut off an inch or so of the flower stem ...

4 ... and quickly put the rest into the tumbler.

ALA PEANUT-BUTTER SANDWICHES!!! The petals will slowly change colour as the flower draws the ink up its stem

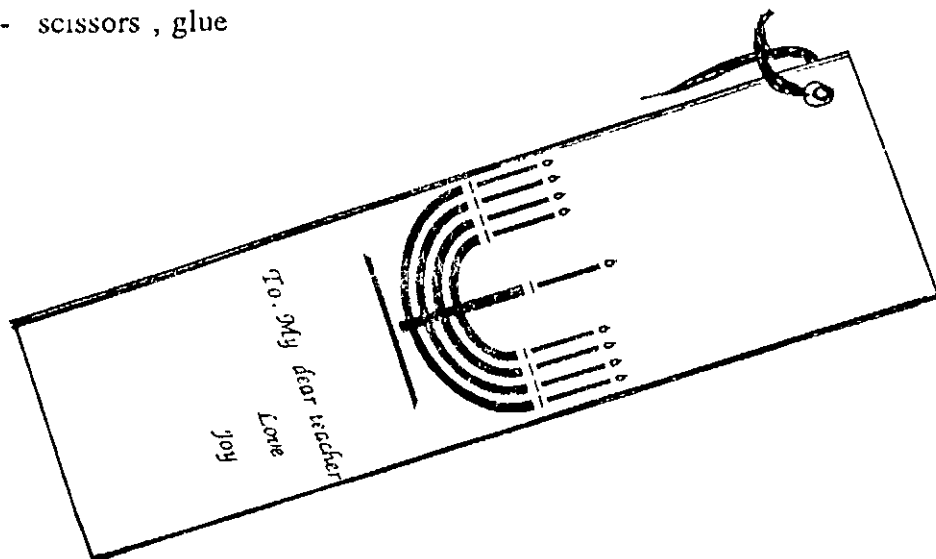
The hardest thing is waiting for the magic to happen!

The story "A Bookmark for Your Teacher"

You will need :

- a strip of coloured paper 8 in. - 3 in.
- a small photograph of yourself or a beautiful picture
- coloured pencils or felt - tipped pens
- coloured thread about five pieces of 5 in. long
- scissors , glue

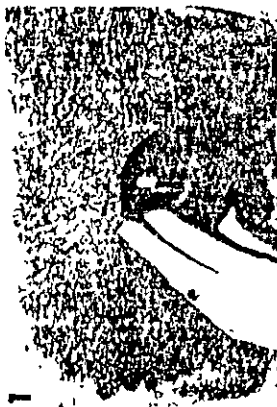
1. Cut several 3 in. slits in one end of the paper strip.
2. Poke a hold about 1/2 in below the rim of the other end of the paper strip with a sharp pencil.
3. Glue your photograph or a beautiful picture to the paper strip in the opposite end of the hole or draw your favourite flowers or animals of the photograph.
4. Tie the coloured thread to the hole.
5. Write "To my dear teacher" beneath the photograph then sign your name and the teacher's bookmark complete.

Waldorf Salad — A cool and refreshing summer treat

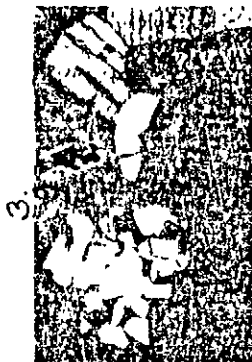
THIS salad is one of my favourites. I especially like to have it in the summer time when the weather is very hot. It's very easy to make and does not require any cooking. And one more very important thing — it's healthy and delicious.

All of the ingredients to make this dish are found very easily in Thailand and they are not very expensive. If you don't like some of them, I suggest you can substitute others. So if you don't like raisins, you can use watermelon seeds or any other nut or seed that you like. You can use guava instead of apples and grapes instead of raisins. Let's look at the recipe.

Story and photos by Deborah Leenanutaphong

1 Cut the apple in half

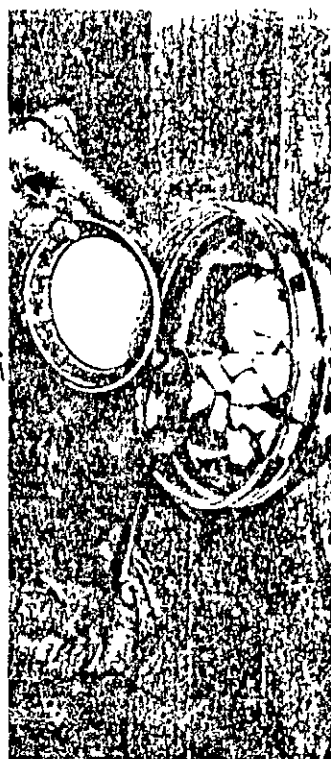

2 Then core it

3 Leave the skin on and dice the apple into bite-sized pieces

Ingredients

1 red apple
50 g peanuts without the shells
50 g raisins
½ teaspoon sugar
1 pinch salt
3 tablespoons mayonnaise
1 teaspoon lime juice

Put the apple pieces into a bowl and sprinkle them with the lime juice. Lime juice will stop the apple from turning brown. It will also add a little tang to the salad.

Vocabulary:

recipe a set of instructions for cooking something
 ingredients anything that you mix together to make something to eat
 core to remove the centre
 dice to cut into small pieces
 sprinkle to pour on very lightly
 tang sharp, perhaps sour taste
 bruise to mark or to damage
 spoon to remove by using a spoon

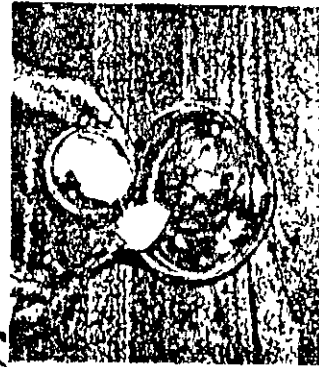
5. Add the peanuts and raisins

6. Next add the sugar and the mayonnaise

7. Mix well and be careful not to bruise the apples

8. Spoon the salad into small bowls and decorate with pieces of apple or nut and raisins. Enjoy!

9. Spoon the salad into small bowls and decorate with pieces of apple or nut and raisins. Enjoy!

From Student Weekly 16 May 1994

แบบประเมินชุดการสอนมินิคอร์สแบบมุ่งประสิทธิภาพ (รูปแบบที่ 1)
 วิชาภาษาอังกฤษหลัก 1 (อ 011) ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

โปรดกาเครื่องหมาย / ลงในช่องแสดงความคิดเห็นว่าชุดการสอนมินิคอร์สชุดนี้มี
 ความสอดคล้องและความถูกต้องตามคุณลักษณะของมินิคอร์สหรือไม่ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน
 ตามน้ำหนัก ดังนี้

คะแนน	+1	ถ้า	<u>แน่ใจ</u> ว่าสอดคล้องหรือถูกต้อง
คะแนน	0	ถ้า	ไม่ <u>แน่ใจ</u> ว่าสอดคล้องหรือถูกต้อง
คะแนน	-1	ถ้า	<u>แน่ใจ</u> ว่า <u>ไม่</u> สอดคล้องหรือถูกต้อง

การตรวจสอบสอดคล้องและความถูกต้องของชุดการสอนมิกเซอร์ส แบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1)	คะแนนการพิจารณา		
	+1	0	-1
เนื้อเรื่อง ชุดการสอนมิกเซอร์สแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1) ชุดนี้ 1. ตรงกับความต้องการของนักเรียน 2. จบสมบูรณ์ในตัวเอง ไม่ขึ้นกับมิกเซอร์สชุดอื่น ๆ 3. ใช้เวลาในการเรียนรู้ที่สั้น 4. มีวัตถุประสงค์การเรียนรู้การสอนที่ชัดเจน 5. นักเรียนได้ฝึกทักษะต่าง ๆ 6. มุ่งให้นักเรียนได้ร่วมกิจกรรมอย่างกว้างขวาง 7. มีกิจกรรมหลายรูปแบบ 8. ใช้สื่อหลายประเภท 9. กำหนดขั้นตอนไว้เป็นลำดับอย่างละเอียด 10. ใช้กิจกรรมที่ทำให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ 11. มีการประเมินผลที่มีประสิทธิภาพ 12. มีการติดตามผลของผู้เรียน 13. กิจกรรมแต่ละกิจกรรมเป็นวงจร 14. ส่งเสริมให้นักเรียนร่วมกิจกรรมเป็นกลุ่ม 15. ครูนำกลวิธีการสอนมาพัฒนาการสอนได้ อย่างกว้างขวาง โดยชุดการสอนจะเปิดโอกาส ให้มีการทบทวนและวิเคราะห์ยุทธวิธีใช้ในชุดการสอน			

แผนการสอนที่ 1 วิชา อ 011

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

กลุ่มควบคุม

เรื่อง

THE LITTLE RED HEN

เวลา

10 คาบ

วัตถุประสงค์ทั่วไป นักเรียนสามารถฟัง พูด อ่าน เขียนภาษาอังกฤษในระดับพื้นฐานที่ใช้ติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวันได้

วัตถุประสงค์เฉพาะ (เชิงพฤติกรรม)

1. นักเรียนสามารถฟังเรื่องภาษาอังกฤษได้เข้าใจ
2. นักเรียนเล่าเรื่องและลำดับเรื่องที่ฟังเป็นภาษาอังกฤษได้
3. นักเรียนตอบหรือถามเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังเป็นภาษาอังกฤษได้
4. นักเรียนสามารถแต่งประโยคจากคำ ภาพ ข้อความ ที่กำหนดให้ได้

อุปกรณ์

1. รูปภาพ หน้ากากตัวละคร
2. worksheet (ใบงานคำศัพท์, เนื้อเรื่องและแบบฝึกหัด)
3. บัตรคำ
4. เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ และแผ่นใส

คำศัพท์และโครงสร้างไวยากรณ์

คำศัพท์ : little, lived, together, rolled, around, the mud, lay, licking, scratching, the yard, grains, wheat, winter, to plant, grunted, quacked, swam, the pond, purred, stretched, shoots, appeared, the ground (n) stalks, grew, quickly, ready, sharp, beak, stacked, neatly, the miller, ground, flour, brouht, bread, baked, scrambling, waddling, cried

โครงสร้างไวยากรณ์ :

1. Past Simple Tense

S + V₂

2. Future Tense

S + will/shall + V₁

3. Reflexive pronoun (Self-forms)

myself, yourself (yourselves), ourselves
themselves, herself, himself, itself

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

คาบที่ 1-2

ขั้นที่ 1 ครูทักทายนักเรียน และปฐมนิเทศเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนรู้การอ่านแล้ว นำภาพเกี่ยวกับเรื่องที่จะสอนให้นักเรียนดู คือ ภาพโรงนา และสัตว์ต่าง ๆ ที่เลี้ยงไว้ ได้แก่ แม่ไก่ตัวน้อยสีแดง หมู เป็ด แมว ตัวอย่าง เช่น

T : Good morning class. Where is it?
What are they doing? Is it a big hen?
What is the pig doing?

ขั้นที่ 2 ครูแจ้งจุดประสงค์ในการเรียนว่า เพื่อความเพลิดเพลินและนักเรียนควรมีความสามารถในการฟัง พูด อ่าน และเขียน ดังจุดประสงค์ที่กำหนดให้

ขั้นที่ 3 ครูทบทวนความรู้เดิมที่เกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่องที่จะเรียนในด้านคำศัพท์ โครงสร้างสำนวนต่าง ๆ เช่น

ด้านคำศัพท์

ครูจะทบทวนเกี่ยวกับกริยาทำทางและอุปนิสัยของสัตว์ โดยถามว่า

T : What is the duck doing?

What is the pig doing? etc.

ด้านโครงสร้างและไวยากรณ์ ครูจะทบทวนเรื่อง Present Continuous

(S + V to be + Ving)

ขั้นที่ 4 ครูเสนอบทเรียนใหม่ ครูอธิบายศัพท์ สำนวน โครงสร้างไวยากรณ์ ดังนี้

4.1 ครูอธิบายคำศัพท์โดยใช้บัตรคำ หรือบางครั้งใช้การแสดงท่าทางประกอบและให้นักเรียนจดความหมายลงในใบงาน 1 (คำศัพท์ 40 คำ) เช่น

little = เล็กน้อย

lived = อาศัยอยู่

together = ด้วยกัน

rolled = กลิ้งตัว, ม้วนตัว etc.

4.2 ครูอธิบายโครงสร้างไวยากรณ์ - Past Simple Tense

- Future Tense

- Reflexive pronoun

โดยครูอธิบายประกอบแผ่นใส ดังตัวอย่าง

Past Simple Tense

ใช้เมื่อ : แสดงเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีตและสิ้นสุดลงแล้ว หรือในกรณีเป็น
เรื่องเล่า (นิทาน) มักปรากฏคำบอกเวลา (adverb of time)
เช่น yesterday, ago, last week (month, year)

โครงสร้างประโยค : ประธาน + กริยาช่องที่ 2 (V_2 หรือ กริยาเติม ed) + กรรม
(หรือ นาม)

(S + V_2 + O หรือ Noun หรือ Complement)

ตัวอย่าง

1. My mother bought a kilo of orange yesterday.
2. We went to "THE MALL THONBURI" last week.

พร้อมทั้งยกตัวอย่างประโยคในเรื่องประกอบ คือ

1. Once upon a time, a pig, a duck, a cat and a little red hen lived together in the one house.
2. The pig rolled around in the mud all day long.
3. The only one who did any work was the little red hen.
4. "This may bring us food for the winter," she thought. etc.

: การใช้ Past Simple Tense ตามปกติจะใช้คู่กับ Past Continuous Tense
เสมอ โดยใช้เมื่อการกระทำนั้นกำลังดำเนินอยู่ หรือ เกิดขึ้นในอดีต คือ ใน
ระหว่างที่ Past Continuous กำลังเกิดขึ้นอยู่ Past Simple ก็จะแทรก
เข้ามา เช่น

1. นายแดงพบข้าพเจ้าในขณะที่ข้าพเจ้ากำลังข้ามถนน

(Nai Dang saw me while I was walking across the street)

2. วันหนึ่งขณะที่แม่ไก่สีแดงตัวน้อยกำลังคุ้ยเขี่ยรอบสนาม เธอก็พบเมล็ดข้าวสาลี
จำนวนหนึ่ง

(One day, as the little red hen was scratching around in the
yard, she found some grains of wheat.)

คาบที่ 3-4

ขั้นที่ 4 (ต่อ) ครูเสนอบทเรียนใหม่ อธิบายศัพท์ ส่วนวนไวยากรณ์และฝึกอ่าน

4.3 ครูอ่านนำแล้วให้นักเรียนอ่านตามจาก แผ่นใสตัวอย่างประโยคไวยากรณ์
(Past Simple, Future Tense, Reflexive Pronoun)

4.4 ครูแจกใบงานที่ 2 (ใบงานเนื้อเรื่อง) โดยอ่านนำ และให้นักเรียนอ่านตาม 2 ครั้ง พร้อมอธิบายความหมาย ดังตัวอย่าง

Once upon a time, a pig, a duck, a cat, and a little red hen
all lived together in the one house.

(กาลครั้งหนึ่ง มีหมู, เป็ด, แมว, และแม่ไก่น้อยสีแดง อาศัยอยู่ด้วยกันในบ้านหลังหนึ่ง)

The pig rolled around in the mud all day long.

(หมูมักจะม้วนตัวกลิ้งอยู่ในปลักโคลนตลอดทั้งวัน)

The duck swam around in the pond.

(เป็ดว่ายน้ำไปรอบ ๆ สระ)

The cat lay in the sun all day, licking herself clean.

(แมวนอนผึ่งแดดและเลียตัวของมันให้สะอาด)

4.5 นักเรียนอ่านเรื่องตามครูทีละย่อหน้าให้นักเรียนอภิปราย สรุป (จบเรื่อง)

4.6 นักเรียนอ่านเรื่องในใจเพื่อทบทวน

4.7 ครูฉายแผ่นใสเนื้อเรื่อง, ฉบับสมบูรณ์ และปิดคำศัพท์ในลักษณะ Cloze Test
แล้วให้นักเรียนช่วยกันตอบเฉลย

คาบที่ 5-6

ขั้นที่ 5 ครูให้นักเรียนอ่านออกเสียงด้วยตนเอง ครูจะคอยแก้ไขคำที่นักเรียนอ่านไม่ถูกต้อง
โดยให้อ่านซ้ำ

5.1 ครูให้นักเรียนสรุปเรื่องที่อ่าน แล้วให้ตอบคำถามด้วยปากเปล่าจากคำถามที่ครู
กำหนดไว้ในใบงานที่ 3 (คำถาม 15 ข้อ) โดยถามพร้อมกันทั้งชั้น ดังตัวอย่าง

1. Where did a pig, a duck, a cat and a little red hen live?
2. Where did the pig do all day long?

5.2 ให้นักเรียนผลิตคำถาม-ตอบ เป็นคู่

คาบที่ 7-8

ขั้นที่ 6 ให้นักเรียนอ่านเรื่องอีกครั้งและให้ทำแบบฝึกหัดลงในใบงาน

6.1 อ่านพร้อมกันทั้งชั้น. (จากต้นจนจบเรื่อง)

- อ่านสลับกันทีละครึ่งห้อง (แบ่งเป็นย่อหน้า)

6.2 นักเรียนทำแบบฝึกหัดโดยใช้ใบงาน 1-3 (ทบทวนและเพิ่มเติม) ดังนี้

- ใบงานที่ 1 = เขียนคำแปลของศัพท์ทุกคำ

- ใบงานที่ 2 = ตัดและปะเนื้อเรื่อง ที่ละย่อหน้าจากต้นจนจบเรื่องแล้วเขียนแปล

ความหมาย บันทึกลงในสมุดสลับกันระหว่างภาษาอังกฤษและภาษาไทย

- ใบงานที่ 3 = เขียนข้อความถามและคำตอบแต่ละข้อลงในสมุดแบบฝึกหัด

คาบที่ 9-10

ขั้นที่ 7 ครูตรวจแก้ไขแบบฝึกหัดครั้งที่แล้ว โดยให้นักเรียนตรวจด้วยตนเอง จากเฉลยบนกระดาน หรือจากเครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ ถ้านักเรียนมีข้อสงสัยให้ถามได้ ครูจะให้คำแนะนำ

ขั้นที่ 8 ครูประเมินผลโดยการสังเกตจากการอ่านและการทำแบบฝึกหัด

ขั้นที่ 9 ครูและนักเรียนสรุปร่วมกันอีกครั้ง พร้อมทั้งทบทวนคำศัพท์, ประโยคในบทเรียน โดยการเขียนตามคำบอกหรือวาดรูปเหตุการณ์ที่ชอบที่สุด จากนั้นเปลี่ยนกันตรวจ โดยครูเฉลยจากบัตรคำบนกระดาน หรือ แผ่นใส

แผนการสอนที่ 2 วิชา อ 011

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

กลุ่มควบคุม

เรื่อง

HOW TO MAKE A SCRAP BOOK

เวลา

10 คาบ

วัตถุประสงค์ทั่วไป

นักเรียนสามารถฟัง พูด อ่าน เขียนภาษาอังกฤษในระดับพื้นฐานที่ใช้ติดต่อสื่อสารในชีวิตประจำวัน ได้

วัตถุประสงค์เฉพาะ

(เชิงพฤติกรรม)

1. นักเรียนสามารถพูดและเขียนคำอย่างเข้าใจความหมาย
2. นักเรียนเล่าเรื่องและบอกความหมายของสิ่งที่ได้ฟังที่เป็นภาษาอังกฤษ และฟังการสาธิตได้เข้าใจ
3. บอกลำดับขั้นตอนการประกอบวัสดุของจริงเป็นภาษาอังกฤษได้ถูกต้อง
4. เข้าใจความสำคัญและรายละเอียดของเรื่องได้
5. ถาม ตอบคำถามเกี่ยวกับตนเองและเหตุการณ์ในชีวิตประจำวันได้

อุปกรณ์

1. อุปกรณ์ประกอบการสาธิตวิธีทำ สมุดภาพ
 - 1.1 กระดาษวาดเขียนขนาด 15"X20"
 - 1.2 กรรไกร
 - 1.3 ที่เจาะกระดาษ
 - 1.4 ดินสอสี ดินสอ HB
 - 1.5 ปากกาสี สีเมจิก
 - 1.6 ริบบิ้น
 - 1.7 ภาพถ่าย ๖ ภาพ ภาพวิว ทิวทัศน์ ภาพผลไม้ ภาพกีฬาต่าง ๆ ฯลฯ
 - 1.8 กาว
2. บัตรคำ
3. ใบงาน (Worksheet แบบฝึกหัด)
4. แผ่นใส (Cloze Test. เนื้อเรื่อง)

คำศัพท์และโครงสร้างไวยากรณ์

คำศัพท์ :	learnt	scrap book	pages
	cover	punch	tie
	together	ribbon	decorate
	size	carefully	pattern
	others	cardboard	finish
	holes	apart.	exactly
	dots	centre	through
	pretty	collection	newspaper
	articles	favorite	decide
	arrange	attractively	paste
	print	heading	caption
	each		

ไวยากรณ์ :

การใช้ Imperative ประโยค Imperative Sentence

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

คาบที่ 1-2

ขั้นที่ 1 เริ่มนำเข้าสู่บทเรียนโดยครูทักทายนักเรียนแล้วถามนักเรียนประกอบสมุดภาพว่า

T : Have you ever seen a scrap book?

What are there in a scrap book?

Do you want to make it by yourself?

ขั้นที่ 2 ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ว่า เป็นการอ่านเนื้อหาด้านความรู้ ให้เข้าใจเรื่องและสามารถปฏิบัติตามคำสั่ง หรือวิธีการขั้นตอน ได้ และนักเรียนควรจะสามารถในการใช้ภาษาด้านการฟัง พูด อ่าน และเขียน ตั้งจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

ขั้นที่ 3 ครูทบทวนความรู้เดิมที่เกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่องที่จะเรียน ได้แก่ คำศัพท์ การใช้ประโยคคำสั่ง เช่น

- Stand up, please.

- Sit down, please.

- Close the window, please.

- Turn on the light etc.

- ครูพูดประโยคและแสดงท่าทางประกอบนำ

- นักเรียนพูดและปฏิบัติตามการทำทางประกอบโดยมีนักเรียน 1 คนมาพูดนำและเพื่อน ๆ ทั้งชั้นปฏิบัติหรือแข่งขันกันจากเกม Simon Say

ขั้นที่ 4 ครูเสนอบทเรียนใหม่ อธิบายคำศัพท์ ส่วนวน โครงสร้าง วैयाกรณ์

4.1 - อธิบายคำศัพท์ประกอบบัตรคำ (จำนวน 34 คำ)

- อ่านคำศัพท์

- จับคู่คำศัพท์และความหมาย (ภาษาอังกฤษ-ไทย)

- ครูอธิบายโครงสร้าง วैयाกรณ์ รูปประโยค การใช้ Imperative Sentence ประกอบแผ่นใส

- การใช้ Imperative คือรูปกริยาที่ใช้ในการสั่ง (Order) การขอร้อง (Request) เชิญชวนหรือแนะนำ (Suggestion) ปกติกริยานี้อยู่ในรูปของ Infinitive หรือ Don't + Infinitive เช่น

Order : Come here, Sit down, Open the door. etc.

Request : Come here, please., Please, sit down., Would you please open the door? etc.

Suggest : Let's have a rest., Let's go at once., Let's not buy the book here.

- การใช้ Imperative Sentence หมายถึงวาประโยคที่แสดงข้อความหรือกลุ่มคำที่มักจะใช้เป็นคำสั่ง บอกวิธีการ (ขั้นตอน) หรือขอร้อง

ตัวอย่าง

1. Turn off the light in that room.
 2. Please don't make a loud noise.
 3. Open the door right away!
 4. Stand up!
 5. Cut some pages. (paper)
 6. Fold a piece of paper in a half.
 7. Pour some water in a glass.
 8. Tie a ribbon. etc.
- 4.3 นักเรียนอ่านประโยคตัวอย่างโดยดูภาพ แสดงท่าทาง หรืออุปกรณ์ของจริงประกอบ
- 4.4 นักเรียนยกตัวอย่างประโยค Imperative Sentence คนละ 1 ข้อ แล้วครูเขียนบนกระดานดำ นักเรียนบันทึกลงสมุด

คาที่ 3-4

ขั้นที่ 4

- 4.5 ครูให้นักเรียนอ่านออกเสียงเนื้อเรื่อง (ใบงาน 1-2) และช่วยกันแปลเรื่อง "How to Make a Scrap Book."

- 4.6 ครูและนักเรียนช่วยกันสรุปเรื่อง โดยถาม-ตอบ คำถามปากเปล่า

ขั้นที่ 5 ให้แนวการเรียนรู้

- 5.1 ครูให้นักเรียนอ่านออกเสียง เนื้อเรื่อง ทีละแถวจากต้นจนจบเรื่อง (อ่านทีละย่อหน้า แล้วแปลเป็นภาษาไทย)
- 5.2 ครูให้นักเรียนตอบคำถามปากเปล่า (แบ่งเป็นกลุ่มใหญ่หรือเป็น 2 ทีม โดยทีมหนึ่งถามและอีกทีมเป็นฝ่ายตอบ

- 5.3 ครูให้นักเรียนอ่านเนื้อเรื่อง จากแผ่นใสโดยมีข้อความลักษณะ Cloze Test
(ให้นักเรียนฝึกเพื่อทบทวนการใช้ศัพท์และโครงสร้างไวยากรณ์)

คาบที่ 5-6

ขั้นที่ 6 ทักษะปฏิบัติ ครูให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมตามจุดประสงค์ด้วยตนเอง

- 6.1 ให้นักเรียนทั้งชั้นอ่านบทกวีเนื้อเรื่อง
- 6.2 ให้นักเรียนจับคู่โองานภาพและเนื้อเรื่อง (โองานที่ 2) โดยแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม
กลุ่มละ 5 คน
- 6.3 ครูสาธิตการทำสมุดภาพ (Scrap Book)
- 6.4 นักเรียนส่งตัวแทน 1 กลุ่มเพื่อ สาธิตขั้นตอนการประดิษฐ์สมุดภาพ (Scrap Book)
- 6.5 นักเรียนแต่ละกลุ่มลงมือปฏิบัติ ประดิษฐ์สมุดภาพ
- 6.6 นักเรียนแต่ละคนกรอกประวัติตนเองลงในโองานที่ 3
- 6.7 นักเรียนแต่ละคนรวบรวมโองานที่ 3 เพื่อปะลงในสมุดภาพของกลุ่มตนเอง
- 6.8 ครูสั่งการบ้าน โดยให้นักเรียนนำภาพที่ตนเองสนใจ และตกแต่งในสมุดภาพ เช่น กีฬา
ที่ชอบ ผลไม้ที่ชอบ ภาพทิวทัศน์ ภาพเครื่องดนตรี อาหารที่ชอบ โฆษณาต่าง ฯลฯ

คาบที่ 7-8

ขั้นที่ 7 การให้ข้อมูลย้อนกลับ

- 7.1 นักเรียนแต่ละกลุ่มนำผลงานมาแสดงและรายงานหน้าชั้น
- 7.2 ครูถามคำถามเกี่ยวกับประวัติส่วนบุคคลและสิ่งที่ชอบของตน ที่สะสมในสมุดภาพ
- 7.3 เพื่อน ๆ ต่างกลุ่มผลัดกันถาม กลุ่มที่เสนอภาพจากตัวอย่างคำถามในโองานที่ 4 คือ
 1. What is your name?
 2. What is your nickname?
 3. When were you born?
 4. Where were you born?
 5. What is your nationality?
 6. How tall are you? How much do you weigh?
 7. How many brothers or sisters do you have?
 8. What is your personality?
 9. Where do you live? (What is your home address?)
 10. What is the number of your home telephone?
 11. What is your favourite food? What is your favourite sport?

คาบที่ 9-10

ขั้นที่ 8 การประเมินผลการปฏิบัติ

- 8.1 นักเรียนผู้แทนแต่ละกลุ่มนำผลงานมาเสนอหน้าชั้น (ต่อ) และคัดเลือกกลุ่มที่มีผลงานสมบูรณ์ สวยงามที่สุด 3 กลุ่ม
- 8.2 นักเรียนที่ได้รับการคัดเลือก เสนองานของตนอีกครั้ง
- 8.3 นักเรียนในห้องจับสลากกลุ่มคำถาม (เพื่อให้เพื่อนในแต่ละกลุ่มและแต่ละคนใน 3 กลุ่ม ตอบคำถามโดยใช้คำถามใบงานที่ 4)

ขั้นที่ 9 ส่งเสริมความแม่นยำและการถ่ายโอนการเรียนรู้

- 9.1 ให้นักเรียนอ่านเรื่อง How to Make A Scrap Book (ใบงานที่ 1)
- 9.2 ขออาสาสมัครนักเรียน 2 กลุ่มมาสาธิตขั้นตอนการประดิษฐ์สมุดภาพ โดย
 - 9.2.1 บอกชื่อผู้ร่วมงาน
 - 9.2.2 บอกรายการวัสดุอุปกรณ์ที่จะใช้ประดิษฐ์
 - 9.2.3 บอกขั้นตอนการประดิษฐ์ พร้อมสาธิต
 - 9.2.4 เสนองานที่เป็นสมุด Scrap Book ที่สมบูรณ์
 - 9.2.5 ลุ่ม จับสลากชื่อ หรือ เลขที่เพื่อน ๆ ในห้องให้ตอบคำถาม (ประมาณ 10 ข้อ)
- 9.3 นัดหมายและสั่งการบ้านให้นักเรียนแต่ละคนประดิษฐ์สมุดภาพคนละ 1 เล่ม โดยเลือกหัวข้อที่ตนสนใจคนละ 1 อย่าง ว่าจะสะสมภาพประเภทใด จากใบงานที่ 5 เช่น
 1. What We Wear. (ภาพเครื่องแต่งกาย ชาย-หญิง ชุดเด็ก แฟชั่นต่าง ๆ)
 2. Fun With English. (ภาพการ์ตูน แฟชั่น เพลง)
 3. Who's Who. (ภาพดาราดาราภาพยนตร์ ดาราทีวี นักฟุตบอล นักกีฬา บุคคลสำคัญ นักร้อง ฯลฯ)
 4. English Around Us. (ภาพโฆษณา สลากยา สติกเกอร์ ภาพ ส.ค.ส. ภาพปฏิทิน ฯลฯ)
 - etc.

ภาคผนวก ก.

- **แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ (การฟัง-การพูด)**
- **แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ การอ่าน**
- **แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ การเขียน**
- **แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ**

แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ (การฟัง-การพูด)

Listening and Speaking Ability test

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เวลา 15 นาที

คำชี้แจง Listening and Speaking Ability test.

- เป็นข้อสอบประกอบด้วยคำถาม จำนวน 10 ข้อ โดยนักเรียนจะได้ยินคำถาม
ข้อละ 2 ครั้ง แล้วเลือกภาพและพูดบันทึกคำตอบเป็นข้อความที่สมบูรณ์ถูกต้องและรวดเร็ว

จุดประสงค์ นักเรียนสามารถฟังข้อความ คำถามแล้วได้ตอบเกี่ยวกับเหตุการณ์ประจำวัน
ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองจากภาพที่กำหนดให้และประโยคที่ได้ฟังได้

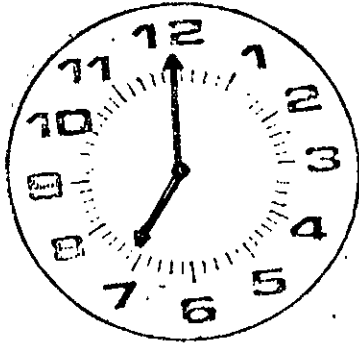
Listening and Speaking Ability test

Direction : Look at the pictures for each item and then answer the questions you'll hear. You can choose whichever one you like and record your answer on the tape cassette provided. You will hear each question twice.

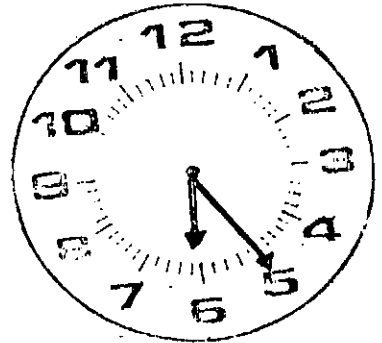
1. Can you tell me when you usually get up?
2. What do you have for your breakfast?
3. What is your hobby?
4. What kinds of fruit do you like?
5. Where would you like to go during the holidays?
6. Which subject do you like best?
7. Can you tell me the name of three of your favorite animals?
8. Which room do you like best in your house?
9. How do you go to school each day?
10. What do you like to write with?

1

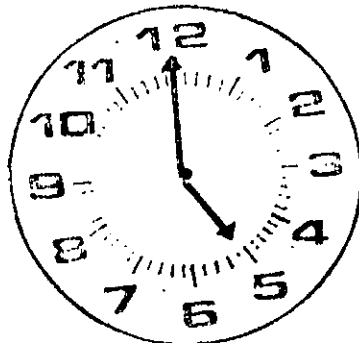
a

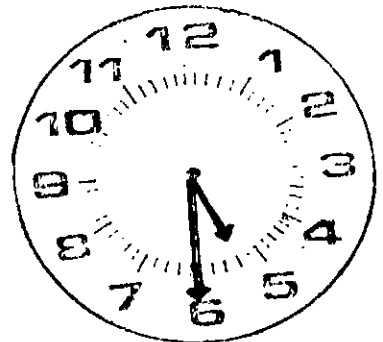
b

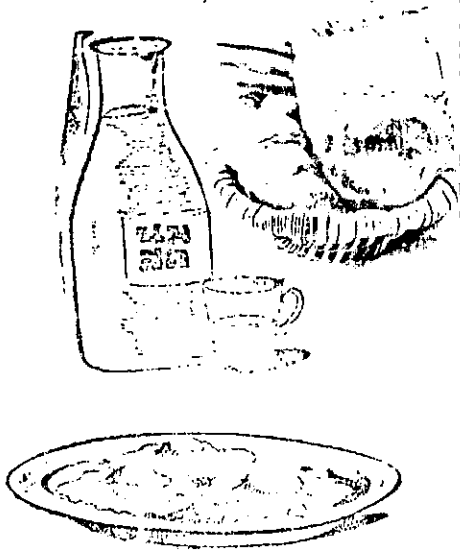
c

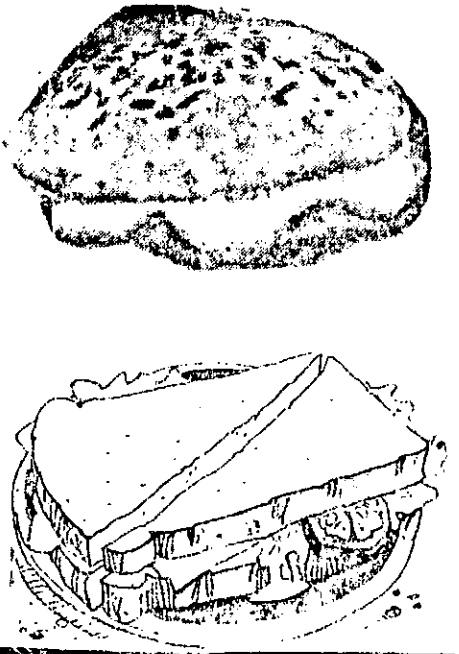
d

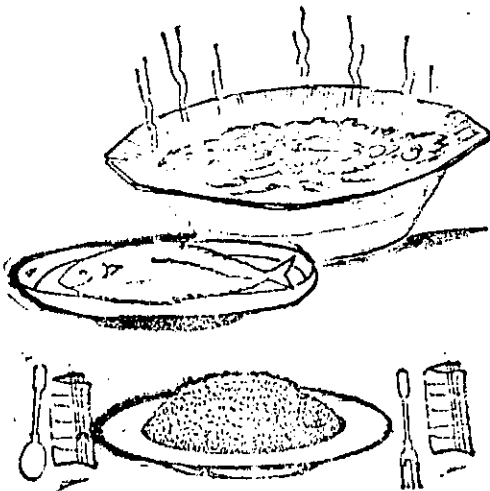
c1

b

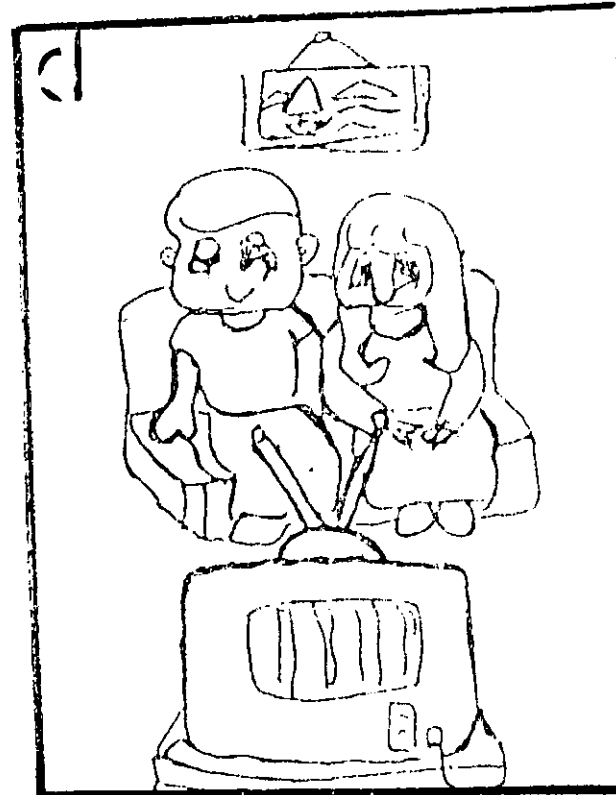
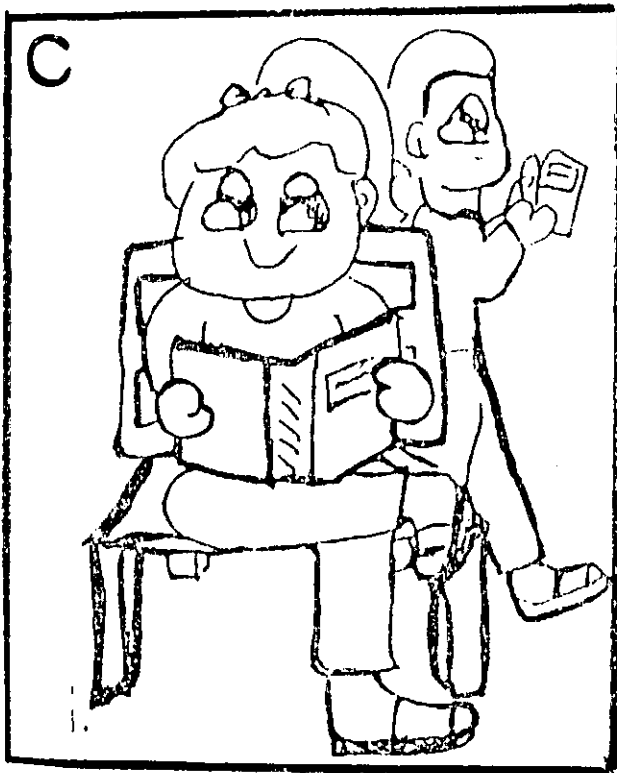
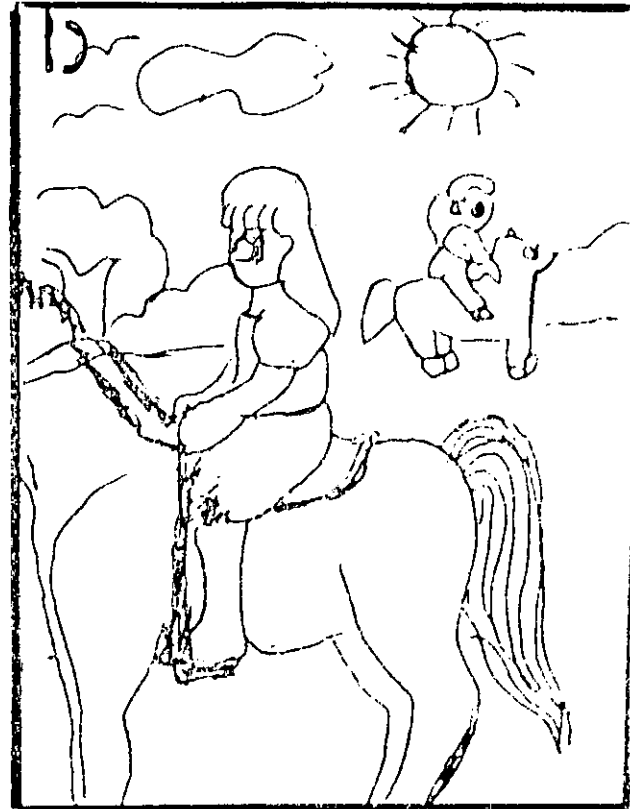

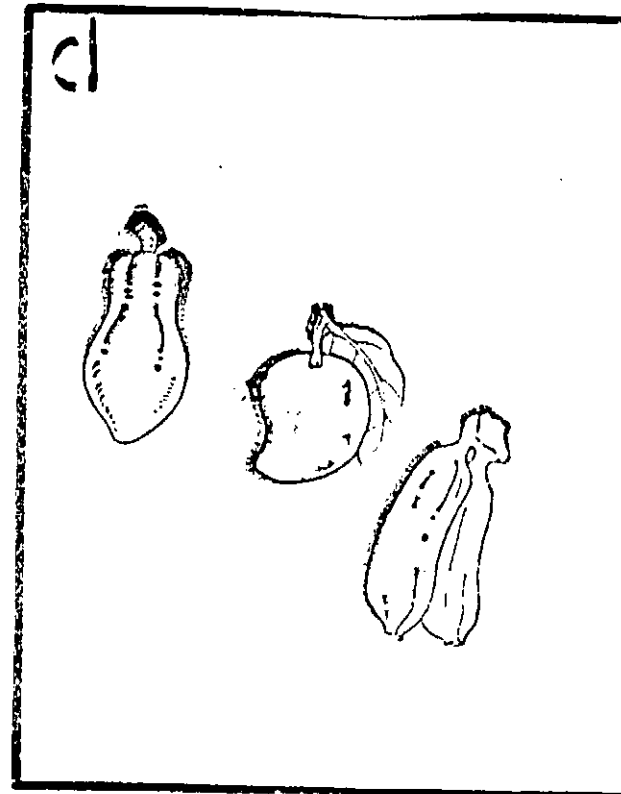
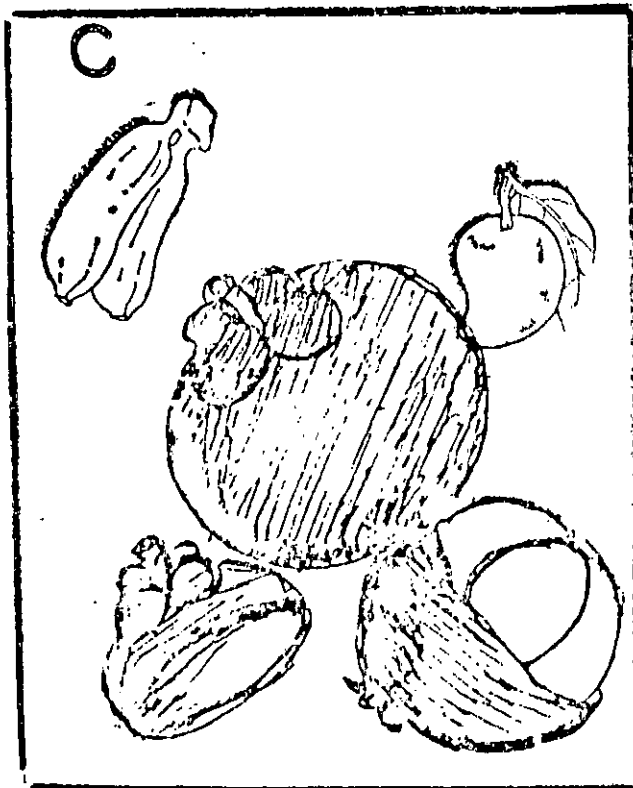
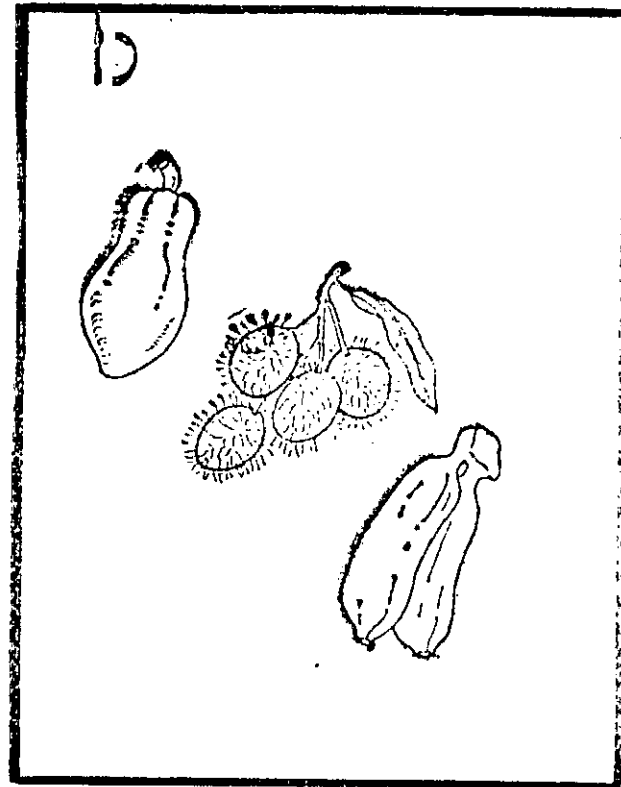
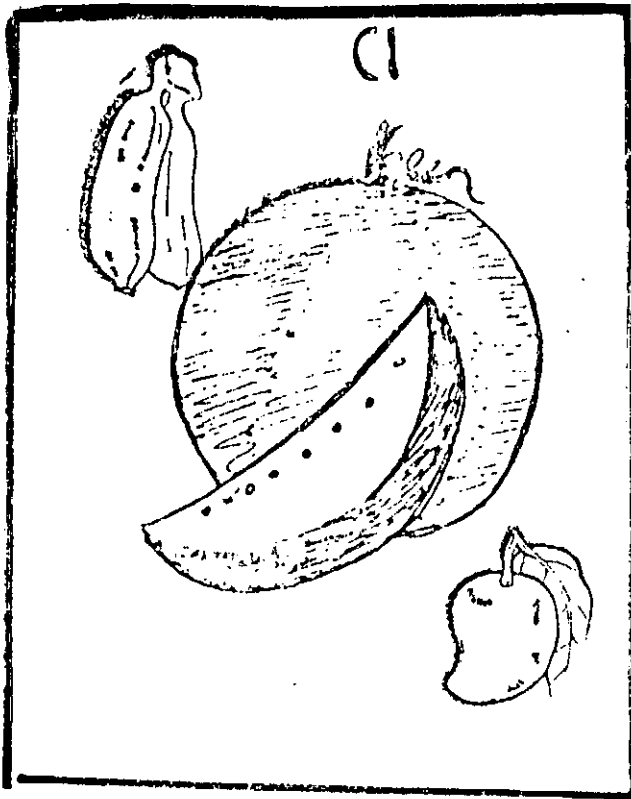
c

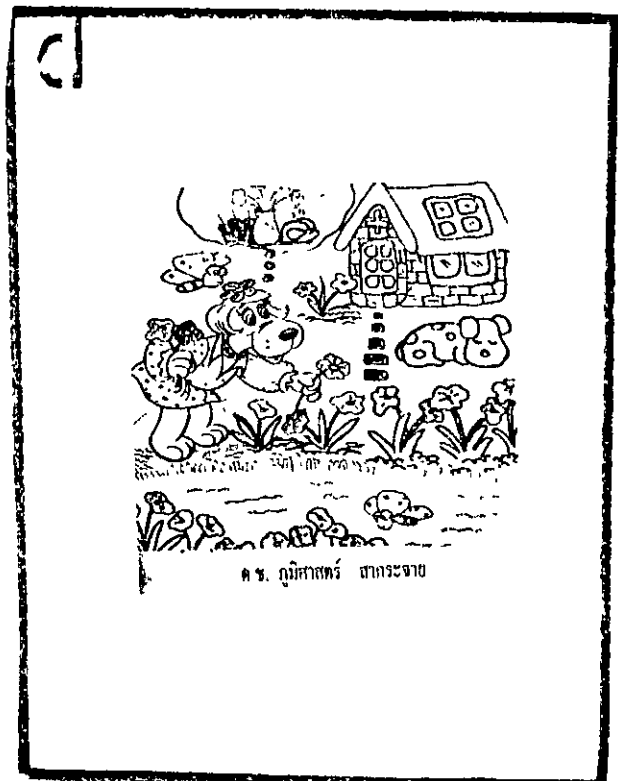

d

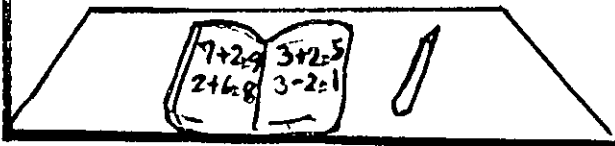

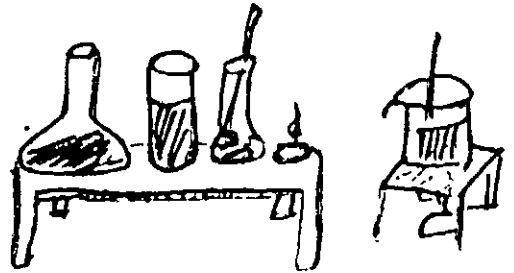
c1

$$\begin{aligned}
 x - 2 &= 3 \\
 x &= 3 + 2 \\
 \therefore x &= 5
 \end{aligned}$$

b

O_2 = OXYGEN
 CO_2 = CARBONDIOXIDE

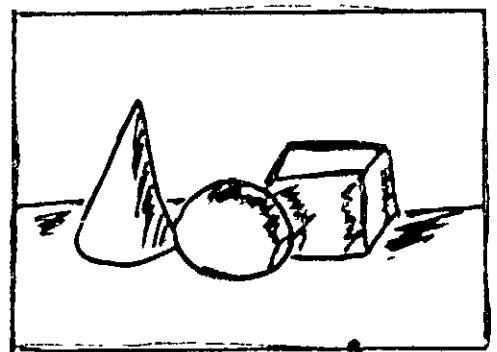

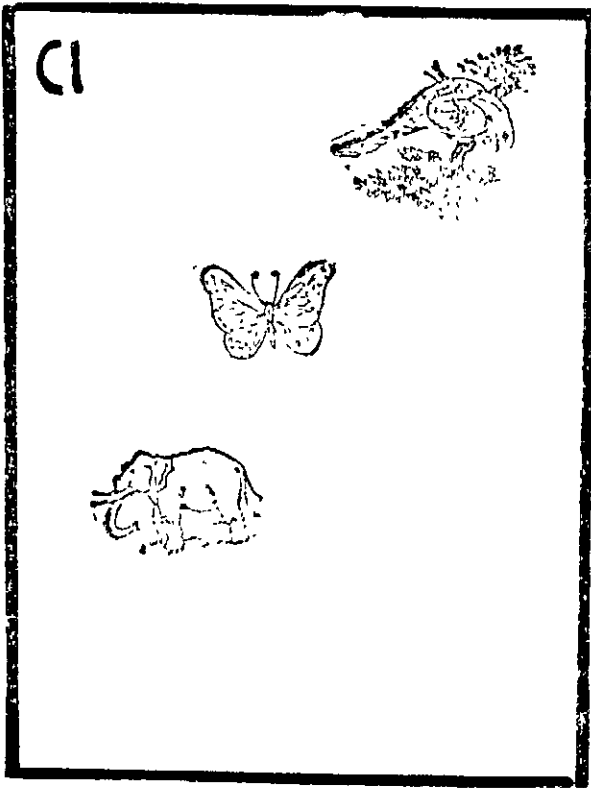
c

A/BAT/THIS/IS
 THIS IS A BAT.

c1

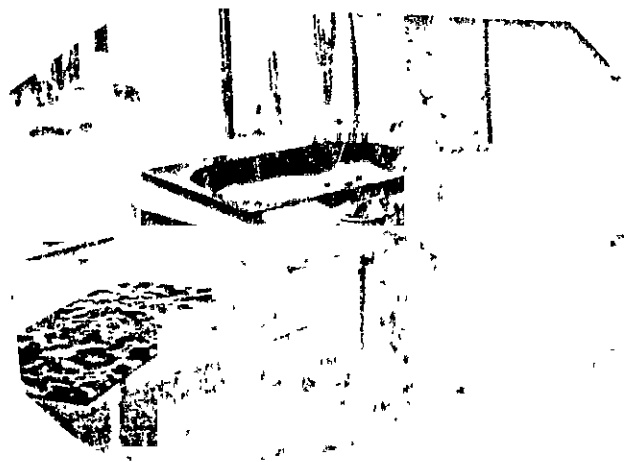
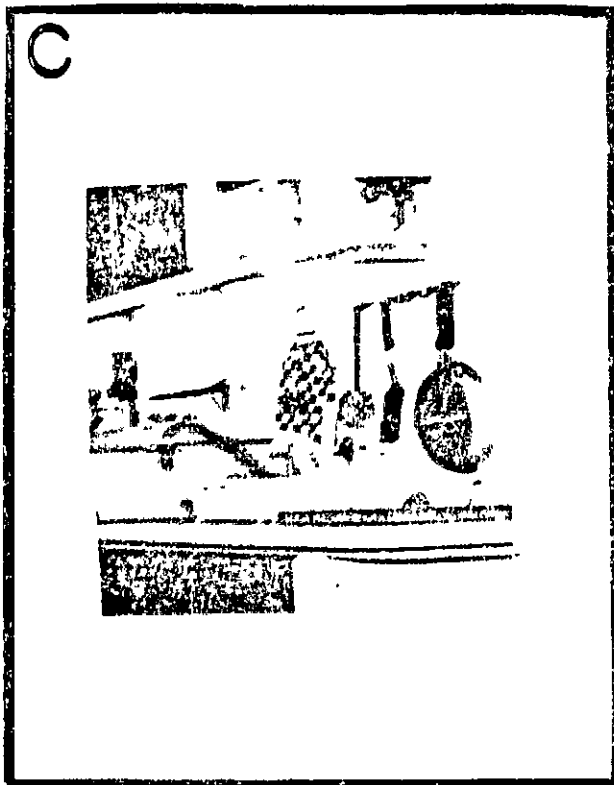

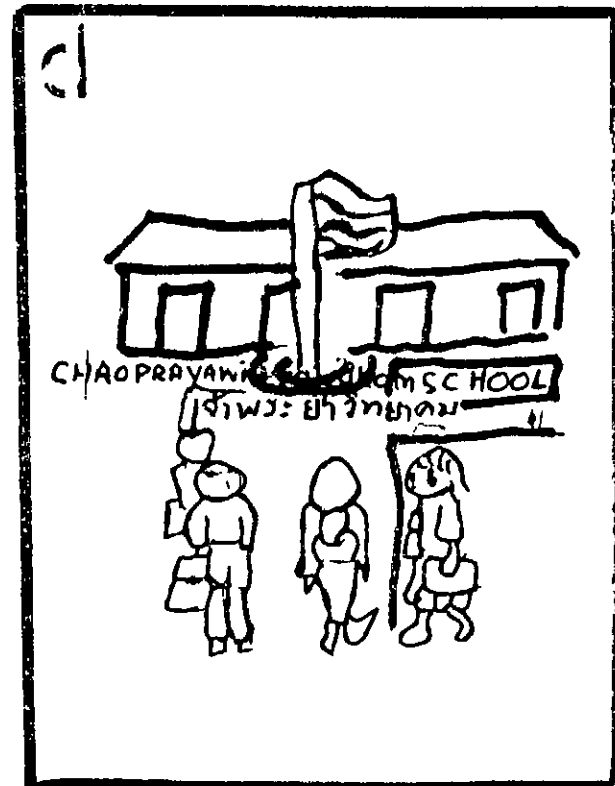
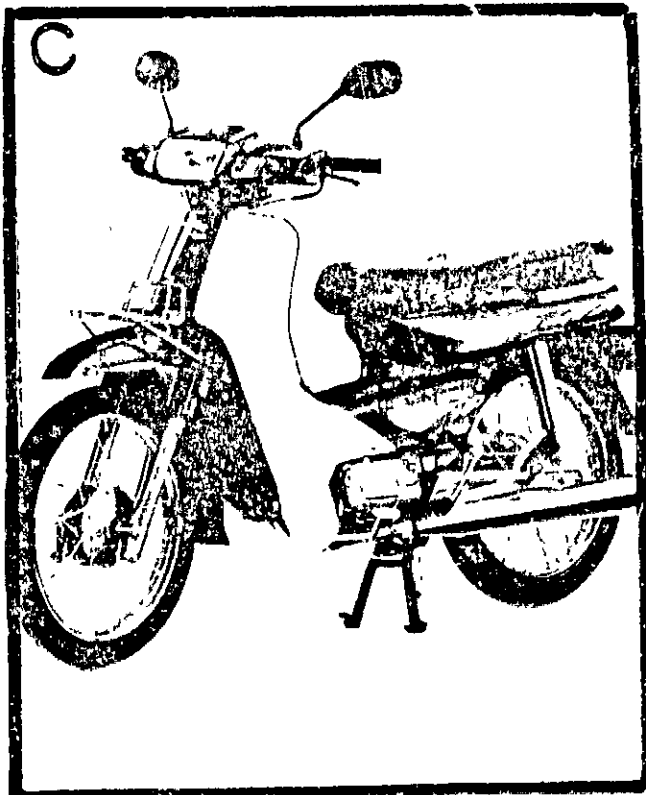
b

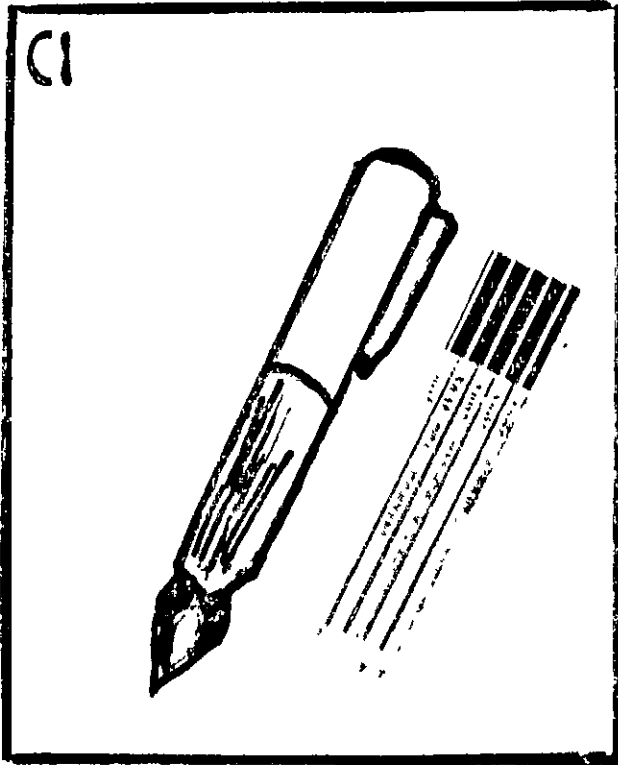

c1

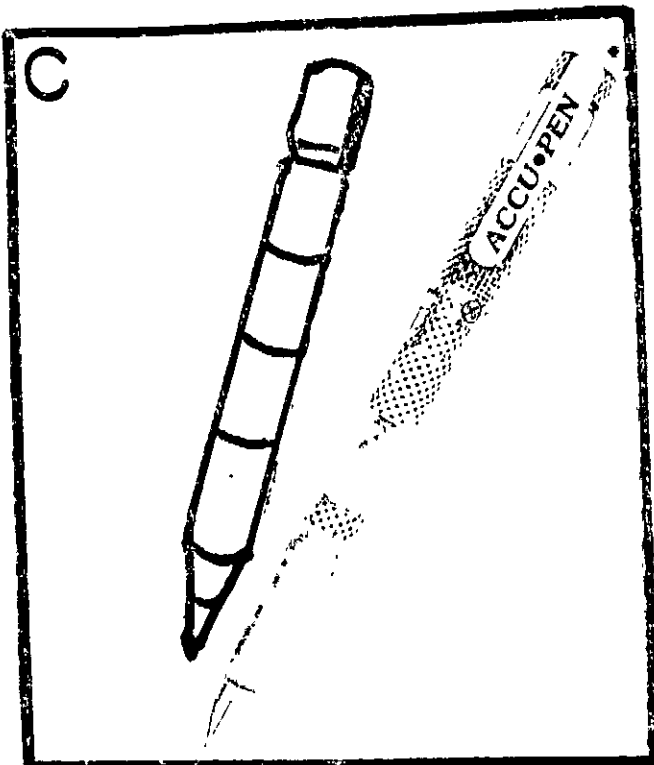
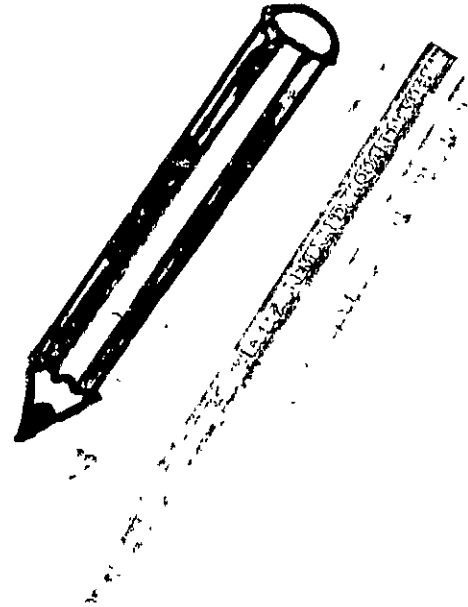

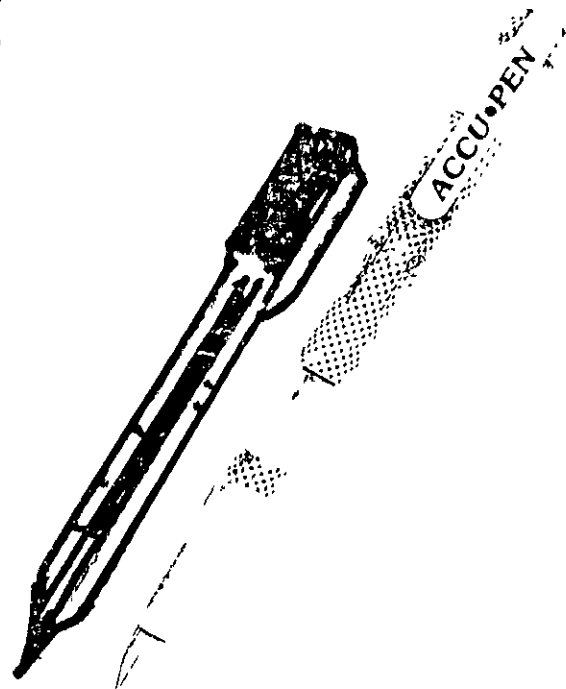

C

C

แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ การอ่าน
(Reading Ability test)

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เวลา 50 นาที

คำชี้แจง Reading Ability test

- เป็นข้อสอบวัดความสามารถทางการอ่าน ชนิดปรนัย (4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ)

จุดประสงค์ นักเรียนสามารถอ่านเรื่องและตอบคำถามโดยแสดงความเข้าใจเรื่องได้
 (ด้านการจับใจความสำคัญ แปลความ ขยายความและการเรียงลำดับเหตุการณ์
 ของเรื่องที่อ่านได้)

Reading Ability test

Direction

- I. Read the following passages, stories, notes, dialogues, a letter and poems carefully then choose the best item by marking (X) on a, b, c, or d on your ANSWER SHEET.

(จงอ่านข้อความ เนื้อเรื่อง บันทึก บทสนทนา กลอน ต่อกวี แล้วตอบคำถามโดยเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดโดยทำเครื่องหมาย (X) ที่ตรงกับอักษร a, b, c หรือ d ลงในกระดาษคำตอบ)

Example : (0)

Man : I'm in charge of buying the fruit for the children at our home. I'm so happy to find those apples and plums are in season. Give me three dozen of each.

Woman : I hope that they're as good as they look.

- (0) How many apples did the man buy?

- a. 12 b. 24
c. 36 d. 48

<u>Answer</u> (X)	a	b	c	d
	()	()	(X)	()

A	(number 1)

I have a small farm. I plant rice, vegetables and fruit. The rice and vegetables grow quickly, but fruit grow slowly. A little river flows near my farm. A canal brings the water to my fields. I work hard and every year I grow enough food for my family. Sometimes I can sell food in the market.

1. What do I grow on my farm?

- a. only rice
b. only vegetables
c. rice and vegetables
d. rice, vegetables and fruit

B

(number 2-3)

A lion is sleeping under a tree. A little mouse is playing there. Then the mouse climbs on the lion's head and he stops near the lion's mouth. The lion wakes up and grabs the mouse.

Lion : "I'm going to eat you."

Mouse : "Please don't eat me. Let me go, please.

I will help you some day."

Lion : How can a little mouse help a big lion?

That's very funny." The lion holds the mouse up high.

Lion : "You can run away now. I'm going to let you go."

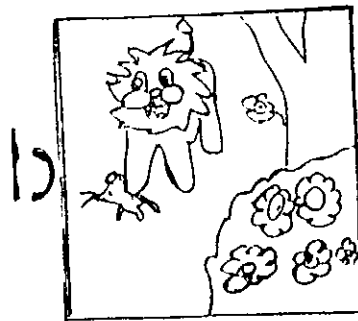
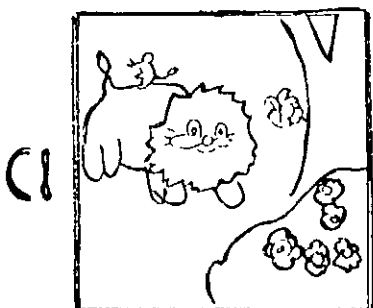
Mouse : Thank you very much, you are very good.

I will help you some day. Good bye. See you later."

A few days later the lion gets caught in a trap. He roars and roars and roars. The mouse hears the noise. He can let the lion free by gnawing the rope with his teeth.

Mouse : "Now I can help you."

2. Which one is the suitable picture for the sentence "The mouse climbs on the lion's head."

3. Which one is not correct according to the story?
- The little mouse is playing under a tree.
 - The mouse let the lion free by biting the rope.
 - The mouse roars and roars.
 - The lion gets caught in a trap.

(number 4)

HEARTBREAK

Mary's the girl who broke my heart.

Mary's the girl who went away,

Tom's the boy who stole my girl,

What a sad, sad day!

Mary's the girl who said I love you,

Mary's the girl who gave me presents,

Mary's the girl who promised to be true,

She's the girl who made me cry,

What a sad, sad day!

Tom's the boy who drove a fast car,

Tom's the boy who 's got a lot of money,

Tom's the boy who gave her a diamond ring,

What a sad, sad day!

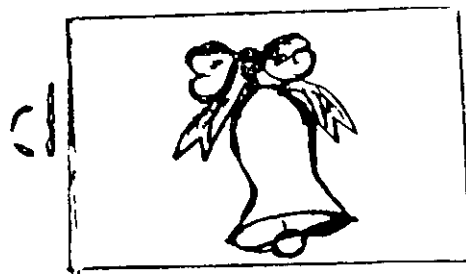
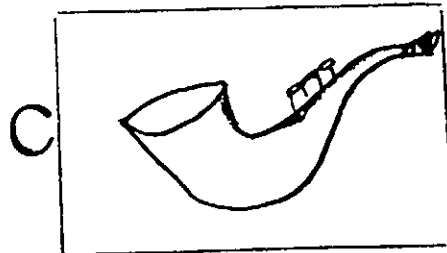
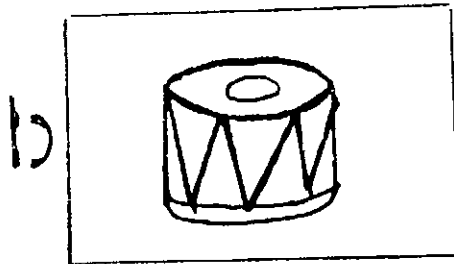
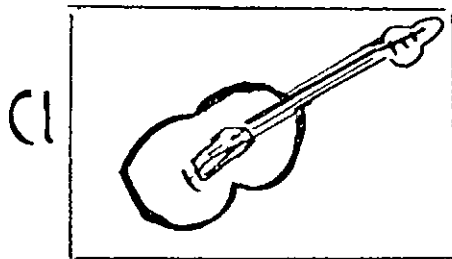
4. What is the girl's name in the poem?
- Tom
 - Mary
 - Heartbreak
 - Diamond

D

(number 5)

A bell is no bell till you ring it,
A song is no song till you sing it,
And love in your heart wasn't put there to stay,
Love isn't love till you give it away.

5. Which of the following is the picture of "a bell"?

E

(number 6-10)

288 Rama III Road,
Yannawa, Bangkok 10120,
July 15th, 1994.

Dear Pen Pal,

My name is Aree Yusuk, and I am a __ (6) _____ at
Chaophrayawitthayakom School in Bangkok, Thailand. I am twelve years
__ (7) _____, and I am in the seventh __ (8) _____ (Mathayomsuksa I)

I am very good at sports, music and science __ (9) _____
I am not very good at English. What __ (10) _____ you?
What are you good at?

Sincerely Yours,
Aree Yusuk

6.

a. teacher	b. farmer
c. carpenter	d. student

7.

a. old	b. elder
c. ago	d. age

8.

a. day	b. floor
c. grade	d. old

9.

a. or	b. but
c. so	d. to

10.

a. are	b. about
c. for	d. do

F

(number 11-13)

Policeman : Who are those girls?
 Debbie : They're our friends. They're ____ (11) _____.
 Anne : We're from Montreal, Cannada.
 Policeman : I see. And ____ (12) ____ bus is that?
 Mary : It's our bus.
 Tony : Thanks for your help.
 Policeman : _____ (13) _____.
 Debbie : Thanks again. Goodbye.

11.

- a. Italians
- b. Canadians
- c. Americans
- d. Brazilians

12.

- a. where
- b. what
- c. when
- d. whose

13.

- a. You're welcome.
- b. You're thanks.
- c. You're kindness.
- d. You're handsome.

G

(number 14-16)

Anna : Look! A snake.
Lucy : A snake? Where?
Anna : Under that bag.
Lucy : Which bag?
Anna : I think it is under the white bag.
Lucy : I'm not sure.
Anna : Is that a snake?
Lucy : Where?
Anna : In the black bag.
Lucy : Yes, it's moving.
Anna : Hey! The snake is coming.
Lucy : Really.
Anna : Yes,
Lucy : Run!

14. The snake is in the _____ bag.
- a. white
 - b. black
 - c. green
 - d. red
15. How many bags are there?
- a. One.
 - b. Two.
 - c. Three.
 - d. Four.
16. When Anna and Lucy see the snake, what do they do?
- a. Laugh.
 - b. Look at it.
 - c. Hit it.
 - d. Run away.

17. David likes to watch T.V. The programme he likes best is cartoons.

He watches the programmes every evening after school.

What is his favorite programme?

- a. cowboys. b. games.
- c. cartoons. d. songs.

18. Sarah : Hello, Dick.

Dick : Hi, Sarah. How are you?

Sarah : Fine, thanks. Where are you going?

Dick : "_____ " My mother wants some stamps.

- a. To the drugstore.
- b. To the airport.
- c. To the post-office
- d. To the restaurant.

H

(number 19-21)

Valentine's Day

Valentine's Day is the day to express love and friendship.

You can send a heart-shaped box of candy, a red rose or a Valentine card, but the message will be the same, "Will you be my Valentine?"

Anyone can send a Valentine card the young and old alike Cupid, the Roman God of love, is the symbol of Valentine's Day which began in early Rome. Each year on February 14, there were festivals called "Lupercalia". First, there were games and dancing. Then each young man picked from a jar the name of a young girl. That girl would be his lover for one year. Today, universities, schools and clubs often have a Valentine's Day dance. On this same day you can ask your favorite boyfriend or girlfriend to go with you. Also, Americans use this holiday to send cards to their loved ones who live far from them. For people who are courting, Valentine's Day is romantic. Other people express love to their friends and relatives. Valentine's Day is not a religious holiday.

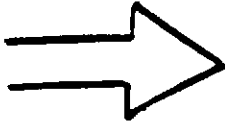
19. Which day is called "Valentine's Day"?

- a. February 7
- b. February 14
- c. February 21
- d. February 24

20. What kind of flower is the symbol of Valentine's Day?

- a. A red gerbera
- b. A red tulip
- c. A red rose
- d. A red carnation

21. Which one is correct for a "heart-shaped" Valentine card?

- a.
- b.
- c.
- d.

II. Match each topic, sentence, blank in the dialogue which follows with the correct picture.

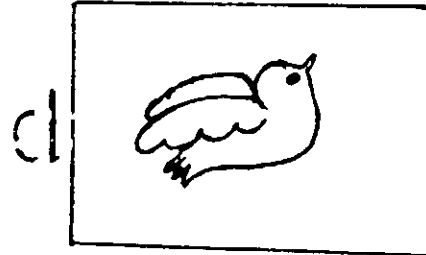
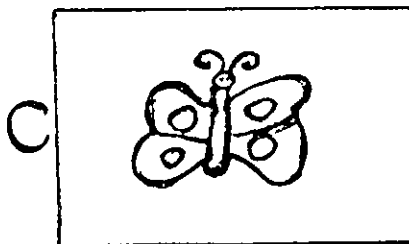
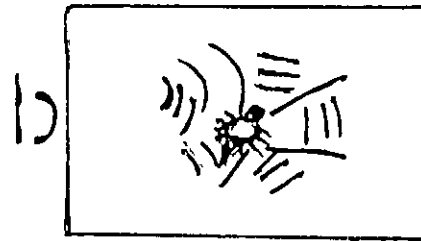
(จับคู่หัวเรื่อง ประโยค สิ่งที่ได้เติมในช่องว่างบทสนทนา ให้ตรงกับภาพที่ถูกต้อง)

A (number 22-23)

22. An insect with four wings brightly coloured.

23. An animal of Australia that jumps along on its strong hind legs.

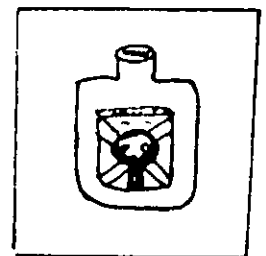
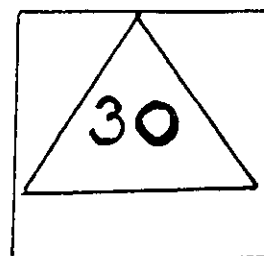
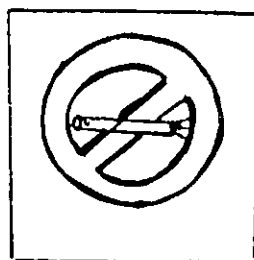
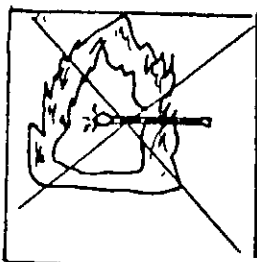
The female has a pouch in which she carries her young baby.

B (number 24-25)

24. You are not allowed to smoke around here.

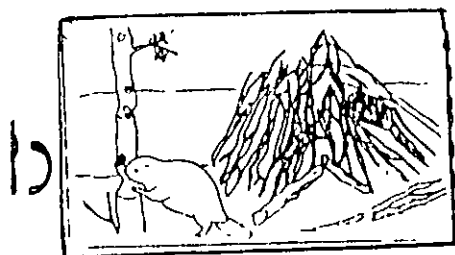
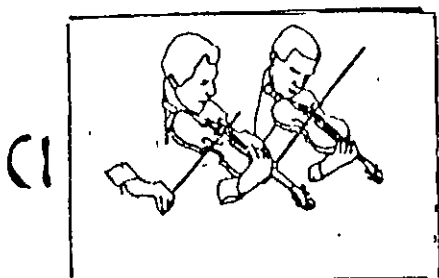
25. You must not drive faster than thirty miles per hour.

C (number 26-27)

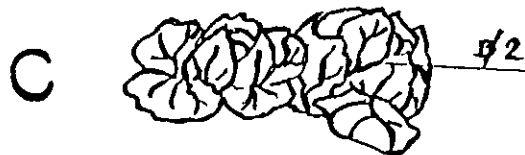
26. How Beavers Build Their Homes.

27. The Violin in the Symphony Orchestra.

D (number 28-31)

- Customer : How much the _____ (28) _____ .
- Shop assistant : Nine baht a kilo, madam.
- Customer : Have you any _____ (29) _____ .
- Shop assistant : Yes, madam. They're 10 baht a kilo.
- Customer : I'd like a _____ (30) _____ , please.
- Shop assistant : What about this one? It's two baht.
- Customer : A bunch of _____ (31) _____ , please.
- Shop assistant : Certainly, madam. That'll be 10 baht.

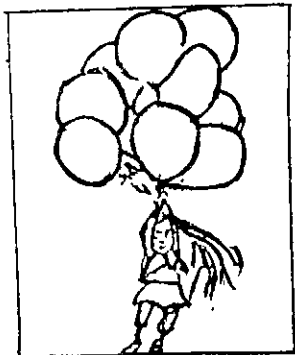

32.

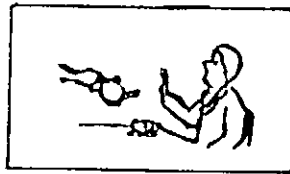
- a. They are playing in the kitchen.
- b. They are washing the dishes.
- c. They are smoking in the kitchen.
- d. They are working in their kitchen.

33.

- a. There are a lot of balloons in the sky.
- b. The girl is coming down from the sky.
- c. The girl is jumping up and down over the balloons.
- d. The girl has many balloons in her hand.

34.

- a. The man does not want any coffee.
- b. The man is saying good-bye to the waiter.
- c. The man wants some more coffee.
- d. The man wants to order food.

III. Rearrange the group of picture in sequence after reading the stories.

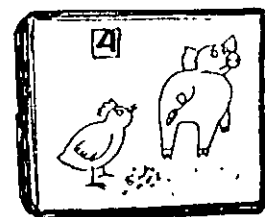
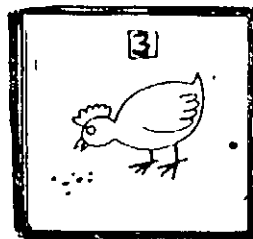
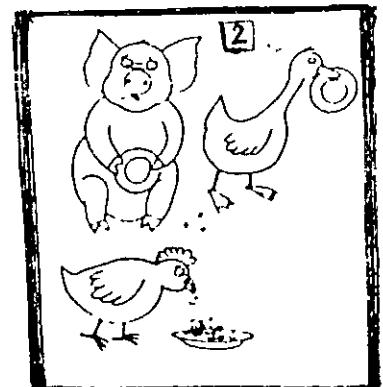
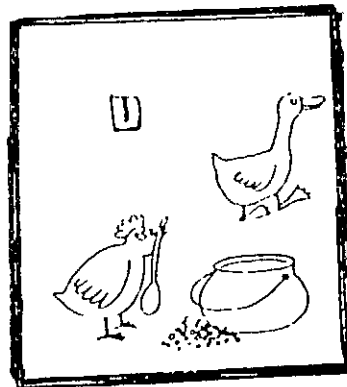
(เรียงลำดับภาพให้ตรงกับเหตุการณ์ในเนื้อเรื่องที่อ่านให้ถูกต้อง)

STORY 1 (number 35)

A hen found some rice. It asked a pig to help dig the ground. "Dig it yourself" said the pig. The rice grow. The hen asked a duck to help cook the rice. "Cook it yourself" said the duck. When the rice was cooked. The pig and the duck said "Can we eat some rice, please. "No" said the hen "I'll eat it myself."

35.

- a. 3 2 1 4
- b. 3 4 1 2
- c. 3 4 2 1
- d. 2 1 3 4

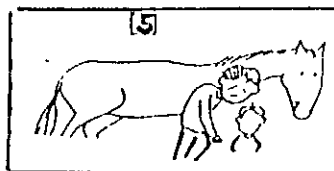
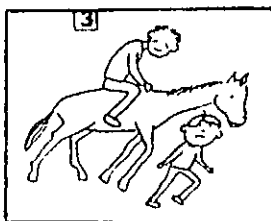
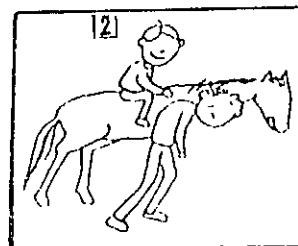
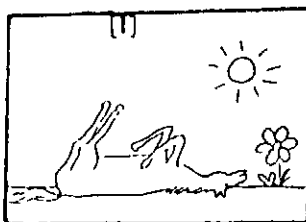
STORY 2

(number 36)

An old man went to the market with his son. He wanted to sell his horse. The old man rode the horse and the son walked. Someone said, "Let the poor boy ride the horse." So the boy rode the horse and the old man walked. Someone else said, "That horse is old. Both of you should walk." So the old man walked and the boy walked. Another person said, The horse is strong, both of you should ride the horse." So the old man rode the horse and the boy rode the horse. The horse died.

36.

- a. 2 5 3 1 4
- b. 4 3 1 2 5
- c. 5 2 3 1 4
- d. 3 2 5 4 1

IV. Rearrange the group of phrases and sentences in an order that make sense.

(เรียงลำดับวลี เนื้อเรื่อง บทสนทนา ให้ได้ความหมายที่ถูกต้อง)

(number 37-40)

37. 1. My name is Peter Jones.
 2. Hello. May I speak to Mr. Bush, please.
 3. Just a moment. I'll see if he's in his office.
 4. Who's calling, please.
- a. 2 4 1 3
 b. 1 2 3 4
 c. 4 1 2 3
 d. 2 4 3 1
38. 1. in the vase.
 2. six beautiful
 3. flowers
 4. There are
- a. 4 2 1 3
 b. 4 2 3 1
 c. 1 2 3 4
 d. 1 2 4 3
39. 1. He doesn't see it.
 2. He cuts his foot and gets hurt.
 3. Malee's father is walking into the kitchen.
 4. A knife is on the floor.
- a. 4 1 2 3
 b. 4 1 3 2
 c. 3 4 1 2
 d. 3 4 2 1

40. 1. So he barked at the dog in the water. The bone fell out
 of his mouth into the river, and so the dog lost his bone.
 2. "I'll bark at the dog in the water and frightened him",
 he thought.
 3. He stopped on the bridge and looked down into the water.
 There he saw another dog with a bone in his mouth, too.
 4. "Then he'll drop his bone and I'll have two bones."
 5. A dog once stole a bone from a butcher's shop and ran away
 with it. He came to a bridge.
- a. 1 5 4 3 2
b. 5 3 2 4 1
c. 5 3 2 1 4
d. 1 5 4 2 3

แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ การเขียน (Writing Ability test)

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เวลา 30 นาที

คำชี้แจง

Writing Ability test

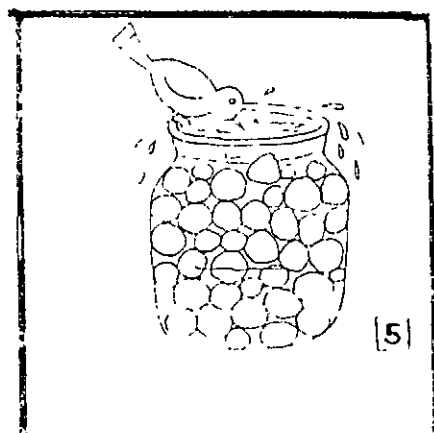
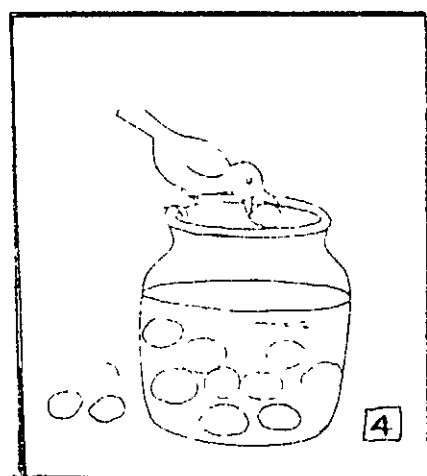
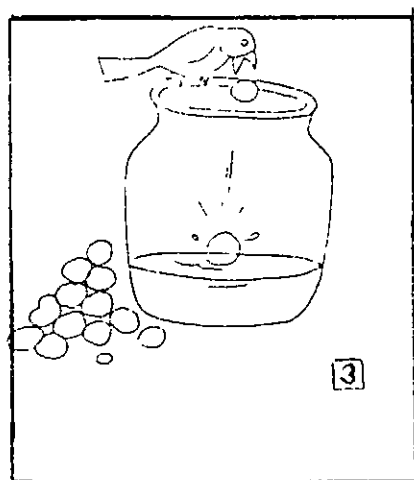
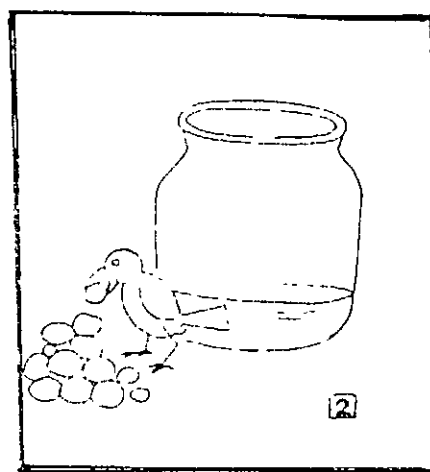
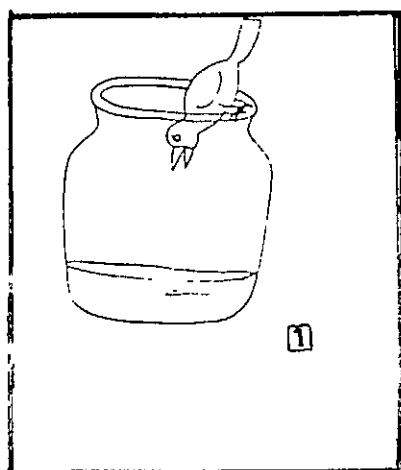
- เป็นข้อสอบวัดความสามารถทางการเขียน ชนิดอัตนัย โดยให้นักเรียนเขียนเรียงความจากภาพ (เขียนเรียงความ จำนวน 1 เรื่อง ความยาวประมาณ 10 ประโยค 20 คะแนน)

จุดประสงค์

นักเรียนสามารถเขียนเรื่องจากภาพได้
(เมื่อกำหนดสถานการณ์หรือรูปภาพให้ นักเรียนสามารถเขียนเรียงความได้ โดยลำดับความ แสดงความคิดเห็นได้ชัดเจน มีการใช้ภาษา ไวยากรณ์ ตัวสะกดถูกต้อง มีความสมบูรณ์ ในการเขียนและสื่อความหมายได้

Direction : Write a short paragraph from the following pictures
composing at least 10 sentences.

จงเขียนเรียงความ 1 เรื่อง จากภาพชุดที่กำหนดให้มีความยาวไม่น้อยกว่า
10 ประโยค

แบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ

ชื่อ..... เลขที่

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามฉบับนี้ถามเกี่ยวกับความรู้สึกหรือการกระทำของนักเรียนเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ขอให้นักเรียนอ่านและพิจารณาข้อคำถามแต่ละข้อว่าพฤติกรรมหรือความรู้สึกในแต่ละข้อนั้นตรงกับความรู้สึกหรือการกระทำของนักเรียนมากหรือน้อยเพียงใด สิ่งสำคัญที่สุดคือ ขอให้นักเรียนตอบให้ตรงกับความเป็นจริงของนักเรียนมากที่สุด
2. วิธีตอบแบบสอบถามในข้อหนึ่ง ๆ จะมีช่องว่างให้นักเรียนเลือกตอบ 5 ช่อง คือ "มากที่สุด" "มาก" "ปานกลาง" "น้อย" "น้อยที่สุด" ให้นักเรียนอ่านข้อความแต่ละข้อคร่าวๆ ละเลียดก่อน เมื่อคิดว่าจะตอบช่องใดก็ให้ทำเครื่องหมาย / ให้ตรงกับชื่อนั้น ๆ
3. การตอบแบบสอบถามฉบับนี้ไม่มีผลต่อคะแนนการเรียนของนักเรียนแต่ประการใด นักเรียนมีอิสระในการตอบอย่างเต็มที่ คำตอบของนักเรียนจะมีประโยชน์และมีคุณค่ามากที่สุด ก็ต่อเมื่อนักเรียนตอบตรงกับความจริงมากที่สุด

ตัวอย่าง

ข้อความ	ความรู้สึกหรือการกระทำ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
(0) เมื่อเปรียบเทียบกับวิชาอื่น ๆ แล้วข้าพเจ้าชอบวิชาภาษาอังกฤษ.....				./...	

คำอธิบาย

จากตัวอย่าง (0) แสดงว่า เมื่อข้อความที่แสดงความรู้สึกเมื่อเปรียบเทียบกับวิชาภาษาอังกฤษกับวิชาอื่น ๆ แล้ว นักเรียนต้องการตอบว่า ชอบภาษาอังกฤษน้อย

ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน นักเรียนมีความรู้สึกหรือการกระทำตรงกับ
ข้อความต่อไปนี้มากน้อยเพียงใด

ข้อความ	ความรู้สึกหรือการกระทำ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
<u>ตอนที่ 1</u>					
ด้านการเรียนและพฤติกรรมในการเรียนภาษาอังกฤษ					
ในห้องเรียน (ความรู้สึกชอบ, กระตือรือร้น					
มานะพยายาม และเอาใจใส่ต่อการเรียน)					
1. เมื่อเปรียบเทียบกับวิชาอื่น ๆ แล้วข้าพเจ้าชอบวิชา					
ภาษาอังกฤษ					
2. ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกและพอใจที่จะเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ..					
3. ข้าพเจ้ารู้สึกพอใจเมื่ออาจารย์ไม่ <u>เข้าสอน</u> ภาษาอังกฤษ .					
4. ข้าพเจ้าชอบให้อาจารย์สอนเป็นภาษาอังกฤษ					
5. ข้าพเจ้าสนใจและฟังบทเรียนได้ <u>ไม่ตลอด</u> ชั่วโมง					
6. ข้าพเจ้าจดบันทึกและฝึกกิจกรรมต่าง ๆ ในชั่วโมงได้					
อย่างเข้าใจและครบถ้วน					
7. ข้าพเจ้าคิดว่าอุปกรณ์ประกอบการสอนตลอดจนวิธีการสอน					
ทำให้ข้าพเจ้าเรียนภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น					
8. ข้าพเจ้าต้องการให้เพิ่มคาบเรียนวิชาภาษาอังกฤษให้					
มากกว่าเดิม					
9. ข้าพเจ้าอยากพูดภาษาอังกฤษให้ได้คล่องแคล่ว					
เหมือนเจ้าของภาษา					
10. ข้าพเจ้าซักถามและตอบคำถามด้วยความ <u>ไม่เต็มใจ</u>					
ในชั่วโมงภาษาอังกฤษ					
11. ข้าพเจ้าสนใจต่อการเตรียมตัวก่อนการทดสอบ					
12. ข้าพเจ้าต้องการทราบข้อบกพร่องในการทำข้อสอบทุกครั้ง					

ข้อความ	ความรู้สึกหรือการกระทำ	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
<u>ตอนที่ 2</u>						
ด้านการเรียนและพฤติกรรมในการเรียนภาษาอังกฤษนอกห้องเรียน (การใช้เวลาว่าง, การมองเห็นคุณค่าประโยชน์ คุณค่าการเรียนภาษาอังกฤษ)						
13. ข้าพเจ้าไม่ชอบเตรียมบทเรียนภาษาอังกฤษล่วงหน้า ...						
14. ข้าพเจ้าทำแบบฝึกหัดภาษาอังกฤษได้ด้วยการลอกการบ้านจากเพื่อน						
15. ข้าพเจ้าทบทวนภาษาอังกฤษบ่อยครั้ง						
16. ข้าพเจ้าเปิดพจนานุกรม (Dictionary) เวลามีปัญหาด้านคำศัพท์ด้วยตนเอง						
17. ข้าพเจ้าชอบการฟังบทเพลงภาษาอังกฤษหรือชมภาพยนตร์ที่มีเสียงในฟิล์มเป็นภาษาอังกฤษ						
18. ข้าพเจ้าต้องการใช้ภาษาอังกฤษในการปรับปรุงชีวิตและอนาคตของข้าพเจ้า						
19. ข้าพเจ้าอ่านป้ายคำสั่ง, ป้ายโฆษณา, สิ่งพิมพ์ เอกสาร หนังสือพิมพ์ภาษาอังกฤษ						
20. ข้าพเจ้าสนใจในการดูโทรทัศน์, วิทยุทัศน์ การดูหนังภาษาอังกฤษ						

ภาคผนวก ค.

การวิเคราะห์ข้อมูล

ตาราง 6 ค่าอำนาจจำแนก (t) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ
ด้านการฟัง-การพูด

ข้อ	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		ค่าอำนาจจำแนก (t)
	X	SD	X	SD	
1	64.83	15.30	24.91	25.93	4.59
2	60.83	13.65	27.08	24.90	4.12
3	60.33	21.30	6.83	18.30	6.60
4	75.16	2.91	32.08	23.34	6.34
5	62.33	21.19	19.41	25.33	4.50
6	61.83	26.03	10.75	18.25	5.57
7	67.33	12.16	40.08	17.74	4.39
8	65.66	21.65	24.08	24.25	4.43
9	70.41	7.72	32.00	21.63	5.79
10	61.16	9.34	33.33	20.97	4.20

ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ การฟัง-การพูด
ทั้งฉบับเท่ากับ 0.86

ค่าความเชื่อมั่นของการตรวจให้คะแนนแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษา
อังกฤษ การฟัง-การพูดเท่ากับ 0.97

ตาราง 7 ค่าความยาก (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษด้านการอ่าน

ข้อที่	p	r	ข้อที่	p	r
1	0.70	0.24	21	0.57	0.38
2	0.71	0.30	22	0.70	0.32
3	0.36	0.36	23	0.77	0.42
4	0.50	0.44	24	0.70	0.44
5	0.52	0.32	25	0.71	0.30
6	0.75	0.22	26	0.59	0.30
7	0.79	0.30	27	0.71	0.46
8	0.53	0.50	28	0.66	0.52
9	0.73	0.26	29	0.59	0.54
10	0.57	0.38	30	0.65	0.54
11	0.46	0.28	31	0.56	0.60
12	0.32	0.20	32	0.52	0.56
13	0.57	0.38	33	0.51	0.50
14	0.71	0.30	34	0.38	0.28
15	0.34	0.28	35	0.51	0.34
16	0.47	0.50	36	0.60	0.36
17	0.67	0.50	37	0.40	0.36
18	0.48	0.32	38	0.53	0.54
19	0.72	0.32	39	0.42	0.36
20	0.66	0.52	40	0.41	0.22

ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษด้านการอ่าน
เท่ากับ 0.91

ตาราง 8 ค่าอำนาจจำแนก (t) ของแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียน

ข้อ	กลุ่มสูง		กลุ่มต่ำ		ค่าอำนาจจำแนก (t)
	X	SD	X	SD	
1	4.04	.82	2.08	.62	6.69
2	4.04	.77	2.72	.44	5.21
3	4.20	.80	2.48	1.06	4.57
4	3.40	1.01	2.32	.83	2.89
5	3.72	.72	2.76	.81	3.11
6	3.84	.61	2.56	.85	4.31
7	4.08	.68	3.16	.83	3.00
8	3.16	1.08	1.84	.88	3.34
9	4.92	.27	3.28	1.37	4.14
10	4.32	.73	3.24	1.06	2.94
11	4.00	.69	2.68	.88	4.16
12	4.44	.69	3.28	1.31	2.76
13	3.80	.80	2.76	1.10	2.69
14	4.64	.62	2.40	1.01	6.62
15	3.12	.76	1.80	.63	4.70
16	4.28	.82	2.16	.96	5.89
17	3.32	1.19	2.32	.88	2.38
18	4.56	.63	2.96	1.07	4.52
19	3.44	1.02	2.40	.69	2.97
20	3.32	.96	2.40	1.13	2.18

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวัดความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษเท่ากับ 0.86

ตาราง 9 คะแนนความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ การฟัง-การพูด เปรียบเทียบ
ระหว่างการสอบก่อนและหลังการทดลอง ของกลุ่มทดลอง

เลขที่	PRE	POST	D	เลขที่	PRE	POST	D
1	28	52	24.00	21	38	46	8.00
2	41	46	5.00	22	36	41	5.00
3	35	52	17.00	23	26	34	8.00
4	24	61	37.00	24	28	37	9.00
5	31	37	6.00	25	39	53	14.00
6	23	37	14.00	26	36	47	11.00
7	37	59	22.00	27	39	57	18.00
8	23	37	14.00	28	50	54	4.00
9	50	64	14.00	29	47	54	7.00
10	39	45	6.00	30	44	55	11.00
11	45	60	15.00	31	42	50	8.00
12	36	45	9.00	32	48	60	12.00
13	26	36	10.00	33	31	50	19.00
14	52	63	11.00	34	46	52	6.00
15	45	58	13.00	35	33	45	12.00
16	33	52	19.00	36	28	59	31.00
17	31	41	10.00	37	37	47	10.00
18	24	36	12.00	38	63	77	14.00
19	30	45	15.00	39	40	77	37.00
20	47	55	8.00	40	30	42	12.00

ตาราง 10 คะแนนความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ การฟัง-การพูด เปรียบเทียบ
ระหว่างการสอบก่อนและหลังการทดลอง ของกลุ่มควบคุม

เลขที่	PRE	POST	D	เลขที่	PRE	POST	D
1	40	43	3.00	21	26	41	15.00
2	40	40	.00	22	27	44	17.00
3	22	28	6.00	23	21	48	27.00
4	27	36	9.00	24	33	40	7.00
5	30	35	5.00	25	30	38	8.00
6	31	39	8.00	26	29	36	7.00
7	38	45	7.00	27	40	45	5.00
8	33	39	6.00	28	28	31	3.00
9	35	40	5.00	29	27	37	10.00
10	31	36	5.00	30	30	36	6.00
11	30	30	.00	31	41	52	11.00
12	38	32	-6.00	32	39	47	8.00
13	52	57	5.00	33	45	41	-4.00
14	48	46	-2.00	34	49	57	8.00
15	45	45	.00	35	48	48	.00
16	53	58	5.00	36	45	45	.00
17	52	63	11.00	37	43	40	-3.00
18	38	48	10.00	38	44	49	5.00
19	46	56	10.00	39	37	45	8.00
20	33	39	6.00	40	33	44	11.00

ตาราง 11 คะแนนความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ การอ่าน เปรียบเทียบระหว่าง
การสอบก่อนและหลังการทดลอง ของกลุ่มทดลอง

เลขที่	PRE	POST	D	เลขที่	PRE	POST	D
1	20	34	14.00	21	24	29	5.00
2	22	33	11.00	22	25	34	9.00
3	28	39	11.00	23	22	20	-2.00
4	26	37	11.00	24	25	27	2.00
5	26	34	8.00	25	25	35	10.00
6	28	39	11.00	26	29	37	8.00
7	29	38	9.00	27	25	38	13.00
8	28	37	9.00	28	24	36	12.00
9	26	36	10.00	29	24	39	15.00
10	25	30	5.00	30	29	30	1.00
11	22	34	12.00	31	25	32	7.00
12	30	37	7.00	32	26	35	9.00
13	15	17	2.00	33	27	33	6.00
14	30	38	8.00	34	28	37	9.00
15	30	31	1.00	35	27	35	8.00
16	21	30	9.00	36	28	36	8.00
17	29	32	3.00	37	24	35	11.00
18	10	21	11.00	38	28	38	10.00
19	26	35	9.00	39	26	35	9.00
20	25	39	14.00	40	20	29	9.00

ตาราง 12 คะแนนความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ การอ่าน เปรียบเทียบระหว่าง
การสอบก่อนและหลังการทดลอง ของกลุ่มควบคุม

เลขที่	PRE	POST	D	เลขที่	PRE	POST	D
1	26	29	3.00	21	21	25	4.00
2	26	27	1.00	22	23	25	2.00
3	19	21	2.00	23	21	27	6.00
4	20	19	-1.00	24	21	23	2.00
5	24	17	-7.00	25	18	18	.00
6	28	29	1.00	26	26	23	-3.00
7	24	25	1.00	27	26	27	1.00
8	27	31	4.00	28	25	29	4.00
9	27	32	5.00	29	29	30	1.00
10	23	31	8.00	30	20	26	6.00
11	21	18	-3.00	31	21	25	4.00
12	29	24	-5.00	32	23	27	4.00
13	23	27	4.00	33	26	33	7.00
14	29	26	-3.00	34	17	26	9.00
15	28	26	-2.00	35	29	30	1.00
16	24	26	2.00	36	33	33	.00
17	31	36	5.00	37	23	27	4.00
18	26	17	-9.00	38	22	20	-2.00
19	19	27	8.00	39	18	25	7.00
20	19	27	8.00	40	21	22	1.00

ตาราง 13 คะแนนความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ การเขียน เปรียบเทียบระหว่าง
การสอบก่อนและหลังการทดลอง ของกลุ่มทดลอง

เลขที่	PRE	POST	D	เลขที่	PRE	POST	D
1	8	14.5	6.50	21	11.5	13.5	2.00
2	8	12.5	4.50	22	11	16	5.00
3	10	16	6.00	23	8.5	12	3.50
4	10	15.5	5.50	24	7.5	11.5	4.00
5	8.5	15.5	7.00	25	12.5	17	4.50
6	8	16	8.00	26	8.5	14.5	6.00
7	8.5	16	7.50	27	7.5	18	10.50
8	9	16	7.00	28	11	15.5	4.50
9	7	17	10.00	29	12.5	18	5.50
10	10	18	8.00	30	8	16	8.00
11	7.5	15	7.50	31	8	14.5	6.50
12	8	15	7.00	32	8.5	15	6.50
13	5.5	12.5	7.00	33	8	14.5	6.50
14	9	17	8.50	34	8	15.5	7.50
15	12	16.5	4.50	35	9	15.5	6.50
16	4.5	13.5	9.00	36	8	13.5	5.50
17	9	14.5	5.50	37	7.5	13.5	6.00
18	14	17	3.00	38	4.5	15.5	11.00
19	12	16	4.00	39	13	15	2.00
20	4.5	17	12.50	40	8.5	14.5	6.00

ตาราง 14 คะแนนความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ การเขียน เปรียบเทียบระหว่าง
การสอบก่อนและหลังการทดลอง ของกลุ่มควบคุม

เลขที่	PRE	POST	D	เลขที่	PRE	POST	D
1	10.5	12	1.50	21	8.5	12	3.50
2	7.5	8.5	1.00	22	7.5	8.5	1.00
3	8	7.5	-.50	23	9	13.5	4.50
4	5.5	9	3.50	24	8.5	12	3.50
5	8	8.5	.50	25	8.5	13	4.50
6	7	8	1.00	26	8	8	.00
7	6	8	2.00	27	7	8	1.00
8	8.5	11.5	3.00	28	7.5	16.5	9.00
9	8	12	4.00	29	8	8	.00
10	6	12	6.00	30	12.5	17	4.50
11	8	8	.00	31	9.5	13.5	4.00
12	8	11	3.00	32	8.5	7.5	-1.00
13	6	14	8.00	33	8	11.5	3.50
14	8	11.5	3.50	34	8.5	17	8.50
15	6	12.5	6.50	35	6.5	7.5	1.00
16	8	13.5	5.50	36	8.5	17	8.50
17	12	15	3.00	37	8	11.5	3.50
18	7.5	8	.50	38	12	16.5	4.50
19	8.5	7.5	-1.00	39	8	8	.00
20	8.5	8.5	.00	40	8.5	8.5	.00

ตาราง 15 คะแนนความสนใจในการเรียน เปรียบเทียบระหว่างการสอบก่อนและหลัง
การทดลอง ของกลุ่มทดลอง

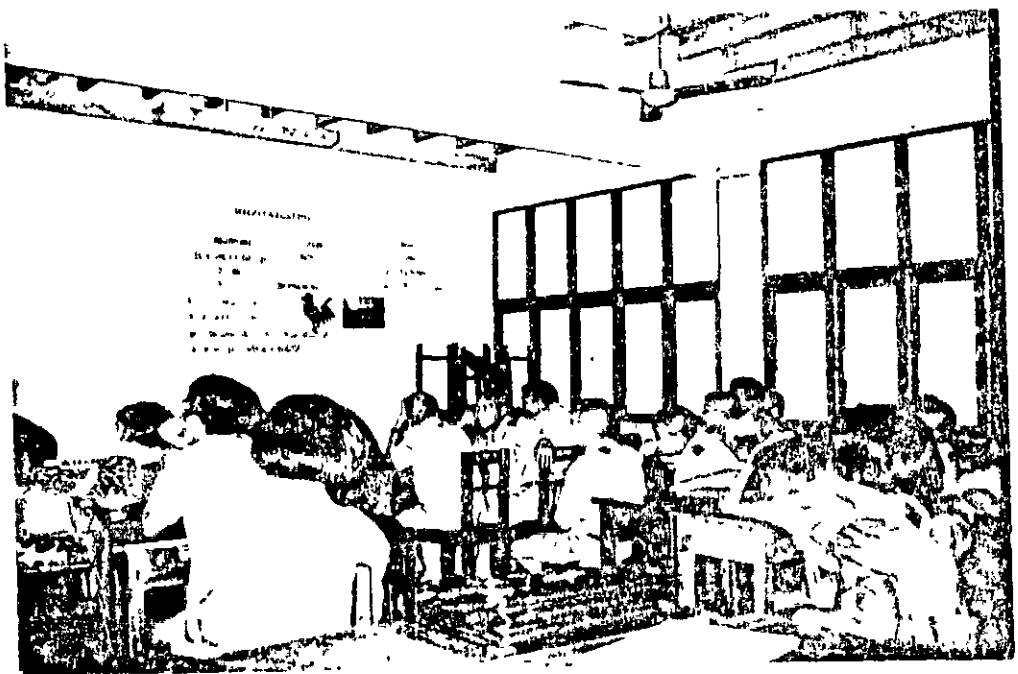
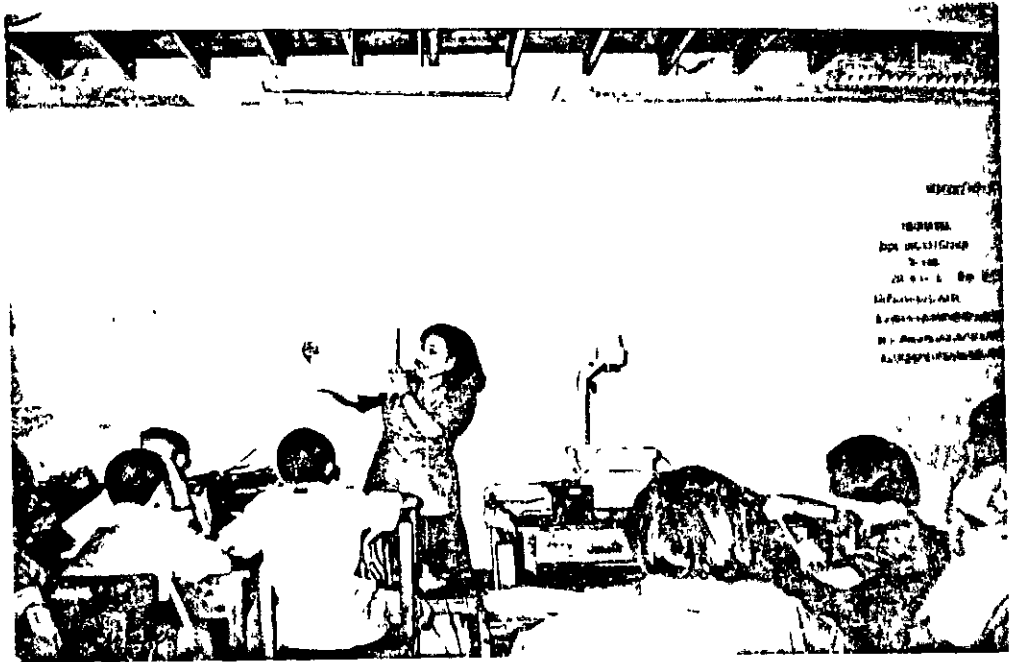
เลขที่	PRE	POST	D	เลขที่	PRE	POST	D
1	53	58	5.00	21	57	74	17.00
2	57	59	2.00	22	68	70	2.00
3	64	66	2.00	23	71	70	-1.00
4	58	66	8.00	24	75	74	-1.00
5	79	81	2.00	25	62	67	5.00
6	70	80	10.00	26	78	81	3.00
7	56	77	21.00	27	61	63	2.00
8	62	70	8.00	28	71	71	.00
9	60	70	10.00	29	70	72	2.00
10	71	75	4.00	30	78	75	-3.00
11	83	88	5.00	31	68	70	2.00
12	64	70	6.00	32	64	66	2.00
13	51	60	9.00	33	80	85	5.00
14	83	97	14.00	34	62	64	2.00
15	80	81	1.00	35	67	69	2.00
16	75	75	.00	36	74	89	15.00
17	70	70	.00	37	73	72	-1.00
18	74	82	8.00	38	74	77	3.00
19	71	77	6.00	39	77	81	4.00
20	67	70	3.00	40	74	85	11.00

ตาราง 16 คะแนนความสนใจในการเรียน เปรียบเทียบระหว่างการสอบก่อนและหลัง
การทดลอง ของกลุ่มควบคุม

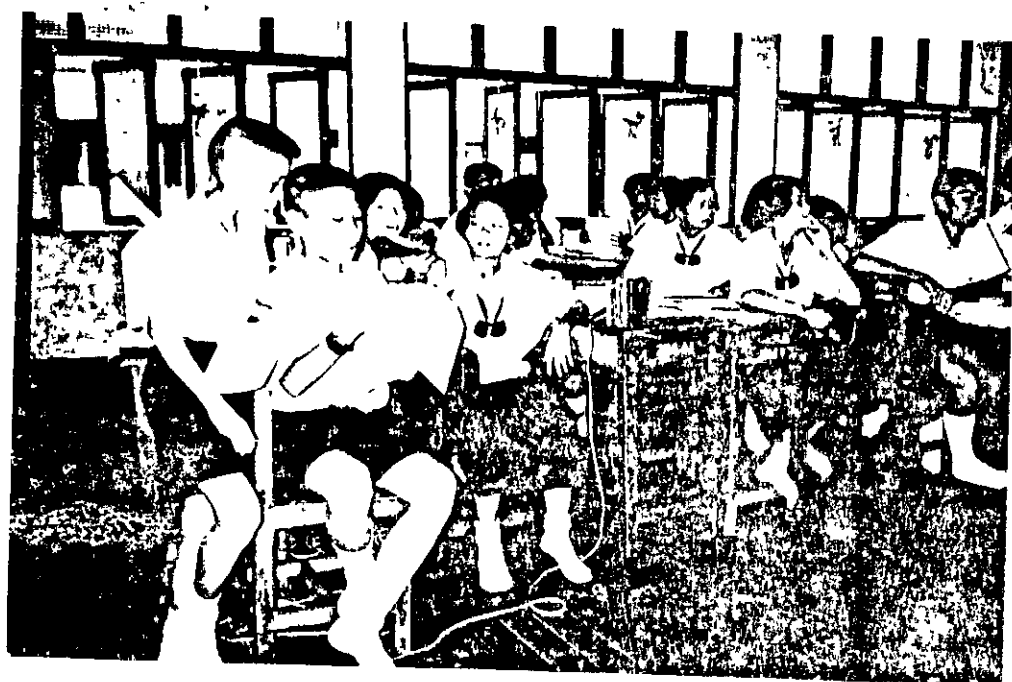
เลขที่	PRE	POST	D	เลขที่	PRE	POST	D
1	76	82	6.00	21	74	72	-2.00
2	72	73	1.00	22	70	70	.00
3	74	75	1.00	23	71	69	-2.00
4	65	65	.00	24	61	66	5.00
5	64	67	3.00	25	65	64	-1.00
6	68	69	1.00	26	55	54	-1.00
7	69	72	3.00	27	58	59	1.00
8	75	79	4.00	28	74	72	-2.00
9	72	73	1.00	29	52	65	13.00
10	71	71	.00	30	74	71	-3.00
11	63	64	1.00	31	55	59	4.00
12	69	69	.00	32	54	61	7.00
13	73	74	1.00	33	55	56	1.00
14	64	62	-2.00	34	67	68	1.00
15	57	55	-2.00	35	62	68	6.00
16	58	66	8.00	36	83	85	2.00
17	83	86	3.00	37	73	77	4.00
18	70	76	6.00	38	64	61	-3.00
19	59	59	.00	39	66	68	2.00
20	82	82	.00	40	73	70	-3.00

ภาคผนวก ง

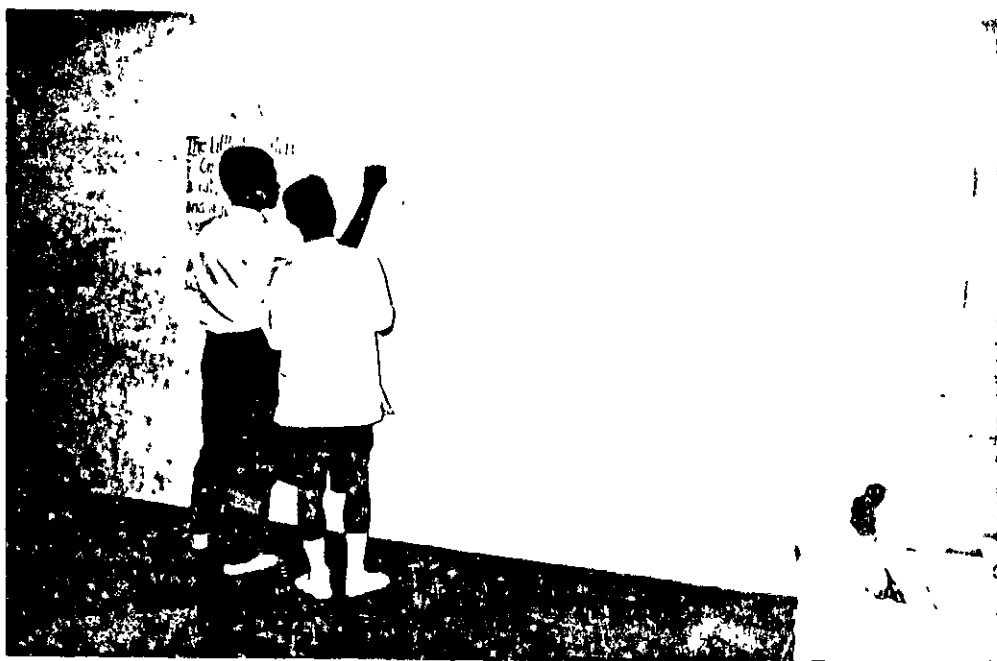
ภาพแสดงบรรยากาศของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนโดย
ใช้ชุดการสอนมินิคอร์สแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา (รูปแบบที่ 1)

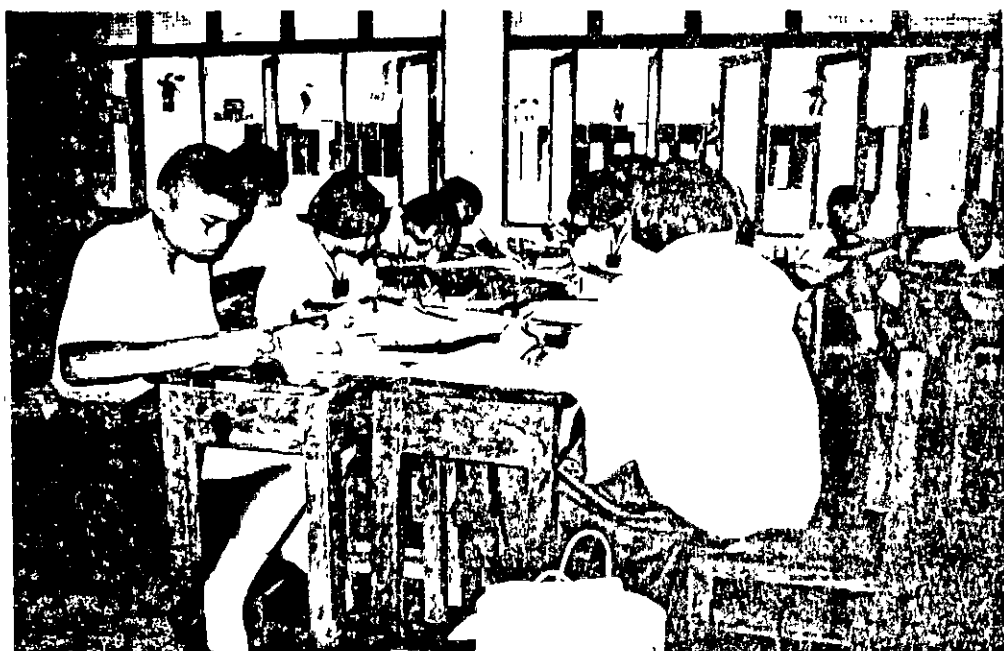
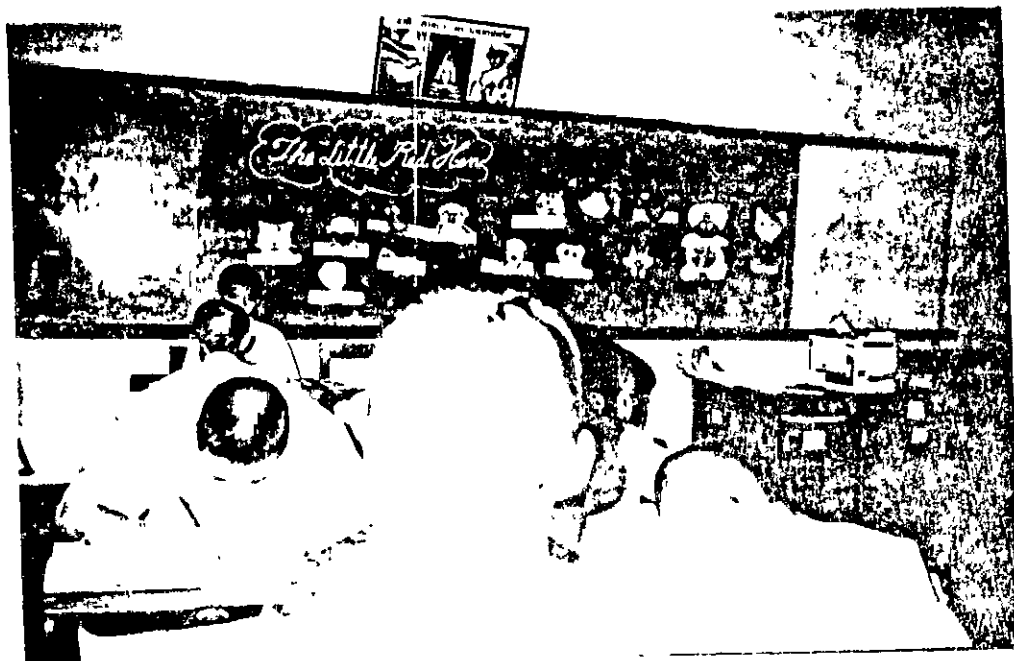
ชั้นที่ 1 ครูอ่านเรื่องให้นักเรียนฟัง

ชั้นที่ 2 ให้นักเรียนเล่าเรื่องกลับ ลำดับเรื่อง
สนทนา หรือ อภิปราช เกี่ยวกับเรื่อง
อ่านออกเสียงและเล่นบทบาทสมมติ

ชั้นที่ 3 เขียนเรื่องที่อ่านร่วมกันระหว่างครู
กับนักเรียน

ชั้นที่ 4 ทำหนังสือเล่มใหญ่ โดยให้นักเรียนแบ่งกลุ่ม
และช่วยกันเขียนถึงความต่าง ๆ ตามชั้นตอน
ที่ 3 ลงเป็นเล่ม

ชั้นที่ 5 เล่นเกมและกิจกรรมเสริมทางภาษาอื่น ๆ

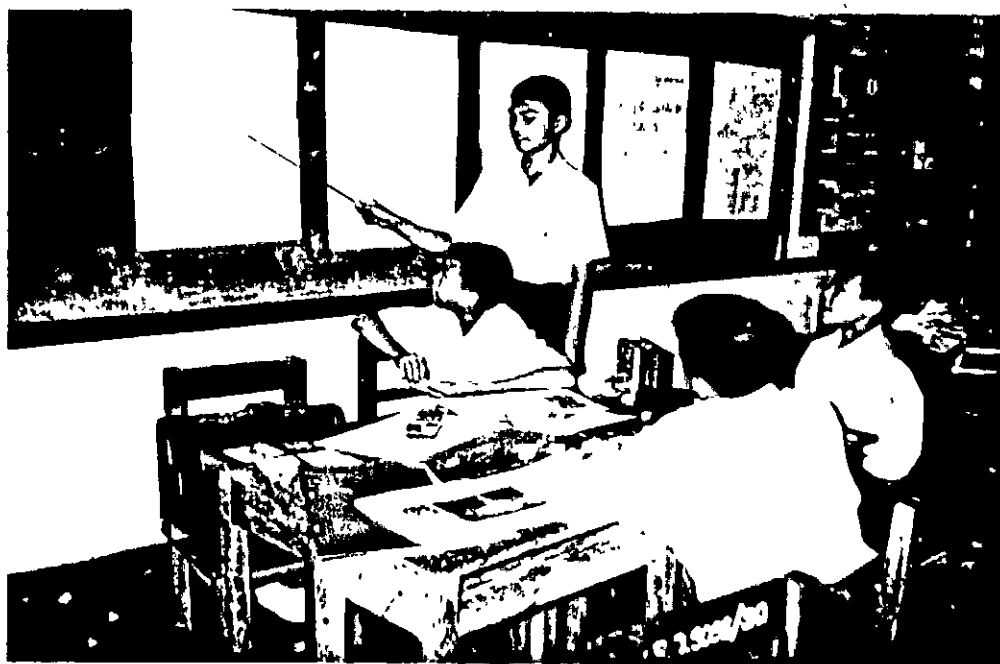
เรื่อง HOW TO MAKE A SCRAP BOOK

ขั้นที่ 1 ครูแนะนำวัสดุอุปกรณ์และสาธิตวิธีการทำ
แต่ละขั้นตอนอย่างชัดเจน

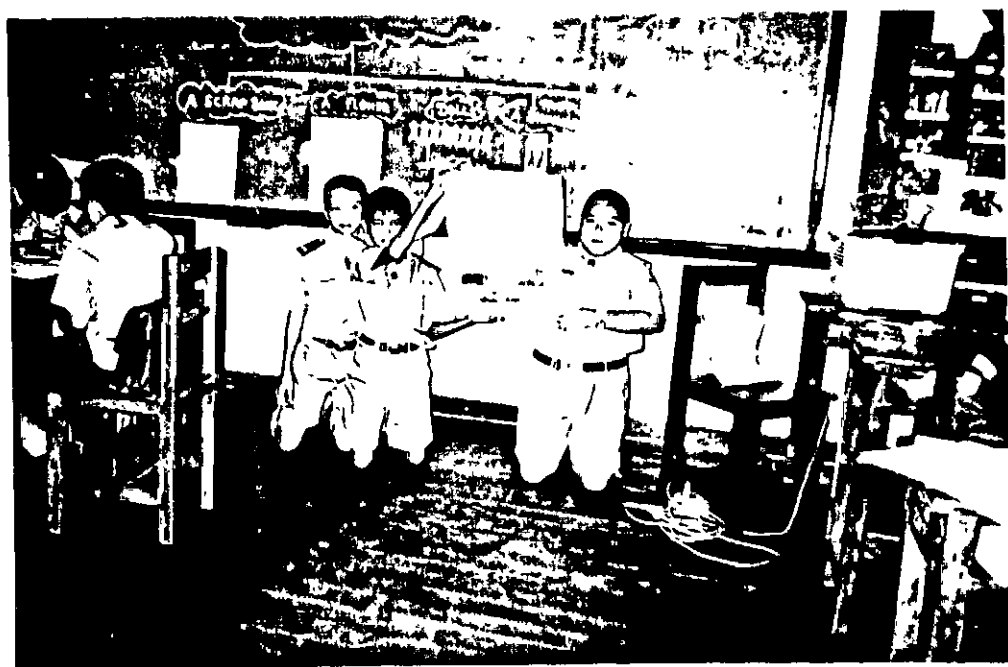
ขั้นที่ 2 ให้นักเรียนเล่าขั้นตอนต่าง ๆ ในการทำ
แล้วลงมือปฏิบัติ

ชั้นที่ 3 เขียนเรื่องร่วมกันระหว่างครูกับนักเรียน

ชั้นที่ 4 ทำหนังสือเล่มใหญ่

ชั้นที่ 5 ทำกิจกรรมเสริมทางภาษาและอื่น ๆ

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวศุภลักษณ์ สัตยวงษ์
เกิดวันที่	6 เดือน พฤศจิกายน พุทธศักราช 2496
สถานที่เกิด	โรงพยาบาลหญิง (ราชวิถี) ญาไท กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	112 ซอยวิภาวดีรังสิต 4 ถ. วิภาวดีรังสิต แขวงดินแดง เขตห้วยขวาง กรุงเทพมหานคร 10400
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	อาจารย์ 2 ระดับ 6
สถานที่ทำงาน	โรงเรียนเจ้าพระยาวิทยาคมน. พระราม 3 แขวงบางโพงพาง เขตยานนาวา กรุงเทพมหานคร 10120
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2512	มัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนตรุณนิเวศน์
พ.ศ. 2516	ปศ.สูง วิทยาลัยครูพระนคร
พ.ศ. 2520	กศ.บ. (วิชาเอกภาษาอังกฤษ วิชาโทประวัติศาสตร์) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน
พ.ศ. 2537	กศ.ม. วิชาเอกการมัธยมศึกษา (การสอนภาษาอังกฤษ) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร